കല്യാണത്തിലൂടെ ശാപമോക്ഷം

(Revised and Extended)

Revised and Extended By [kkwriter-2024 (കെകെറൈറ്റർ-2024)]

കല്യാണത്തിലൂടെ ശാപമോക്ഷം

Original Author : Deepak

ദീപക്കിന്റെ, കല്യാണത്തിലൂടെ ശാപമോക്ഷം എന്ന കഥ, സർപ്പദോഷത്തിന്റെയും, ശാപമോക്ഷത്തിന്റെയും, വിധിയുടെയും, നിയോഗങ്ങളുടെയും, മന്ത്രങ്ങളുടെയും, പൂജകളുടെയും, തറവാടുകളുടെയും പല പല തലങ്ങളിലൂടെ വായനക്കാരനെ കൊണ്ടുപോയ ഒരൊന്നാന്തരം ഫാന്റസി ആയിരുന്നു. എഴുത്തുകാരന് മാത്രം അറിയാവുന്ന കാരണങ്ങളാൽ, അത് പൊടുന്നനെ അപൂർണ്ണമായി നിർത്തിയതാണെന്ന് വായിച്ചപ്പോൾ തോന്നി. ഞാൻ എന്റെ ഭാവനയിൽ ആ കഥയുടെ മാന്ത്രികലോകത്തുകൂടെ ഒന്നു യാത്ര ചെയ്തു. അതങ്ങ് ഭാവിയിൽ എത്തി നിന്നു. എന്റെ യാത്രക്കായി മൂലകഥയിൽ ചെറിയ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവ വായിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകും. ഈ ഫാന്റസി നമുക്ക് സമ്മാനിച്ച ദീപക്കെന്ന കഥാകാരന് ഈ എളിയശ്രമം സമർപ്പിക്കുന്നു. ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർ ലൈക്ക് കൂടാതെ കമന്റും ചെയ്യുമല്ലോ.

കെകെറൈറ്റർ-2024

സ്വപ്നം

എല്ലാ ദിവസത്തെയും പോലെ ഇന്നും അരുൺ അതേ സ്വപ്നം തന്നെ ആണ് കണ്ടത്. പക്ഷേ അത് കണ്ട് മുഴുമിപ്പിക്കും മുന്നേ അവൻ ഞെട്ടി ഉണർന്നു.

അരുൺ പതിയെ അവന്റെ മുഖം പുതപ്പിൽ തുടച്ചു. എന്നിട്ട് കട്ടിലിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി നേരെ ബാത്റൂമിൽ പോയി. അവിടെ വെച്ച് മുഖം നന്നായി വെള്ളം ഉപയോഗിച്ച് കഴുകി. എന്നിട്ട് പല്ലു തേച്ച് അവൻ ഹാളിലേക്ക് ചെന്നു.

അവിടെ അവനെയും കാത്ത് മാലിനി ഉണ്ടായിരുന്നു അരുണിനെ കണ്ടതും അവൾ കുറച്ചു ദേഷ്യത്തിൽ ചോദിച്ചു,

മാലിനി- എവിടെ ആയിരുന്നു നീ? എത്ര തവണ ആയി വിളിക്കുന്നു എന്ന് അറിയോ?

അരുൺ മിണ്ടാതെ വന്ന് കസേരയിൽ ഇരുന്നു. അവന്റെ മുഖഭാവം കണ്ടപ്പോൾ എന്തോ കുഴപ്പം ഉണ്ടെന്ന് മാലിനിക്ക് തോന്നി അവൾ സൗമ്യമായ് അവനോട് ചോദിച്ചു,

മാലിനി- എന്ത് പറ്റിയെടാ?

അരുൺ- പിന്നെയും ആ സ്വപ്നം.

മാലിനി –എന്ത്?

അരുൺ- ഞാൻ പറയാറില്ലേ?

മാലിനി- മ്മ്. ഇന്ന് എന്തെങ്കിലും പുതിയതായി കണ്ടോ?

അരുൺ- മ്മ്

അരുൺ അവന്റെ സ്വപ്നം വർണ്ണിക്കാൻ തുടങ്ങി- *"നിലാവുള്ള രാത്രിയാണ് ഞാനും ഒരു സ്ത്രീയും. എവിടെയാണ് എന്ന് എനിക്ക് അറിയില്ല. പക്ഷേ ചുറ്റും കാട് പിടിച്ച സ്ഥലമാ. അപ്പുറവും ഇപ്പുറവും ഓരോ പന്തങ്ങൾ കത്തിച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ അവിടെ കട്ടിലിൽ ഒരു ബെഡ് ഉണ്ട്. അതിന്റെ ഒരു സൈഡിൽ അവളും മറ്റൊരു സൈഡിൽ ഞാനും. അവളുടെ ദേഹം കണ്ടാൽ അറിയാം വളരെ സുന്ദരിയാണ്. അവളുടെ കഴുത്തിൽ താലിയുണ്ട്. കൈയ്യിൽ പാലും. ഞാൻ പതിയെ എന്റെ കൈ അവളുടെ തോളിൽ വെച്ചു. അപ്പോൾ അവൾ തല തിരിച്ചു. പക്ഷെ അവൾക്ക് മുഖം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല."*

മാലിനി- നീ ഇന്നലെ ഏത് പ്രേതപ്പടമാ കണ്ടത്?

അരുൺ- അമ്മേ തമാശ പറയല്ലേ. ഇത് സീരിയസ് ആയ കാര്യമാണ്.

മാലിനി- എടാ നിനക്ക് അത് തോന്നുന്നത് ആവും. പിന്നെ നീ കണ്ടത് മീരയെ ആവും.

അരുൺ- അത് മീര അല്ല ഉറപ്പാ.

മാലിനി- മീര അല്ലാതെ നിനക്ക് വേറെ ഏതെങ്കിലും പെണ്ണിനെ ഇഷ്ടം ആണോ?

അരുൺ- അമ്മേ, വെറുതെ എന്നെ ദേഷ്യം കേറ്റല്ലേ.

മാലിനി- പിന്നെ ഒരു മാസം കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ നിന്റെ കല്യാണം ആണ്. ഈ സമയത്ത് ഏത് ആണും അവൻ കെട്ടാൻ പോകുന്ന പെണ്ണിനെ പറ്റി ആയിരിക്കും സ്വപ്നം കാണുന്നത്. എന്നാൽ നീയോ ഇത് വരെ കാണാത്ത ഒരു പെണ്ണിനെ പറ്റി പറയുന്നു.

അരുൺ- ആ പെണ്ണിനെ എനിക്ക് അറിയാം. നല്ല പരിചയം ഉണ്ട്. പക്ഷേ മുഖം വ്യക്തമാവാത്തത് കൊണ്ട് എനിക്ക് മനസ്സിലാവുന്നില്ല.

മാലിനി അടുത്ത് വന്നു. മകന്റെ തലയിൽ തലോടി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

മാലിനി- നിന്റെ മനസ്സ് പഴയ കാര്യങ്ങൾ ഓർത്ത് ഒരുപാട് ഡിസ്റ്റർബ്ഡ് ആണ്. അതാ വേണ്ടാത്ത സ്വപ്നം ഒക്കെ കാണുന്നത്.

അരുൺ- അല്ല. ആ സ്വപ്നം എന്നോട് എന്തോ പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാ.

മാലിനി- ഇപ്പോൾ നീ അത് ഓർത്ത് ടെൻഷൻ അടിക്കണ്ടാ. കല്യാണം ഒക്കെ കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ ഫ്രീ ആകും. അപ്പോൾ വേണ്ടത് ചെയ്യാം.

അരുൺ- മ്മ്. അത് വരെ ഞാൻ ഒരു സൈക്യാട്രിസ്റ്റിനെ കണ്ടാലോ എന്ന് കരുതാ.

മാലിനി- അതൊന്നും വേണ്ടാ. എല്ലാം കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ട് മതി. പിന്നെ ഇതൊന്നും മീരയോട് പറയാൻ നിൽക്കണ്ടാ. അവൾ വെറുതെ പേടിക്കും.

അരുൺ- മ്മ്

മാലിനി- നീ വേഗം റെഡി ആയെ. നമുക്ക് ഓഫീസിൽ പോവാൻ ഉള്ളതാ.

ഈ മൂന്നുപേരെ പരിചയപ്പെടുത്തിയില്ലല്ലോ.

അരുൺ, 23 വയസ്സ്, ഒത്ത പൊക്കവും അതിനൊത്ത വണ്ണവും, ഉറച്ച ശരീരവും ഉള്ള ഒരു സാധാരണ യുവാവ്.

അവന്റെ അമ്മ മാലിനി, 42 വയസ്സുള്ള, കണ്ടാൽ മുപ്പത്തഞ്ച് പോലും പറയാത്ത, മെലിഞ്ഞ, ഉറച്ച ശരീരമുള്ള, കാണാൻ വളരെ ഭംഗിയുള്ള, അഞ്ചരയടി പൊക്കം ഉള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥയായ, ചെറുപ്പത്തിലേ വിധവയായ വീട്ടമ്മ. അരുൺ ആണ് അവർക്കെല്ലാം.

രണ്ടുപേരും ബാംഗ്ലൂരിൽ താമസിക്കുന്നു. ഫ്ലാറ്റുകളും ഒട്ടേറെ വില്ലകളും ഉള്ള ഒരു വലിയ കമ്മ്യൂണിറ്റിയാണത്. ആർക്കും ആരെയും വലിയ പരിചയമില്ല എന്നുമാത്രം. ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെ ലോകം. അവരുടേത് ഒരു വില്ലയാണ്.

രണ്ടുപേരും ഒരേ ഒഫീസിൽ, രണ്ട് ഡിപ്പാർട്മെന്റിൽ ആണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത്.

അരുൺ ഐറ്റി പ്രൊഫഷണൽ ആണ്.

മാലിനി ഫിനാൻഷ്യൽ അനലിസ്റ്റ്.

രണ്ടുപേരും വളരെ ഉയർന്ന ശമ്പളം ഉള്ളവർ.

അമ്മ മാലിനി, അരുണിന് വിവാഹാലോചനകൾ തുടങ്ങിയിരുന്നു. കാരണം അവർക്ക് വീട്ടിൽ എത്തിയാൽ മിണ്ടിയും പറഞ്ഞും ഇരിക്കാൻ ഒരു പെൺകുട്ടി വേണം.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം വയസ്സിൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിന് അരുൺ എതിരായിരുന്നു. പിന്നെ അമ്മയും ഓപ്പോളും പറഞ്ഞാൽ അവൻ ഒന്നും എതിർക്കാറില്ല. അവർ രണ്ടുപേരും മാത്രമാണ് അവന്റെ എല്ലാം.

ഓപ്പോൾ, അരുണിന്റെ അച്ഛന്റെ സഹോദരന്റെ വിധവയാണ്. മാലിനിയെപ്പോലെ തന്നെ, 42 വയസ്സ്, കണ്ടാൽ മുപ്പത്തഞ്ച് പോലും പറയില്ല, മെലിഞ്ഞ ഉറച്ച ശരീരം, കാണാൻ നല്ല ഭംഗി, അഞ്ചരയടി പൊക്കം. അവന്റെ രണ്ടാം അമ്മ.

അതെല്ലാം വഴിയെ പറയാം.

മീര (22) അതേ കമ്പനിയിൽ വേറൊരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ആണ്. അടുത്തയിടെയാണ് ഇവിടെ ചേർന്നത്.

മീരയെ കണ്ടപ്പോൾ പരിചയപ്പെട്ട് അവളുടെ വീട്ടുകാരുടെ നമ്പർ വാങ്ങി താല്പര്യം അറിയിച്ചു. കല്യാണം ആലോചിച്ചു. മീരയുടെ വീട്ടുകാർ ജാതകം നോക്കി കുഴപ്പം ഇല്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. അതില്പിന്നെ മൂന്നുപേരും വളരെ അടുപ്പത്തിൽ ആണ്.

മനസ്സിൽ ഒരുപാട് ചോദ്യങ്ങൾ ബാക്കി നിർത്തി അരുൺ കുളിക്കാൻ പോയി.. കുളി കഴിഞ്ഞ് റെഡിയായി അരുൺ ഹാളിലേക്ക് വന്നു. അവിടെ അവനെ കാത്ത് മാലിനി ഇരുപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

അരുൺ ഇപ്പോഴും മൂഡ് ഔട്ട് ആയത് കൊണ്ട് അവനെ ഒന്ന് ചാർജ് ആക്കാൻ മാലിനി തീരുമാനിച്ചു.

മാലിനി- എങ്ങനെ ഉണ്ട് അരുൺ, എന്റെ പുതിയ ഡ്രസ്സ്? നല്ല മാച്ചിങ് അല്ലേ?

ഒരു വെള്ള ഫുൾ കൈ ഷർട്ടും, ഒരു കറുത്ത ജീൻസും ആണ് മാലിനിയുടെ വേഷം. മുകളിലത്തെ രണ്ട് ബട്ടണുകൾ തുറന്ന് കിടന്നിരുന്നു. അതിലൂടെ അവളുടെ വെളുത്ത മാറിടവും, മുലച്ചാലും കാണാമായിരുന്നു. മറ്റാർക്കാണെങ്കിലും നയനാനന്ദകരമായ കാഴ്ച. പക്ഷെ മാലിനിയുടെ മകൻ അരുണിന് അത്ര ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

അരുൺ- മാച്ചിങ് ഒക്കെത്തന്നെയാ. പക്ഷേ അമ്മ ആ ബട്ടൺ ഇട്. വല്ലാത്ത വൃത്തികേട്.

മാലിനി- അത് ശരി. നിന്റെ വുഡ്ബീ ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ആണല്ലോ ഓഫീസിൽ വരുന്നേ?

അരുൺ- അവള് ചെറുപ്പം ആണ്. അത് പോലെ ആണോ അമ്മ.

മാലിനി- നീ എന്നെ ഒരു കിളവി ആക്കുവോ? അത്യാവശ്യം മോഡേൺ ആയി നടക്കാൻ ഉള്ള പ്രായമേ എനിക്ക് ഉള്ളൂ. ഞാനും നീയും നടന്നുപോകുമ്പോൾ ചേച്ചിയും അനിയനും എന്നാണിവിടെ പലരും കരുതുന്നത്. അറിയാമോ?

അരുൺ- മ്മ്.

അരുണിനും അതറിയാം. അതിൽ അവന് അഭിമാനവും ഉണ്ട്. അമ്മ ഇപ്പോഴും തന്റെ ചെറുപ്പം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ജിമ്മും മിതമായ ഭക്ഷണവും ആണ് അമ്മയുടെ സൗന്ദര്യ രഹസ്യം. അനാവശ്യ മേക്കപ്പ് ഒന്നും ഇല്ലാതെ തന്നെ അമ്മയുടെ മുഖം തിളങ്ങുന്നത് അവനറിയാം. അമ്മ അവനുവേണ്ടിയാണ് ജീവിക്കുന്നത് എന്നും അവന് ബോധ്യമുണ്ട്. അമ്മയും ഓപ്പോളും അല്ലാതെ ഈ ലോകത്ത് തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്ന ആരും ഇല്ലെന്നും അവനറിയാം. എന്നാലും ആവർത്തിക്കുന്ന ഈ സ്വപ്നം കാരണം ഈയിടെയായി അമ്മയോട് താൻ കലഹിക്കുന്നു. *പാവം അമ്മ.*

'അവനെ ഓൺ ആക്കാൻ നോക്കി, എന്റെ മൂഡ് അവൻ കളഞ്ഞേനെ' മാലിനി മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

അരുൺ അമ്മയുടെ മുഖത്തു നോക്കി. സദാ പ്രസന്നമായ ആ മുഖം, തന്റെ പെരുമാറ്റം കൊണ്ട് അൽപം വാടിയിരിക്കുന്നു.

അവൻ അടുത്തുചെന്ന് അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ആ കവിളിൽ ഒരുമ്മ കൊടുത്തു.

മാലിനിയുടെ മുഖം തെളിഞ്ഞു.

അവൾ മകനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച്, അവന്റെ തല പിടിച്ച് താഴ്ത്തി ആ നെറ്റിയിൽ ഒരുമ്മ കൊടുത്തു.

മാലിനി- ഒക്കെ ശരിയാകും.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- പോകാം?

അരുൺ തലയാട്ടി

അരുൺ- മ്മ്.

കാറിൽക്കയറി മാലിനിയും അരുണും ഓഫീസിൽ എത്തി.

അവരെ കാത്ത് മുന്നിൽത്തന്നെ മീര ഉണ്ടായിരുന്നു.

അരുണും മാലിനിയും പതിയെ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

മീര- നിങ്ങൾ എന്താ ലേറ്റ് ആയെ?

മിലിനി- അതിന്, ഇവൻ എണീറ്റാലല്ലേ എനിക്ക് വരാൻ പറ്റൂ?

മീര- എന്താ അരുൺ ഇത്? ഞാൻ എത്ര നേരമായി വെയിറ്റ് ചെയ്യുന്ന് അറിയോ?

അരുൺ- സോറി മീര. എന്നോട് ക്ഷമിക്ക്.

മാലിനി ചിരിച്ചുകൊണ്ട്- എടാ ദുഷ്ടാ. ഇന്ന് നീ വൈകിയതിന്, എന്നോട് ഒരു സോറി പറഞ്ഞോ?

അരുൺ- സോറി ഞാൻ കവിളത്ത് തന്നില്ലേ? ഇനി പറയേം വേണോ?

മാലിനി- മ്മ് വേണ്ടാ. ഇന്നത്തേത് വരവു വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇനി സ്വർഗത്തിലെ കട്ടുറുമ്പ് ആവുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്താന്ന് വെച്ചാൽ സംസാരിക്ക്.

അതും പറഞ്ഞ് മാലിനി അവിടന്ന് പോയി. മീര അരുണിന്റെ കൈയിൽ അവളുടെ കൈ കോർത്തു.

മീര- കല്യാണം കഴിയട്ടെ. നിന്റെ മടി ഒക്കെ ഞാൻ മാറ്റുന്നുണ്ട്.

അരുൺ- ശരി.

അവർ രണ്ടും ഓഫീസിലേക്ക് പോയി.

വൈകുന്നേരം ആയി.

അരുണും മാലിനിയും മീരയോട് യാത്ര പറഞ്ഞ് വീട്ടിലേക്ക് പോയി.

പോകും വഴി മാലിനി പറഞ്ഞു,

മാലിനി- നാട്ടിൽ നിന്ന് ഓപ്പോൾ വിളിച്ചിട്ടുണ്ടാരുന്നു. അവിടെ ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങണോ എന്ന് അറിയാൻ.

അരുൺ- തുടങ്ങാൻ പറ.

മാലിനി- പിന്നെ… ഓപ്പോൾക്ക് നല്ല പേടി ഉണ്ട്.

അരുൺ- എന്തിന്?

മാലിനി- അത്… ശങ്കര സ്വാമി അല്ലല്ലോ തീയതി ഒക്കെ കുറിച്ചെ?

അരുൺ- അതിന്?

മാലിനി- സ്വാമി ഇപ്പോൾ സ്ഥലത്ത് ഇല്ല. കല്യാണത്തിന് ഒരു ആഴ്ച മുൻപ് വരും. അദ്ദേഹം കൂടി നോക്കിയിട്ട് പോരേന്നാ ഓപ്പോൾ ചോദിക്കുന്നെ.

അരുൺ ദേഷ്യപ്പെട്ട് പെട്ടെന്ന് വണ്ടി നിർത്തി.

അരുൺ- എന്നിട്ട് അയാൾ പറ്റില്ല എന്ന് പറഞ്ഞാൽ?

മാലിനി- നീ എന്തിനാ ഇങ്ങനെ ചൂടാവുന്നേ? നിന്റെ നല്ലതിന് വേണ്ടി അല്ലേ പറയുന്നേ?

അരുൺ- ഇതാ ഇവിടെ വെച്ച് കല്യാണം നടത്താം എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞേ.

മാലിനി- നമ്മുടെ കുടുംബത്ത് നടന്നത് മുഴുവൻ നിനക്ക് അറിയാല്ലോ? പിന്നെ നിനക്ക് ദോഷം വരുന്ന കാര്യം വല്ലതും ഞങ്ങൾ പറയോ?

അരുൺ- എനിക്ക് ഇതിൽ തീരെ വിശ്വാസം ഇല്ല.

മാലിനി- ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്ലീസ്. ഇനി സ്വാമി സമ്മതം തന്നാൽ, ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷത്തോടെ ഇത് നടത്താൻ പറ്റില്ലേ?

അരുൺ- ശരി. എന്ത് വേണമെങ്കിലും ചെയ്യ്.

പിന്നിൽ നിന്ന് ഹോണിന്റെ ശബ്ദം നല്ല രീതിയിൽ ഉയർന്നു. അപ്പോൾ അരുൺ വണ്ടി മുന്നോട്ട് എടുത്തു. ഇതിന്റെ ഇടയിൽ ഒരു വണ്ടി ഓവർ ടേക്ക് ചെയ്തു കൊണ്ട് ഉറക്കെ പറഞ്ഞു,

ഓവർ ടേക്ക് ചെയ്യതവൻ- നടുറോട്ടിൽ നിന്ന് ചെയ്യാതെ അവളെ വല്ല ലോഡ്ജിലും കൊണ്ട് പോടാ.

അയാളുടെ വാക്കുകൾ അരുണിന്റെ ദേഷ്യം കൂട്ടി. അവൻ ആ വണ്ടിക്ക് പുറകെ വെച്ച് പിടിച്ചു.

മാലിനി- അരുൺ നീ സ്പീഡ് കുറച്ചേ.

അരുൺ- അമ്മ അവൻ പറഞ്ഞത് കേട്ടില്ലേ?

മാലിനി- അവൻ എന്ത് വേണമെങ്കിലും പറയട്ടെ.

അരുൺ- ഇതൊന്നും വിട്ട് കൊടുക്കാൻ പറ്റില്ല.

മാലിനി- ടാ, നിന്റെ കല്യാണം ആണ് ഈ അടുത്ത്. ഇപ്പോ ഒരു പോലിസ് കേസ് ഒക്കെ ആയാൽ അത് വല്ലാത്ത പുലിവാൽ ആവും.

അരുൺ അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ ചെവിക്കൊണ്ടു. എന്നിട്ട് സ്പീഡ് കുറച്ച് വീട്ടിലേക്ക് പോയി. വീട്ടിൽ എത്തി. അവർ കുളിച്ചു റെഡിയായി. അരുൺ അവന്റെ ഫുഡ്ബോൾ കിറ്റ് എടുത്ത് പുറത്ത് ഇറങ്ങി. മാലിനി അവന് പുറകെ വന്നു.

മാലിനി- നീ എങ്ങോട്ടാ പോകുന്നെ?

അരുൺ- ടർഫ് വരെ.

മാലിനി- കളിക്കാൻ പോവാൻ ആണെങ്കിൽ നീ എന്തിനാ കുളിച്ചേ?

അരുൺ- പിന്നെ ഈ വിയർപ്പും വെച്ച് അങ്ങോട്ട് പോവാൻ പറ്റോ?

മാലിനി- ശരി. പിന്നെ സൂക്ഷിച്ചു കളിക്കണം. ഈ അടുത്താ കല്യാണം.

അരുൺ- കല്യാണം അതിന്റെ മുറയ്ക്ക് നടന്നോളും. എപ്പോഴും ഇങ്ങനെ പറയണം എന്നില്ല.

മാലിനി- എപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ട് എന്താ? നീ കേൾക്കില്ലല്ലോ.

അരുൺ- ഞാൻ പോട്ടേ?

മാലിനി- മ്മ്

അരുൺ അവിടന്ന് പോയി.

മാലിനി ഫോൺ എടുത്ത് ഓപ്പോളെ വിളിച്ചു.

ഓപ്പോൾ- ആ മാലിനി.

മാലിനി- എന്തൊക്കെ ഉണ്ട് ഓപ്പോളെ?

ഓപ്പോൾ- ഇവിടെ ഒറ്റക്ക് കഴിയുന്ന എന്നോട് ചോദിക്കാൻ പറ്റിയ ചോദ്യം.

മാലിനി- ഓപ്പോൾ വിഷമിക്കണ്ട. ഞങ്ങള് ഈ അടുത്ത് തന്നെ വരില്ലേ.

ഓപ്പോൾ- നീ അല്ലേ ആള്. കല്യാണത്തലേന്നേ നിന്നെ ഒക്കെ കാണാൻ പറ്റൂന്ന് എനിക്കറിയാം.

മാലിനി- ഏയ് ഞങ്ങള് നേരത്തെ വരും. ഓപ്പോളെ ഒറ്റക്ക് കഷ്ടപ്പെടുത്തണ്ടാ എന്നാ അരുൺ പറഞ്ഞേ.

ഓപ്പോൾ- അവന് ഉള്ള സ്നേഹം നിനക്ക് ഇല്ലല്ലോ.

മാലിനി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് - ദേ.. ഇപ്പോ ഞാൻ പുറത്തായോ?

ഓപ്പോൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട്- ശരി ശരി, ഞാൻ പറഞ്ഞത് തിരിച്ച് എടുത്തിരിക്കുന്നു.

മാലിനി കുറച്ചു ഗൗരവത്തിൽ പറഞ്ഞു,

മാലിനി- പിന്നെ ഓപ്പോൾ പറഞ്ഞ കാര്യം ഞാൻ അരുണിനോട് പറഞ്ഞു.

ഓപ്പോളും ഗൗരവത്തിൽ തിരിച്ച് ചോദിച്ചു,

ഓപ്പോൾ- എന്നിട്ട് അവൻ എന്ത് പറഞ്ഞു?

മാലിനി- ആദ്യം സമ്മതിച്ചില്ല. പിന്നെ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവൻ സമ്മതിച്ചു.

ഓപ്പോൾ- അത് ഏതായാലും നന്നായി. അതും കൂടി അറിഞ്ഞാൽ നമുക്ക് സന്തോഷം ആയി നടത്തല്ലോ.

മാലിനി- അവര് തമ്മിൽ ചേരില്ലേ?

ഓപ്പോൾ- നീ പേടിക്കാതെ ഇരിക്ക്. ഇനി ചേർന്നില്ലെങ്കിൽ തന്നെ എന്തെങ്കിലും പരിഹാരവും സ്വാമി പറയും.

മാലിനി- അത് ഒന്ന് അറിയുന്നത് വരെ മനസ്സിൽ തീയാ.

ഓപ്പോൾ- നീ ഒന്ന് അടങ്ങ്. എല്ലാം ഇതോടെ തീരും. അങ്ങനെയാ എന്റെ മനസ്സ് പറയുന്നത്.

മാലിനി- മ്മ്..

ഓപ്പോൾ- എന്നാ ശരി. ഇവിടെ കുറച്ചു പണി ഉണ്ട്.

മാലിനി- ശരി.

ഓപ്പോൾ അതും പറഞ്ഞ് കട്ട് ചെയ്തു.

മാലിനി രാത്രിയിലേക്ക് ഉള്ള ചപ്പാത്തിയും കറിയും ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി. അത് ഉണ്ടാക്കി കഴിഞ്ഞ് അവൾ അരുണിന് വേണ്ടി കാത്തിരുന്നു. അൽപ്പം നേരം കഴിഞ്ഞ് അരുണിന്റെ വണ്ടി വന്നു. മാലിനി പുറത്ത് ഇറങ്ങി നിന്നു. വണ്ടിയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയ അരുൺ കുറച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് പുറത്തേക്ക് വന്നത്. അത് കണ്ടതും മാലിനി അരുണിന്റെ അടുത്ത് പോയി.

മാലിനി- അരുൺ എന്ത് പറ്റി

അരുൺ- കാല് ചെറുതായി ഒന്ന് ഉളുക്കി.

മാലിനി അരുണിന്റെ താങ്ങി പിടിച്ചു. എന്നിട്ട് അവർ രണ്ട് പേരും അരുണിന്റെ റൂമിൽ എത്തി.

മാലിനി- നിന്നോട് ഞാൻ പറഞ്ഞത് അല്ലേ ശ്രദ്ധിച്ച് കളിക്കണം എന്ന്.

അരുൺ- ഇനി ഇപ്പോൾ അത് പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യം ഇല്ല.

മാലിനി- ശരിയാ. നിനക്ക് വേദന ഉണ്ടോ?

അരുൺ- ചെറുതായി.

മാലിനി- ഞാൻ എന്നാ ആ കുഴമ്പ് ഇട്ട് ഒന്ന് തിരുമ്മി തരാം.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി കുഴമ്പ് എടുത്ത് കൊണ്ട് വന്ന് അരുണിന്റെ കാലിൽ നന്നായി പുരട്ടി.

മാലിനി- ഇനി അടങ്ങി കിടന്നോണം.

അരുൺ- ശരി.

മാലിനി- നീ വല്ലതും കഴിച്ചോ?

അരുൺ- മ്മ്

മാലിനി- നീ എന്നാ നേരത്തെ പറയാൻ പാടില്ലേ? ഞാൻ വെറുതെ കുറെ ചപ്പാത്തി ഉണ്ടാക്കി വെച്ചു.

അരുൺ- അത് സാരമില്ല. നാളെ രാവിലെ ഞാൻ അത് കഴിച്ചോളാം

മാലിനി- മ്മ്

അതും പറഞ്ഞ് മാലിനി അവിടെ നിന്നും പോയി.

അവൾ ചപ്പാത്തി കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആ സമയം ഓപ്പോൾ അവളെ വിളിച്ചു.

മാലിനി- ആ ഓപ്പോളെ?

ഓപ്പോൾ- എന്താടി.. ജോലി ഒക്കെ കഴിഞ്ഞോ?

മാലിനി- മ്മ്. ഇനി വലിയ ഒരു ജോലി ഉണ്ടാവൂന്നാ തോന്നുന്നേ.

ഓപ്പോൾ- എന്തുപറ്റി?

മാലിനി- അരുൺ കളിക്കാൻ പോയി കാല് ഉളുക്കി വന്നേക്കാ.

ഓപ്പോൾ- ഈ ചെറുക്കന്റെ ഒരു കാര്യം.

മാലിനി- എനിക്ക് ആണെങ്കിൽ വല്ലാത്ത പേടി തോന്നുന്നു, ഈ ഇടയായി. അരുതാത്തത് എന്തോ വരും പോലെ.

ഓപ്പോൾ- നീ പേടിക്കാതെ ഇരിക്ക് എല്ലാം ശരി ആവും. പിന്നെ അരുണിനോട് കുറച്ചു ദിവസത്തേക്ക് അടങ്ങി ഇരിക്കാൻ പറ.

മാലിനി- ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ ഒന്നും അവൻ കേൾക്കില്ല.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്. പിന്നെ ഞാൻ ശങ്കര സ്വാമിയെ വിളിച്ചിട്ടുണ്ടാർന്നു.

മാലിനി- എന്നിട്ട് സ്വാമി എന്ത് പറഞ്ഞു?

ഓപ്പോൾ- സ്വാമി വരുന്നത് വരെ ഒന്നും ചെയ്യണ്ടാ എന്നാ പറഞ്ഞേ.

മാലിനി- അപ്പോ എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം?

ഓപ്പോൾ- ആവോ അറിയില്ല. സ്വാമി ഒന്ന് ശരിക്കും നോക്കിയാൽ അല്ലേ പറയാൻ പറ്റൂ.

മാലിനി- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ- പിന്നെ അരുണിനെ ഒന്ന് സൂക്ഷിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവന് മോശം സമയം ആണത്രേ.

മാലിനി- ശരി.

ഓപ്പോൾ- എന്നാ ഞാൻ വെക്കട്ടെ.

മാലിനി- മ്മ്

ഓപ്പോൾ- പിന്നെ പറഞ്ഞ കാര്യം ഒന്നും മറക്കണ്ടാ.

ഓപ്പോൾ അതും പറഞ്ഞ് ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു.

മാലിനിയുടെ ഉള്ളിൽ ഭയം വരാൻ തുടങ്ങി. അവൾ ഭക്ഷണം മതിയാക്കി നേരെ പൂജാ മുറിയിൽ പോയി മകന് വേണ്ടി മനമുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

പിറ്റേദിവസം രാവിലെ തന്നെ മാലിനി അരുണിന്റെ റൂമിൽ പോയി. പക്ഷേ അവനെ കട്ടിലിൽ കണ്ടില്ല. അവൾ നേരെ ബാത്റൂമിൽ പോയി. മാലിനി ഞെട്ടിപ്പോയി. അവിടെ അവൾക്ക് കാണാൻ സാധിച്ചത് തറയിൽ വീണ് കിടക്കുന്ന അരുണിനെയാണ്.

മാലിനി ബാത്റൂം ടാപ്പിൽ നിന്ന് കുറച്ചു വെള്ളം എടുത്ത് അവന്റെ മുഖത്ത് തളിച്ചു. അരുൺ പതിയെ അവന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. മാലിനിയുടെ ടെൻഷൻ പകുതി കുറഞ്ഞു. മാലിനി മെല്ലെ അവനെ താങ്ങി എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് കട്ടിലിൽ കിടത്തി.

മാലിനി- മോനെ അരുൺ... എന്താ പറ്റിയെ?

അരുൺ- ഞാൻ മുഖം കഴുകാൻ പോയതാ. പെട്ടെന്ന് തലചുറ്റി. പിന്നെ ഒന്നും എനിക്ക് ഓർമ്മ ഇല്ല.

മാലിനി- നീ ഇന്നലെ വല്ലതും കഴിച്ചാർന്നോ?

അരുൺ- ഇല്ല.

മാലിനി- നിന്റെ അടുത്ത് ഞാൻ ഇന്നലെ ചോദിച്ചതല്ലേ വല്ലതും വേണോ എന്ന്?

അരുൺ- അമ്മയെ വെറുതെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണ്ടാ എന്ന് കരുതി.

മാലിനി- ചപ്പാത്തിയും കറിയും കൊണ്ട് വരാൻ ആണോ ബുദ്ധിമുട്ട്?

അരുൺ- അമ്മ പ്ളീസ്... ഇനി അതിന്റെ പേരിൽ വഴക്ക് വേണ്ടാ.

മാലിനി- മ്മ്. നിനക്ക് കുഴപ്പം ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ.

അരുൺ- ഇല്ല.

മാലിനി- നിന്റെ കാല് ശരിയായോ?

അരുൺ- ഇപ്പോ കുറവ് ഉണ്ട്.

മാലിനി- എന്നാ പല്ല് തേച്ച് വാ. ചായ കുടിക്കാം.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി അടുക്കളയിലേക്ക് പോയി. **അരുൺ** പല്ല് തേക്കാനും.

അരുൺ പല്ല് തേച്ച് കഴിഞ്ഞ് എത്തിയപ്പോഴെക്കും മാലിനി ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് ഒക്കെ ഉണ്ടാക്കി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

രണ്ട് പേരും ഡൈനിങ്ങ് ടേബിളിൽ ഇരുന്നു. മാലിനി അരുണിന് അഞ്ച് ദോശ കൊടുത്തു.

അരുൺ- എന്റെ അമ്മേ, എനിക്ക് ഇത്രേം ദോശ ഒന്നും വേണ്ടാ.

മാലിനി- മിണ്ടാതെ ഇരുന്ന് മുഴുവനും കഴിച്ചോ.

അരുൺ- ശ്ശെടാ, ഇത് വല്യ പണി ആയല്ലോ.

മാലിനി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് - അതെ. പണിയാണ്. പെട്ടെന്ന് കഴിക്കടാ ചെറുക്കാ.

അരുൺ- മ്മ്.

അവർ രണ്ട് പേരും ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് കഴിച്ചു. മാലിനി പ്ലേറ്റ് ഒക്കെ കഴുകി കഴിഞ്ഞ് അരുണിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നു.

മാലിനി- ഇന്ന് നീ സ്വപ്നം കണ്ടില്ലേ?

അരുൺ- അത് കണ്ട് കഴിഞ്ഞ് ഞെട്ടി ഉണർ ണർന്നു. എന്നിട്ട് പോയി മുഖം കഴുകാൻ നേരത്താ തലചുറ്റിയെ.

മാലിനി- മ്മ്. നീ എന്തായാലും റസ്റ്റ് എടുക്ക്. ഇന്ന് നീ വരില്ല എന്ന് ഓഫീസിൽ വിളിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അരുൺ- എനിക്ക് കുഴപ്പം ഒന്നും ഇല്ല.

മാലിനി- നീ റസ്റ്റ് എടുക്ക് നല്ല ക്ഷീണം ഉണ്ട് നിനക്ക്.

അരുൺ- മ്മ്

മാലിനി പെട്ടെന്ന് ഉച്ചത്തേക്ക് ഉള്ള ഭക്ഷണം ഒക്കെ ഉണ്ടാക്കി. ഓഫീസിൽ പോവാൻ റെഡിയായി. എന്നിട്ടവൾ അരുണിന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്നു.

മാലിനി- അരുൺ.. ഫുഡ് ഒക്കെ ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉച്ചക്ക് അത് ചൂടാക്കി കഴിക്കണം.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- പിന്നെ, പുറത്തേക്ക് ഒന്നും പോവാൻ നിൽക്കണ്ടാ.

അരുൺ- ശരി.

മാലിനി- പിന്നെ എന്തെങ്കിലും ആവിശ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ വിളിക്കണം.

അരുൺ- അമ്മേ ഞാൻ കൊച്ചുകുട്ടി ഒന്നും അല്ല, ഇങ്ങനെ ഓരോന്നും പറഞ്ഞ് തരാൻ.

മാലിനി- കൊച്ചു കുട്ടിയെക്കാളും കഷ്ടം ആയത് കൊണ്ടാ ഓരോന്നും എടുത്ത് പറയുന്നത്.

അരുൺ- ആഹാ നല്ല തമാശ.

മാലിനി- ശരി. ഞാൻ പോവാണ് ഇനി നിന്നാൽ ഞാൻ ലേറ്റ് ആവും.

അരുൺ- ശരി.

മാലിനി അവിടെ നിന്നും പോയി.

ഓഫീസിൽ പതിവ് പോലെ മീര കാത്ത് നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് അരുണിനെ കാണാത്തത് അവളെ നിരാശപ്പെടുത്തി.

മീര- അരുൺ എന്തേ ആന്റി?

മാലിനി- അവന്റെ കാല് ഒന്ന് ഉളുക്കി. ഇപ്പോ റസ്റ്റ് എടുക്കാ.

മീര- അയ്യോ എന്താ ആന്റി പറ്റിയെ?

മാലിനി- ഇന്നലെ ഫുട്ബോൾ കളിക്കാൻ പോയതാ.

മീര- അവന് ഇപ്പോൾ എങ്ങനെ ഉണ്ട്?

മാലിനി- ഇപ്പോ കുഴപ്പം ഒന്നും ഇല്ല.

മീര- ആന്റി ഞാൻ അവനെ ഒന്ന് കണ്ടേച്ചും വരാം.

മാലിനി- എന്റെ മീരേ അവന് അതിനുള്ള കുഴപ്പം ഒന്നും ഇല്ല.

മീര- എന്നാലും.

മാലിനി- എന്നാൽ വൈകുന്നേരം വീട്ടിലോട്ട് വാ.

മീര- ശരി.

രണ്ട് ആളും ഓഫീസിലേക്ക് കയറി.

മീര ക്യാബിനിൽ എത്തിയതും അരുണിനെ വിളിച്ചു.

മീര- ഹലോ അരുൺ.

അരുൺ- ആ മീര.

മീര- നിനക്ക് എന്താടാ പറ്റിയെ?

അരുൺ- അമ്മ എല്ലാം പറഞ്ഞല്ലേ?

മീര- നീ കാര്യം പറയടാ.

അരുൺ- എടീ ഫുട്ബോൾ കളിച്ചപ്പോൾ കാല് ഒന്ന് ഉളുക്കി. അത്രയേ ഒള്ളു.

മീര- നിനക്ക് നേരത്തെ എന്നോട് ഒന്ന് പറയാൻ പാടില്ലേ?

അരുൺ- എടീ കാര്യമായിട്ട് ഒന്നും പറ്റിയില്ല. പിന്നെ ഈ ചെറിയ കാര്യത്തിന് നിന്നെ വെറുതെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണ്ടാ എന്ന് കരുതി.

മീര- നിന്റെ കാര്യത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത് എനിക്ക് ഒരു പ്രശ്നം അല്ല.

അരുൺ- ശരി ഇനി ഒന്ന് തുമ്മിയാൽ പോലും ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞോളാം.

അരുണിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് മീര ചിരിച്ചു.

മീര- മ്മ്.. എന്തായാലും ഞാൻ വൈകുന്നേരം വരുന്നുണ്ട്.

അരുൺ- മ്മ്.

വൈകുന്നേരം മീരയും മാലിനിയും വീട്ടിലേക്ക് പോയി.

അവർ വന്നതും അരുൺ വാതിൽ തുറന്നു.

മാലിനി- കണ്ടോ മീരേ, ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ഇവന് കുഴപ്പം ഒന്നും ഇല്ലെന്ന്.

മീര- എന്നാലും ഒരു മന:സമാധാനം വേണ്ടേ.

മാലിനി- മ്മ്. നിങ്ങൾ സംസാരിച്ച് ഇരിക്ക്. ഞാൻ ചായ എടുക്കാം.

അരുൺ- നീ വാ.

അരുണും മീരയും അവന്റെ റൂമിലേക്ക് പോയി. റൂമിൽ എത്തിയതും അരുൺ മീരയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. മീര ഒന്ന് പിടഞ്ഞു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു,

മീര- ഏയ്യ്.. അരുൺ എന്താ കാട്ടുന്നെ?

അരുൺ- അടങ്ങി നിൽക്കെടി.

മീര- നിന്റെ ഒരു കാര്യം.

അതും പറഞ്ഞ് മീര അരുണിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അൽപനേരം അവർ തന്നെ നിന്നു. ഈ സമയം മാലിനി ചായയും ആയി അവിടേക്ക് വന്നു. മാലിനി ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കി അകത്തേക്ക് കയറി. മാലിനിയെ കണ്ടതും മീരയുടെ ഉള്ളിൽ നാണം ഉണർത്തി. മീരയും അരുണും പെട്ടെന്ന് നീങ്ങി മാറി. എന്നാലും രണ്ട് പേരുടെയും മുഖത്ത് ചമ്മൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

മാലിനി- ദേ ചായ കുടിക്ക്.

മാലിനി ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരിയോടെ ചായ അവർക്ക് നൽകി. അവർ അത് വേഗം കുടിച്ചു

മീര- ആന്റി ഞാൻ എന്നാ ഇറങ്ങാ.

മാലിനി- നിക്ക് മോളെ ഞാൻ കൊണ്ടാക്കാം.

മീര- വേണ്ടാ ആന്റി ഞാൻ ക്യാബ് ബുക്ക് ചെയ്യാം.

മാലിനി- ശരി.

മീര ഒരു ക്യാബ് ബുക്ക് ചെയ്ത് അവിടെ നിന്നും പോയി.

മാലിനി ഒരു കള്ളച്ചിരി അവനെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

അരുൺ ചെറിയ ചമ്മലോടെ- അമ്മ എന്തിനാ ചിരിക്കുന്നേ? ഞാൻ കെട്ടാൻ പോകുന്ന പെണ്ണിനെ അല്ലേ കെട്ടിപിടിച്ചെ?

മാലിനി- ശ്ശെടാ… അതിന് ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ.

അരുൺ- ആ കാട്ടായം കണ്ടാൽ അറിയാം. എല്ലാം കണ്ടോണ്ടുള്ള വരവായിരുന്നൂന്ന്.

മാലിനി- നീ പോയ് കുളിച്ചേ സമയം കളയാണ്ട്.

അരുൺ- മ്മ്.

രാത്രി അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് കിടന്നു.

ഉറങ്ങാൻ നേരം മാലിനിയെ ഓപ്പോൾ വിളിച്ചു.

ഓപ്പോൾ- ആ മാലിനി.

മാലിനി- ഓപ്പോൾ വിളിച്ചത് നന്നായി.

ഓപ്പോൾ- എന്തേടീ?

മാലിനി- ഇന്ന് അരുൺ ബാത്റൂമിൽ തലചുറ്റി വീണു.

ഓപ്പോൾ ഒന്ന് ഞെട്ടി കൊണ്ട് ചോദിച്ചു,

ഓപ്പോൾ- എന്നിട്ട്?

മാലിനി- ഒന്നും പറ്റിയില്ല. ഇന്നലെ രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിക്കാത്തത് കൊണ്ടാ. പക്ഷേ എനിക്ക് എന്തോ പന്തികേട് തോന്നുന്നു.

ഓപ്പോൾ- നീ പേടിക്കാതെ ഇരിക്ക്.

മാലിനി- അതല്ല. നമ്മുടെ കുടുംബത്ത് നടന്ന അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ ഇനി എങ്കിലും മീരയുടെ വീട്ടുക്കാരെ അറിയിക്കണ്ടേ?

ഓപ്പോൾ- നിൽക്ക്.. അവരുടെ ജാതകത്തിന് വല്ല പ്രശ്നം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് പറഞ്ഞാൽ മതി.

മാലിനി- അതല്ല ഓപ്പോളെ. രണ്ട് പേരും നന്നായി അടുത്തിരിക്കുകയാ. ഇത് നടന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ ആകെ തകർന്ന് പോകും.

ഓപ്പോൾ- ഏയ്യ് ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല. നീ പേടിക്കാതെ കിടന്ന് ഉറങ്ങ്.

മാലിനി- മ്മ്.

അവർ സംസാരം നിർത്തി ഉറങ്ങി. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അവർ ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് ഒക്കെ കഴിച്ച് ഓഫീസിലേക്ക് പോവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ മാലിനിയുടെ വേഷം കണ്ട് അരുൺ ഞെട്ടി.

ഒരു വെള്ള ടീഷർട്ടും പിന്നെ നീല കളർ ചെക്ക് പാവാടയും ആണ് മാലിനിയുടെ വേഷം.

അരുൺ മാലിനിയെ മിനി സ്കർട്ടിൽ പല തവണ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ആ ഡ്രസ്സിന് എല്ലാം അവളുടെ മുട്ട് വരെ ഇറക്കം ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ആദ്യം ആയാണ്, തുട വരെ മാത്രം ഇറക്കം ഉള്ള ഡ്രസ്സിൽ അമ്മയെ കാണുന്നത്. അരുൺ കുറച്ചു ദേഷ്യത്തിൽ ചോദിച്ചു,

അരുൺ- ഇത് എന്ത് ഡ്രസ്സ് ആണ് അമ്മേ?

മാലിനി- നീ ദേഷ്യപ്പെടാതെ പതുക്കെ പറ.

അരുൺ ദേഷ്യം കുറച്ചു കണ്ട്രോൾ ചെയ്തു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

അരുൺ- എന്താ അമ്മേ ഇത്?

മാലിനി- എന്താടാ ഈ ഡ്രസ്സിന് കുഴപ്പം?

അരുൺ- അമ്മേ ഈ ഡ്രസ്സിന്റെ ഇറക്കം ശ്രദ്ധിച്ചോ?

മാലിനി- എടാ ഇറക്കം കുറച്ചു കുറവാ. പക്ഷേ എനിക്ക് വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഡ്രസ്സാണിത്. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഇത് പോലത്തെ ഡ്രസ്സ് ഒന്നും എനിക്ക് ഇടാൻ പറ്റില്ല. അത് കൊണ്ട് ഈ പ്രാവശ്യത്തേക്ക് നീ ഒന്ന് ക്ഷമിക്ക്.

അരുൺ- ഇന്ന് വൈകുന്നേരം വന്നാൽ ഉടൻ ഈ ഡ്രസ്സ് കളഞ്ഞോണം.

മാലിനി- ശരി.

മാലിനി ഒരു വിധത്തിൽ അരുണിനെ പറഞ്ഞ് സമ്മതിപ്പിച്ചു.

എന്നിട്ട് അവർ പതിവ് പോലെ ഓഫീസിൽ ചെന്നു.

ആ വലിയ ഓഫീസിൽ ആർക്കും ഇതൊന്നും മൈൻഡ് പോലും ഇല്ലായിരുന്നു. അവർ അമ്മയും മകനും ആണെന്നു തന്നെ അപൂർവ്വം ചിലർക്കേ അറിയൂ.

വൈകുന്നേരം അരുൺ മാലിനിയെ വിളിക്കാൻ ചെന്നു.

അരുൺ- അമ്മേ പോവാം

മാലിനി- അരുൺ കുറച്ചു വർക്ക് കൂടി തീരാൻ ഉണ്ട് നീ പോക്കോ. ഞാൻ ഒരു ക്യാബ് വിളിച്ചോളാം.

അരുൺ- ശരി.

അരുൺ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ഒരു അര മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ കുളിച്ച് റെഡിയായി. എന്നിട്ട് അവൻ മാലിനിയെ വിളിച്ചു. പക്ഷേ അവൾ ഫോൺ എടുത്തില്ല.

അരുൺ അടുത്തത് ആയി മീരയെ വിളിച്ചു.

അരുൺ- മീരേ.

മീര- എന്താ അരുൺ?

അരുൺ- എടീ ഇവിടെ എവിടെയാ നല്ല ചായ കിട്ടുന്ന സ്ഥലം?

മീര- എടാ നമ്മുടെ ഓഫീസിന്റെ അടുത്ത് ഒരു ചായക്കട കണ്ടിട്ടില്ലേ?

അരുൺ- ഉവ്വാ.

മീര- അവിടെ പൊയ്ക്കോ... അടിപൊളിയാണ്.

അരുൺ- മ്മ്. നീ ഫ്രീ ആണോ?

മീര- അല്ലേടാ. ഇവിടെ കുറച്ചു റിലേറ്റീവ്സ് വന്നിട്ടുണ്ട്.

അരുൺ- മ്മ്.

മീര- ആന്റി എന്തേടാ?

അരുൺ- അമ്മ വന്നിട്ടില്ല. കുറച്ചു വർക്ക് ചെയ്ത് തീർക്കാൻ ഉണ്ട്.

മീര- എടാ ഞാൻ വെയ്ക്കാണേ. ഇവിടെ കുറെ പിള്ളേർ വന്നിട്ടുണ്ട്.

അരുൺ- മ്മ്.

മീര ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു.

അരുൺ നേരെ കാർ എടുത്ത് മീര പറഞ്ഞ ചായക്കടയിൽ പോയി, ഒരു ചായ കുടിച്ചു.

അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ആണ് അരുൺ അന്ന് അവനെയും മാലിനിയെയും കളിയാക്കിക്കൊണ്ട് പോയവന്റെ വണ്ടി കണ്ടത്.

അരുൺ പെട്ടെന്ന് ചായകടയുടെ അകത്തു കയറി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

അരുൺ- ആരുടെയാ ആ പുറത്ത് കിടക്കുന്ന ഇന്നോവ?

അവിടെ ഇരുന്ന കുറച്ചു പേരിൽ ഒരാൾ എണീറ്റു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

കാറുകാരൻ- എന്റെയാ. എന്താ പ്രശ്നം?

അരുൺ- വണ്ടിയുടെ ഗ്ലാസ്സ് പൊട്ടിയിരിക്കുകയാ.

കാറുകാരൻ- ഗ്ലാസ്സ് പൊട്ടാനോ?

കാറുകാരൻ അതും പറഞ്ഞ് അരുണിന്റെ കൂടെ പുറത്തേക്ക് വന്നു. കാറുകാരൻ വണ്ടിയുടെ ചുറ്റും നോക്കി ഒരു കുഴപ്പം ഇല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. എന്നിട്ട് ദേഷ്യത്തിൽ അരുണിനോട് പറഞ്ഞു,

കാറുകാരൻ- കാറിന് ഒരു കുഴപ്പവും ഇല്ലല്ലോ?

അരുൺ- ഇല്ല. നിന്നെ പുറത്ത് ഇറക്കാൻ ഒരു നമ്പർ ഇട്ടത് അല്ലേ.

അരുൺ അതും പറഞ്ഞ് കാറുകാരന്റെ കവിളിൽ രണ്ടടി കൊടുത്തു.

അടി കൊണ്ട ഉടനെ കാറുകാരൻ ഓടാൻ തുടങ്ങി.

അരുണും പിന്നാലെ ഓടി.

അരുൺ- എടാ നിൽക്കടാ. ഇനി തല്ലില്ല.

അരുൺ ഓടുന്നതിന്റെ ഇടക്ക് പറഞ്ഞു.

കാറുകാരൻ- എനിക്ക് അറിയാം നിന്നാൽ ഇനിയും കിട്ടുന്ന്.

അരുൺ- എടാ എന്തിനാ തല്ലിയത് എന്നെങ്കിലും അറിയണ്ടേ?

കാറുകാരൻ- വേണ്ടാ.

കാറുകാരൻ സ്പീഡിൽ ഓടി അരുണിന്റെ അടുത്ത് നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു.

അരുണിന് ഓടിയത് കൊണ്ട് നന്നായി ദാഹിച്ചു. അവൻ അവിടെ അടുത്തുള്ള ഒരു റെസ്റ്റോറന്റിൽ കയറി. തണുത്ത ഒരു കൂൾഡ്രിങ്ക് പറഞ്ഞു. അതും കുടിച്ച് പോവാൻ നേരം ആണ്, ഔട്ട്ഡോറിൽ മാലിനിയെ കണ്ടത്. അരുൺ പതിയെ അവിടേക്ക് നടന്നു. കുറച്ചു നടന്നപ്പോൾ മാലിനിയുടെ കൂടെ ഒരു പുരുഷൻ ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലായി.

അരുൺ അയാളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. അത് ഓഫീസിലെ ശേഖർ ആണ്. അയാൾക്ക് അമ്മയുമായി എന്ത് ബന്ധം എന്ന് അവൻ ആലോചിച്ചു.

അരുൺ കുറച്ചു കൂടി അടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ ആണ്, അവന്റെ ഹൃദയം നടുക്കിയ കാഴ്ച അവൻ കണ്ടത്.

ശേഖർ മാലിനിയുടെ തുടയിൽ കൈ വെച്ച് ഇരിക്കുന്നു!

അരുണിന്റെ ഉള്ളിൽ കോപം ഇരച്ചു കയറാൻ തുടങ്ങി. എന്നാലും അമ്മ അതിനെ എതിർക്കാത്തത് അവനിൽ ചെറിയ വിഷമം ജനിപ്പിച്ചു. അത് കണ്ട് നിൽക്കാൻ പറ്റാത്തത് കൊണ്ട് അരുൺ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

അരുൺ എത്തിയതും ശേഖർ മാലിനിയുടെ തുടയിൽ നിന്ന് കൈ എടുത്തു.

അരുണിനെ കണ്ടതും മാലിനി ശരിക്കും പേടിച്ചു.

ശേഖർ- ആ അരുൺ ഇരിക്ക്

മാലിനി കുറച്ചു തപ്പി തടഞ്ഞ് പറഞ്ഞു,

മാലിനി- ഇരിക്ക് അരുൺ. നിനക്ക് ആളെ മനസ്സിലായില്ലേ?

അരുൺ- ആ മനസ്സിലായി.

മാലിനി- ഞാൻ വർക്ക് തീർത്ത് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ആണ്, ശേഖർ എനിക്ക് ഒരു ലിഫ്റ്റ് തരാം എന്ന് പറഞ്ഞത്.

അരുൺ- മ്മ്, താങ്ക്യൂ ശേഖർ. ഇനി ഞാൻ അമ്മയെ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കോളാം.

ശേഖർ- ഒക്കെ.

അരുൺ- അമ്മേ, നമുക്ക് പോയാലോ?

മാലിനി ഭയന്ന് കൊണ്ട് പറഞ്ഞു,

മാലിനി- ശരി. ബൈ ശേഖർ.

ശേഖർ- ബൈ മാലിനി.

അരുൺ ദേഷ്യത്തോടും സ്പീഡിലും കാറിന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു.

മാലിനിയും അവന്റെ പുറകിൽ അതേ സ്പീഡിൽ നടന്നു. രണ്ടാളും കാറിൽക്കയറി.

അരുൺ കാറ് സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് യാത്ര തുടങ്ങി.

അരുൺ- അയാൾ ആരാ?

മാലിനി- എന്റെ ഫ്രണ്ട്, ശേഖർ.

അരുൺ- സാദാ ഫ്രണ്ടോ അതോ ബോയ് ഫ്രണ്ടോ?

ആ ചോദ്യം മാലിനിയുടെ പേടിയെ കൂട്ടി.

മാലിനി- സാദാ ഫ്രണ്ട്.

അരുൺ ദേഷ്യത്തോടെയും ഉച്ചത്തിലും മാലിനിയോട് ചോദിച്ചു,

അരുൺ- സാദാ ഫ്രണ്ട് ആണെങ്കിൽ അമ്മയുടെ തുടയിൽ എന്തിനാ അയാൾ കൈ വെച്ചേ?

അരുണിന്റെ വാക്കുകൾ ഓരോ മുള്ളുകൾ ആയി മാലിനിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ തറച്ചു കയറി. ആ ചോദ്യത്തിന് അവൾക്ക് മറുപടി ഇല്ലായിരുന്നു. മാലിനി തല താഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് കരയാൻ തുടങ്ങി.

അരുൺ- എത്ര വർഷം ആയി ഇത് തുടങ്ങിയിട്ട്? ഈ ഡ്രസ്സ് ഇട്ടത് എളുപ്പത്തിന് വേണ്ടിയാണോ? അയാളെ അമ്മക്ക് ഇഷ്ടം ആണോ?

അരുണിന്റെ തുടരെ തുടരെ ഉള്ള ചോദ്യങ്ങൾ അവളുടെ വിഷമത്തെ കൂട്ടി. പക്ഷേ അവൾക്ക് മറിച്ച് ഒന്നും പറയാനും സാധിച്ചില്ല.

അന്ന് രാത്രി അരുൺ മാലിനിയുടെ അടുത്ത് വന്നു.

അരുൺ- സോറി അമ്മ.

മാലിനി- ഏയ്.. നീ എന്തിനാ സോറി പറയുന്നേ? തെറ്റ് എല്ലാം എന്റെ ഭാഗത്ത് ആണ്.

അരുൺ- പെട്ടെന്ന് ഒക്കെ കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ കണ്ട്രോൾ ഫുൾ പോയി.

മാലിനി- എനിക്ക് മനസ്സിലാവും.

അരുൺ- അമ്മക്ക് അയാളെ ഇഷ്ടം ആണെങ്കിൽ എനിക്ക് പ്രശ്നം ഒന്നും ഇല്ല. പക്ഷേ എന്റെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ട് മതി ബാക്കി.

മാലിനി- നീ വിചാരിക്കും പോലെ ഒന്നും ഇല്ല ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ. ഒരിക്കൽ അയാൾ എന്നെ പ്രൊപ്പോസ് ചെയ്തു. ഞാൻ അത് റീജക്റ്റ് ചെയ്തതാ.

അരുൺ- പിന്നെ?

മാലിനി- അയാൾ കുറെ നാൾ പുറകെ നടന്നു. പിന്നെ.. ഇന്ന് യാദൃശ്ചികമായി ഒരു ലിഫ്റ്റ് തന്നപ്പോൾ എതിർക്കാനും തോന്നിയില്ല. ഞാൻ കുറെ തവണ അയാളുടെ കൈ എന്റെ തുടയിൽ നിന്ന് മാറ്റിയത് ആണ്. പക്ഷേ അയാൾ കൈ മാറ്റാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല.

അരുൺ- അയാൾ ഒരു ശല്യം ആണെങ്കിൽ എന്നോട് പറയാൻ പാടില്ലേ?

മാലിനി- ഇനി ഒന്നും ഉണ്ടാവില്ല. ഞാൻ അയാളെ വിളിച്ച് നല്ല ചീത്ത പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- സോറി മോനെ. ഇനി ഇങ്ങനെ ഒന്നും ഉണ്ടാവില്ല.

അരുൺ- ഏയ്യ് ഞാൻ അത് മറന്നു. ഇനി ആ കാര്യത്തെ പറ്റി ഒരു ചർച്ച വേണ്ടാ.

മാലിനി- മ്മ്

അരുൺ കൈ നീട്ടി അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കവിളിൽ ഒരുമ്മ കൊടുത്തു.

അരുൺ- സോറി.

മാലിനി- സോറി.

മാലിനിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

തറവാട്

ദിവസങ്ങൾ കടന്ന് പോയി അരുണും മാലിനിയും നാട്ടിലേക്ക് പുറപ്പെടാൻ തയ്യാറായി.

അരുൺ നല്ല സന്തോഷത്തിൽ ആണ്. ഇനി കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ മീരയെ സ്വന്തം ആക്കാം എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ആണ് അവൻ.

മറിച്ച് മാലിനി സർവ്വ ദൈവങ്ങളെയും വിളിച്ച് മകന് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അവർ രണ്ട് പേരും നാട്ടിലേക്ക് ഉള്ള ഫ്ലൈറ്റിൽ കയറി.

യാത്ര പകുതിയായപ്പോൾ മാലിനി ചെറിയൊരു മയക്കത്തിലേക്ക് തെന്നി വീണു. അതോടൊപ്പം, അവളുടെ മനസ്സിൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ പഴയ പല കാര്യങ്ങളും തെളിഞ്ഞ് വരാൻ തുടങ്ങി.

‘പത്തേക്കർ സ്ഥലത്താണ് മധുമന ഇല്ലം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഇല്ലത്തിനോട് ചേർന്ന് ഒരു സർപ്പക്കാവും, കുറച്ചുമാറി കുടുംബക്ഷേത്രവും, കുളിക്കടവും എല്ലാം ഉണ്ട്. പിന്നെ ബാക്കി ഉള്ള സ്ഥലത്ത് മുഴുവൻ കൃഷിയും.

സഹോദരങ്ങളിൽ മൂത്തയാൾ ആയിരുന്ന ഹരിനാരായണൻ വേളി കഴിച്ച് കൊണ്ട് വന്നത്, ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെയും ഇളയയാൾ ഹരികൃഷ്ണൻ വേളി കഴിച്ച് കൊണ്ട് വന്നത് മാലിനിയെയും.

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിക്ക് പത്തൊൻപതും, മാലിനിക്ക് പതിനെട്ടും വയസ്സായിരുന്നു പ്രായം. രണ്ടുപേരും ഡിഗ്രിക്ക് പഠിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു വിവാഹങ്ങൾ.

രണ്ട് കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് വന്ന പെണ്ണുങ്ങൾ ആയിട്ടും, അവർ രണ്ട് പേരും സഹോദരികളെ പോലെയാണ് പെരുമാറിയിരുന്നത്. മാലിനി തമ്മിൽ കണ്ടനാൾ മുതൽ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെ ഓപ്പോൾ എന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നത്. വിവാഹശേഷം രണ്ടുപേരും ഭർത്താക്കന്മാരുടെ അനുവാദത്തോടെ അവരവരുടെ ഡിഗ്രി പൂർത്തിയാക്കി.

സന്തോഷപൂർണ്ണം ആയി പോയി കൊണ്ടിരുന്ന അവരുടെ ജീവിതം പെട്ടെന്ന് മാറി മറിഞ്ഞു.

ഹരിനാരായണന്റെയും ഹരികൃഷ്ണന്റെയും അച്ഛനും അമ്മയും പെട്ടെന്ന് ഒരു ദിവസം മരിച്ചു. രണ്ടാൾക്കും നല്ല പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ട് ആരും അത് കാര്യം ആക്കിയില്ല.

കുറച്ചു നാൾ കൂടി അവർ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചു.

ഇരുപതാം വയസ്സിൽ മാലിനി ഗർഭിണിയായി. അവൾ അരുണിനെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു.

അരുണിനെ വാൽസല്ലിക്കാൻ രണ്ട് അമ്മമാർ ആയിരുന്നു - മാലിനിയും, ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയും.

അരുണിന് രണ്ടുവയസ് തികഞ്ഞ്, ഒരു ദിവസം രാവിലെ അവർക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത് ഹരിനാരായണന്റെ മൃതദേഹം ആയിരുന്നു. സർപ്പക്കാവിന്റെ അടുത്തുവച്ച് പാമ്പ് കടിയേറ്റാണ് ഹരിനാരായണൻ മരിച്ചത്. ആ കാഴ്ച ഇല്ലത്തിന്റെ എല്ലാ സന്തോഷവും സമാധാനവും ഇല്ലാതാക്കി.

കുറച്ചു നാൾ കൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹരികൃഷ്ണനും ഇതേ അവസ്ഥയിൽ മരണപ്പെട്ടു.

അതോടെ ഇല്ലത്ത് എന്തോ കാര്യമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായി.

അവർ കുടുംബ ജ്യോൽസ്യൻ ആയ ശങ്കര സ്വാമിയെ വിളിച്ച് പ്രശ്നം വെപ്പിച്ചു.

അതിൽ നിന്ന് കുടുംബത്ത് സർപ്പശാപം ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലായി.

ശങ്കര സ്വാമി അവർക്ക് പ്രതിവിധിയായി കുറച്ചു കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് കൊടുത്തു:

1. *ഈ അടുത്ത് തന്നെ സർപ്പക്കാവിൽ പഴയത് പോലെ പൂജകൾ നടത്തണം.*
2. *കളം എഴുത്തും സർപ്പപ്പാട്ടും നടത്തണം.*
3. *താൻ തരുന്ന പൂജിച്ച തകിട് കാവിലെ ചെറിയ അമ്പലത്തിലെ മരത്തിൽ കെട്ടുക.*

സ്വാമി പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അവർ ചെയ്തു. അതിന് ശേഷം അവർക്ക് കുറച്ചു ആശ്വാസം ഒക്കെ തോന്നി.

ആ ദു:ഖങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷനേടാൻ അവർ രണ്ടുപേരും തങ്ങളുടെ പഠനം തുടർന്നു. മാലിനി ഫിനാൻസിലും ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി കൃഷിയിലും ആയിരുന്നു ഡിഗ്രി എടുത്തിരുന്നത്. രണ്ടുപേരും അവയിൽത്തന്നെ മാസ്റ്റേഴ്സ് എടുത്തു. എല്ലാ വിഷമങ്ങളും അവർ പഠനത്തിൽ ഒഴുക്കി. ഏറ്റവും ഉയർന്ന മാർക്കുകൾ നേടിയാണ് അവർ പാസ്സായത്.

ഇല്ലത്തിന്റേയും സ്വത്തുക്കളുടെയും അവകാശികാളായിത്തീർന്ന അവർ, ആദ്യമായി ചെയ്തത് ആ പത്തേക്കർ പുറയിടത്തിന് ചുറ്റും ഉള്ള അതിർത്തിയിൽ, കൃത്യമായി അളപ്പിച്ച്, ചുറ്റുമതിൽ കെട്ടുകയാണ്. അതിനുശേഷം ബാങ്ക് ലോൺ എടുത്ത് ആധുനിക കൃഷിരീതിയിൽ വിവിധയിനം കൃഷികൾ തുടങ്ങി. ഇല്ലത്തെ വിശ്വസ്തരായ പഴയ പണിക്കാർ എല്ലാം, കുടുംബാംഗങ്ങളേക്കാൾ ആത്മാർഥമായി കൂടെ നിന്നു.

പയ്യെപ്പയ്യെ അവർ വളർന്നുയരാൻ തുടങ്ങി.

ലഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ കൃഷിയുടെ കണക്കുകൾ എല്ലാം നോക്കിയിരുന്നത് മാലിനിയായിരുന്നു. കണക്കുകളിലെ കൃത്യത മൂലം ബാങ്കുകൾക്ക് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയോടും മാലിനിയോടും, അന്നും ഇന്നും വളരെ ബഹുമാനം ആയിരുന്നു.

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയ്ക്ക് മാലിനിയും അരുണും, മാലിനിക്ക് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയും അരുണും.

മറ്റെല്ലാവരെയും അവർ കയ്യകലത്തിൽ നിർത്തി. സമുദായപ്രമാണിമാരെപ്പോലും.

ചുറ്റുമുള്ള ആരെയും അവർ ഭയന്നില്ല. എന്നാൽ അഹങ്കരിച്ചുമില്ല. അതിനാൽ അവരെപ്പറ്റി എതിരായി പറയാൻ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു.

സ്വതേ അധികം വണ്ണമില്ലാത്ത, സുന്ദരികളായ അവർ രണ്ടുപേരും, ആത്മവിശ്വാസത്തോടോപ്പം തങ്ങളുടെ ആരോഗ്യവും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ അവരെ കാണുന്നവർക്ക് ഒരു എപ്പോഴും പത്തു വയസ്സെങ്കിലും

കുറവേ തോന്നിയിരുന്നുള്ളൂ. അവരുടെ ദു:ഖങ്ങൾ അവർ പുറത്ത് കാണിച്ചില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് അരുണിന്റെ മുമ്പിൽ. ഒരുമിച്ചു നിന്ന് അവർ ജീവിതത്തെ നേരിട്ടു. അവർക്ക് എല്ലാം അരുൺ ആയിരുന്നു. അവരുടെ മകൻ.

അരുണിനെയും അങ്ങനെയാണ് വളർത്തിയത്. ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ തറവാട്ടിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ അവനെ മനസ്സിലാക്കിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ അവനും മനസ്സിൽ ധൈര്യമുള്ളവനായി. അവന് രണ്ടമ്മമാരും തുല്യം. പെറ്റമ്മ, മറ്റമ്മ എന്നില്ല.

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി ഇല്ലത്തെ പറമ്പിൽ കൃഷികൾ നന്നായി നടത്തി. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി ആ പുരയിടത്തിൽ പരീക്ഷിച്ച ശാസ്ത്രീയ കൃഷിരീതികൾ മൂലം നല്ല വിളവുകൾ കിട്ടി. അവളുടെ ഫാമിലെ വിഭവങ്ങൾ കൂട്ടതലും അപൂർവ ഇനങ്ങളും, ജൈവവളം ഉപയോഗിച്ചതും, ആയതിനാൽ നല്ല ഡിമാൻഡും വിലയും ഉള്ളവയായിരുന്നു. അവയ്ക്കെല്ലാം സ്ഥിരമായ കസ്റ്റമേഴ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ബിസിനസ് നന്നായിത്തന്നെ മുന്നോട്ട് പോയി.

സർപ്പക്കാവും, കുടുംബക്ഷേത്ര പരിസരവും അവർ വൃത്തിയായും വെടിപ്പായും സൂക്ഷിച്ചു. ആർക്കും ഏതുനേരത്തും അതിലെ, പേടിക്കാതെ നടക്കാമായിരുന്നു. ചുറ്റുമതിൽ ഉള്ളതിനാൽ പുരയിടം മുഴുവൻ സുരക്ഷിതം ആയിരുന്നു.

ഇല്ലത്തിനു ചുറ്റും വേറെ മതിൽ കെട്ടിയതിനാൽ തറവാട്ടിൽ സ്വകാര്യത ഉണ്ടായിരുന്നു. പണിക്കാർക്കായി വിപുലമായ സൗകര്യങ്ങളും അവർ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതിനാൽ അവരും സംതൃപ്തരായിരുന്നു.

അതു മാത്രമല്ല വിശ്വസ്തരായ ജോലിക്കാരെ മാത്രമേ അവർ അടുപ്പിച്ചുള്ളൂ.

ഇരുവീട്ടുകാരും എത്ര നിർബന്ധിച്ചിട്ടും രണ്ടുപേരും വീണ്ടും വിവാഹിതരായില്ല. പ്രയോജനമില്ലെന്ന് കണ്ട്, പിന്നെപ്പിന്നെ ആരും അവരെ നിർബന്ധിക്കാതായി.

കുട്ടിയെ നോക്കാൻ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടേയും മാലിനിയുടേയും അമ്മമാർ മാറിമാറി വന്ന് നിൽക്കുമായിരുന്നു. പഠിക്കുമ്പോൾ, പ്രത്യേകിച്ച് പരീക്ഷാക്കാലത്ത് അതൊരു വലിയ സഹായം ആയിരുന്നു. അരുണിന് രണ്ട് അമ്മൂമ്മമാരായി, അവർ ഇല്ലത്ത് കഴിഞ്ഞു.

കുറച്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാലിനിക്ക്, അവൾ ഏറെ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ ബാംഗ്ലൂരിൽ ജോലി ലഭിച്ചു.

മാലിനിക്ക് ഒരു മാറ്റം ആവശ്യം ആണ് എന്ന് തോന്നിയത് കൊണ്ട് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി അതിന് സന്തോഷത്തോടെ സമ്മതിച്ചു. പറമ്പിലെ കൃഷികളും ബിസിനസ്സും എല്ലാം നോക്കി ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി തറവാട്ടിൽ കഴിഞ്ഞു.

അരുൺ ആണെങ്കിൽ തന്റെ അമ്മമാരുടെയും മുത്തശ്ശിമാരുടെയും വാൽസല്യങ്ങൾ ആവോളം അനുഭവിച്ച് വളർന്നു. പഠനത്തിലും കായികത്തിലും അവൻ മിടുക്കനായി. അരുണിന്റെ പഠിത്തം ഡിഗ്രിവരെ നാട്ടിൽ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയോടൊപ്പം നിന്നായിരുന്നു. എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും മാലിനി വീട്ടിൽ എത്തും. അതു വരെ അവന്റെ അമ്മ, ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയായിരുന്നു.

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെ, തന്റെ അമ്മ വിളിക്കുന്നതുകേട്ട്, ചെറുപ്പം മുതൽ അവനും 'ഓപ്പോളേ'ന്നാണ് സാധാരണ വിളിക്കുക.

സ്നേഹം കൂടുമ്പോൾ അവർ അവന്റെ മാലുക്കുട്ടിയും, ലച്ചുക്കുട്ടിയും. മറ്റാരും അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നത് അവനിഷ്ടമല്ല. അപ്പോൾ മാത്രം അവന്റെ മുഖം കറുക്കും.

ഒരു കാര്യത്തിലും വാശിയോ ദുർവാശിയോ പിടിക്കാത്ത, മാന്യമായി പെരുമാറുന്ന ഒരു യുവാവായി അരുൺ വളർന്നു. എന്തുകൊണ്ടോ, പരിചയപ്പെട്ട പെൺകുട്ടികൾ ആരോടും അവന് പ്രേമമൊന്നും തോന്നിയില്ല.

അമ്മമാരിൽ നിന്ന് ആവോളം സ്നേഹവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും കിട്ടിയതുകൊണ്ടാവാം, അവന് പെൺകുട്ടികളോട് സൗഹൃദമല്ലാതെ മറ്റ് യാതൊരു പ്രത്യേകതയും തോന്നിയിരുന്നില്ല.

അവനിഷ്ടപ്പെട്ട ഐറ്റി-യിൽ അവൻ എഞ്ചിനീയറിങ്ങ് പാസ്സായി. ഡിഗ്രികഴിഞ്ഞ് മാസ്റ്റേഴ്സിന് അരുണും ബാംഗ്ലൂർക്ക് വന്നു. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി തറവാട്ടിൽ തനിച്ചായി. എന്നാലും എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും, അവധിദിവസങ്ങളിലും മുടങ്ങാതെ അമ്മയും മകനും ഓപ്പോളെക്കാണാൻ വീട്ടിൽ എത്തും. അല്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ ദിവസം ഒരു തവണ എങ്കിലും പരസ്പരം വിളിക്കും.

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി ചെയ്യുന്ന ത്യാഗം അവർക്കുകൂടി വേണ്ടിയാണെന്ന് മാലിനിക്ക് നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു.

അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അതിനാൽ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയോട് നന്ദിയും സ്നേഹവും എന്നും നിറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ അരുണിനെ അത് പരിപൂർണ്ണമായി അവൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് അരുണിനും മാലിനിക്കും, ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ വാക്കാണ് എന്നും അവസാനവാക്ക്.

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിക്ക് തിരിച്ചും അതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു. അവർ കഴിഞ്ഞേ താൻപോലും ഉള്ളൂ. എല്ലാം തനിക്ക് തന്ന് തന്റെ സ്നേഹം മാത്രമേ മാലിനി എടുക്കുന്നുള്ളൂ എന്നത് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ ഹൃദയം തരളിതമാകിയിരുന്നു.

മാലിനി വിളിക്കുന്നത് കേട്ട് അരുണും ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെ 'ഓപ്പോളേ' എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. അമ്മയുടെയും ഓപ്പോളുടെയും സ്നേഹത്തിൽക്കവിഞ്ഞ് ഒന്നും ഈ ഭൂമിയിൽ അരുണിന് പ്രധാനമല്ലായിരുന്നു.

എന്നാൽ അവർ അവനെ യാതൊരുവിധത്തിലും, സ്വാർത്ഥമായി, വാക്കുകൊണ്ടോ പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ നിയന്ത്രിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നില്ല. അതിന്റെ ആവശ്യമേ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം!

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി തുടങ്ങിവച്ച ഫലമൂലാദി കൃഷികൾ ഒന്നും പാഴായില്ല. കൂടാതെ അതിന്റെയെല്ലാം വിത്തുൽപ്പാദനവും വിതരണവും നന്നായി വളർന്നു. ഒപ്പം അവളുടെ വ്യക്തിത്വവും, അറിവും, വിദ്യാഭ്യാസവും, നൈപുണ്യവും അറിയപ്പെട്ടു.

മാലിനിയും തന്റെ ജോലിയിൽ ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അരുണിനെ ആ കമ്പനിയിൽ ഉയരാവുന്ന തസ്തികയിൽ അവനിഷ്ടപ്പെട്ട ഡിപാർട്ട്മെന്റിൽ നിയമിക്കാനും സാധിച്ചു.

അമ്മയും മകനും ബംഗ്ളൂരിൽ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ഉള്ള ആ വില്ലയിൽ നിന്ന്, ഒരുമിച്ച് ജോലിക്കുപോയി വന്നു. അമ്മയും മകനുമെന്നതിനേക്കാൾ കൂട്ടുകാരെപ്പോലെയായിരുന്നു അവർ.

തറവാട്ടിൽപ്പോകാത്ത വാരാന്ത്യങ്ങളിൽ ട്രെക്കിങ്ങിന് പോകുക, റിസോർട്ടുകളിൽ യാത്ര പോകുക, നിർബ്ബന്ധമായി ജിമ്മിൽ പോകുക, എന്നിവയായിരുന്നു അവരുടെ പരിപാടികൾ.

ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ യാത്രകളിലും ഓപ്പോളും തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകും. അതെത്ര ദൂരെയായാലും. സ്വദേശത്തും, വിദേശത്തും.

അവരെ കണ്ടാൽ, രണ്ട് ചേച്ചിമാരും, കുഞ്ഞനിയനും എന്നാണ് പലരും ധരിച്ചിരുന്നത്. അത്രമാത്രം യൗവനം ഇരുവരും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ യാതൊരുവിധ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും അവർ രണ്ടുപേരും വഴിപ്പെട്ടില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല അരുണിനെ കാണുന്നവർ, അവന്റെ ആകാരം കാണുന്നവർ, സാധാരണ പ്രലോഭനങ്ങളുമായി അവരോട് അടുക്കാനും മടിച്ചു.

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി തന്റെ കൃഷി വ്യാപിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഊട്ടിക്കടുത്ത് നൂറേക്കർ സ്ഥലം ലാഭത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ വാങ്ങി.

അതും പതിവുപോലെ മാലിനിയുടേയും, ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടേയും, അരുണിന്റേയും പേരിൽ ആണ് വാങ്ങിയത്. അതിൽ നല്ലൊരു ബംഗ്ളാവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അവിടെയും സ്വതസിദ്ധമായ പെരുമാറ്റം കൊണ്ട് അവൾക്ക് വിശ്വസ്തരായ പണിക്കാരെ കിട്ടി.

പഴയതുപോലെ അതിർത്തി തിരിച്ച് ബലവത്തായ വേലിയും ചുറ്റുമതിലും കെട്ടി അവിടവും സ്വകാര്യവും, സുരക്ഷിതവും ആക്കിയിരുന്നു.

മാസത്തിൽ ഒരു തവണയെങ്കിലും, മൂവരും ചേർന്നോ, അവൾ തനിച്ചോ അവിടെ പോയിവന്നു. അവൾ അവിടെ പണിക്കാർക്കൊന്നും മാലിനിയും, അരുണും ആരെന്ന് ഒരിക്കലും പരിചയപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ഒരു തൊഴിൽ ദാതാവ് എന്ന നിലയിൽ അവൾ എല്ലായിടത്തും ആ നിലപാടാണ് അനുവർത്തിച്ചത്.

മാലിനിയ്ക്കും അരുണിനും അതൊട്ട് പ്രശ്നവും അല്ല. അവരെ സംബന്ധിച്ച് ഓപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതിനെല്ലാം എന്തെങ്കിലും കാര്യമുണ്ടാവും.

അവർക്ക് എല്ലാം ഓപ്പോൾ മാത്രമാണ്.

ലാൻഡ് ചെയ്യാൻ പോകുന്ന അനൗൺസ്മെന്റ് കേട്ടാണ് മാലിനി ഉണർന്നത്.

മാലിനി- ഇത്ര പെട്ടെന്ന് എത്തിയോ?

അരുൺ- അമ്മ എന്തൊരുറക്കം ആയിരുന്നു! ഞാൻ എത്ര തവണ വിളിച്ചെന്നോ.

മാലിനി- പഴയ കാര്യങ്ങൾ ഓരോന്ന് ഓർത്ത് കിടന്നു പോയി.

അരുൺ- മ്മ്.

അവർ എയർപോർട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു ടാക്സി വിളിച്ച് ഇല്ലത്തേക്ക് എത്തി.

അവരെ കാത്ത് ഓപ്പോൾ പുറത്ത് തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

മാലിനിയും അരുണും ടാക്സിയിൽ നിന്ന് പെട്ടികൾ എടുത്തു. എന്നിട്ട് പൈസ കൊടുത്തു. ലഗേജ് എല്ലാം എടുത്ത് അവർ ഓപ്പോളിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നു.

ഓപ്പോളിന് അവരെ രണ്ട് പേരെയും കണ്ടത് സന്തോഷം ആയി. അവർ അവരെ മാറി മാറി കെട്ടിപിടിച്ചു. എന്നിട്ട് മാലിനിയോടായി പറഞ്ഞു,

ഓപ്പോൾ- ഇവൻ ഒരുപാട് മാറി പോയല്ലോടി. ആറുമാസം കൊണ്ട് ഒരൊത്ത പുരുഷനായി! മീശയൊക്കെ വച്ച്, കണ്ടാൽ നമ്മുടെ അനിയനാണെന്നേ തോന്നൂ.

മാലിനി- ഞാ.. പെട്ടെന്ന് അല്ലേ പിള്ളേര് ഒക്കെ വളരുന്നത്.

അരുൺ- ഓപ്പോൾക്ക് ഒരു മാറ്റവും ഇല്ല.

ഓപ്പോൾ- ശരിയാ എനിക്ക് മാറ്റം ഒന്നും ഇല്ല.

അരുൺ- പഴയതിനേക്കാൾ സ്ലിമ്മായി, കണ്ടാൽ എന്റെ അനിയത്തിയാണെന്നേ തോന്നൂ!

പൊട്ടിച്ചിരിച്ച് ഓപ്പോൾ - എടാ കള്ളാ, സുഖിപ്പിക്കല്ലേ. എന്തായാലും നിനക്കിഷ്ടപ്പെട്ടതെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിത്തരാം. കേട്ടോടാ, കള്ളക്കണ്ണാ…

ഓപ്പോൾ അരുണിന്റെ കവിളത്ത് ഒരുമ്മ നല്കി. അവൻ തിരിച്ചും.

അവർ മൂന്നു പേരും അകത്തു കയറി. ഓപ്പോൾ അവർക്ക് ക്ഷീണം മാറ്റാൻ സംഭാരം കൊടുത്തു. അരുൺ അത് കുടിച്ചു കഴിഞ്ഞ് തന്റെ മുറിയിലേക്ക് പോയി.

മാലിനിയുടെ കൂടെ ഓപ്പോളും അവളുടെ മുറിയിൽ ചെന്നു. രണ്ടാളും അകത്തു കയറി വാതിൽ അടച്ചു.

ഓപ്പോൾ- മാലിനി നാളെ രാവിലെ പത്തുമണിക്ക് ശങ്കര സ്വാമി വരും.

മാലിനി- മ്മ് എനിക്ക് നല്ല പേടിയുണ്ട്. അവരൊക്കെ കല്യാണത്തിനുള്ള ഒരുക്കം തുടങ്ങി കാണും.

ഓപ്പോൾ- നമ്മള് നേരത്തെ പറഞ്ഞത് അല്ലേ, ഒരു നല്ല ജ്യോൽസനെ കൊണ്ട് നോക്കിപ്പിക്കാം എന്ന്? അവർ അല്ലേ സമ്മതിക്കാഞ്ഞേ?

മാലിനി- എന്നാലും…

ഓപ്പോൾ- കാര്യങ്ങൾ മറിച്ച് ആണെങ്കിൽ ഞാനും കൂടെ വരാം.

മാലിനി- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ- നീ ഇതൊക്കെ മനസ്സിൽ നിന്ന് കള. എന്നിട്ട് കുളിച്ച് ഫ്രഷ് ആവ്. അപ്പോ കുറച്ചു ആശ്വാസം കിട്ടും.

ഓപ്പോൾ അവളുടെ റൂമിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി. കുളി കഴിഞ്ഞ് മാലിനി ഓപ്പോളിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നു.

ഓപ്പോൾ- നിനക്ക് വിശക്കുന്നുണ്ടോ?

മാലിനി- ഏയ്യ്. വന്നപ്പോ തൊട്ട് ഞാൻ എന്റെ പ്രശ്നം മാത്രമേ പറഞ്ഞോളളൂ. ഓപ്പോൾക്ക് എങ്ങനെ ഉണ്ട് ഇവിടെ?

ഓപ്പോൾ- എനിക്ക് ഇവിടെ സുഖം. ഇപ്പോ പണ്ടത്തെ പോലെ അല്ല. ഇവിടെ ഒരുപാട് മാറ്റം വന്നു.

മാലിനി- എന്ത് മാറ്റം?

ഓപ്പോൾ- ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ആരും വരാറ് ഇല്ല. ഒറ്റ നാട്ടുകാര് പോലും.

മാലിനി- അതെന്താ?

ഓപ്പോൾ- കുറച്ചു വർഷം മുൻപ് നമ്മുടെ തെക്കേ തൊടിയിലെ രമേശൻ ഇവിടെ പാമ്പ് കടിയേറ്റ് മരിച്ചില്ലേ?

മാലിനി- ആ തേങ്ങു കേറാൻ വരുന്നവനോ?

ഓപ്പോൾ- അത് തന്നെ. അതിൽ പിന്നെ ആരും ഇങ്ങോട്ട് വരാതെയായി. പിന്നെ ആ കുട്ടപ്പൻ ആശാരിയുടെ മോനും ഭാര്യയും വരും ഇടക്ക് സഹായിക്കാൻ.

മാലിനി- ഒറ്റക്ക് ഉള്ള ജീവിതം ഓപ്പോൾക്ക് മടുത്തില്ലേ?

ഓപ്പോൾ- ഒരു തരത്തിൽ ഇതാ സുഖം. ശല്യപ്പെടുത്താൻ ആരും ഇല്ലല്ലോ?

മാലിനി- അതും ശരിയാ.

ഈ സമയം അരുൺ അവിടെക്ക് വന്നു.

അരുൺ- എന്താണ് രണ്ടാളും ചർച്ച?

ഓപ്പോൾ- കുറെ നാള് കൂടി കാണുന്നത് അല്ലേ? ഞങ്ങൾക്ക് കുറെ സംസാരിക്കാൻ ഉണ്ട്.

അരുൺ- എല്ലാ ദിവസം അമ്മ ഓപ്പോളേ വിളിക്കുന്നുണ്ട്. അതിലും കൂടുതൽ എന്താ പറയാൻ ഉള്ളേ?

ഓപ്പോൾ- ഈ ചെറുക്കന്റെ വർത്തമാനം കേട്ടോ മാലിനി? ഇനി പറയാൻ ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിലും എനിക്ക് ഇവളെ ഒന്ന് കൺകുളിർക്കെ കാണാല്ലോ?

അരുൺ- ശരി. കല്യാണം ആയിട്ടും ഇവിടെ ഒരു അനക്കവും ഇല്ലല്ലോ?

ഓപ്പോൾ- നീ ധൃതി വെക്കല്ലേടാ ചെറുക്കാ. എല്ലാം നമുക്ക് ശരി ആക്കാം.

അരുൺ- മ്മ്. എന്നാ ശരി നിങ്ങൾ സംസാരിച്ച് ഇരിക്ക്.

അരുൺ അവിടെ നിന്നും പോയി.

മാലിനി- സ്വാമി വരുന്നത് അവനോട് പറയണ്ടാ.

ഓപ്പോൾ- വേണ്ടാ, വരുമ്പോൾ കണ്ടാ മതി.

മാലിനി- കാര്യങ്ങൾ മറിച്ച് ആണെങ്കിൽ അവനെ എങ്ങനെ എങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കണം?

ഓപ്പോൾ- അതെ.

മാലിനി- കുറച്ചു ദിവസം ആയി ഞാൻ വിളിക്കാത്ത ദൈവങ്ങൾ ഇല്ല

ഓപ്പോൾ- എല്ലാം നാളെ കൊണ്ട് ശരി ആവും എന്നാ എന്റെ മനസ്സ് പറയുന്നത്

മാലിനി- മ്മ്

ശങ്കര സ്വാമികൾ

പിറ്റേ ദിവസം പത്തു മണിയായി. അവർ രണ്ട് പേരും സ്വാമിക്ക് വേണ്ടി കാത്തിരുന്നു. 10:30 ആയിട്ടും വരാത്തപ്പോൾ ഓപ്പോൾ സ്വാമിയെ ഒന്ന് വിളിച്ചു നോക്കി. പക്ഷേ ഫോൺ എടുത്തില്ല 10:45 ആയപ്പോൾ സ്വാമി അവരുടെ ഇല്ലത്ത് എത്തി. അവർ രണ്ട് പേരും അയാളെ ആനയിച്ചു അകത്തു കയറ്റി

ഓപ്പോൾ- സ്വാമിക്ക് കുടിക്കാൻ വല്ലതും എടുക്കട്ടെ?

സ്വാമി- വേണ്ടാ. ഞാൻ വൈകിയത് എല്ലാവർക്കും ബുദ്ധിമുട്ട് ആയല്ലേ?

ഓപ്പോൾ- അതൊന്നും സാരം ഇല്ല സ്വാമി. സ്വാമിയുടെ തിരക്ക് ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാവുന്നത് അല്ലേ?

സ്വാമി- മ്മ്. നമുക്ക് സമയം കളയാതെ തുടങ്ങിയാലോ?

ഓപ്പോൾ- ആ തുടങ്ങാം.

ഓപ്പോളും മാലിനിയും സ്വാമിയെ പൂജാമുറിയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോയി. അവിടെ എത്തിയതും സ്വാമി ചോദിച്ചു,

സ്വാമി- അരുൺ എന്തേ?

മാലിനി- ഇവിടെ ഉണ്ട് ഇപ്പോ വിളിക്കാം.

മാലിനി അരുണിനെ വിളിച്ചു. അവൻ അവരുടെ അടുത്ത് വന്നു.

സ്വാമി- അരുൺ എങ്ങനെ ഉണ്ട് സുഖം ആണോ?

അരുൺ- മ്മ്.

അവർ നാല് പേരും പൂജാമുറിയിൽ ഇരുന്നു. സ്വാമി അരുണിന്റെയും മാലിനിയുടെയും നാളും ജനന സമയം വാങ്ങി. എന്നിട്ട് കവടി നിരത്തി. ഏറെനേരം എന്തൊക്കെയോ ധ്യാനവും, കണക്കുകൂട്ടലുകളും നടത്തി. സ്വാമിയുടെ മുഖം ഗൗരവമാർന്നു.

സ്വാമി- ഇതിന് മുൻപ് ആരാ ഇതെല്ലാം നോക്കിയത്?

മാലിനി- അത്... പെണ്ണ് വീട്ടുകാരുടെ ജ്യോൽസ്യൻ ആണ്.

സ്വാമി- അയാൾ എന്നിട്ട് എന്ത് പറഞ്ഞു?

മാലിനി- പത്തിൽ എട്ട് പൊരുത്തം ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. പിന്നെ കല്യാണ നാളും കുറിച്ച് തന്നു.

സ്വാമി- ഇവരുടെ നാള് തമ്മിൽ ചേർച്ച ഒക്കെ ഉണ്ട്. പക്ഷേ ഈ കല്യാണം നടക്കാൻ പാടില്ല.

സ്വാമിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് അവർ മൂന്നു പേരും ഞെട്ടി.

ഓപ്പോൾ- അതെന്താ സ്വാമി?

സ്വാമി- ഇവർ തമ്മിൽ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ ഒരു മാസം കാലമേ അതിന് ആയുസ്സ് ഉണ്ടാവൂ. അതിനുള്ളിൽ ഒരു ദുർമരണം ഉറപ്പ് ആണ്.

മാലിനി- സ്വാമി പരിഹാരം എന്തെങ്കിലും?

സ്വാമി- ഈ കല്യാണം നടക്കരുത്. അതേ ഒള്ളു പരിഹാരം.

അത് കേട്ടതും അരുൺ ദേഷ്യത്തോടെ അവിടെ നിന്നും എണീറ്റ് പോയി.

ഇത് കണ്ടതും മാലിനിക്ക് എന്തോ പോലെയായി.

മാലിനി- അരുൺ എണീറ്റ് പോയതിൽ സ്വാമി ഒന്നും കരുതരുത്.

സ്വാമി- ഏയ്യ് ഇപ്പോഴത്തെ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് ഉള്ളത്താണ് ഈ പെട്ടെന്നുള്ള ദേഷ്യം. കാര്യം മനസ്സിലാകുമ്പോൾ മാറിക്കോളും.

മാലിനി- മ്മ്.

സ്വാമി- അവനെ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കാൻ നോക്ക്. ഇപ്പോൾ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരുപാട് നഷ്ടം സംഭവിച്ചു. ഇനി ഒരിക്കൽ കൂടി അത് വേണ്ടാ.

ഓപ്പോൾ- സ്വാമി ഇനി അവന് മാംഗല്യയോഗം ഇല്ലേ?

സ്വാമി- അതൊക്കെ ഉണ്ട്.

ഓപ്പോൾ- ഏതെങ്കിലും ദോഷം ഉണ്ടോ അവന്?

സ്വാമി- ലക്ഷ്മി സർപ്പക്കാവിൽ പൂജകൾ ഒന്നും മുടക്കാറില്ലല്ലോ?

ഓപ്പോൾ- ഇല്ല. എന്താ സ്വാമി?

സ്വാമി- അരുണിന് ഞാൻ അപമൃത്യു കാണുന്നു.

അത് കേട്ട് അവർ രണ്ട് പേരും ഞെട്ടി.

മാലിനി- സ്വാമി പറയുന്നത് സത്യം ആണോ?

സ്വാമി- അതെ.

ഓപ്പോൾ- സ്വാമി ഇതിന് എന്തെങ്കിലും പ്രതിവിധി ഉണ്ടാവുമല്ലോ?

സ്വാമി- ഞാൻ നോക്കിയിട്ട് എന്തൊക്കെയോ തടസ്സങ്ങൾ മാത്രമേ കാണാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഓപ്പോൾ- സ്വാമിക്ക് ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഞങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യും?

സ്വാമി- ഈ നാട്ടിൽ നിന്ന് വടക്ക് ഒരു 100 കിലോമീറ്റർ പോയാൽ ഒരു കാട് ഇല്ലേ?

ഓപ്പോൾ- ഉവ്വാ.

സ്വാമി- ആ കാടിന് അകത്ത് ഒരു സ്വാമി ഉണ്ട്. ഇനി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനേ പറ്റൂ.

മാലിനി- അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കാൻ വല്ല മാർഗം ഉണ്ടോ?

സ്വാമി- ഇല്ല. കാടിന് അകത്ത് കുറച്ചു ദൂരം വരെ കാർ പോവും. അതിന് ശേഷം ഒരു ജീപ്പ് ഉണ്ട്. അത് കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ നടന്ന് പോവേണ്ടി വരും.

മാലിനി- എന്താ ആ സ്വാമിയുടെ പേര്?
സ്വാമി- പേര് മേപ്പാടൻ. എന്റെ അടുത്ത് നിന്ന് അരുൺ ഇറങ്ങി പോയത് പോലെ അവിടന്ന് പോവരുത്. സ്വാമി കുറച്ചു കോപിയാണ്.

മാലിനി- ശരി സ്വാമി.

സ്വാമി- എന്നാ ഞാൻ ഇറങ്ങാണ്. പിന്നെ ഒരുപാട് ദിവസം വൈകരുത്. എത്ര നേരത്തെ പോവാൻ സാധിക്കുമോ അത്രേയും നേരത്തെ പോവാ. നാളെയെങ്കിൽ നാളെത്തന്നെ.

സ്വാമിയെ യാത്രയാക്കാൻ ഓപ്പോൾ കൂടെ ചെന്നു.

സ്വാമി- ഇന്ന് രാവിലെ ഇറങ്ങിയത് മുതലേ ഞാൻ കുറെ വിഘ്നങ്ങൾ തരണം ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. അതാ വരാൻ വൈകിയത്.

ഓപ്പോൾ പേടിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു,

ഓപ്പോൾ- എന്ത് വിഘ്നം?

സ്വാമി- രാവിലെ തന്നെ മുറ്റത്ത് ഒരു കാക്ക മരിച്ചു വീണു. പിന്നെ പോകും വഴി റോഡിൽ ഒരാൾക്ക് ആക്സിഡന്റ്. ആള് അവിടെ വെച്ചു തന്നെ മരിച്ചു. ഇതൊക്കെ ഒരു നിമിത്തം ആണ്. അരുണിന്റെ ജീവൻ ശരിക്കും അപകടത്തിൽ ആണ്.

അതും പറഞ്ഞ് ശങ്കര സ്വാമി പോയി.

ഓപ്പോൾ ആകെ അസ്വസ്ഥയായി. പെട്ടെന്ന് തന്നെ അകത്തു കയറി, മാലിനിയുടെ അടുത്ത് ചെന്നു.

ഓപ്പോൾ- മാലിനി, പ്രശ്നം ഗുരുതരം ആണെന്നാ സ്വാമി പറഞ്ഞേ.

മാലിനി- എനിക്ക് അറിയില്ല ഓപ്പോളേ എന്ത് ചെയ്യുന്ന്.

ഓപ്പോൾ- നീ വന്നേ. ആദ്യം അരുണിനെ പറഞ്ഞ് കാര്യങ്ങൾ മനസിലാക്കാം.

മാലിനി- മ്മ്.

രണ്ട് പേരും അരുണിന്റെ മുറിക്ക് പുറത്ത് നിന്നു. എന്നിട്ട് കതകിൽ തട്ടി അവനെ വിളിച്ചു. രണ്ട് പേരുടെയും വിളി കേട്ടപ്പോൾ അരുൺ വാതിൽ തുറന്നു.

മാലിനി- മോനെ നീ സ്വാമി പറഞ്ഞത് കേട്ടല്ലോ.

അരുൺ- അമ്മേ എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും ഈ കല്യാണം നടക്കും.

ഓപ്പോൾ- അരുൺ അത് നല്ലതിന് അല്ല. നീ നിന്റെ അമ്മ പറയുന്നത് കേൾക്ക്.

അരുൺ- ഈ കാര്യത്തിൽ ആരും ഒന്നും പറയണ്ടാ.

മാലിനി- എടാ എനിക്കും നിന്നെ മീരയെ കൊണ്ട് കല്യാണം കഴിപ്പിക്കണം എന്നാ. പക്ഷേ അതൊന്നും നടക്കില്ല.

അരുൺ- കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ അവളേം കൂട്ടി എങ്ങോട്ട് എങ്കിലും പൊയ്ക്കോളാം. ഇനി ഇങ്ങോട്ട് വരേം ഇല്ല.

ഓപ്പോൾ- നീ എവിടെ പോയാലും എന്തെങ്കിലും ഒക്കെ സംഭവിക്കും.

മാലിനി- നീ ഒരു കാര്യം ആലോചിക്ക്. ഇനി മീരക്ക് എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ അവളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ കണ്ണീർ നമ്മൾ ജീവിതവസാനം വരെ കാണേണ്ടി വരും.

ഓപ്പോൾ- അതെ നമുക്ക് ഉള്ള ദോഷം കാരണം മറ്റൊരാൾക്ക് ആപത്ത് വരരുത് ശരിയല്ല.

അരുൺ- അമ്മേ അവളെ മറക്കാൻ എനിക്ക് പറ്റും എന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

മാലിനി- അവള് സുഖം ആയി ജീവിക്കുന്നത് കാണാൻ ആണ് എനിക്ക് ഇഷ്ടം. നീ ആയി അത് തകർക്കരുത്.

ഓപ്പോൾ- മോൻ ആലോചിക്ക്. ഇപ്പോൾ ആണെങ്കിൽ നമുക്ക് കുറച്ചു വിഷമിച്ചാൽ മതി. മറിച്ച് ആണെങ്കിൽ ജീവിതവസാനം വരെ ദുഃഖിക്കേണ്ടിവരും.

മാലിനി- നിനക്ക് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം തന്നെ ആലോചിച്ചാൽ മതി.

ഓപ്പോൾ- അതെ.

അതും പറഞ്ഞ് അവർ അവിടെ നിന്നും പോയി. അരുൺ കുറെ നേരം ആലോചിച്ചു.

അവന്റെ കുടുംബത്തിൽ നടന്നതെല്ലാം അരുണിന് അറിവുള്ളതാണല്ലോ. അവന്റെ അമ്മമാരുടെ ജീവിതവും അവൻ കാണുന്നതാണ്. അവന്റെ കുടുംബപ്രശ്നം കാരണം മീരക്ക് ഒരു കുഴപ്പം വരരുത് എന്ന് അവൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്തു സംഭവിച്ചാലും അവന്റെ അമ്മമാർ ഇനിയും വേദനിക്കും. താനായിട്ട് നിർബന്ധ ബുദ്ധികാട്ടി പല ജീവിതങ്ങൾ തകർക്കണ്ട.

ഇന്നോളം ഇവർ തനിക്ക് ദോഷം വരുന്നതായ ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിപ്പോൾ അവർ മറ്റൊരു പെൺകുട്ടിക്ക വേണ്ടിക്കൂടിയാണ് തന്നോട് പറയുന്നത്. ഇതൊന്നും അന്ധവിശ്വാസം എന്ന് തള്ളാനും പറ്റില്ല. താനായിട്ട് രണ്ട്

കുടുംബങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ, തനിക്ക് ഒരു കല്യാണാലോചനയുടെ ബന്ധമല്ലേ മീരയുമായി ഉള്ളൂ. ഇതു നടന്നാൽ അത് അവളുടെ ജീവിത തകർത്താലോ. വേണ്ട. എത്രയോ കല്യാണാലോചനകൾ അലസിപ്പോകുന്നു. തൽക്കാലം രണ്ടുപേർക്കും കുറച്ച് വേദന തോന്നും. സാരമില്ല. ഏതാനും മാസത്തെ പരിചയമല്ലേ ഉള്ളൂ. മാറിക്കോളും.

അവൻ തന്റെ അമ്മമാരുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

അരുൺ- അമ്മ പറഞ്ഞതാ ശരി. ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ ഇരു കുടുംബങ്ങളും കണ്ണീരിൽ ആയിരിക്കും.

മാലിനി- മോനെ അത് നന്നായി.

അരുൺ- വൈകണ്ടാ. ഇന്ന് തന്നെ അവരോട് പറഞ്ഞേക്ക്. അവർ അവിടെ ഒരുക്കങ്ങളിൽ ആയിരിക്കും.

ഓപ്പോൾ- ശരിയാണ്. മോൻ ഇവിടെ ഇരുന്നാൽ മതി. ഞങ്ങൾ പോയി കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞോളാം.

മാലിനിയും ലക്ഷ്മിയും മീരയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. അവരെ കണ്ടതും മീരയുടെ അച്ഛൻ അകത്തേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. രണ്ട് പേരും ഒരു സോഫയിലും, എതിരെ ആയി മീരയുടെ അച്ഛനും ഇരുന്നു. (മീരയുടെ അച്ഛന്റെ പേര് മാധവൻ, അമ്മയുടെ പേര് ശ്രീജ)

മാധവൻ- ആ എന്താ രണ്ടാളും ഒരു മുന്നറിപ്പ് ഇല്ലാതെ?

മാലിനി- ഒരു കാര്യം പറയാൻ വന്നതാ.

മാധവൻ- നിൽക്ക്. ഞാൻ ശ്രീജയെ വിളിച്ച് എന്തെങ്കിലും കുടിക്കാൻ എടുക്കാം.

മാധവൻ അയാളുടെ ഭാര്യയെ വിളിച്ചു. അവൾ അവിടേക്ക് വന്നു.

ശ്രീജ- ആ ഇത് ആരൊക്കെയാ വന്നിരിക്കുന്നെ.

മാധവൻ- ഇപ്പോ വന്നേയുള്ളു. നീ കുടിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും എടുക്ക്.

ശ്രീജ- മ്മ്.

ശ്രീജ പിന്നെയും അടുക്കളയിലേക്ക് പോയി.

ലക്ഷ്മി- മീര എന്തേ?

മാധവൻ- അവള് ഫ്രണ്ട്സിന്റെ കൂടെ ഷോപ്പിംഗിന് പോയേക്കാ.

ലക്ഷ്മി- മ്മ്.

മാലിനി- ഞങ്ങൾ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം പറയയാൻ വന്നതാ.

മാധവൻ- എന്താന്ന് വെച്ചാ പറഞ്ഞോ.

മാലിനി- ശ്രീജയും കൂടി വരട്ടെ. രണ്ടാളോടും കൂടി പറയാൻ ഉള്ളതാ.

മാധവൻ- മ്മ്.

മാലിനിയുടെ സംസാരത്തിൽ മാധവന് എന്തോ പന്തികേട് തോന്നി. അയാൾ പെട്ടെന്ന് തന്നെ ശ്രീജയെ വിളിച്ച് അടുത്ത് ഇരുത്തി.

മാലിനി- ഈ കല്യാണം നടക്കില്ല.

അത് കേട്ട് ശ്രീജയും മാധവനും ഞെട്ടി. മാധവന് പെട്ടെന്ന് ദേഷ്യം വന്നു. അയാൾ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു,

മാധവൻ- ദേ അവസാന നിമിഷം ഓരോ ചെറ്റത്തരം പറയരുത്.

മാലിനി- എനിക്ക് അറിയാം. എല്ലാം അടുത്ത സമയത്ത് ഇങ്ങനെ കേട്ടാൽ ആർക്ക് ആയാലും ദേഷ്യം വരും.

മാധവൻ- എന്താ പ്രശ്നം? അരുണിന് വേറെ പെൺകുട്ടിയെ ഇഷ്ടം ആണോ?

മാലിനി- ഏയ്യ് ഇല്ല.

മാധവൻ- പിന്നെ എന്താ പ്രശ്നം?

മാലിനി- അവന്റെ ജാതകത്തിൽ കുറച്ചു പ്രശ്നം ഉണ്ട്.

മാധവൻ- അതിന് ജ്യോൽസ്യൻ കുഴപ്പം ഒന്നും ഇല്ല എന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്?

മാലിനി- ഞങ്ങൾക്ക് അടുത്ത് അറിയാവുന്ന ഒരു സ്വാമി ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം ആണ് ഈ കാര്യം പറഞ്ഞത്.

മാധവൻ- ഏത് സ്വാമി?

മാലിനി- ശങ്കര സ്വാമി.

മാധവൻ- ആര് പൊന്നുമഠത്തിലെ ശങ്കര സ്വാമിയോ?

മാലിനി- അതെ.

മാലിനി പറഞ്ഞ സ്വാമിയുടെ പേര് കേട്ടപ്പോൾ മാധവന്റെ ദേഷ്യം കുറഞ്ഞു.

മാധവൻ- സ്വാമി എന്താ പറഞ്ഞേ?

മാലിനി- ഇവർ രണ്ട് പേരും ഒന്നിച്ചാൽ… ഒരാൾക്ക് അപമൃത്യു ഉണ്ടാവും എന്ന്.

അത് കേട്ട് മാധവനും ശ്രീജയും ഞെട്ടി.

മാധവൻ- ഇതിന് പരിഹാരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലേ?

മാലിനി- ഈ കല്യാണം നടക്കരുത്. അതേ ഒള്ളൂ പരിഹാരം എന്നാണ് പറഞ്ഞത്.

മാധവനും ശ്രീജയും ഒരു നിമിഷം പരസ്പരം സംസാരിച്ചു. എന്നിട്ട് ഒരു ധാരണയിൽ എത്തി.

മാധവൻ- ഞങ്ങളും ഈ കല്യാണത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറുകയാണ്.

മാലിനി- അതാ നല്ലത്.

മാധവൻ- ഞങ്ങൾ മീരയെ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കിക്കോളാം.

മാലിനി- ശരി. ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചതിൽ ക്ഷമിക്കണം.

മാധവൻ- ക്ഷമ ചോദിക്കേണ്ടത് ഞാൻ ആണ്. നിങ്ങൾ അന്നേ പറഞ്ഞതാ നല്ല ഒരു ജോത്സ്യനെ വെച്ച് നോക്കാൻ.

മാലിനി- അതൊന്നും സാരം ഇല്ല. ഒരു ആപത്ത് ഉണ്ടാവുന്നതിന് മുൻപ് എല്ലാം ഒഴിവായല്ലോ.

മാധവൻ- അതെ.

മാലിനി- എന്നാ ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങാണ്.

മാധവൻ- ശരി.

മാധവൻ പലവിധത്തിൽ തിരഞ്ഞ് ശങ്കര സ്വാമിയുടെ നമ്പർ കിട്ടി, സ്വാമിയെ വിളിച്ചു.

മാധവൻ- സ്വാമി, എന്റെ പേര് മാധവൻ. മനവട്ടം മനയിലെയാണ്. ഞാൻ ഒരു കാര്യം അറിയാൻ വിളിച്ചതാണ്.

സ്വാമി- പറയൂ.

മാധവൻ- എന്റെ മകൾ മീരയ്ക്ക് മധുമന ഇല്ലത്തെ അരുണുമായി വിവാഹം ഉറപ്പിച്ചതായിരുന്നു. പയ്യന് എന്തോ ജാതക ദോഷം ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് ആ പയ്യന്റെ അമ്മയും സഹോദരിയും ഇവിടെ വന്ന് ആ വിവാഹം ഒഴിഞ്ഞു. സ്വാമിയാണ് ഗ്രഹനില നോക്കിയതെന്നും പറഞ്ഞു. സത്യം അറിയാൻ വിളിച്ചതാണ്.

സ്വാമി- നിങ്ങളോട് അവർ പറഞ്ഞത് സത്യമാണ്. ആ പയ്യന് ചേരുന്ന നക്ഷത്രം നിങ്ങളുടെ മകളുടേതല്ല. ഇതുനടന്നാൽ രണ്ടു കുടുംബങ്ങളും ദു:ഖിക്കേണ്ടിവരും എന്ന് ഞാൻ ആണ് അവരോട് പറഞ്ഞത്. അവർ അത് അനുസരിച്ചത് അവരുടെ നന്മ. അത്രയും അറിഞ്ഞാൽ മതി.

മാധവൻ- ശരി സ്വാമി. നന്ദി.

സ്വാമി- ശരി. ശുഭമസ്തു.

മാലിനിയും ലക്ഷ്മിയും അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി നേരെ ഇല്ലത്തേക്ക് പോയി.

അവർ അവിടെ എത്തിയതും അരുണിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നു.

മാലിനി- അരുൺ…

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- ഞങ്ങൾ മീരയുടെ മാതാപിതാക്കളെ പറഞ്ഞ് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. അവരും ഈ കല്യാണത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറാൻ പോകുകയാണ്.

അരുൺ- മ്മ്. അമ്മ മീരയെ കണ്ടായിരുന്നോ?

മാലിനി- ഇല്ല. അവളെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കും എന്നാ മാധവൻ പറഞ്ഞേ.

ഓപ്പോൾ- പോട്ടെടാ. എല്ലാം നല്ലതിന് ആവും.

മാലിനി- അതെ. ഇനി ഇത് ഒരു നല്ല കാര്യത്തിന്റെ തുടക്കം ആവും.

അരുൺ- എനിക്ക് ഇപ്പോൾ വിഷമം ഒന്നും ഇല്ല. അവളെ മറക്കാൻ തന്നെയാ എന്റെയും തീരുമാനം. വിവാഹം ഉറപ്പിച്ചശേഷമാണല്ലോ ഞങ്ങൾ അടുത്തത്. പ്രേമത്തിലൊന്നും ആയിരുന്നില്ലല്ലോ.

ഓപ്പോൾ- അത് നന്നായി. അവളെ കുറിച്ച് ഓരോന്ന് ഓർത്താൽ വിഷമം കൂടുകയേ ഉള്ളൂ.

അരുൺ- ശരി.

രാത്രിയായി. അവർ അത്താഴം കഴിക്കുന്ന സമയത്ത് മാലിനി അരുണിനോട് ചോദിച്ചു,

മാലിനി- മീര നിന്നെ വിളിച്ചോ?

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- എന്നിട്ട് എന്താ പറഞ്ഞേ?

അരുൺ- അവൾക്ക് ഒരുപാട് വിഷമം ഉണ്ട്. നല്ല കരച്ചിൽ ആയിരുന്നു.

മാലിനി- നീ അവളെ സമാധാനിപ്പിച്ചില്ലേ?

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- പാവം. അവളും ഒരുപാട് ആശിച്ചിട്ടുണ്ടാവും.

ഓപ്പോൾ- കഴിഞ്ഞത് കഴിഞ്ഞു. ഇനി വെറുതെ അത് ഓർത്ത് രണ്ടാളും വിഷമിക്കണ്ട.

മാലിനി- മ്മ്.

അവർ മൂന്നു പേരും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ഓപ്പോൾ പറഞ്ഞു,

ഓപ്പോൾ- നാളെത്തന്നെ മേപ്പാടാൻ സ്വാമിയെ പോയി രണ്ടാളും കാണണം.

മാലിനി- അതേ.

അരുൺ ഒന്നും മിണ്ടാതെ റൂമിലേക്ക് പോകുന്നത് കണ്ട് ഓപ്പോൾ അവന്റെ അടുത്ത് ചെന്നു.

ഓപ്പോൾ- നീ കേട്ടില്ലേ പറഞ്ഞത്?

അരുൺ- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ- നീ തീർച്ചയായും പോകണം.

അരുൺ- മ്മ്.

അരുൺ റൂമിലേക്ക് പോയി.

ഈ സമയം മാലിനിയും ഓപ്പോളും ഒരു റൂമിലേക്ക് പോയി.

മാലിനി- എനിക്ക് അറിയില്ല ഓപ്പോളേ എന്ത് ചെയ്യണം എന്ന്. ഒരു മാസം കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ അവനെ നഷ്ടപ്പെടും എന്ന് ഓർക്കുമ്പോൾ എന്റെ നെഞ്ച് പിടയുകയാ..

ഓപ്പോൾ- എനിക്കും അതേ വിഷമം തന്നെയാ.

മാലിനി- നാളെ ആ സ്വാമിക്കും പ്രതിവിധി കാണാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ... എനിക്ക് ആലോചിക്കാൻ കൂടി വയ്യ.

ഓപ്പോൾ- ഏയ്യ്... ശങ്കര സ്വാമി പറഞ്ഞ ആൾ ആണെങ്കിൽ വലിയ സിദ്ധൻ ആയിരിക്കും.

മാലിനി- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ- നീ രാമനാമം ജപിച്ചു കിടക്ക്. ആ സ്വാമി എല്ലാം ശരിയാക്കും.

മാലിനി- ശരി.

മാലിനി രാമനാമം ജപിച്ചു കിടന്നു.

മാലിനി ഉറങ്ങി എന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തിയതിന് ശേഷം ഓപ്പോൾ അവളുടെ റൂമിലേക്ക് പോയി.

പിറ്റേന്ന് അതിരാവിലെ ഓപ്പോൾ ദോശ ചുട്ട് കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടേക്ക് ഉറക്കച്ചടവോടെ മാലിനി കേറി വന്നു.

മാലിനി- ഓപ്പോൾ ഇത് എപ്പോ എണീറ്റു?

ഓപ്പോൾ- ഒരുപാട് നേരം ആയി.

മാലിനി- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ- നീ ബാംഗ്ലൂരിൽ പോയപ്പോൾ ഇവിടത്തെ രീതികൾ ഒക്കെ മറന്നോ?

മാലിനി- എന്തേ?

ഓപ്പോൾ- നമ്മൾ കുളിച്ചിട്ടല്ലേ ഇവിടെ കേറാറ്? അമ്മ ഇല്ലാത്തത് ഭാഗ്യം. ഉണ്ടായിരുന്നെ ഒരു യുദ്ധം നടന്നേനെ.

മാലിനി- ഞാൻ അത് മറന്നു.

ഓപ്പോൾ- നീ എന്തായാലും അരുണിനെ പോയി വിളിക്ക്. ചൂട് ആറുന്നതിന് മുൻപ് ഭക്ഷണം കഴിക്കാം.

മാലിനി- മ്മ്.

മാലിനി പോയി അരുണിനെ വിളിച്ചു. എന്നിട്ട് മാലിനിയും അരുണും പല്ല് തേച്ച് ഹാളിൽ വന്നു. അപ്പോഴേക്കും എല്ലാം ടേബിളിൽ എത്തിയിരുന്നു. അരുൺ ഒരു കസേര വലിച്ച് ഇട്ടിരുന്നു.

മാലിനി ഓപ്പോളേ അന്വേഷിച്ച് അടുക്കളയിൽ പോയി. ഓപ്പോൾ അവിടെ ഇരുന്നു ചായ ആറ്റുകയായിരുന്നു.

മാലിനി- ഓപ്പോളേ അവൻ വന്നു.

ഓപ്പോൾ- അവന്റെ മൂഡ് എങ്ങനെ ഉണ്ട്?

മാലിനി- ഇപ്പോ മാറ്റം ഉണ്ട്. എന്നാലും ചെറിയ വിഷമം ഉണ്ട്.

ഓപ്പോൾ- അവനെ ഓരോ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് പരമാവധി സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ നോക്കാം.

മാലിനി- അതേ.

ചായയുമായി മാലിനിയും ഓപ്പോളും ഹാളിൽ എത്തി.

ഓപ്പോൾ- ഗുഡ് മോർണിംഗ് അരുൺ.

അരുൺ- ഗുഡ് മോർണിംഗ് ഓപ്പോളേ.

ഓപ്പോൾ അരുണിന്റെ പ്ലേറ്റിൽ മൂന്ന് ദോശ വെച്ചു.

അരുൺ- എനിക്ക് ഒരണ്ണം മതി ഓപ്പോളേ.

മാലിനി- അത് ശരി. നീ അല്ലേ ബാംഗ്ലൂരിൽ വെച്ച് പറയാറ് ഓപ്പോളുടെ ദോശ കഴിക്കണം, അത് പോലെ ഒക്കെ ഉണ്ടാക്കണം എന്ന്.

ഓപ്പോൾ- എന്നിട്ട് ആണോ കഴിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നത്? ഇത് മൊത്തം കഴിച്ചിട്ട് എണീറ്റാൽ മതി.

ഓപ്പോൾ ദോശയിലേക്ക് ചമ്മന്തിയും സാമ്പാറും പിന്നെ ഓരോ സ്പൂൺ എരുവുള്ള ചട്ണിയും ഒഴിച്ചു. അവർ ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഓപ്പോൾ- എങ്ങനെ ഉണ്ട് അരുൺ?

അരുൺ- പണ്ട് കഴിക്കുന്ന അതേ ടേസ്റ്റ്.

ഓപ്പോൾ- മോന് വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ അത് സ്പെഷ്യൽ ആക്കാതെ ഇരിക്കോ ഈ ഓപ്പോൾ?

മാലിനി- അതെ. ഓപ്പോളോട് ഉള്ള സ്നേഹം ഒന്നും എന്നോട് ഇല്ല.

ഓപ്പോൾ- അത് പിന്നെ ഞാൻ അല്ലേ എന്റെ മോനെ നോക്കുന്നെ?

അരുൺ- അതെ.

അരുൺ കുറച്ചു കൂടി സന്തോഷത്തിൽ പറഞ്ഞു.

അത് കണ്ടപ്പോൾ മാലിനിക്കും ഓപ്പോൾക്കും സന്തോഷം ആയി.

മാലിനി- ഇനി ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് വാട്ടോ. കാണിച്ച് തരാം.

അരുൺ- അമ്മ ഇനി വരണം എന്ന് ഇല്ല. കുറച്ചു നാള് ഇവിടത്തെ കാര്യവും, സർപ്പക്കാവിലെ കാര്യവും എല്ലാം നോക്കി ഇരിക്ക്. ഞാനും ഓപ്പോളും ബാംഗ്ലൂരിൽ പൊക്കോളാം.

ഓപ്പോൾ- അതെ.

മാലിനി- അത് ശരി. ഇപ്പോ രണ്ടാളും ഒന്നായിട്ട് എന്നെ പുറത്ത് ആക്കിയല്ലേ?

ഓപ്പോൾ- അവൻ അവന്റെ അഭിപ്രായം അല്ലേ പറഞ്ഞോള്ളൂ?

മാലിനി- ഒന്ന് രണ്ട് മാസം അവന്റെ കൂടെ നിൽക്ക്. ഓപ്പോൾ തന്നെ അവനെ ഇട്ടേച്ചും പൊക്കോളും.

അരുൺ- അമ്മ പോയാലും ഓപ്പോൾ പോവൂല്ല.

മാലിനി- അപ്പോ ഞാൻ ഔട്ട് അല്ലേ?

അരുൺ- അതെ.

മാലിനി- ശരി. ഇനി ഓപ്പോളും അരുണും ആയിക്കോ. ഞാൻ പോയേക്കാം.

മാലിനി കുറച്ചു വിഷമം അഭിനയിച്ചു.

അരുൺ ചിരിച്ചുകൊണ്ട്- ഓപ്പോളേ ദേ നോക്ക്, മാലൂട്ടി പിണങ്ങി.

മാലിനിയെ സ്നേഹം കൂടുമ്പോൾ വിളിക്കുന്ന പേര് ആണ് മാലൂട്ടി.

ആ വിളി കേട്ടപ്പോൾ മാലിനിക്ക് സന്തോഷം ആയി.

മാലിനി- നീ സോപ്പ് ഇട്ട് എന്നെ പതപ്പിക്കാൻ നോക്കണ്ടാ.

അരുൺ- എന്റെ മാലൂട്ടിനെ വിട്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ജീവിക്കാൻ പറ്റോ?

മാലിനി- വഴിക്ക് വാ. മാലൂട്ടി ഇല്ലാതെ ആർക്കും ജീവിക്കാൻ പറ്റില്ലെന്ന് മനസ്സിലായില്ലേ?

അരുൺ- മ്മ്. അതേയതേ... ഞങ്ങൾ ഏതായാലും പരീക്ഷിക്കണില്ല. അല്ലേ ഓപ്പോളേ?

ഓപ്പോൾ- ആ പറഞ്ഞത് ശരിയാ.

എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

പ്രാതൽ അവർ സന്തോഷപൂർവ്വം കഴിച്ചു തീർത്തു.

എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് മാലിനിയും ഓപ്പോളും പ്ലേറ്റ് ഒക്കെ എടുത്ത് അടുക്കളയിലേക്ക് ചെന്നു.

ഓപ്പോൾ- അരുണിന്റെ മൂഡ് ഒന്ന് മാറി അല്ലേ?

മാലിനി- കുറെ നാളിന് ശേഷമാ അവൻ ഇത്രയും ചിരിച്ചു കാണുന്നത്.

ഓപ്പോൾ- അതെ.

മാലിനി- ഓപ്പോൾ പോയി റസ്റ്റ് എടുക്ക്. ഞാൻ ഇതെല്ലാം ചെയ്തോളാം.

ഓപ്പോൾ- നീ പോയ് കുളിച്ച് റെഡി ആവാൻ നോക്ക്. സ്വാമിയുടെ അടുത്ത് പോവേണ്ടത് അല്ലേ? ഇത്രയും ദൂരം പോകണ്ടെ.

മാലിനി- ഞാൻ ആ കാര്യം മറന്നു.

ഓപ്പോൾ- സമയം കളയണ്ടാ. അരുണിന്റെയും അടുത്ത് പറയ്.

മാലിനി- ഓപ്പോൾ വരുന്നില്ലേ?

ഓപ്പോൾ- ഒരുപാട് ദൂരം ഇല്ലേ? ഇന്നു നിറയെ പണിക്കാർ ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഒരു ആൾ ഉള്ളത് നല്ലതാ. ഇനിയും നമുക്ക് പോകാല്ലോ.

മാലിനി- മ്മ്.

മാലിനി പെട്ടെന്ന് തന്നെ അരുണിന്റെ അടുത്ത് കാര്യം പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് രണ്ടാളും കുളിക്കാൻ പോയി.

കുളി കഴിഞ്ഞ് രണ്ടാളും റെഡിയായി. എന്നിട്ട് പോകാൻ തയ്യാറായി.

ഓപ്പോൾ- രണ്ടാളും പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് ഇറങ്ങിയാൽ മതി.

അവർ മൂന്ന് പേരും പൂജാമുറിയിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഓപ്പോൾ- രാഹുകാലം കഴിയാൻ ഒരു മിനിറ്റ് കൂടി ഉണ്ട്. അത് കഴിഞ്ഞ് ഇറങ്ങിയാൽ മതി.

അരുൺ- ഈ ഓപ്പോളിന്റെ ഒരു കാര്യം.

ഓപ്പോൾ ക്ലോക്കിൽ നോക്കി നിന്നു. ഒരു മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഓപ്പോൾ പറഞ്ഞു,

ഓപ്പോൾ- ഇനി പൊയ്ക്കോ.

അവർ പോവാൻ തയ്യാർ ആയപ്പോൾ ഓപ്പോൾ പിന്നെയും അവരെ വിളിച്ചു,

ഓപ്പോൾ- അരുൺ ഒന്ന് നിന്നേ.

അരുൺ- ഇനി എന്താ ഓപ്പോളേ?

ഓപ്പോൾ- ഒരു മിനിറ്റ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം.

അതും പറഞ്ഞ് ഓപ്പോൾ അകത്തേക്ക് ഓടി. എന്നിട്ട് പൂജാമുറിയിൽ നിന്ന് ഒരു തേങ്ങ എടുത്ത് കൊണ്ട് വന്ന് അരുണിന് കൊടുത്തു.

ഓപ്പോൾ- ദേ പോകുന്ന വഴിയിൽ ഉള്ള ഗണപതിയുടെ അമ്പലത്തിൽ ഇത് ഉടയ്ക്കണം മറക്കരുത്.

അരുൺ- ഇതിന്റെ ആവശ്യം ഉണ്ടോ?

ഓപ്പോൾ- എന്തെങ്കിലും വിഘ്നം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാറാൻ ആണ്.

മാലിനി- ഓപ്പോളേ അത് ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിച്ചോളാം.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്.

അവർ വണ്ടി സ്റ്റാർട്ട് ആക്കി അവിടെ നിന്നും പോയി.

ഓപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണിൽ നിന്ന് ആ കാർ അകലും വരെ അവിടെ നിന്നു. അതിൽ കണ്ണിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വേഗം പൂജാമുറിയിൽ കേറി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി.

പോകും വഴി അരുൺ മാലിനിയോട് പറഞ്ഞു,

അരുൺ- ഒരു കല്യാണം നടക്കാത്തതിന് ആണോ ഓപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഓരോന്ന് ചെയ്യുന്നത്?

'കല്യാണം നടക്കാത്തത് കൊണ്ട് അല്ല. നിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ ആണ് ഓപ്പോൾ ഈ പാടുപെടുന്നത്.' മാലിനി മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

മാലിനി- ഇന്നേവരെ നിനക്ക് പറ്റുന്ന ചെറിയ കാര്യത്തിന് പോലും ആ പാവം ഒരുപാട് വിഷമിച്ചിരുന്നു. അത് കൊണ്ട് ഓപ്പോൾ എന്ത് പറഞ്ഞാലും അത് വിശ്വാസത്തോടെ ചെയ്യണം.

മാലിനി ആ പറഞ്ഞത് കൊണ്ട് അരുണിന് കുറ്റബോധം തോന്നി.

അരുൺ- സോറി അമ്മേ.

മാലിനി- സോറി പറയേണ്ടത് എന്നോട് അല്ല. ഇനി ഓപ്പോളോട് പറയാനും നിൽക്കണ്ടാ. ആ പാവം അതൊക്കെ മറന്നിട്ടുണ്ടാവും.

അരുൺ- മ്മ്.

പോകും വഴി അരുൺ ഒരു ഗണപതിയുടെ അമ്പലത്തിൽ കയറി തേങ്ങ ഉടച്ചു. എന്നിട്ട് മാലിനിക്കും, ഓപ്പോൾക്കും വേണ്ടി മനസ്സുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ച് അവൻ തിരിച്ച് വന്നു.

മാലിനി- ഉടച്ചോ?

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- പൂർണ്ണ മനസ്സോടെ അല്ലേ?

അരുൺ- അതെ. എന്റെ അമ്മയ്ക്കും ഓപ്പോൾക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

മാലിനി- നന്നായി.

അവർ വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു.

അരുൺ- അമ്മ ഈ സ്വാമിയെ എന്തോരം വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്?

'ഈ സ്വാമി മാത്രമേ എന്റെ മുന്നിൽ ഉള്ളൂ. അത് കൊണ്ട് എന്റെ ജീവന് തുല്യം ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.' മാലിനി മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

മാലിനി മറുപടി പറയത്തത് കൊണ്ട് അരുൺ പിന്നെയും ചോദിച്ചു

അരുൺ- അമ്മ ഈ സ്വാമിയെ എന്തോരം വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്?

മാലിനി- ഞാൻ പൂർണമായും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ സ്വാമി നമ്മളെ രക്ഷിക്കും.
അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- പിന്നെ ഈ സ്വാമിയോട് കുറച്ചു ബഹുമാനത്തിൽ പെരുമാറണം. അന്ന് ശങ്കര സ്വാമിയോട് ചെയ്തത് പോലെ ചെയ്യരുത്.

അരുൺ- സോറി, ഇനി ഉണ്ടാവില്ല.

മാലിനി- മ്മ്.

അവർ പിന്നെയും യാത്ര തുടർന്നു.

അരുൺ- ഇതിപ്പോൾ കുറെ ദൂരം ആയല്ലോ? അമ്മക്ക് ശരിക്കും വഴി അറിയോ?

മാലിനി- എനിക്ക് അറിയില്ലെടാ. നമുക്ക് ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ ചോദിക്കാം.

അരുൺ- ബെസ്റ്റ്.

അവർ കുറച്ചു കൂടി മുന്നോട്ട് പോയി. പതിയെ വീടുകൾ കുറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവസാനം അവർ ഒരു ചായക്കടയിൽ എത്തി. അവിടെ നിന്ന് ഒരു ചായ കുടിച്ചു കൊണ്ട് അവർ വഴി ചോദിച്ചു.

മാലിനി- ചേട്ടാ ഈ മേപ്പാടൻ സ്വാമിയുടെ അടുത്തേക്ക് ഉള്ള വഴി?

കടക്കാരൻ- ഇനി ഒരു 15 കിലോമീറ്റർ കൂടി ഉള്ളിലേക്ക് പോണം. അവിടെവരെയേ ടാർ ഇട്ട റോഡ് ഒള്ളു. അത് കഴിഞ്ഞ് അവിടെ ഒരു ജീപ്പ് വരുന്നത് വരെ കാത്തിരിക്കണം.

മാലിനി- ശരി ചേട്ടാ.

ചായയുടെ പൈസ കൊടുത്ത് അവർ പിന്നെയും യാത്ര തുടർന്നു. കുറച്ച് മുന്നോട്ട് പോയപ്പോഴെക്കും അവർ കാടിന്റെ അകത്ത് ആയി. ചുറ്റും മരങ്ങളും ചെടികളും. പിന്നെ കിളികളുടെ ഇമ്പം ഏറിയ ശബ്ദവും.

മാലിനി കാറിന്റെ വിൻഡോ താഴ്ത്തി പ്രകൃതി ആസ്വദിച്ചു.

മാലിനി- നല്ല ഭംഗി ഉണ്ടല്ലേ?

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- ഇവിടെ വന്ന് ഇരുന്നാൽ മനസ്സിന് നല്ല സമാധാനവും സന്തോഷവും ഉണ്ടാവും അല്ലേ?

അരുൺ- അതെ. മൂഡ് ഒക്കെ മാറാൻ പറ്റിയ നല്ല അന്തരീക്ഷം.

കുറച്ചു കൂടി മുന്നോട്ട് പോയപ്പോൾ അവിടെ ഒരു ആൽത്തറയുള്ള ആൽമരം അവർ കണ്ടു.

അരുൺ വണ്ടി ഒന്ന് സൈഡ് ആക്കി. എന്നിട്ട് കാറിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി.

മാലിനി- ഡാ എന്തിനാ നിർത്തിയെ? വണ്ടിക്ക് വല്ല കുഴപ്പം ഉണ്ടോ?

അരുൺ- പ്രകൃതി വെറുതെ കാണാൻ ഉള്ളത് അല്ല. ആസ്വദിക്കാൻ ഉള്ളത് ആണ്.

അതും പറഞ്ഞ് അരുൺ ആൽമരത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

മാലിനി വണ്ടിയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി അരുണിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നു.

അരുൺ അവിടെ ഉള്ള ആൽത്തറയിൽ ഇരുന്നു. പണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയത് കാരണമാവും, പകുതിയും പൊളിഞ്ഞ് കിടക്കുകയാണ്.

മാലിനി- അരുൺ, തിരിച്ച് വരുമ്പോൾ ഇവിടെ ഇരുന്നാൽ പോരേ?

അരുൺ- അപ്പോഴും ഇരിക്കാം.

മാലിനി എന്തെങ്കിലും ആവട്ടെ എന്ന് കരുതി അവന്റെ അടുത്ത് വന്നിരുന്നു. എന്നിട്ട് ഫോൺ എടുത്ത് ഓപ്പോളെ വിളിക്കാൻ നോക്കി. പക്ഷെ സിമ്മിന് റേഞ്ച് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മാലിനി- ഇവിടെ റേഞ്ച് ഇല്ലല്ലോ?

അരുൺ- അധികം ആള് വരാത്ത ഏരിയ ആയിരിക്കും.

മാലിനി- മ്മ്. നിനക്ക് ഇപ്പോ എങ്ങനെ ഉണ്ട്?

അരുൺ- ഇപ്പോൾ കുഴപ്പം ഒന്നും ഇല്ല.

മാലിനി- പോട്ടെടാ എല്ലാം ശരിയാകും.

അരുൺ- എനിക്ക് ഇപ്പോൾ എന്തോ ഇതിൽ ഒക്കെ വിശ്വാസം തോന്നുന്നു.

മാലിനി- എന്തിൽ?

അരുൺ- ഈ നിമിത്തം, ജാതകം അതിലൊക്കെ.

മാലിനി- അതെന്താ തോന്നാൻ?

അരുൺ- ഞാൻ പറയാറില്ലേ ഞാൻ കാണുന്ന സ്വപ്നത്തെ പറ്റി?

മാലിനി- ഉവ്വാ.

അരുൺ- അതിൽ ഉള്ള പെണ്ണ് മീര അല്ല എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ?

മാലിനി- മ്മ്.

അരുൺ- എനിക്ക് തോന്നുന്നത്, ആ പെണ്ണ് ആണ് എന്റെ ഭാര്യ ആവാൻ പോകുന്നത് എന്നാണ്.

മാലിനി- ആയിരിക്കും. കുറെ നാൾ ആയില്ലേ ആ സ്വപ്നം തന്നെ കാണാൻ.

അരുൺ- മ്മ്. ആ മുഖം കൂടി കാണാൻ സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, കാര്യങ്ങൾ കുറച്ചു കൂടി എളുപ്പം ആയേനെ.

മാലിനി- സമയം ആവുമ്പോൾ അതും തെളിഞ്ഞ് വരും.

അരുൺ- ശരിയാ. എല്ലാത്തിനും അതിന്റേതായ സമയം ഉണ്ട് ദാസാ എന്നാണല്ലോ പഴമൊഴി.

അരുണിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് മാലിനി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

മാലിനി- ഇങ്ങനെ ഇരുന്നാൽ മതിയോ? നമുക്ക് പോവണ്ടേ?

അരുൺ- പോവാം. എന്തായാലും വന്നതല്ലേ നമുക്ക് കുറച്ചു ഫോട്ടോസ് എടുക്കാം.

മാലിനി- മ്മ്.

അരുണും മാലിനിയും കുറച്ചു സെൽഫി എടുത്തു. എന്നിട്ട് പിന്നെയും അവർ യാത്ര തുടർന്നു. മുന്നോട്ട് പോകുംതോറും കാടിന്റെ തീവ്രത കൂടി കൂടി വന്നു. അവസാനം അവർ റോഡ് അവസാനിക്കുന്നിടത്ത് എത്തി.

അവിടെ വേറെയും രണ്ട് മൂന്ന് കാറുകൾ അവർ കണ്ടു.

അരുൺ കാർ ഒരു സൈഡിൽ നിർത്തി ഇട്ടു. എന്നിട്ട് ഇറങ്ങി.

അരുൺ- ഇതിപ്പോ ശരിക്കും കാട് ആയല്ലോ അമ്മേ.

മാലിനി- അതെ കണ്ടിട്ട് തന്നെ പേടി ആവുന്നു.

അരുൺ- ഈ സ്വാമിക്ക് നാട്ടിൽ വല്ലയിടത്തും വരാൻ പാടില്ലേ? ആയിരുന്നെങ്കിൽ നല്ല തിരക്ക് ഉണ്ടായേനെ.

മാലിനി- ആവശ്യക്കാർ നമ്മൾ അല്ലേ? അപ്പോൾ നമ്മൾ അല്ലേ അദ്ദേഹത്തെ തേടി പിടിച്ച് കണ്ട് പിടിക്കേണ്ടത്?

അരുൺ- അതും ശരിയാ.

മാലിനി- പിന്നെ, ഇങ്ങനെ ഉള്ള നല്ല സ്വാമിമാർ കാരണമാ നമ്മൾ ഇന്നും ഇതിലൊക്കെ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

അരുൺ- മ്മ്

അരുൺ അവിടെ ഇരിക്കാൻ ഉള്ള ഒരു ഇരിപ്പിടം കണ്ടു. അവൻ അത് ചൂണ്ടി കാട്ടി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു,

അരുൺ- അമ്മേ നമുക്ക് അവിടെ ഇരുന്നാലോ?

മാലിനി- മ്മ്.

അവർ ആ ഇരിപ്പിടത്തിൽ പോയി ഇരുന്നു. കാട്ടിലെ ആ തണലിൽ അവർക്ക് നല്ല തണുപ്പ് തോന്നി.

മാലിനി- നല്ല തണുപ്പ് ഉണ്ടല്ലേ?

അരുൺ- ചുറ്റും വലിയ മരങ്ങൾ അല്ലേ?

മാലിനി- ഇവിടെ വല്ല റിസോർട്ടും ഉണ്ടായെങ്കിൽ വന്ന് താമസിക്കാരുന്നു. ബാംഗ്ലൂരിൽ ഉള്ള സ്ട്രെസ് ഫുൾ ലൈഫ് മട്ടുത്തു.

അരുൺ- സത്യം.

മാലിനി- പിന്നെ ഇല്ലത്തും ഇത് പോലെ ഉള്ള അന്തരീക്ഷം ആയത് കൊണ്ട് കുഴപ്പം ഇല്ല.

അരുൺ- അതെ.

അവർ സംസാരിച്ച് ഇരുന്നു. അതിന്റെ ഇടക്ക് അരുൺ ഒന്ന് കൂവി.

അരുൺ- കൂ……

അവന്റെ ശബ്ദം ആ കാട്ടിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചു.

മാലിനി- നിനക്ക് എന്തടാ ചെറുക്കാ, വട്ട് ആയോ?

അരുൺ- നല്ല രസം ഇല്ലേ അമ്മേ?

അതും പറഞ്ഞ് അരുൺ പിന്നെയും കൂവാൻ തുടങ്ങി. ഈ തവണ മുൻപത്തെക്കാളും ശബ്ദത്തിലും നേരത്തിലും അവൻ കൂവി.

അരുൺ- അമ്മ ഒന്ന് കൂവി നോക്കിയേ. നല്ല രസാ.

മാലിനി- ഈ ചെറുക്കനെ കൊണ്ട് തോറ്റല്ലോ.

അരുൺ- അമ്മ ഒന്ന് കൂവ്.

മകന്റെ നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങി മാലിനി കൂവി.

മാലിനി- കൂ…..

അവളുടെ ശബ്ദവും അവിടെ പ്രതിധ്വനിച്ചു.

അരുൺ- നല്ല രസം ഇല്ലേ?

മാലിനി- മ്മ്

മാലിനി പിന്നെയും കൂവാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ ശബ്ദം നന്നായിത്തന്നെ പ്രതിധ്വനിച്ചു.

മാലിനി കൂവുന്നതിന്റെ കൂടെ അരുണും കൂവി. അവരുടെ ശബ്ദം ആ കാട് മുഴുവൻ അലയടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

അരുൺ- ഒരു മത്സരം വെക്കാം. ഏറ്റവും ശബ്ദത്തിലും നേരത്തിലും കൂവുന്നവർ ജയിക്കും.

മാലിനി- വെറുതെ ജയിച്ചാൽ പോരല്ലോ? എന്തെങ്കിലും ബെറ്റ് വേണ്ടേ?

അരുൺ- ശരി. ജയിക്കുന്ന ആൾ തോൽക്കുന്ന ആൾ പറയുന്നത് കേൾക്കണം.

മാലിനി- സമ്മതിച്ചു.

അരുൺ- ആദ്യം ഞാൻ കൂവും.

മാലിനി- ശരി.

അരുൺ- മ്മ്

അരുൺ സർവ്വശക്തിയും എടുത്ത് കൂവി. ഇത് വരെ അവർ കൂവിയതിൽ കൂടുതൽ ശബ്ദവും ദൈർഘ്യവും ഈ കൂവലിന് ആയിരുന്നു. കൂവി കഴിഞ്ഞ് ജയിച്ചു എന്ന മട്ടിൽ അരുൺ അമ്മയെ നോക്കി പറഞ്ഞു,

അരുൺ- ഇനി അമ്മ കൂവ്.

മാലിനി- ശരി.

മാലിനിയും സർവ്വശക്തിയും എടുത്ത് കൂവി അവളുടെ കൂവലിന് അരുണിന്റെ കൂവലിനെക്കാളും പതിൻമടങ്ങ് ശബ്ദവും ദൈർഘ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ആ കൂവൽ കേട്ട് അരുൺ ആകെ ഞെട്ടി. കൂവിക്കഴിഞ്ഞ് വിജയശ്രീലാളിതയായി മാലിനി മകനെ നോക്കി.

മാലിനി- മതിയോ അതോ ഇനിയും കൂവണോ?

അരുൺ ഞെട്ടൽ മാറാതെ അമ്മയോട് ചോദിച്ചു,

അരുൺ- ഇതൊക്കെ എങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു?

മാലിനി- എന്റെ ആയ കാലത്ത് മമ്മൂട്ടിക്കും മോഹൻലാലിനും തിയറ്റർ നടുങ്ങാൻ എത്ര അർപ്പ് വിളിച്ചതാ.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- നീ ഒക്കെ ഇംഗ്ലീഷ് പടമല്ലേ കാണു? അതിൽ എവിടെയടാ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പറ്റാ?

അരുൺ തല താഴ്ത്തി ഇരുന്നു. എന്നാലും അവൻ തോൽക്കാൻ തയ്യാർ ആയില്ല. അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും കൂവി കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ അവന് മാലിനിയെ തോൽപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അവസാനം അരുൺ ചുമയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.

മാലിനി അവന്റെ നെറുകയിൽ തടവി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു,

മാലിനി- എന്റെ മക്കള് കൂവിക്കൂവി വെറുതെ തൊണ്ട കളയണ്ടാ.

അരുൺ തോൽവി സമ്മതിച്ചു കൊണ്ട് മാലിനിയോട് പറഞ്ഞു,

അരുൺ- അമ്മ പറ ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യണം എന്ന്?

മാലിനി- ഇപ്പോൾ ഒന്നും ചെയ്യണ്ടാ. ഇങ്ങനെ ഒരു ബെറ്റ് ഉള്ളത് ഓർത്താൽ മതി എന്നെങ്കിലും ഞാൻ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞാൽ അന്ന് ചെയ്യണം.

അരുൺ- ഓക്കെ. എങ്കിൽ പക്ഷേ ഇതും പറഞ്ഞ് എന്നെ ടോർച്ചർ ചെയ്യരുത്.

അരുണിന്റെ കാതിൽ പിടിച്ച് രണ്ട് ആട്ട് ആട്ടിയ ശേഷം മാലിനി പറഞ്ഞു,

മാലിനി- ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്യോ?

അരുൺ- അമ്മ ആയതു കൊണ്ടാ ഞാൻ പിന്നെയും പറഞ്ഞത്.

മാലിനി- മ്മ്. ശരി. നോക്കട്ടെ.

അവർ കുറച്ചു നേരം കൂടി അവിടെ ഇരുന്നു. അപ്പോൾ ദൂരെ നിന്നും ഒരു ജീപ്പ് വരുന്നത് അവർ കണ്ടു.

മാലിനി- ആ വണ്ടി ആയിരിക്കും പോവണ്ടത്.

അരുൺ- മ്മ്.

ആ ജീപ്പ് അവരുടെ അടുത്ത് വന്നു. ആ ജീപ്പിൽ ഉണ്ടായ എല്ലാവരും ഇറങ്ങി. മാലിനി അവരുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. എല്ലാവർക്കും ഒരു പ്രതിവിധി കിട്ടിയ സന്തോഷം ആ മുഖത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് മാലിനിക്ക് കുറച്ച് ആശ്വാസം പകർന്നു. വന്നവർ പൈസ കൊടുത്ത് അവിടെ നിന്നും പോയി.

ജീപ്പുകാരൻ മാലിനിയോടും അരുണിനോടുമായി ചോദിച്ചു,

ജീപ്പുകാരൻ- മേപ്പാടനെ കാണാൻ വന്നത് ആണോ?

മാലിനി- അതെ

ജീപ്പുകാരൻ- ഒരു അരമണിക്കൂർ വെയിറ്റ് ചെയ്യേണ്ടി വരും.

മാലിനി- അതെന്താ?

ജീപ്പുകാരൻ- അത് ഈ ഒരൊറ്റ വണ്ടിയെ ഒള്ളു അവിടേക്ക്. ഇനി ആരെങ്കിലും വരാണെങ്കിൽ ഒരുമിച്ച് കൊണ്ട് പോവാമല്ലോ.

മാലിനി- ശരി.

ജീപ്പുകാരൻ- നിങ്ങൾ വന്നിട്ട് ഒരുപാട് നേരം ആയോ?

മാലിനി- കുറച്ച് നേരം ആയി.

ജീപ്പുകാരൻ- നിങ്ങൾക്ക് മുഖം ഒക്കെ കഴുകണം എങ്കിൽ അടുത്ത് ഒരു അരുവി ഉണ്ട്.

ജീപ്പുകാരൻ അവർക്ക് ഒരു വഴികാട്ടി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

ജീപ്പുകാരൻ- കുറച്ചു പോയാൽ മതി. പിന്നെ ഇറങ്ങാൻ ഒന്നും നിൽക്കണ്ടാ. നല്ല ആഴം ഉണ്ട്.

മാലിനി- മ്മ്.

മാലിനി അരുണിന്റെ അടുത്ത് പറഞ്ഞു,

മാലിനി- അരുൺ ഇവിടെ അടുത്ത് ഒരു അരുവി ഉണ്ട് നമുക്ക് മുഖം ഒക്കെ കഴുകി വന്നാലോ?

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനിയും അരുൺ ആ വഴി പോയി. നടക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം ആരോ വെട്ടിയ വഴി ആയിരുന്നു അത്. അവർ അതിലൂടെ പോയി കുറച്ചു പോയപ്പോൾ അരുവിയുടെ ശബ്ദം അവർ കേട്ടു. അവർ കുറച്ചു കൂടി നടന്നു. പച്ചപ്പ് നിറഞ്ഞ ആ സ്ഥലത്ത് ഒരു അരുവി കൂടി വന്നതോടെ ഒരു പ്രത്യേക ഭംഗിയായിരുന്നു കാണാൻ.

അരുണും മാലിനിയും അവരുടെ കൈകൾ അരുവിയിൽ മുക്കി മുഖത്തേക്ക് വെള്ളം തളിച്ചു. തണുത്ത വെള്ളം അവരുടെ മുഖത്തിന് നല്ല കുളിർമ്മ പകർന്നു.

മാലിനി- നല്ല തണുപ്പ് ഉണ്ടല്ലേ?

അരുൺ- അതെ.

മുഖത്ത് കുറച്ചു കൂടി വെള്ളം തളിച്ച് കൊണ്ട് രണ്ട് കാലും വെള്ളത്തിൽ മുക്കി. അവർ രണ്ട് പേരും അവിടെ ഇരുന്നു.

മാലിനി- നല്ല സുഖം ഒന്ന് ഇറങ്ങി കുളിക്കാൻ തോന്നുന്നു.

അരുൺ- എനിക്കും. എന്തായാലും ഇവിടെ വന്നത് വെറുതെ ആയില്ല.

മാലിനി- അതെ. മരുഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്ത സുഖം.

അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് അരുൺ ചിരിച്ചു. കുറച്ചു നേരം കൂടി അവർ ഇരുന്നു. അത് കഴിഞ്ഞ് അവർ ജീപ്പിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നു.

ജീപ്പുകാരൻ- ഇനി ആരും വരുന്ന് തോന്നുന്നില്ല. നമുക്ക് പോവാം.

മാലിനി- ശരി.

അരുൺ- അമ്മേ ഞാൻ മുന്നിൽ ഇരിക്കാം. കുറച്ചു കാഴ്ച കാണാൻ ഉണ്ട്.

മാലിനി- മ്മ്.

അരുൺ മുന്നിൽ ഇരുന്നു. മാലിനി പുറകിലും. അവർ യാത്ര തുടങ്ങി. കുണ്ടും കുഴിയും ഉള്ള ആ വഴിയിൽ കുലുങ്ങി കൊണ്ടാണ് ജീപ്പ് പോകുന്നത്. ജീപ്പ് കുലുങ്ങുന്നത് അനുസരിച്ച് മാലിനിയുടെ മുലയും കുലുങ്ങാൻ തുടങ്ങി അവൾ ഒരു വിധത്തിൽ കൈ കൊണ്ട് മറച്ച് പിടിച്ചു.

'അരുൺ മുന്നിൽ കയറിയത് നന്നായി അല്ലെങ്കിൽ വെറുതെ അവന്റെ മുന്നിൽ നാണം കെട്ടേനെ.' മാലിനി മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

വണ്ടി പിന്നെയും മുന്നോട്ട് പോയി. ഒരു വലിയ കയറ്റം കയറിയപ്പോൾ മാലിനിയുടെ മുലകൾ അവളുടെ കൈകളെ മറികടന്ന് ചാടികളിക്കാൻ തുടങ്ങി അവൾ അത് ഒരുവിധത്തിൽ ഒതുക്കി പിടിച്ചു.

അരുൺ- ഇനി എന്തോരം പോണം?

ജീപ്പുകാരൻ- കുറച്ചു കൂടി പോയാൽ മതി.

അരുൺ- മ്മ്.

ആ ജീപ്പ് കയറ്റം കയറി.

മാലിനിക്ക് കുറച്ചു ആശ്വാസം ആയി. അവളുടെ മുലയുടെ ചാഞ്ചാട്ടം പതുക്കെ കുറഞ്ഞു.

മാലിനി ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം എടുത്ത് ആ ജീപ്പിൽ ഇരുന്നു. കുറച്ചു ദൂരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അവിടെ എത്തി.

മേപ്പാടന്റെ ആശ്രമം

മാലിനി ജീപ്പിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി അവളുടെ വസ്ത്രം ശ്രദ്ധിച്ചു. ആകെ അലങ്കോലമായി ആണ് കിടക്കുന്നത്. മുല പകുതിയും പുറത്ത് ആണ്. മാലിനി അരുൺ അടുത്ത് വരും മുൻപ് എല്ലാം ശരിയാക്കി.

അരുൺ പതിയെ മാലിനിയുടെ അടുത്ത് വന്നു.

അരുൺ- അമ്മേ പോവാം.

മാലിനി- മ്മ്.

ഒരു ഇടനാഴി. അതിന് രണ്ട് സൈഡിലും മനോഹരമായ പൂന്തോട്ടം പൂക്കളും ചെടികളും ഒക്കെ നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നു. മാലിനിയും അരുണും അതിലൂടെ നടന്നു. മാലിനി നടക്കുന്നതിന്റെ ഇടയിൽ ചെടികളിൽ പതിയെ കൈ ഓടിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു. ചെറിയ വെള്ളത്തുള്ളികൾ നിറഞ്ഞ ആ ചെടികൾ മാലിനിക്ക് വല്ലാത്ത ഒരു സുഖം പകർന്നു.

മാലിനി- നല്ല ഭംഗി ഉണ്ടല്ലേ അരുൺ?

അരുൺ- അതെ.

അവർ ആ ആശ്രമത്തിന്റെ കവാടം തുറന്ന് അകത്തു കയറി. ഒരു ചെറിയ ആശ്രമം ആയിരുന്നു മാലിനിയുടെ മനസ്സിൽ. പക്ഷേ അവൾ കരുതിയതിലും വലുത് ആയിരുന്നു.

ചുറ്റും കാവി ധരിച്ചു നടക്കുന്ന ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും. അവർ ആശ്രമത്തിന്റെ വരാന്തയിൽ, ദിക്കറിയാതെ നടന്നു. കുറച്ചു നടന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു ഓഫീസ് കണ്ടു. അവർ അകത്തു കയറി. നിറയെ ബുക്കും സാധനങ്ങളും പിന്നെ നല്ല ചന്ദനത്തിരിയുടെ മണവും ആയിരുന്നു ആ മുറി നിറയെ.

മാലിനി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ബെല്ലിൽ ഒന്ന് വിരൽ അമർത്തി. പെട്ടെന്ന് തന്നെ കാവി വസ്ത്രം അണിഞ്ഞ ഒരു സ്വാമി അവരുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു.

മാലിനി- നമസ്കാരം സ്വാമി.

സ്വാമി- നമസ്കാരം.

മാലിനി- ഞങ്ങൾ മേപ്പാടൻ സ്വാമിയെ കാണാൻ വന്നതാ.

സ്വാമി- ഇരിക്കു.

സ്വാമി ടേബിളിന് മുന്നിൽ ഉള്ള കസേര ചൂണ്ടി കാട്ടി അവരോട് ഇരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

മാലിനിയും അരുണും അവിടെ ഇരുന്നു.

സ്വാമി- നിങ്ങളുടെ പേരും സ്ഥലവും പറയൂ.

മാലിനി- ഞാൻ മാലിനി. ഇത് എന്റെ മകൻ അരുൺ. ഞങ്ങൾ മധുശ്ശേരി എന്ന സ്ഥലത്ത് നിന്നാണ് വരുന്നത്. മധുമന ഇല്ലത്തെയാണ്.

സ്വാമി- ശരി.

സ്വാമി മാലിനി പറഞ്ഞത് അവിടെ ഉണ്ടായ വലിയ ബുക്കിൽ എഴുതി വെച്ചു.

മാലിനി- മേപ്പാടൻ സ്വാമിയെ എപ്പോൾ കാണാൻ പറ്റും?

സ്വാമി- അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഒരു ധ്യാനത്തിൽ ആണ്. കുറച്ചു കഴിയുമ്പോഴെ കാണാൻ സാധിക്കു.

മാലിനി- ആണോ?

സ്വാമി- അതെ. അത് വരെ നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഒക്കെ ഒന്ന് ചുറ്റി കാണ്.

മാലിനി- ശരി സ്വാമി.

മാലിനിയും അരുണും ഓഫീസിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി. എന്നിട്ട് ആശ്രമത്തിൽ ചുറ്റി നടന്നു.

നിറച്ചും വൃക്ഷങ്ങൾ ആയിരുന്നു ആ ആശ്രമം മുഴുവൻ. പിന്നെ അവിടെ കുറെ ആളുകളെ അവർക്ക് കാണാൻ സാധിച്ചു. അതിൽ ആണുങ്ങൾ മുഴുവനും കാവി ജുബ്ബയും, മുണ്ടും പെണ്ണുങ്ങൾ മുഴുവൻ കാവി സാരി ഇട്ടാണ് നടക്കുന്നത്. അവർ കുറച്ചു കൂടി മുന്നോട്ട് പോയപ്പോൾ കുറച്ചു വളർത്തു മൃഗങ്ങളെ അവർക്ക് കാണാൻ സാധിച്ചു. അതിനെ പരിപാലിക്കുന്നത് എല്ലാം ചെറിയ കുട്ടികൾ ആയിരുന്നു.

മാലിനിക്ക് അതെല്ലാം ഒരു അത്ഭുതം ആയി തോന്നി.

ഈ സമയം അവരുടെ അടുത്തേക്ക് ആ സ്വാമി വന്നു.

സ്വാമി- കാത്തിരുന്ന് മടുത്തോ? സ്വാമി കുറച്ചു നേരം കൂടി എടുക്കും ധ്യാനത്തിന്.

മാലിനി- അത് കുഴപ്പം ഇല്ല. ഇവിടെ നിന്നാൽ സമയം പോവുന്നത് അറിയില്ല.

സ്വാമി- ആ പറഞ്ഞത് നേരാ.

മാലിനി- ഇവിടെ എന്താ എല്ലാവരും കാവി ധരിച്ച് ഇരിക്കുന്നത്?

സ്വാമി- അത് മേപ്പാടൻ സ്വാമിയുടെ നിർബന്ധം ആണ്. എല്ലാവരും ഇവിടെ ഒരുപോലെ ആണ് എന്നാ സ്വാമി പറയുന്നത്.

മാലിനി- മ്മ്. ഇവിടെ ഒരുപാട് പേര് ഉണ്ടല്ലോ ഈ നാട്ടുകാർ തന്നെ ആണോ അത്?

സ്വാമി- പലനാട്ടിൽ നിന്ന് വന്നവർ ആണ്. മിക്കവരേയും ആരെങ്കിലും ഉപേക്ഷിച്ചത് ആണ്.

മാലിനി- മ്മ്.

സ്വാമി- ആർക്ക് വേണമെങ്കിലും ഇവിടെ താമസിക്കാം. എത്ര നാൾ വേണമെങ്കിലും. പിന്നെ ഇവിടെ ചികിത്സക്കും ഒരുപാട് പേര് വരുന്നുണ്ട്.

മാലിനി- മേപ്പാടൻ സ്വാമിക്ക് അതും അറിയോ?

സ്വാമി- അദ്ദേഹം നല്ലൊരു വൈദ്യൻ കൂടിയാണ്. മാറാത്ത എത്ര രോഗമാ അദ്ദേഹം ആയുർവേദത്തിലൂടെ പരിഹരിക്കുന്നത്. ഈ വനത്തിൽ ഇല്ലാത്ത പച്ചമരുന്നുകൾ ഇല്ല.

മാലിനി- ഇതൊക്കെ കേൾക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ട് കാണാൻ തോന്നുന്നു.

സ്വാമി ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

സ്വാമി- നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാ ഇവിടെ എത്തിയത്?

മാലിനി- നാട്ടിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാവുന്ന ഒരു സ്വാമി ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം ആണ് ഇവിടം ഞങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞ് തന്നത്.

സ്വാമി- എന്താ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്?

മാലിനി- ശങ്കര സ്വാമി.

ആ പേര് കേട്ടപ്പോൾ സ്വാമി കുറച്ചു കൂടി ബഹുമാനം അവർക്ക് കൊടുത്തു.

സ്വാമി- ശങ്കര സ്വാമി പറഞ്ഞിട്ട് വന്നവർ ആണോ?

മാലിനി- അതെ.സ്വാമിക്ക് അറിയോ അദ്ദേഹത്തെ?

സ്വാമി- മേപ്പാടൻ സ്വാമിയുടെ അരുമശിഷ്യൻ അല്ലേ അദ്ദേഹം!

മാലിനി- ആണോ?

സ്വാമി- അതെ. അദ്ദേഹം ഇടക്ക് ഒക്കെ ഇവിടെ വരാറും ഉണ്ട്.

മാലിനി- മ്മ്.

കുറച്ചു സമയം കൂടെ അവർ അതിലൂടെ നടന്നു.

സ്വാമി- സ്വാമി ഇപ്പോൾ ധ്യാനത്തിൽ നിന്ന് ഉണർന്നിട്ടുണ്ടാവും.

മാലിനി- മ്മ്.

സ്വാമി തിരികെ നടന്നു. അയാൾക്ക് പിന്നാലെ മാലിനിയും അരുണും നടന്നു. ഒരു മുറിയുടെ അടുത്ത് എത്തി.

സ്വാമി- നിങ്ങൾ കയറിക്കോ സ്വാമി അകത്ത് ഉണ്ടാവും.

മാലിനി- മ്മ്.

മാലിനിയും അരുണും പതിയെ വാതിൽ തുറന്ന് അകത്തു കയറി.

ചുറ്റും ദൈവങ്ങളുടെ ഫോട്ടോ നിറഞ്ഞ ആ മുറിയുടെ മറ്റേ വാതിൽ തുറന്നു. പിന്നെയും അകത്ത് കയറി.

ആ മുറിയിൽ കണ്ണുകൾ അടച്ച് ഒരു സ്വാമി ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. വെള്ള താടിയും മുടിയും നീട്ടി വളർത്തി, ദേഹത്ത് മുഴുവൻ ഭസ്മവും പൂശി.

മാലിനിയും അരുണും സ്വാമിയുടെ അടുത്ത് വന്ന് ഇരുന്നു. സ്വാമിയുടെ ധ്യാനം മുടക്കണ്ടാ എന്ന് കരുതി അവർ നിശബ്ദരായി ഇരുന്നു.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വാമി കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

മാലിനിയും അരുണും പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് സ്വാമിയെ നോക്കി.

മാലിനി- നമസ്കാരം സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- നമസ്കാരം.

മാലിനി- ഞങ്ങൾ ശങ്കര സ്വാമി പറഞ്ഞിട്ട് വരുകയാണ്.

മേപ്പാടൻ- മ്മ്. എന്താണ് മകളെ പ്രശ്നം?

മാലിനി- ഇത് എന്റെ മകൻ അരുൺ. ഇവന്റെ കല്യാണം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയിരുന്നു. പക്ഷേ എന്തോ ദോഷം ഉണ്ട്. അതിന് പുറമെ ഇവന് അപമൃത്യു വരെ സംഭവിക്കും എന്നും ശങ്കര സ്വാമി പറഞ്ഞു.

അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് അരുൺ ഒന്ന് ഞെട്ടി. അവന്റെ മനസ്സിൽ ചെറുതായി ഭയം തോന്നാൻ തുടങ്ങി.

മേപ്പാടൻ- മകന്റെ ജനന സമയം ഒന്ന് പറയൂ.

മാലിനി അരുണിന്റെ ജനന സമയം പറഞ്ഞു.

മേപ്പാടാൻ അത് കേട്ട് കഴിഞ്ഞ് കവടി നിരത്തി അൽപ്പം നേരം കണ്ണ് അടച്ച് ഇരുന്നു. കണ്ണുകൾ തുറന്ന ശേഷം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു,

മേപ്പാടൻ- മ്മ്... കേട്ടത് എല്ലാം ശരിയാണ് നിങ്ങളുടെ മകന്റെ ജീവൻ അപകടത്തിൽ ആണ്.

സ്വാമിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് അരുണിന്റെ പേടി പിന്നെയും കൂടി.

മാലിനി- ഇതിന് പ്രതിവിധി ഒന്നും ഇല്ലേ സ്വാമി?

മേപ്പാടൻ- ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്ത് വല്ല അനിഷ്ഠ സംഭവങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ടോ?

മാലിനി – ഉണ്ട് സ്വാമി. എന്റെ ഭർത്താവും എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരനും പാമ്പുകടിയേറ്റാണ് മരിച്ചത്.

മേപ്പാടൻ – നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്ത് ഉള്ളവരുടെ ജനനസമയം നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

മാലിനി – അറിയാം സ്വാമി.

മാലിനി അവളുടെ ഇല്ലത്തുണ്ടായ എല്ലാവരുടെയും ജനന സമയം പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

സ്വാമി അത് കേട്ട് പിന്നെയും കവടി നിരത്തി. എന്നിട്ട് കുറച്ച് നേരം കണ്ണടച്ചിരുന്നു.

മാലിനിയും അരുണും സ്വാമി എന്താണ് പറയാൻ പോകുന്നത് എന്ന് ആലോചിച്ച് ആശങ്കപ്പെട്ടു.

അല്പനേരം കഴിഞ്ഞ് സ്വാമി കണ്ണുകൾ തുറന്നു. അവർ സ്വാമിയുടെ വാക്കുകൾക്കായി കാത്തിരുന്നു.

മേപ്പാടൻ- വിഷമിക്കേണ്ട. ഒരു പ്രതിവിധിയുണ്ട്.

അതുകേട്ടപ്പോൾ മാലിനിക്കും അരുണും സന്തോഷമായി.

മാലിനി – എന്താണ് സ്വാമി പ്രതിവിധി?

മേപ്പാടൻ- പൂർണ്ണചന്ദ്ര ദിവസത്തെ ഒരു ആയില്യക്കാരി പെൺകുട്ടി ആയിരിക്കണം, ഇവന്റെ ഭാര്യയായി വരേണ്ടത്.

മാലിനി – അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കുട്ടിയെ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്താം സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- ആ കുട്ടിയെ കൂട്ടി ഇവിടെ വരണം.

മാലിനി- എന്നാണ് സ്വാമി വരേണ്ടത്?

മേപ്പാടൻ- ഈ വരുന്ന ഇരുപത്തെട്ടിന്.

സ്വാമി പറഞ്ഞ ഡേറ്റ് കേട്ട് മാലിനിയും അരുണും ഞെട്ടി.

മാലിനി- സ്വാമി ആ ദിവസത്തിന് ഇനി പത്തു ദിവസമല്ലേ ബാക്കിയുള്ളൂ?

മേപ്പാടൻ- അതെ. ഈ വരുന്ന പൂർണ്ണചന്ദ്ര ദിവസം ഇവന്റെ കല്യാണം നടക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇവന്റെ ജീവൻ തന്നെ പോയേക്കാം.

സ്വാമിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് അരുണും മാലിനിയും ഞെട്ടി.

മാലിനി – കൊണ്ടുവരാം സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- നല്ലത്. പത്ത്ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഒരു കുട്ടിയെ കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഇവിടെ വരണം. ഒരു അറ്റകൈ പ്രയോഗം ഉണ്ട്. അതിൽ എല്ലാം ശരിയാകും.

മാലിനി- ശരി സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- പിന്നെ നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്ത് ഒരു ശാപം ഉണ്ട്.

മാലിനി- എന്ത് ശാപം സ്വാമി?

മേപ്പാടൻ- സർപ്പശാപം തന്നെ. അടുത്ത വരവിന് ഞാൻ അത് വിവരിച്ചു തരാം.

മാലിനി- ശരി സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- മ്മ്.

മാലിനി- സ്വാമിക്ക് ദക്ഷിണ?

മേപ്പാടൻ- ഇപ്പോ ഒന്നും വേണ്ടാ. അടുത്ത വരവിന് മതി. പിന്നെ, വരുമ്പോൾ ഒരു അഞ്ചു ലക്ഷം കരുതിക്കോ.

സ്വാമിയുടെ പറഞ്ഞ പൈസ കേട്ട് മാലിനിയും അരുണും ഞെട്ടി. എന്തായാലും മകന്റെ കാര്യം ആയത് കൊണ്ട് മാലിനി അതിന് തയ്യാർ ആയി.

മാലിനി- ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങട്ടെ സ്വാമി.

സ്വാമി- ആവട്ടെ.

മാലിനിയും അരുണും ആശ്രമത്തിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി. അവിടെ അവരെക്കാത്ത് ആ ജീപ്പ്ക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അരുൺ- അമ്മ മുന്നിൽ ഇരുന്നോ. നല്ല രസമാ മുന്നിൽ ഇരുന്ന് കാണാൻ.

മാലിനിക്ക് മുന്നിൽ ഇരിക്കണം എന്ന് ഉണ്ട്. പക്ഷേ മുലയുടെ ആട്ടം അവളെ അതിന് സമ്മതിച്ചില്ല.

മാലിനി- വേണ്ടാ മോനെ. നീ തന്നെ ഇരുന്നോ.

അരുൺ- ശരി.

അവർ തിരിച്ച് പോയി. തിരിച്ച് പോകുമ്പോഴും മുലയുടെ ചാട്ടത്തിന് ഒരു മാറ്റവും ഉണ്ടായില്ല. അത് തുള്ളിക്കളിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

അവസാനം അവർ കയറിയിടത്തു തന്നെ തിരിച്ച് എത്തി.

മാലിനിയുടെ സാരി ഇത്തവണയും താളം തെറ്റി കിടക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ അത് നേരെയാക്കി ഡ്രൈവറുടെ അടുത്ത് ചെന്നു.

മാലിനി- എത്രയാ ചേട്ടാ?

ജീപ്പുകാരൻ- 3000.

മാലിനി- പേഴ്സിൽ നിന്ന് 3000 രൂപ എടുത്ത് കൊടുത്തു.

ജീപ്പുകാരൻ- അപ്പോ ശരി.

മാലിനി- ശരി.

അരുണും മാലിനിയും കാറിൽ കയറി ഇല്ലത്തേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. പോകും വഴി അരുൺ പറഞ്ഞു,

അരുൺ- വണ്ടിക്ക് നല്ല കുലുക്കം ആയത് കൊണ്ട് ശരീരം മൊത്തം ഒന്ന് ഇളക്കി. വല്ലാത്ത ശരീര വേദന. അമ്മക്ക് ഇല്ലേ?

മാലിനി- പിന്നെ ഇല്ലാതെ ഇരിക്കോ? കുറെ നാൾ ആയില്ലേ ഇങ്ങനെ ഒക്കെ പോയിട്ട്?

അരുൺ- എന്റെ ജീവൻ ആപത്തിൽ ആണെന്ന് അമ്മ എന്താ പറയാഞ്ഞേ?

മാലിനി- നിന്നെ വെറുതെ പേടിപ്പിക്കണ്ടാ എന്ന് കരുതി.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- നിനക്ക് പേടി ഉണ്ടോ?

അരുൺ- ചെറുതായിട്ട്.

മാലിനി- നീ പേടിക്കണ്ടാ നിനക്ക് ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല

അരുൺ- മ്മ്..

മാലിനി- ഇനി പത്തു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ഒരു പെണ്ണിനെ കണ്ട് പിടിക്കണമല്ലോ?

അരുൺ- ഓപ്പോളോട് പറയാം. ഓപ്പോൾ അതൊക്കെ ശരിയാവും.

മാലിനി- മ്മ്.

അരുൺ- എന്നാലും അഞ്ചു ലക്ഷം ഒക്കെ കുറച്ചു കൂടുതൽ അല്ലേ?

മാലിനി- ഏയ്യ്. അവിടെ കുറെ പേർ സ്വാമിയെ ആശ്രയിച്ചാ കഴിയുന്നത്. അത്കൊണ്ട് ആ പൈസ കൂടുതൽ അല്ല. ആദ്യം കേട്ടപ്പോൾ ഞാനും ഒന്ന് ഞെട്ടി. പിന്നെ നിന്നേം കൂടി ഓർത്തപ്പോൾ കുഴപ്പം ഇല്ല എന്ന് കരുതി.

അരുൺ- മ്മ്.

അവർ രാത്രി ആയപ്പോഴെക്കും ഇല്ലത്ത് എത്തി. ഓപ്പോൾ അവരെ കാത്ത് ഉമ്മറത്ത് തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കാറിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയതും ഓപ്പോൾ അടുത്ത് വന്നു.

ഓപ്പോൾ- എന്താ മാലിനി സ്വാമി പറഞ്ഞേ?

മാലിനി- എന്റെ ഓപ്പോളേ പറയാം, ധൃതി വെക്കല്ലേ?

അവർ മൂന്നു പേരും അകത്തു കയറി.

മാലിനി- അരുൺ നീ പോയി ഒന്ന് ഫ്രഷ് ആവ്.

അരുൺ- മ്മ്.

അരുൺ അവിടെ നിന്നും പോയി മാലിനി ഓപ്പോളോട് പറഞ്ഞു,

മാലിനി- ഞാൻ കുളിച്ചിട്ട് വന്നിട്ട് എല്ലാം വിശദമായി പറയാം.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്.

മാലിനി പെട്ടെന്ന് തന്നെ കുളിച്ചു പുറത്തേക്ക് വന്നു.

ഓപ്പോൾ മാലിനിയെ കാത്ത് റൂമിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

മാലിനി- ഓപ്പോളേ ഞാൻ ഡ്രസ്സ് മാറീട്ട് വരാം.

ഓപ്പോൾ- നീ മനുഷ്യനെ ടെൻഷൻ അടിപ്പിക്കാതെ കാര്യം പറ.

മാലിനി- എന്നാ റൂമിന്റെ വാതിൽ അടക്ക്.

ഓപ്പോൾ- ശരി.

ഓപ്പോൾ പോയ് മാലിനിയുടെ റൂമിന്റെ വാതിൽ അടച്ചു. എന്നിട്ട് അവളുടെ കൂടെ ബെഡിൽ ഇരുന്നു.

ഓപ്പോൾ- സ്വാമി എന്താ പറഞ്ഞേ?

മാലിനി- പത്തു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അവന്റെ കല്യാണം നടത്തണം.

ഓപ്പോൾ- അല്ലാ, ഈ ചുരുങ്ങിയ സമയത്ത് എങ്ങനെയാ കല്യാണം നടത്തുന്നെ?

മാലിനി- വെറുതെ കല്യാണം കഴിച്ചാൽ പോരാ. പൂർണ ചന്ദ്രദിനത്തിലെ ആയില്യക്കാരിയെ തന്നെ വേണം.

ഓപ്പോൾ- അങ്ങനെ ഉള്ള പെൺകുട്ടിയെ കിട്ടുവോ?

മാലിനി- കിട്ടുമായിരിക്കും. ഇനി കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ സ്വാമിയുടെ കൈയിൽ ഒരു അറ്റകൈ പ്രയോഗം ഉണ്ട്. അത് ചെയ്താൽ എല്ലാം ശരി ആവും എന്നാ പറഞ്ഞേ.

ഓപ്പോൾ- എന്ത് അറ്റകൈ പ്രയോഗം?

മാലിനി- അതൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ഓപ്പോൾ- പിന്നെ വേറെ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞോ?

മാലിനി- നമുക്ക് ഉള്ള ശാപം എന്താന്ന് അദ്ദേഹം ആ പത്താം നാൾ പറയും.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്.

മാലിനി- സ്വാമിയിൽ എനിക്ക് പൂർണ വിശ്വാസം തോന്നുന്നു.

ഓപ്പോൾ- ശങ്കര സ്വാമി വെറുതെ ഒരാളുടെ പേര് പറയില്ലല്ലോ.

മാലിനി- ഓപ്പോൾ കൂടി വരേണ്ടത് ആയിരുന്നു. നല്ല സ്ഥലം. ഒരു വലിയ ആശ്രമം ആണ് അവിടെ ഉള്ളത്.

ഓപ്പോൾ- ആണോ?

മാലിനി- നല്ല തണുപ്പും പിന്നെ നല്ല ശാന്തതയും.

ഓപ്പോൾ- പോകും വഴി കുഴപ്പം ഒന്നും ഉണ്ടായില്ലല്ലോ?

മാലിനി- ഏയ്യ്. ആകെ പ്രശ്നം ഉണ്ടായത് ജീപ്പ് യാത്രയാണ്. നല്ല കുലുക്കം ആയത് കൊണ്ട് എന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ കുലുങ്ങി.

ഓപ്പോൾ- ഇപ്പോൾ മേല് വേദന ഉണ്ടോ?

മാലിനി- ചൂട് വെള്ളത്തിൽ കുളിച്ചപ്പോൾ കുറച്ചു ആശ്വാസം ഉണ്ട്.

ഓപ്പോൾ- നീ വേഗം ഡ്രസ്സ് മാറി വാ. വല്ലതും കഴിക്കാം.

അവർ മൂന്നു പേരും ഫുഡ് കഴിക്കാൻ ഹാളിൽ ഒത്തുകൂടി.

ഓപ്പോൾ ഭക്ഷണം ഓരോന്നായി അവർക്ക് വിളമ്പിക്കൊടുത്തു.

അരുൺ- ഓപ്പോൾക്കും അറിയുമായിരുന്നോ എന്റെ ജീവൻ അപകടത്തിൽ ആണ് എന്നുള്ള കാര്യം?

ഓപ്പോൾ ഒരു നിമിഷം മാലിനിയെ നോക്കി. അവൾ കുഴപ്പം ഒന്നും ഇല്ല എന്ന് ആഗ്യം കാണിച്ചു.

ഓപ്പോൾ അത് മനസ്സിലാക്കി അരുണിനോട് പറഞ്ഞു,

ഓപ്പോൾ- അത് പിന്നെ മോനെ വെറുതെ പേടിപ്പിക്കണ്ടാ എന്ന് കരുതി.

അരുൺ- മ്മ്….. ശരി.

ഓപ്പോൾ- പിന്നെ യാത്ര ഒക്കെ എങ്ങനെ ഉണ്ടായി?

അരുൺ- ഓപ്പോളും കൂടി വരേണ്ടത് ആയിരുന്നു. കാടും മരങ്ങളും അരുവിയുമായി ഒരു പുതിയ അനുഭവം തന്നെ ആയിരുന്നു.

ഓപ്പോൾ- മ്മ് ഞാൻ എങ്ങനെ വരാനാ? ഇവിടെ മുഴുവൻ പണിക്കാരല്ലേ? കണ്ണുതെറ്റിയാൽ ശരിയാവില്ല

അരുൺ- അതും ശരിയാ.

മാലിനി- ഇനി ഇവന് ഒരു പെണ്ണിനെ കൂടി കണ്ട് പിടിച്ചാലേ എനിക്ക് സമാധാനം ആവൂ?

ഓപ്പോൾ- അതൊക്കെ നമുക്ക് ഒപ്പിക്കാം.

അരുൺ- രണ്ടാളും നോക്കുന്നത് ഒക്കെ കൊള്ളാം. പക്ഷേ എനിക്കും കൂടി ഇഷ്ടപ്പെട്ടാലേ ഞാൻ കെട്ടൂ.

ഓപ്പോൾ- ശരി.

മാലിനി- ഈ പത്ത് ദിവസം കൊണ്ട് എല്ലാം ശരിയാവും അല്ലേ ഓപ്പോളേ?

ഓപ്പോൾ- പിന്നല്ലാതെ.

അരുൺ- അമ്മ പേടിക്കണ്ടാ. ഈ ഇല്ലത്തിന്റെ പ്രതാപം ഞാൻ തിരികെ കൊണ്ട് വരും.

മാലിനി- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ- നിങ്ങള് വേഗം ഭക്ഷണം കഴിച്ചേ. ഒരുപാട് ദൂരം യാത്ര ചെയ്തതല്ലേ?

മാലിനി- അതെ ഒന്ന് ഉറങ്ങിയാലേ എല്ലാ ക്ഷീണവും മാറൂ.

അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അരുൺ പെട്ടെന്ന് തന്നെ റൂമിലേക്ക് പോയി.

മാലിനിയും ഓപ്പോളും പിന്നെയും സംസാരം തുടർന്നു.

മാലിനി- അവന് പൂർണ ചന്ദ്ര ദിവസം ഉള്ള ആയില്യക്കാരി ആയ ഒരു കുട്ടിയെ കിട്ടോ ഓപ്പോളേ? എനിക്ക് ഇപ്പോഴും നല്ല ടെൻഷൻ ഉണ്ട്.

ഓപ്പോൾ- എനിക്ക് അറിയാവുന്ന ഒരു ബ്രോക്കർ ഉണ്ട്. അയാൾ എല്ലാം ശരിയാക്കിക്കോളും.

മാലിനി- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ- നീയും പ്രാർത്ഥിച്ച് കിടക്ക്. എല്ലാം ശരിയാകും.

മാലിനി- ശരി.

മാലിനിയും ഓപ്പോളും കിടന്നു. മനസ്സിൽ ഇപ്പോഴും ആശങ്ക ഉണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം മാറും എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ അവർ പതിയെ മയങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ നേരം പുലർന്നു പുത്തൻ പ്രതീക്ഷകളുമായി മാലിനിയും ഓപ്പോളും ഉണർന്നു. ഭക്ഷണം കഴിക്കലും കുളിയും കഴിഞ്ഞ് ഓപ്പോൾ ഒരു ബ്രോക്കറെ വിളിച്ചു

ഓപ്പോൾ- ഹലോ മനോജ് അല്ലേ?

മനോജ്- അതെ.

ഓപ്പോൾ- ഞാൻ മധുമന ഇല്ലത്തിൽ നിന്ന് ലക്ഷ്മിയാണ്.

മനോജ്- എന്താ ലക്ഷ്മി പതിവില്ലാതെ?

ഓപ്പോൾ- ഞാൻ ഒരു അത്യാവശ്യ കാര്യം പറയാനാ വിളിച്ചത്.

മനോജ്- എന്താ?

ഓപ്പോൾ- നമ്മുടെ അരുണിന് ഒരു പെണ്ണ് വേണം.

മനോജ്- അതിന് അരുണിന്റെ കല്യാണം ഒറപ്പിച്ചില്ലേ?

ഓപ്പോൾ- അത് മുടങ്ങി.

മനോജ്- എന്താ പ്രശ്നം?

ഓപ്പോൾ- അവരുടെ ജാതകം ചേരില്ല. ശങ്കര സ്വാമി നോക്കിയപ്പോൾ അല്ലേ കാര്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞേ.

മനോജ്- മ്മ് ചേർച്ച ഇല്ലെങ്കിൽ പിരിയുന്നതാ നല്ലത്. വെറുതെ കണ്ണീര് കുടിക്കണ്ടല്ലോ.

ഓപ്പോൾ- അതെ.

മനോജ്- ലക്ഷ്മി പേടിക്കാതെ ഇരിക്ക്. എല്ലാം ഞാൻ ശരിയാക്കാം.

ഓപ്പോൾ- വെറും ഒരു പെണ്ണ് കുട്ടി പോരാ.

മനോജ്- മധുമന ഇല്ലത്തേക്ക് ഒരു പെണ്ണിനെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെതായ അന്തസ്സ് ഞാൻ നോക്കാതെ ഇരിക്കോ?

ഓപ്പോൾ- ഞാൻ അതല്ലാ ഉദ്ദേശിച്ചെ. പൂർണ ചന്ദ്ര ദിവസം ഉള്ള ആയില്യക്കാരി ഒരു കുട്ടിയെ ആണ് ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യം.

മനോജ്- അത് എന്താ ഒരു ഡിമാൻഡ്? സാധാരണ പഠിപ്പ് വേണം അത്യാവശ്യം ചുറ്റുപാട് വേണം എന്നൊക്കെയാ ആളുകൾ പറയുന്നേ.

ഓപ്പോൾ- അരുണിന്റെ ജാതകത്തിന് അങ്ങനെ ഒരു പെണ്ണ് വേണം.

മനോജ്- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ- പൈസയും കുടുംബവും ഒന്നും ഒരു പ്രശ്നം അല്ല.

മനോജ്- മ്മ് നിങ്ങള് ധൈര്യമായി ഇരിക്ക്. ഒരു പെണ്ണിനെ ഞാൻ കൊണ്ട് തരാം.

ഓപ്പോൾ- പിന്നെ ഒരു കാര്യം കൂടി.

മനോജ്- ഇതിപ്പോ കുറെ ആയല്ലോ എന്റെ ലക്ഷ്മി.

ഓപ്പോൾ- ഇതും കൂടിയെ ഒള്ളൂ

മനോജ്- എന്നാ പറ.

ഓപ്പോൾ- ഈ പത്തു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ കല്യാണം നടത്താൻ ഉള്ളതാ.

മനോജ്- നിങ്ങൾ എന്താ പറയുന്നേ പത്തു ദിവസം കൊണ്ട് കല്യാണം നടത്താൻ ആരെങ്കിലും സമ്മതിക്കോ?

ഓപ്പോൾ- നിങ്ങൾ ഒന്ന് ശ്രമിക്ക്.

മനോജ്- ഞാൻ നോക്കാം പക്ഷേ ഉറപ്പ് പറയുന്നില്ല.

ഓപ്പോൾ- ഈ കല്യാണം നടന്നാ മനോജ് ചോദിക്കുന്ന കാശ് ഞാൻ തരും.

ഓപ്പോളിന്റെ ആ വാക്കുകൾ മനോജിന്റെ കാതുകളെ ഇമ്പം കൊള്ളിച്ചു.

മനോജ്- ലക്ഷ്മി പേടിക്കണ്ടാ. ഒരു കുട്ടിയെ കണ്ട് പിടിക്കുന്ന കാര്യം ഞാൻ ഏറ്റു.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു.

മാലിനി ആകാംഷയോടെ ഓപ്പോളിന്റെ വാക്കുകൾക്കായി കാത്തിരുന്നു.

മാലിനി- ഓപ്പോളേ അയാൾ എന്ത് പറഞ്ഞൂ?

ഓപ്പോൾ- അയാൾ ശരിയാക്കാം എന്ന് പറഞ്ഞു.

മാലിനി- അയാളെ കൊണ്ട് അതിന് സാധിക്കോ?

ഓപ്പോൾ- അയാൾക്ക് ഇവിടെ ഉള്ള എല്ലാവരെയും അറിയാം. പിന്നെ ഞാൻ, ചോദിക്കുന്ന പൈസ തരാന്ന് പറഞ്ഞു.

മാലിനി- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ- പൈസ കിട്ടുന്ന് അറിഞ്ഞാൽ സ്വന്തം ഭാര്യയെ വരെ കെട്ടിക്കുന്ന ജാതിയാ.

മാലിനി- മ്മ്

ഓപ്പോൾ- എന്തായാലും ഇയാളെ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് ഇരിക്കണ്ടാ. നമുക്ക് വേറെയും വഴി നോക്കാം

മാലിനി- ഞാൻ എന്റെ വഴിക്കും നോക്കാം.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്. പിന്നെ വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റിയ ആരോടെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ മതി.

മാലിനി- ശരി.

മാലിനി അവളുടെ വഴിക്കും കാര്യങ്ങൾ നീക്കി.

രണ്ട്-മൂന്ന് ദിവസങ്ങൾ കടന്ന് പോയി. അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചത് പോലെയുള്ള ഫലം അവർക്ക് ലഭിച്ചില്ല. അതിന്റെ നിരാശയും അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ട്.

ഓപ്പോൾ- മാലിനി ആ മനോജ് വിളിക്കുന്നില്ലല്ലോ.

മാലിനി വിഷമത്തോടെ പറഞ്ഞു,

മാലിനി –ആണോ?

ഓപ്പോൾ- അതെ. ഇതിപ്പോ കുറച്ചു ദിവസം ആയല്ലോ? ഇനി നമ്മളെ കൊണ്ട് അത് സാധിക്കില്ലേ?

മാലിനി- എന്തായാലും രണ്ട് ദിവസം കൂടി കാത്തിരിക്കാം.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്.

അന്ന് രാത്രി ഓപ്പോളേ മനോജ് വിളിച്ചു,

മനോജ്- ഹലോ ലക്ഷ്മി.

ഓപ്പോൾ ആകാംഷയോടെ ചോദിച്ചു,

ഓപ്പോൾ- പറയൂ മനോജ്.

മനോജ്- ലക്ഷ്മി പറഞ്ഞത് പോലെ ഞാൻ രണ്ട് പേരെ കണ്ട് പിടിച്ചു.

അത് കേട്ടപ്പോൾ ഓപ്പോളുടെ ഉള്ളിൽ സന്തോഷം നിറഞ്ഞു.

ഓപ്പോൾ- ആണോ?

മനോജ്- പക്ഷേ ഒരു പ്രശ്നം ഉണ്ട്.

ഓപ്പോളിന്റെ മുഖത്തെ പ്രസരിപ്പ് അത് കേട്ടപ്പോൾ മാഞ്ഞു.

ഓപ്പോൾ- എന്ത് പ്രശ്നം?

മനോജ്- അവർക്ക് ഈ കല്യാണത്തിൽ താല്പര്യം ഇല്ല.

അതും കൂടി കേട്ടപ്പോൾ ഓപ്പോളുടെ സങ്കടം വർധിച്ചു.

ഓപ്പോൾ- അതെന്താ?

മനോജ്- നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്ത് എന്തോ ശാപം ഉണ്ടെന്നാ സംസാരം. അതും പോരാഞ്ഞ് അവിടുത്തെ പെണ്ണുങ്ങൾ എല്ലാം വിധവ ആവും എന്നാ നാട്ടുകാര് പറയുന്നേ.

ഓപ്പോൾ- അതൊക്കെ നാട്ടുകാര് ഓരോന്ന് പറഞ്ഞ് ഉണ്ടാക്കുന്നത് ആണ്.

മനോജ്- ആയിരിക്കാം. പക്ഷേ ജീവനോടെ രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ അവർക്ക് വിശ്വസിക്കാതെ ഇരിക്കാൻ പറ്റുവൊ?

അത് കേട്ടപ്പോൾ ഓപ്പോളിന്റെ വായ അടഞ്ഞു. അവൾക്ക് എന്ത് സംസാരിക്കണം എന്ന് കൂടി അറിയാതെയായി.

മനോജ്- എന്നോട് ക്ഷമിക്ക് ലക്ഷ്മി. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ സമയത്ത് ഒരു പെണ്ണിനെ കണ്ടെത്താൻ എനിക്കെന്നല്ല ആരെ കൊണ്ടും സാധിക്കില്ല.

ഓപ്പോൾ- മനോജെ ആ കുട്ടികളുടെ നമ്പർ ഒന്ന് തരോ ഞാൻ സംസാരിക്കാം.

മനോജ്- തന്നിട്ടും വല്യ പ്രയോജനം ഇല്ല. അവർ ഉറച്ച മട്ടാ. ഇനി നിങ്ങൾ അവരെ വിളിച്ചാൽ നമ്പർ തന്നതിന് എന്നോട് ഇഷ്ട ക്കുറവ് ഉണ്ടാവും. വെറുതെ എന്റെ കഞ്ഞിയിൽ പാറ്റ ഇടല്ലേ.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്.

മനോജ്- അപ്പോ ശരി.

ഓപ്പോൾ- മനോജിന് എത്ര രൂപയാ തരേണ്ടത്?

മനോജ്- കല്യാണം നടന്നാൽ മാത്രമേ ഞാൻ പൈസ വാങ്ങു. അത് കൊണ്ട് വേണ്ടാ.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്.

മനോജ് കാൾ കട്ട് ചെയ്തു.

ഓപ്പോൾക്ക് ആകെ ഉണ്ടായ പിടിവള്ളിയും നഷ്ടപ്പെട്ട അവസ്ഥയായി. അവൾ ഇത് പറയാൻ മാലിനിയുടെ അടുത്ത് ചെന്നു.

ഓപ്പോൾ- മാലിനി...

മാലിനി- എന്താ ഓപ്പോളേ? എന്തുപറ്റി? മുഖം ഒക്കെ വല്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു?

ഓപ്പോൾ- മനോജ് വിളിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

മാലിനി ആകാംഷയോടെ ചോദിച്ചു,

മാലിനി- എന്നിട്ട് അയാൾ എന്ത് പറഞ്ഞു?

ഓപ്പോൾ- അയാളെ കൊണ്ട് അതിന് സാധിക്കില്ല എന്ന് തീർത്ത് പറഞ്ഞു.

മാലിനിയുടെ മുഖത്തും വിഷമം നിറഞ്ഞു.

മാലിനി- മ്മ്. എന്റെ വഴിയും അടഞ്ഞു. ഓപ്പോൾ പറഞ്ഞ ആള് വല്ല പോംവഴിയും കണ്ടെത്തും എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ആയിരുന്നു.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്. അയാൾ രണ്ട് പേരെ കണ്ടെത്തിയത് ആണ്.

മാലിനി- എന്നിട്ട്?

ഓപ്പോൾ- നമ്മുടെ നാട്ടുകാര് തെണ്ടികൾ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞ് അത് മുടക്കി.

മാലിനി- അവർ എന്താ പറഞ്ഞേ?

ഓപ്പോൾ- അരുണിനെ കെട്ടിയാൽ അവൾ നമ്മളെ പോലെ വിധവ ആവൂന്ന്.

മാലിനി- ഈ നാട്ടുകാർക്ക് വേണ്ടി നമ്മൾ എന്തോരം സഹായം ചെയ്തതാ. എന്നിട്ടും അവർക്ക് എങ്ങനെ ഇതൊക്കെ പറയാൻ സാധിക്കുന്നു?

ഓപ്പോൾ- ആരാന്റെ അമ്മക്ക് പ്രാന്ത് പിടിച്ചാൽ കാണാൻ നല്ല ചേലല്ലേ?

മാലിനി- അതെ.

ഓപ്പോൾ- എന്തായാലും നമുക്ക് കുടുംബക്ഷേത്രം വരെ നാളെ പോവാം. ദേവിയോട് മനസ്സുരുകി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

മാലിനി- ശരി.

ഓപ്പോൾ- പിന്നെ, ഇവിടെ നടന്നത് ഒന്നും അരുൺ അറിയണ്ടാ.

മാലിനി- ശരിയാ വെറുതെ അവന്റെ മന:സമാധാനം കളയണ്ടാ.

അന്ന് രാത്രി മനസ്സിൽ ഒരായിരം സങ്കടങ്ങൾ അടക്കിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് അവർ ഉറങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അവർ മൂന്ന് പേരും കുടുംബക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി. എന്നിട്ട് മനസ്സ് ഉരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു. മാലിനിയും ഓപ്പോളും അരുണിന്റെ പേരിൽ കുറെ വഴിപാടും കഴിച്ചു. എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ച് ഇല്ലത്തേക്ക് പോയി.

അമ്മയുടെയും ഓപ്പോളിന്റെയും മുഖത്തുള്ള ഭാവമാറ്റം അരുണിനെയും വിഷമിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ അവൻ ഒന്നും ചോദിക്കാനും നിന്നില്ല.

മേപ്പാടന്റെ ആശ്രമത്തിൽപോകുന്നതിന്റെ തലേ ദിവസം രാത്രി മാലിനിയും ഓപ്പോളും സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

മാലിനി- ഓപ്പോളേ എനിക്ക് നല്ല ടെൻഷൻ ഉണ്ട്.

ഓപ്പോൾ- അതൊക്കെ മാറും. നീ പേടിക്കണ്ടാ.

മാലിനി- മേപ്പാടൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു കുട്ടിയെ കണ്ടെത്താൻ നമുക്ക് സാധിച്ചില്ലല്ലോ?

ഓപ്പോൾ- നമ്മൾ പരിശ്രമിക്കാഞ്ഞിട്ടല്ലല്ലോ? കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ?

മാലിനി- അരുണിന് നല്ല പേടിയായി കാണും.

ഓപ്പോൾ- നമ്മുടെ മുന്നിൽ ഇപ്പോഴും ഒരു വഴി ഉണ്ടെന്നല്ലേ നീ അന്ന് പറഞ്ഞത്?

മാലിനി- അതെ. പക്ഷേ അത് എന്തോ അറ്റ കൈ പ്രയോഗം ആണ്. അതാ എന്റെ പേടി.

ഓപ്പോൾ- ഏയ്യ്. അത് വല്ല പൂജയോ മറ്റോ ആയിരിക്കും.

മാലിനി- എനിക്ക് തോന്നുന്നത് എന്തെങ്കിലും ബലി ആയിരിക്കുമെന്നാ.

ഓപ്പോൾ- എന്തൊക്കെ ആയാലും അരുണിന് വേണ്ടി നമ്മൾ അത് ചെയ്യണം.

മാലിനി- അതെ.

ഓപ്പോൾ- നീ ഇപ്പോ കിടന്നോ നാളെ പോവാൻ ഉള്ളത് അല്ലേ?

മാലിനി- അപ്പോൾ ഓപ്പോൾ വരുന്നില്ലേ?

ഓപ്പോൾ- നിങ്ങൾ പോക്കോ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഇവിടെ ഇരുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചോളാം.

മാലിനി- ഓപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്ക് ഒരു ധൈര്യം ആയേനെ.

ഓപ്പോൾ- ഞാൻ എപ്പോഴും കൂടെ ഉണ്ട്.

മാലിനി- മ്മ്.

ആ രാത്രി കടന്ന് പോയി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അരുണും മാലിനിയും ദൈവങ്ങളോട് മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഇറങ്ങാൻ നേരം ഓപ്പോൾ മാലിനിയോട് പറഞ്ഞു,

ഓപ്പോൾ- മാലിനി, പോകും വഴി അവന്റെ കൂടെ ചിരിച്ചും കളിച്ചും ഇരിക്കണം. അവന് നല്ല പേടിയുണ്ടെന്ന് കണ്ടാൽ അറിയാം.

മാലിനി- അത് ഞാൻ മാറ്റിക്കോളാം.

ഓപ്പോൾ- ശരി. എന്നാ പോയിട്ട് വാ.

മാലിനിയുടെ ഉള്ളിലും ഭയം ഉണ്ട്. പക്ഷേ അവന്റെ മുന്നിൽ ചിരിച്ച് കളിച്ച് ഇരിക്കാതെ അവൾക്ക് വേറെ വഴി ഇല്ല. കാർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് അവർ യാത്ര തുടങ്ങി ആദ്യമൊന്നും മാലിനിക്ക് അരുണിനോട് സംസാരിക്കാൻ വാക്കുകൾ കിട്ടിയിരുന്നില്ല. എന്നാലും അവൾ മനസ്സിലെ വിഷമങ്ങൾ ഒതുക്കി ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരിയോടെ അരുണിനോട് ചോദിച്ചു,

മാലിനി- നീ എന്താടാ മോനെ ഒന്നും മിണ്ടാത്തെ?

അരുൺ ആകെ വിഷമത്തിൽ പറഞ്ഞു,

അരുൺ- ഒന്നും ഇല്ല.

മാലിനി- ദേ നീ പേടിക്കും പോലെ ഒന്നും നടക്കില്ല. ഒരു പൂജ കൊണ്ട് എല്ലാം ശരിയാവുമായിരിക്കും.

അരുൺ- അമ്മക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ എല്ലാം ശരിയാവും എന്ന്? എനിക്ക് എന്തോ ഉള്ള പ്രതീക്ഷ പോയി.

മാലിനി- ദേ ഈ മുഖം വെച്ചു കൊണ്ട് ആ സ്വാമിയുടെ അടുത്ത് ചെല്ലണ്ടാ. അദ്ദേഹത്തിന് അത് ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടില്ല

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- നീ ആ പേടി ഒക്കെ എടുത്ത് കളഞ്ഞ് നമ്മൾ ഒരു ടിപ്പിന് പോകാണ് എന്ന് കരുത്.

അരുൺ- ശരി .

അവർ പിന്നെയും ഓരോന്ന് പറഞ്ഞ് ചിരിച്ചും കളിച്ചും ഇരുന്നു. അവരുടെ മനസ്സിൽ നിന്ന് പതിയെ പേടിയും ടെൻഷനും പോയി. അവസാനം അന്ന് ജീപ്പ് വന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തി. അവർ നോക്കിയപ്പോൾ ജീപ്പ് പുറപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മാലിനിയും അരുണും വണ്ടി നിർത്താൻ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കി. അവരുടെ ശബ്ദം കേട്ട് വണ്ടി നിർത്തി. പെട്ടെന്ന് തന്നെ അവർ വണ്ടിയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടി. മാലിനി ഓടുന്നതിന്റെ ഇടയിൽ അവളുടെ സാരി കൊണ്ട് ശരീരം നന്നായി മറച്ചു ജീപ്പിന്റെ അടുത്ത് എത്തി. അവർ അതിൽ കയറി. അവർക്ക് പുറമെ വേറെ രണ്ട് ഫാമിലിയും അകത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. മാലിനി അവരെ നോക്കി ചിരിച്ചു. അവരും മാലിനിയെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

തിങ്ങി ഞെരുങ്ങി അവർ ഒരു വിധത്തിൽ ആശ്രമത്തിൽ എത്തി. എല്ലാവരും ഇറങ്ങി. മുൻപേ വന്നത് മറ്റുള്ളവർ ആയത് കൊണ്ട് മാലിനിക്കും അരുണിനും കുറെ നേരം വെയിറ്റ് ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. അത് അവരിലെ ഭയത്തെ വർധിപ്പിച്ചു. ഏറെ നേരത്തെ കാത്തുനിൽപ്പിന് ഒടുവിൽ മാലിനിയെയും അരുണിനെയും അകത്തേക്ക് വിളിച്ചു. മാലിനിയും അരുണും അകത്ത് കയറി.

മേപ്പാടൻ- ഇരിക്കൂ.

മാലിനിയും അരുണം മേപ്പാടന്റെ മുന്നിൽ ഇരുന്നു.

മേപ്പാടൻ- വധു എവിടെ?

മാലിനി അൽപ്പനേരം മൗനം പാലിച്ചു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

മാലിനി- ഒരു കുട്ടിയെ എനിക്ക് കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചില്ല സ്വാമി.

മേപ്പാടന്റെ മുഖത്ത് കുറച്ചു ദേഷ്യം വന്നു.

മേപ്പാടൻ- നിങ്ങളോട് ഞാൻ തീർത്ത് പറഞ്ഞതല്ലേ ഒരു കുട്ടിയെ കൊണ്ട് വരണം എന്ന്?

മാലിനി- ഞങ്ങൾ ഒരുപാട് ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ കിട്ടിയില്ല സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ ഈ തവണ ഒന്ന് അടങ്ങി.

മേപ്പാടൻ- നിങ്ങൾ കുറച്ചു നാൾ മുന്നേ വരണമായിരുന്നു.

മാലിനി- അങ്ങയെ പറ്റി ഉള്ള വിവരം ലഭിച്ച പിറ്റേന്ന് തന്നെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നു സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- മ്മ്.

മാലിനി- അങ്ങയുടെ കൈയിൽ ഒരു അറ്റകൈ പ്രയോഗം ഉണ്ടെന്നല്ലേ അന്ന് പറഞ്ഞത്?

മേപ്പാടൻ – ഒരു വഴി ഉണ്ട്. ഇനി അതേ ഉള്ളൂ ഇവന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ.

മാലിനി- എന്താ അത്?

മേപ്പാടൻ- പറയാം. അതിന് മുൻപ് നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്ത് ഉള്ള ശാപം എന്താന്ന് അറിയണ്ടേ?

മാലിനി- വേണം സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- നിങ്ങളുടെ പൂർവികർ, പൂർണചന്ദ്ര ദിവസം, ഇണ ചേരുന്ന രണ്ട് സർപ്പത്തെ ആണ് കൊന്നത്. അതിന്റെ ശാപം ആണ് നിങ്ങളെ ഇനിയും പിന്തുടരുന്നത്.

മേപ്പാടന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് അരുണം മാലിനിയും ഞെട്ടി.

മേപ്പാടൻ- നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലെ അവസാന പുരുഷനും മരിച്ചാലേ ഈ ശാപം മാറൂ.

മധുമന ഇല്ലത്ത് ഇനി അവസാന പുരുഷൻ അരുൺ മാത്രം ആണ്.

ഈ വാക്കുകളും അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഭയം നിറച്ചു.

മേപ്പാടൻ- ഇതിന് ഉണ്ടായ പ്രതിവിധി ആയിരുന്നു, പൂർണചന്ദ്ര ദിവസത്തെ ആയില്യക്കാരി. നിങ്ങളുടെ മകനും അതേ ദിവസം ആണ് ജനിച്ചത്. അന്ന് ആ നാഗങ്ങൾക്ക് ഇണ ചേരാൻ കഴിയാഞ്ഞത് ഇവരിലൂടെ നടക്കണം. ആ ശാപത്തിൽ നിന്ന് മോചനം ലഭിക്കും.

മാലിനി- ഇനി ഒരു പെണ്ണിനെ എവിടന്ന് കിട്ടും.

മേപ്പാടൻ- പെണ്ണിനെ ഒക്കെ കിട്ടും. ഇന്ന് രാത്രി 11:00നും 11:30നും ഇടക്ക് കല്യാണവും നടത്താം.

മേപ്പാടന്റെ വാക്കുകൾ മാലിനിയുടെയും അരുണിന്റെയും മനസ്സിൽ ആശ്വാസം നിറച്ചു.

മേപ്പാടൻ- ആ കുട്ടിയെ അന്വേഷിച്ച് അധികം ദൂരെ ഒന്നും പോവണ്ടാ. ഇവിടെ ഉണ്ട്.

മാലിനി ആകാംഷയോടെ ചോദിച്ചു,

മാലിനി- കഴിഞ്ഞദിവസം ഇവിടെ കണ്ട ആരെങ്കിലും ആണോ സ്വാമി?

മേപ്പാടൻ- അല്ല. പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാം അവരെ.

മാലിനിക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

മാലിനി- സ്വാമി വളച്ചു കെട്ടാതെ കാര്യം പറ.

മേപ്പാടൻ ശാന്തമായി അവരെ നോക്കി.

അവർ ആകാംഷയോടെ മേപ്പാടന്റെ വാക്കുകൾക്ക് കാത്തിരുന്നു.

മേപ്പാടൻ- ആ പെണ്ണ് വേറെ ആരും അല്ല, നിങ്ങൾ തന്നെ ആണ്.

മേപ്പാടന്റെ വാക്കുകൾ അരുണിന്റെ മാലിനിയുടെയും നെഞ്ചിൽ ഒരു പാറകല്ല് വെച്ചത് പോലെയായി.

മാലിനി ദേഷ്യപ്പെട്ട് കൊണ്ട് ചോദിച്ചു,

മാലിനി- സ്വാമി എന്താണീ പറയുന്നത്?

മേപ്പാടൻ- നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മകനെ വിവാഹം കഴിക്കണം.

അരുണും ദേഷ്യപ്പെട്ട് പറഞ്ഞു,

അരുൺ- അതൊന്നും നടക്കില്ല.

മേപ്പാടൻ- നിങ്ങളുടെ മകന്റെ ജീവൻ നിലനിർത്താൻ ഒരു ത്യാഗം ചെയ്തേ പറ്റൂ.

അരുൺ- ഞാൻ കരുതി നിങ്ങൾ ഒരു നല്ല സ്വാമി ആയിരിക്കുമെന്ന്.

മേപ്പാടൻ- ഞാൻ ഒരു പ്രതിവിധി പറഞ്ഞു നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ചെയ്താൽ മതി.

അരുൺ- വാ അമ്മേ നമുക്ക് പോവാം.

അതും പറഞ്ഞ് അരുൺ അവിടെ നിന്നും എണീറ്റു. കൂടെ മാലിനിയും.

അവർ ഡോറിന്റെ അടുത്ത് എത്തിയപ്പോൾ മേപ്പാടൻ പിന്നെയും പറഞ്ഞു,

മേപ്പാടൻ- ഇത് വരെ ഉണ്ടായ മരണം പോലെ ആയിരിക്കില്ല നിങ്ങളുടെ മകന്റെ മരണം. അത് ക്രൂരമായ ഒന്നായിരിക്കും. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ ഇല്ലം നശിക്കും. ഇവിടെ നിന്ന് പോയാൽ, നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടാൻ ഒരുപാടുണ്ടാവും.

മേപ്പാടൻ അയാളുടെ അവസാന താക്കിതും അവർക്ക് നൽകി.

അരുൺ ദേഷ്യത്തിൽ തന്നെ അമ്മയുടെ കൈയും പിടിച്ച് അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി. അവർ ചെന്നപ്പോൾ ആ ജീപ്പ് പുറപ്പെടാൻ തയ്യാറായി നിൽ ക്കുന്നു. പെട്ടെന്ന് തന്നെ ജീപ്പിൽ കയറി അവർ തിരിച്ച് യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ബാക്കി എല്ലാവരും സന്തോഷത്തോടെ ആ ജീപ്പിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ മാലിനിയും അരുണും വിഷമത്തോടെ തല താഴ്ത്തി ജീപ്പിൽ ഇരുന്നു.

മാലിനിയുടെ മനസ്സ് മേപ്പാടൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പിന്നെയും ഉരുവിട്ട് കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ മകന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി ആ കടുംകൈ ചെയ്യാൻ തയ്യാർ ആയി. പക്ഷേ അരുണിനോട് അതു പറയാൻ പേടിയായിരുന്നു.

അവൾക്ക് ലോകത്ത് ഏറ്റവും വലുത് അവളുടെ മകനാണ്. അവളുടേയും ഓപ്പോളുടേയും ലോകം തന്നെ അവനാണ്.

അവനെന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽപ്പിന്നെ ലോകമില്ല. ഇല്ലമില്ല. അവരില്ല.

കുറച്ചു ദൂരം പോയപ്പോൾ ജീപ്പ് നിർത്തി. മാലിനി അപ്പോൾ ആണ് അവളുടെ ചിന്തകളിൽ നിന്ന് ഉണർന്നത്. ബാക്കിൽ ഇരുന്ന ഒരു പെണ്ണ് ചോദിച്ചു,

പെണ്ണ്- എന്ത് പറ്റി ചേട്ടാ?

ജീപ്പുകാരൻ- വഴിയിൽ ഒരു മരം മറിഞ്ഞേക്കാ. ഇന്ന് ഇനി പോവാൻ സാധിക്കില്ല.

പെണ്ണ്- അയ്യോ.. അപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യും?

ജീപ്പുകാരൻ- പേടിക്കണ്ടാ. ഇന്ന് ആശ്രമത്തിൽ എല്ലാവരും താമസിക്ക്. നാളെ രാവിലെ പോവാം അപ്പോഴേക്കും ഞങ്ങൾ ഇതെല്ലാം മാറ്റാം.

അരുൺ- എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇറങ്ങിക്കോളാം. നടന്ന് പൊയ്ക്കോളാം.

ജീപ്പുകാരൻ- വേണ്ടാ ഇവിടെ ഒരുപാട് വന്യജീവികൾ ഉള്ളത് ആണ്. പിന്നെ നടക്കാൻ ആണെങ്കിൽ ഒരുപാട് ദൂരവും ഉണ്ട്.

മാലിനി- അരുൺ നീ ഒന്ന് മിണ്ടാതെ ഇരിക്ക്.

അരുൺ ശബ്ദം താഴ്ത്തി ചോദിച്ചു,

അരുൺ- അമ്മേ, പിന്നെയും അവിടെക്ക് പോവണോ?

മാലിനി- നമുക്ക് വേറെ വഴി ഇല്ല. നീ ഒന്ന് അടങ്ങി ഇരിക്ക്. അമ്മ പറയുന്നതൊന്ന് മനസ്സിലാക്ക്.

മാലിനി ഓരോന്ന് പറഞ്ഞ് അരുണിനെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. അവർ വീണ്ടും ആശ്രമത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി.

മാലിനിയുടെ മനസ്സ് ഇത് ഒരു നിമിത്തം ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. *ഈശ്വരൻ തന്ന രണ്ടാം അവസരം.* അവൾക്ക് അത് വേണ്ടെന്ന് വെക്കാൻ പറ്റുമായിരുന്നില്ല.

അവിടെ ഉള്ള സ്വാമി അവർക്ക് മുറികൾ കാട്ടിക്കൊടുത്തു. ആണുങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്ഥലത്തും പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തും ആയിരുന്നു മുറികൾ.

മുറി തുറന്ന് മാലിനി അകത്തു കയറി. ഈ സമയം ഒരു പെൺകുട്ടി അവിടെക്ക് വന്നു. അവളുടെ കൈയിൽ ഒരു തോർത്തും കാവി നിറമുള്ള സാരിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

കുട്ടി- ദേ.. ഇത് ധരിച്ചോളൂ.

ആ കുട്ടി സാരി കട്ടിലിൽ വെച്ചു

മാലിനി- നന്ദി.

കുട്ടി- മ്മ്.

ആ കുട്ടി മാലിനിയുടെ മുഖത്തെ ആകുലത നോക്കി നിന്നു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

കുട്ടി- ഒക്കെ ശരിയാകും. സ്വാമി പറഞ്ഞാൽ അത് നടക്കും. മനസ്സ് ഉറപ്പിച്ചോളൂ.

മാലിനി ആ കുട്ടിയെ നോക്കി. അവളുടെ കണ്ണുകളിലെ നിഷ്കളങ്കത കണ്ടു. പെട്ടെന്ന് മാലിനിക്ക് അത് ഈശ്വരൻ പറയുന്നതുപോലെ തോന്നി.

മാലിനി- നന്ദി.

മാലിനി ആ കുട്ടി പോയപ്പോൾ കതക് അടച്ചു. എന്നിട്ട് മനസ്സിലെ ഭാരം ഒന്ന് കുറയ്ക്കാൻ വേണ്ടി ഒന്ന് കുളിക്കാം എന്ന് തീരുമാനിച്ചു.

മാലിനി വസ്ത്രം എല്ലാം ഊരി തോർത്ത് മുണ്ട് എടുത്ത് ബാത്റൂമിൽ കയറി. എന്നിട്ട് ഷവർ തുറന്ന് അതിന് താഴെ നിന്നു. തലയിൽ തണുപ്പ് കൂടിയപ്പോൾ മാലിനിക്ക് കുറച്ച് ആശ്വാസം ആയി. എന്നാലും അവളെ അലട്ടിയത് മേപ്പാടന്റെ വാക്കുകൾ ആയിരുന്നു. ഷവർ ഓഫ് ചെയ്ത് അവൾ അതിനെ കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു.

“അരുണിനെ എങ്ങനെ ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കും? അവൻ എന്റെ മകൻ അല്ലേ? ഇതൊക്കെ പ്രകൃതി നിയമത്തിന് എതിരല്ലേ? വെറുതെ കല്യാണം മാത്രം കഴിച്ചാൽ പോരല്ലോ? അവന്റെ കൂടെ അലിഞ്ഞു ചേരണ്ടേ? സ്വന്തം മകന്റെ കൂടെ ഞാൻ എങ്ങനെ ലൈംഗികബന്ധം നടത്തും? ആരെങ്കിലും അറിഞ്ഞാൽ ഉള്ള കാര്യമോ? എന്തിനാണ് ദൈവമേ എനിക്ക് ഇങ്ങനെ ഒരു പരീക്ഷണം നൽകിയത്? അരുൺ ഇല്ലാതെ ജീവിക്കുന്നതിലും നല്ലത്, അവന്റെ ഭാര്യയായി കഴിയുന്നതാ. അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ മരണത്തെ ഓർത്ത് ഞാൻ എന്നും നീറി നീറി കഴിയേണ്ടി വരും. അപ്പോൾ ഇതേ ആളുകൾ എന്റെ ആ വിധിയെപ്പറ്റി പറയില്ലെ? അവന്റെ ഭാര്യയെങ്കിൽ ഭാര്യ. എന്റെ മകനെ രക്ഷിച്ചേ പറ്റൂ.”

എന്തായാലും സ്വാമി ഒരിക്കൽ കൂടി കാണാം എന്ന് അവൾ തീരുമാനിച്ചു.

മാലിനി പിന്നെയും സ്വാമിയുടെ അടുത്ത് എത്തി.

മാലിനി- സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- എന്താ നിങ്ങളുടെ തീരുമാനം? ഈശ്വരൻ ഒരിക്കൽ കൂടി ഒരു അവസരം തന്നിരിക്കുകയാണ്.

മാലിനി- എന്ത് ചെയ്യണം എന്ന് എനിക്ക് അറിയില്ല സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- ഞാൻ പറയുന്നത് പോലെ ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മകന്റെ ജീവൻ നിലനിർത്താം.

മാലിനി- പക്ഷേ അവന്റെ ഭാര്യയായി കഴിയാൻ എനിക്ക് സാധിക്കുമോ? അത് പോലെ എന്റെ ഭർത്താവ് ആവാൻ അവന് സാധിക്കുമോ?

മേപ്പാടൻ- നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു ഉത്തരം ഉണ്ട്. അതിന് എതിരെ ഉള്ള ചോദ്യം അനാവശ്യമാണ്.

മാലിനി- സ്വാമി ഈ കല്യാണം അല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു പോംവഴിയും ഇല്ലേ?

മേപ്പാടൻ- ഇല്ല കുട്ടി. മകനെ കല്യാണം കഴിക്കേണ്ടി വരുന്ന അമ്മയുടെ അവസ്ഥ എനിക്ക് മനസ്സിലാവും.

മാലിനി- സ്വാമി ഒന്നും കൂടി നോക്ക്. വേറെ ഒരു വഴി കാണാതെ ഇരിക്കില്ല.

മേപ്പാടൻ- ഇതാണ് അവസാന വഴി. എത്രയും പെട്ടെന്ന് മനസ്സിനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി, ഇതിന് തയ്യാർ ആവുക. അത് പോലെ മകന്റെയും. ഇന്ന് തന്നെ നടക്കണം. അതാണ് എന്റെയും നിയോഗം.

മാലിനി- സ്വാമി അത്...

മേപ്പാടൻ- നിങ്ങളുടെ കല്യാണത്തിന് മുൻപ് നീണ്ട നേരത്തെ ഒരു പൂജ നടത്താൻ ഉണ്ട്. അത് കൊണ്ട് എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഒരു ഉത്തരം നൽകുക.

മാലിനി- മ്മ്.

മേപ്പാടൻ- പുത്രദുഃഖം അനുഭവിച്ച് ജീവിക്കണോ, അതോ മകന്റെ കൂടെ സന്തോഷമായി കഴിയണോ, എല്ലാം നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ ആണ്. പൊയ്ക്കോളൂ. ഉചിതമായ തീരുമാനം എതയും പെട്ടെന്ന് എടുക്കൂ.

അതും പറഞ്ഞ് മേപ്പാടൻ കണ്ണുകൾ അടച്ച് ധ്യാനത്തിൽ അമർന്നു.

മാലിനി കുഴഞ്ഞ് മറിഞ്ഞ ചിന്തകളുമായി അരുണിന്റെ റൂമിലേക്ക് ചെന്നു.

അരുൺ- അമ്മേ നമുക്ക് പോയാലോ? എനിക്ക് ഇവിടെ ഇരുന്നിട്ട് ഭ്രാന്ത് പിടിക്കുന്നു.

മാലിനി- ഇന്ന് എങ്ങോട്ടും പോകാൻ പറ്റില്ല. ഇവിടെത്തന്നെ കഴിയണം.

അരുൺ- ശരി. അമ്മ പറഞ്ഞത് കൊണ്ട് മാത്രം നിൽക്കാം.

മാലിനി- നീ ആ സ്വാമി പറഞ്ഞ കാര്യം വല്ലതും ഓർത്തായിരുന്നോ?

അരുൺ- എന്ത് അമ്മയെ കെട്ടണം എന്ന കാര്യമോ?

മാലിനി- അതെ.

അരുൺ- അതൊക്കെ ഞാൻ അപ്പോഴേ മറന്നു. ഈ മുറിക്ക് പുറത്ത് ഇറങ്ങാത്തത് അയാളെ ഞാൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യും എന്ന് കരുതിയിട്ടാ.

മാലിനി- ഞാൻ ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചു.

അരുൺ- എന്താ?

മാലിനി- ഇന്ന് രാത്രി നീ എന്നെ വിവാഹം കഴിക്കണം.

അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് അരുൺ ഞെട്ടി.

അരുൺ- അമ്മ എന്താ പറയുന്നത് എന്ന് അറിയോ?

മാലിനി- ഞാൻ തീരുമാനിച്ച് കഴിഞ്ഞു.

അരുൺ- ആ സ്വാമി വല്ലതും പറഞ്ഞുവെന്ന് കരുതി, അമ്മ അത് കാര്യം ആക്കണ്ടാ.

മാലിനി- എനിക്ക് ഈ ലോകത്ത് എല്ലാറ്റിലും വലുത് നിന്റെ ജീവന്റെ കാര്യം ആണ്. എനിക്ക് റിസ്ക് എടുക്കാൻ വയ്യാ.

അരുൺ- അമ്മ കടുത്ത തീരുമാനം ഒന്നും എടുക്കണ്ടാ.

മാലിനി- നിന്നെ നഷ്ടപ്പെടുന്ന വേദന അനുഭവിക്കുന്നതിലും നല്ലത്, നിന്റെ ഭാര്യ ആവുന്നതാ.

അരുൺ- അമ്മേ അത് വേണ്ടാ. ഇത് പുറത്ത് അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നമ്മൾ മരിക്കുന്നതാ നല്ലത്.

മാലിനി- നീയില്ലെങ്കിൽ ഞാനും ഓപ്പോളും പിന്നെ ജീവിച്ചിരിക്കും എന്ന് നിനക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ? പിന്നെയല്ലെ ആളുകൾ.

അരുൺ- അമ്മേ..

മാലിനി- ഇതിപ്പോൾ നിന്റെ ജീവന്റെ കാര്യം മാത്രം അല്ല. നമ്മുടെ ഇല്ലത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ പ്രശ്നം കൂടിയാ. നീ മറിച്ച് ഒന്നും പറയരുത്.

അരുൺ- ഈ കല്യാണം നടന്നാൽ നമുക്ക് പഴയത് പോലെ അമ്മയും മകനും ആയി ജീവിക്കാൻ പറ്റോ?

അത് കേട്ടപ്പോൾ മാലിനി കരയാൻ തുടങ്ങി. അരുൺ അവളുടെ അരികിൽ വന്ന് സമാധാനിപ്പിച്ചു.

മാലിനി- അറിയില്ല അരുൺ, ഇനി അങ്ങോട്ട് നമ്മുടെ ജീവിതം എങ്ങനെ ഉണ്ടാവുമെന്ന്.

അരുൺ- വെറുതെ ഒരു കല്യാണം കഴിച്ചാൽ പോരല്ലോ? ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായി കഴിയുകയും വേണ്ടേ?

മാലിനി- അതെ. കല്യാണം പൂർണ്ണമാവണമെങ്കിൽ അതും വേണ്ടി വരും.

അരുൺ- എനിക്ക് അമ്മയുമായി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ? അമ്മക്ക് അതിന് സാധിക്കുമോ?

മാലിനി- എനിക്ക് അറിയില്ല അരുൺ. ഒരു കാര്യം മാത്രേ എനിക്കറിയൂ... നിന്നെ നഷ്ടപ്പെടാൻ വയ്യ.

മാലിനി പിന്നെയും കരയാൻ തുടങ്ങി

അരുൺ- അമ്മയെ വിഷമിപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞതല്ല.

മാലിനി കണ്ണുകൾ തുടച്ചു.

മാലിനി- അറിയാം അരുൺ. തൽക്കാലം ഈ കല്യാണം നടത്താം. ബാക്കി വരുന്നിടത്ത് വെച്ച് കാണാം.

അരുൺ- അമ്മ കാര്യമായിട്ടാണോ പറയുന്നത്?

മാലിനി- അതെ.

അരുൺ- മ്മ്... അമ്മക്ക് അത് ശരിയായി തോന്നുകയാണെങ്കിൽ അങ്ങനെ തന്നെ നടക്കട്ടെ. എനിക്ക് സമ്മതം ആണ്.

അരുണിന്റെ വാക്കുകൾ മാലിനിക്ക് കുറച്ചു സന്തോഷം പകർന്നെങ്കിലും, മകന്റെ ഭാര്യയായി ഇനിയുള്ള ജീവിതം കഴിയണം എന്ന് ഓർക്കുമ്പോൾ ഒരു വല്ലാത്ത മനപ്രയാസം അവൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. എന്നാലും അതൊക്കെ ഉള്ളിൽ ഒതുക്കി അവൾ സ്വാമിയുടെ അടുത്ത് ചെന്നു.

മാലിനി- സ്വാമി ഞങ്ങൾ കല്യാണത്തിന് തയ്യാർ ആണ്.

മേപ്പാടൻ- നല്ലത്. നിങ്ങൾ ഒരു നല്ല സ്ത്രീയാണ്. മകന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ കാണിച്ച ഈ മനസ്സിന് നിങ്ങൾക്ക് നല്ലൊരു ദാമ്പത്യ ജീവിതം ഈശ്വരൻ തരും.

മാലിനി- മ്മ്.

മേപ്പാടൻ- മുറിയിലേക്ക് പോയ്ക്കോളൂ. എന്നിട്ട് എല്ലാം മംഗളം ആയി നടക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്ക്.

മാലിനി- ശരി സ്വാമി.

മാലിനി റൂമിൽ പോയി.

അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. സിമ്മിന് റേഞ്ചില്ലാത്തതിനാൽ ഓപ്പോളോട് ആലോചിക്കാൻ പോലും പറ്റുന്നില്ല. ഇത്രയും പ്രയാസമുള്ള തീരുമാനം ഒറ്റക്ക് എടുക്കേണ്ടിവന്നതിന്റെ മനോഭാരം കഠിനമായിരുന്നു.

അവളുടെ വിഷമം അവൾ കരഞ്ഞ് തീർത്തു. പിന്നെ മനസ്സിനെ ശാന്തതപ്പെടുത്താൻ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൾക്ക് തന്റെ മകന്റെ ജീവൻ രക്ഷപെടുത്തുക എന്ന ഒരേയൊരു ലക്ഷ്യമേ ഉള്ളൂ. അതിന് താൻ ഏതറ്റം വരെയും പോകും എന്നവൾ ഉറപ്പിച്ചു.

താലികെട്ട്

സമയം കുറച്ചു കൂടി കടന്ന് പോയി.

മേപ്പാടൻ അയാളുടെ ഹോമം തുടങ്ങി. ഒരു 10:30 ആയപ്പോൾ മാലിനിയുടെ മുറിയിൽ, മുൻപ് വന്ന കുട്ടി വന്നു. ഇത്തവണ അവളുടെ കൈയിൽ ഒരു പട്ട് സാരി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതൊരു തിളങ്ങുന്ന വിവാഹസാരി പോലെയിരുന്നു. അവൾ അത് കട്ടിലിൽ വെച്ച് പറഞ്ഞു,

കുട്ടി- ഈ വസ്ത്രം ധരിച്ച് കൊണ്ട് വരാൻ പറഞ്ഞു.

മാലിനി അവളുടെ വസ്ത്രം മാറ്റി ആ സാരി ഉടുത്തു. എന്നിട്ട് മുറിയ്ക്ക് പുറത്തേക്ക് വന്നു. അവിടെ ഒരു മുണ്ടും ഷർട്ടും ഉടുത്ത് അരുണും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് ഒരു സ്വാമി അവരുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു.

സ്വാമി- മേപ്പാടൻ സ്വാമി കാട്ടിനുള്ളിൽ ഉള്ള ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉണ്ട്. നമുക്ക് അങ്ങോട്ട് പോവാം.

മാലിനി- മ്മ്.

സ്വാമിയുടെ പുറകെ മാലിനിയും അരുണും നടന്നു. അവർ പരസ്പരം സംസാരിക്കുക പോയിട്ട് ഒന്ന് നോക്കുക പോലും ചെയ്തില്ല. ഇരുട്ട് മൂടിയ ആ സ്ഥലത്തിലൂടെ ഒരു പന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അവർ ഉൾകാട്ടിലേക്ക് നടന്നു.

അവസാനം അവർ മേപ്പാടന്റെ അടുത്ത് ചെന്നു.

മേപ്പാടൻ എന്തൊക്കെയോ പൂജകൾ ചെയ്ത് കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. അവരെ കണ്ടതും അവിടെ ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവർ ഇരുന്നു. മേപ്പാടന്റെ പരികർമ്മി അവരുടെ കൈയിൽ കുറച്ചു പൂക്കൾ കൊടുത്തു.

മേപ്പാടൻ- ഞാൻ പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പൂക്കൾ ഹോമകുണ്ഡത്തിൽ ഇടണം.

മാലിനിയും അരുൺ ശരി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തലയാട്ടി.

മേപ്പാടൻ ഓരോ മന്ത്രം ചൊല്ലി കഴിയുമ്പോഴും അവരോട് പൂക്കൾ ഇടാൻ പറഞ്ഞു. അവർ അത് പോലെ ചെയ്തു.

മാലിനിയും അരുണും കലുഷിതമായ മനസ്സുകളും, കൈകൾ കൂപ്പി മനസ്സുരുകിയ പ്രാർത്ഥനകളുമായി കാത്തിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ ഇനിയങ്ങോട്ട് എന്താവും എന്ന് രണ്ടുപേർക്കും നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു.

ശരി തെറ്റുകൾ പോലും തിരിച്ചറിയാൻ പറ്റാതായി.

മാലിനിയുടെ മനസ്സിൽ മകനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ മാത്രം.

അരുണിന്റെ മനസ്സിൽ അമ്മയുടെ തനിക്കായുള്ള കണ്ണീരും അമ്മ പറഞ്ഞ വാചകങ്ങളും. തന്റെ തെറ്റായ നിർബന്ധം മൂലം അമ്മയും ഓപ്പോളും വേദനിക്കരുതെന്ന് മാത്രം അവൻ ഈശ്വരനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

സമയം പിന്നെയും കടന്നു പോയി. മേപ്പാടന്റെ പൂജകൾ കഴിഞ്ഞു. അയാൾ ഇരുന്നിടത്ത് നിന്ന് എണീറ്റു. അതു പോലെ മാലിനിയും അരുണും എണീറ്റു.

മേപ്പാടൻ- പൂജകൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞു. താലികെട്ടിന് സമയമായി അതിന് മുൻപ് ഒരു കാര്യം കൂടി ചെയ്യണം.

മാലിനി- എന്താണ് സ്വാമി?

മേപ്പാടൻ- ഇവിടെ ഉള്ള അരുവിയിൽ രണ്ടാളും മൂന്നു തവണ മുങ്ങിക്കുളിച്ച് വരണം. പിന്നെ, വരുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഉള്ള എല്ലാ വിഷമങ്ങളും ഒഴുക്കിക്കളയുകയും വേണം.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനിയ്ക്ക് തലയാട്ടാൻ മാത്രമേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. തങ്ങളുടെ ജീവിതം ഇനിയൊരു തിരിച്ചുവരവില്ലാത്തവിധം മാറുകയാണെന്ന് അവൾക്ക് ഉറപ്പായി.

പരികർമ്മി പന്തം കൊണ്ട് അവരെ അരുവിയിലേക്ക് നയിച്ചു. അവിടെ എത്തി അരുൺ ആദ്യം മുങ്ങിക്കുളിച്ചു വന്നു. അതിന് പിന്നാലെ മാലിനിയും. രണ്ട് പേരുടെയും ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വെള്ളം തുള്ളി തുള്ളിയായി വീഴാൻ തുടങ്ങി. പിന്നെ നല്ല തണുപ്പും അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. അവർ പിന്നെയും മേപ്പാടന്റെ അടുത്ത് എത്തി കൈകൾ കൂപ്പി നിന്നു.

മേപ്പാടൻ ആദ്യം തന്നെ മാലിനിയുടെ കൈയിൽ ഒരു ഏലസ്സ് കൊടുത്തു.

മേപ്പാടൻ- ഇത് മകന്റെ കൈയിൽ അണിയൂ.

അരുൺ കൈ നീട്ടി.

മാലിനി അത് മകന്റെ കൈയിൽ കെട്ടിക്കൊടുത്തു.

അടുത്തതായി മേപ്പാടൻ രണ്ട് ഏലസ്സ് എടുത്തു.

അതിൽ ഒരു ഏലസ്സിന്റെ ചരടിന് നല്ല നീളവും മറ്റേതിന് അരുണിന്റെ കൈയിൽ കിടന്ന അത്രയും നീളവുമായിരുന്നു.

മേപ്പാടൻ നീളം കുറഞ്ഞത് ആദ്യം അരുണിന് കൊടുത്തു.

മേപ്പാടൻ- ഇത് അമ്മയുടെ കൈയിൽ അണിയൂ.

അരുൺ മേപ്പാടൻ പറഞ്ഞത് പോലെ അമ്മയുടെ കൈയിൽ കെട്ടി.

മേപ്പാടൻ അടുത്തതായി നീളം കൂടിയ ചരടുള്ള ഏലസ്സ് എടുത്തു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

മേപ്പാടൻ- ഇത് അമ്മയുടെ അരയിൽ കെട്ട്. അതിൽ കിടക്കേണ്ടയാളുടെ രക്ഷക്കാണിത്.

മേപ്പാടന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് മാലിനിയും അരുണും അമ്പരന്നു. അവന് അത് ചെയ്യാൻ മനസ്സ് വന്നില്ല.

മേപ്പാടൻ കുറച്ചു ഗൗരവത്തിൽ പറഞ്ഞു- സമയം പോവുകയാണ്. ഇനിയും ചെയ്ത് തീർക്കാൻ ഒരുപാടുണ്ട്.

മാലിനി അവളുടെ വയറിന്റെ ഭാഗത്തെ സാരി മാറ്റി.

മാലിനി- അരുൺ സമയം കളയാതെ ആ ഏലസ്സ് കെട്ട്.

അരുൺ അപ്പോൾ ആണ് അമ്മയുടെ വയറിൽ നോക്കുന്നത്. ഒരു തവണയേ കണ്ടൊള്ളൂ. പക്ഷേ അതിന്റെ ഭംഗി അവന്റെ മനസ്സിൽ ആഴത്തിൽ പതിഞ്ഞു.

വെളുത്ത, ഒട്ടിയ വയറും, കുഴിഞ്ഞ പൊക്കിളും; അതിന് ഭംഗി കൂട്ടാൻ വേണ്ടി വജ്രങ്ങൾ പോലെ തിളങ്ങുന്ന വെള്ളതുള്ളികളും.

അരുൺ വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെ അമ്മയുടെ അരയിലേക്ക് കൈനീട്ടി. അവന്റെ വിറയ്ക്കുന്ന കൈ മാലിനിയുടെ വയറിൽ പതിയെ തഴുകി. മാലിനിയുടെ ദേഹം എന്തുകൊണ്ടോ ഒരു സുഖത്താൽ ഒന്നു വിറകൊണ്ടു. അത് മാലിനിക്ക് വല്ലാത്തൊരു അനുഭവം ആയിരുന്നു. ആ ചരട് വയറിൽ ചെറുതായി മുറുകിയപ്പോഴും മാലിനിയുടെ സുഖത്തിന് കുറവുണ്ടായില്ല.

ഏലസ്സ് കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞ് അരുൺ അമ്മയുടെ വയറ് പിന്നെയും ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇപ്പോൾ പണ്ടത്തെക്കാളും ഭംഗി ഉണ്ട് അതിന്.

മാലിനി സാരി കൊണ്ട് വയറു മറച്ചു. അപ്പോൾ ആണ് അരുൺ അതിൽ നിന്ന് കണ്ണ് എടുത്തത്.

മേപ്പാടൻ- ഇനി നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന ഘട്ടത്തിലേക്ക് കടക്കുകയാണ്. എല്ലാം മംഗളം ആയി നടക്കാൻ ദേവിയോട് മനസ്സ് ഉരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചേക്ക്.

മാലിനി- മ്മ്.

മാലിനിയും അരുണും കണ്ണുകൾ അടച്ച് കൈകൂപ്പി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി. അൽപ്പം നേരം കഴിഞ്ഞ് അവർ കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

മേപ്പാടൻ മഞ്ഞ ചരടിൽ കോർത്ത ഒരു താലിമാല എടുത്തു. എന്നിട്ട് അരുണിന് കൊടുത്തു. അരുൺ അത് വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെ അത് വാങ്ങി.

മേപ്പാടൻ- ദേവിയെ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ച് ഇത് അമ്മയുടെ കഴുത്തിൽ അണിയിക്ക്.

അരുൺ ഒരു വലിയ ദീർഘനിശ്വാസം എടുത്തു. എന്നിട്ട് അവന്റെ കൈകൾ മാലിനിയുടെ കഴുത്തിനെ ലക്ഷ്യം വെച്ച് നീങ്ങി.

അവന്റെ കൈ മാലിനിയുടെ കഴുത്തിനോട് അടുക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അമ്മ-മകൻ ബന്ധത്തിന്റെ ആഴം കുറയുകയായിരുന്നു.

അരുൺ അമ്മയുടെ കഴുത്തിൽ താലി വെച്ചു. എന്നിട്ട് രണ്ട് കെട്ട് കൊണ്ട് അതിനെ മുറുക്കി.

മകന്റെ താലി കഴുത്തിൽ കേറിയപ്പോൾ മാലിനിയുടെ കണ്ണുകൾ ചെറുതായി നിറയാൻ തുടങ്ങി.

താലി കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞ് അരുൺ കൈ എടുത്തു.

മേപ്പാടൻ അടുത്തത് ആയി അരുണിന് സിന്ദൂരം നൽകി.

അവൻ അത് അമ്മയുടെ നെറുകയിൽ ചാർത്തി. വെള്ളം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞ ആ നെറ്റിയിലും മുടിയിലും ആ സിന്ദൂരം പടർന്ന് നടന്നു.

മേപ്പാടൻ- ഇനി രണ്ട് പേരുടെയും വലത്തെ കൈ തരൂ.

മാലിനിയും അരുണും അവരുടെ കൈ മേപ്പാടന്റെ കൈയിൽ വെച്ചു. മേപ്പാടൻ മാലിനിയുടെ കൈ അരുണിന്റെ കൈയിൽ ചേർത്തു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

മേപ്പാടൻ- ഈ ഹോമകുണ്ഡത്തിനരികെ മൂന്നു വലം വെച്ചാൽ ഈ കല്യാണം പൂർത്തിയാവും.

മാലിനി- മ്മ്.

അരുണും മാലിനിയും ഹോമകുണ്ഡത്തിനരികെ മൂന്നു വലം വെച്ചു.

മാലിനി ഇപ്പോൾ അരുണിന്റെ അമ്മ അല്ല, ഭാര്യയാണ്.

മേപ്പാടൻ- ഇനി നിങ്ങൾ തമ്മിൽ അമ്മ-മകൻ അല്ല, ഭാര്യാ-ഭർതൃ ബന്ധം ആണ്.

മാലിനി- ശരി സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇനി ഉയർച്ചയേ ഉണ്ടാവൂ.

മാലിനി- മ്മ്.

മേപ്പാടൻ- ഇനി ഒരു കാര്യം കൂടി ശ്രദ്ധിക്കണം.

മാലിനി- എന്താണ് സ്വാമി?

മേപ്പാടൻ പൂജിച്ച നാല് മാന്ത്രിക തകിടുകൾ മാലിനിക്ക് കൊടുത്തു.

മേപ്പാടൻ- ഈ തകിടുകൾ നിങ്ങൾ വീടിന്റെ നാല് കോണിൽ കുഴിച്ച് ഇടണം.

മാലിനി തകിടുകൾ മേപ്പാടന്റെ കൈയിൽ നിന്നും വാങ്ങി.

മാലിനി- ചെയ്യാം സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- പിന്നെ, നിങ്ങളുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തം ഈ വരുന്ന പൂർണ ചന്ദ്രദിവസം തന്നെ നടത്തണം.

മേപ്പാടന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അരുണും മാലിനിയും വല്ലാതെയായി.

മേപ്പാടൻ- ശാന്തിമുഹൂർത്തതിന് മുൻപ് നിങ്ങൾ ശരീര സുഖം അനുഭവിക്കരുത്. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ സർപ്പക്കാവിന് അൽപ്പം കിഴക്ക് നീങ്ങി വേണം നിങ്ങളുടെ മണിയറ ഒരുക്കാൻ.

മാലിനിയുടെയും അരുണിന്റെയും മനസ്സിനെ മേപ്പാടന്റെ ഓരോ വാക്കുകളും കീറി മുറിച്ചു.

മാലിനി- അതെന്തിനാ സ്വാമി?

മേപ്പാടൻ- അവിടെ വെച്ചാണ് ആ സർപ്പങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ പൂർവികർ വകവരുത്തിയത്.

മേപ്പാടൻ- ശാന്തിമുഹൂർത്തവും കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ അരുണിന്റെ ജീവന് ഒരു ഭീഷണിയും ഉണ്ടാവില്ല.

മാലിനി- മ്മ്.

മേപ്പാടൻ മാലിനിയോട്- സന്താന നിയന്ത്രണോപാധികൾ ഒന്നും പാടില്ല. ശാന്തിമുഹൂർത്തത്തിലും, അതിനുശേഷവും സന്താനസൗഭാഗ്യം തന്നെയായിരിക്കണം നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. എത്രയും പെട്ടെന്ന് അത് നേടുന്നുവോ അത്രയും ഐശ്വര്യം നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടുപേർക്കും ഉണ്ടാവും. നിങ്ങളുടെ തറവാടിനും.

മാലിനി- ഈ പ്രായത്തിൽ എനിക്ക് അതിന് കഴിയുമോ സ്വാമി?

മേപ്പാടൻ- ഇത്രയും കാര്യം നടത്തിയ ഈശ്വരൻ അത് നല്കും എന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് അതിനുള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ട്. താമസിയാതെ, സന്താന സൗഭാഗ്യം ഉറപ്പിച്ചശേഷം മാത്രം, ഇല്ലത്തുള്ള മറ്റേയാളുമായി ഇവിടെ വരിക. ഒരു കർമ്മം കൂടി ബാക്കിയുണ്ട്.

അരുണിന് ആ പറഞ്ഞതൊന്നും മനസ്സിലായില്ല.

മാലിനിയുടെ മനസ്സിൽ ഇല്ലത്തുള്ള മറ്റെയാളുടെ, ഓപ്പോളുടെ മുഖം തെളിഞ്ഞു. ഓപ്പോൾക്കും ഇനിയുള്ള തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്തോ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട പങ്കുവഹിക്കാനുണ്ടെന്ന് മാലിനിക്ക് പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലായി.

മാലിനി- ശരി സ്വാമി.

മേപ്പാടൻ- ദീർഘ സുമംഗലീഭ:വ.

മേപ്പാടനെ കുമ്പിട്ടു വണങ്ങി മാലിനിയും അരുണും എഴുന്നേറ്റു.

മാലിനിയെയും അരുണിനെയും പരികർമ്മി ആശ്രമത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടാക്കി.

മാലിനി അവളുടെ റൂമിലും അരുൺ അവന്റെ റൂമിലും എത്തി.

മാലിനി അവളുടെ സാരി അഴിച്ച് കണ്ണാടിക്ക് മുന്നിൽ നിന്നു. മകൻ ചാർത്തിയ സിന്ദൂരവും, അണിയിച്ച താലിയും അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. മാലിനി അവളുടെ ഇനിയുള്ള ദിവസങ്ങൾ ഓർത്ത് വിഷമിച്ചു. അവൾ ആകെ ഒരു മരവിപ്പിൽ ആയിരുന്നു.

“എത്ര പെട്ടെന്നാണ് എല്ലാം സംഭവിച്ചത്! ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു ഭാര്യ. അതും സ്വന്തം മകന്റെ! ഇനി രണ്ട് ദിവസം കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ അവന്റെ കൂടെ ശരീരവും പങ്കിടണം. ഓപ്പോൾ ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കും? ആലോചിച്ചിട്ട് ഒരു എത്തും പിടിയും കിട്ടുന്നില്ല. ഓപ്പോളിനെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കുന്നതിലും പാടാണ്, അരുണിന്റെ കൂടെ കിടക്കാൻ സ്വന്തം മനസ്സിനെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നത്. അരുണിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ വേറെ വഴിയും ഇല്ല. അതിനായി ഇതായിരിക്കാം തന്റെ നിയോഗം.

ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും നടക്കരുതാത്ത, നടക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളാണ് നടക്കുന്നത്. എന്നാൽ തന്റെ മകന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ താൻ ഇതെല്ലാം അനുസരിച്ചേ പറ്റൂ. അവനെ പത്ത് മാസം ചുമന്ന് നൊന്തു പ്രസവിച്ചതിനേക്കാൾ പ്രയാസമുള്ളതാണ്, ഇനി ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ!

താനിതെല്ലാം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ മകന്റെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടും. ഭർത്താവിന്റെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്റെയും, അവരുടെ അച്ഛനമ്മമാരുടെയും ജീവനുകൾ പൊലിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതിന് താനും ഓപ്പോളും സാക്ഷികളാണ്. തങ്ങളുടെ എന്തോ ജന്മ ശാപമാണെന്നാണ് ഇതുവരെ കരുതിയിരുന്നത്. എന്നാൽ തന്റെ മകന്റെ പൂർവികരുടെ ശാപം ആണെന്നത് ഇപ്പോൾ ആണ് അറിയുന്നത്. എന്തായാലും തന്റെ മകന്റെ ജീവൻ തനിക്ക് വേണം. അതിനായി താൻ എന്തും സഹിക്കും, എന്തും ചെയ്യും.”

മാലിനി തന്റെ മനസ്സിനെ ഉറപ്പിച്ചു.

ഈ സമയം അരുൺ,

“സ്വന്തമാക്കണം എന്ന് കരുതിയ പെണ്ണിനെ കെട്ടാൻ പറ്റിയില്ല. അത് പകരം സ്വന്തം അമ്മയെ കെട്ടി. ഇനി രണ്ട് ദിവസം കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ അമ്മക്ക് ഒരു ഭർത്താവ് നൽകുന്ന എല്ലാ സുഖങ്ങളും നൽകണം. ഓർക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഭ്രാന്ത് പിടിക്കുന്നു. എന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ എന്തൊക്കെയാണ് അമ്മ ചെയ്തു കൂട്ടുന്നത്? ഇനി അമ്മ അതിനും തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞോ? എന്തായാലും വല്ലാത്തൊരു കെണിയിൽ ആണ് വന്ന് പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം അറിയുമ്പോൾ ഓപ്പോളുടെ മുഖത്ത് എങ്ങനെ നോക്കും? ഓപ്പോൾ എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കും? ഓപ്പോൾക്ക് ഇത് ഉൾക്കൊള്ളാൻ പറ്റുമോ? ഇല്ലെങ്കിൽ താനും അമ്മയും എങ്ങോട്ടെങ്കിലും പോകേണ്ടി വരുമോ? ഇതെങ്ങാനും പുറത്തറിഞ്ഞാൽ നാട്ടുകാർ, വീട്ടുകാർ, സുഹൃത്തുക്കൾ ഒക്കെ എന്തു പറയും? ആരും അങ്ങീകരിക്കില്ല. അന്ധവിശ്വസം എന്നു മാത്രമേ പറയൂ, കുറ്റപ്പെടുത്തു.

പക്ഷെ തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായ അനർത്ഥങ്ങൾ എല്ലാം ആളുകൾക്ക് വിശ്വാസമാണ്. അപ്പോൾ ഇതു മാത്രമേ പ്രതിവിധി ഉള്ളൂ എന്ന് മേപ്പാടൻ സ്വാമി പറഞ്ഞതും വിശ്വസിക്കണ്ടേ?

ലോകത്ത് വേറെ ഏതെങ്കിലും അമ്മ ഇത്ര വലിയ ഒരു ത്യാഗം തന്റെ മകനു വേണ്ടി ചെയ്യുമോ?”

ആകെ കുഴഞ്ഞ മനസ്സുമായി അവർ കിടന്ന് ഉറങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ മേപ്പാടൻ പറഞ്ഞിരുന്ന പൈസ ഒക്കെ കൊടുത്ത് അവർ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി.

ജീപ്പിൽ പോകുമ്പോൾ ഒന്നും മാലിനി അരുണിനോട് ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അവർ കാറിന്റെ അടുത്ത് എത്തി. രണ്ടാളും അതിൽ കയറി യാത്ര തുടങ്ങി. പോകും വഴി റേഞ്ച് ഉള്ളിടത്ത് എത്തിയപ്പോൾ മാലിനി ഓപ്പോളെ വിളിച്ചു.

മാലിനി- ഹലോ ഓപ്പോളേ…

ഓപ്പോൾ- നിങ്ങൾ എവിടെയാണ്?

മാലിനി- ഇന്നലെ ഒരു അത്യാവശ്യ പൂജ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതാ വരാഞ്ഞേ.

ഓപ്പോൾ-എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒന്ന് വിളിച്ച് പറയാൻ പാടില്ലേ? ഞാൻ ആകെ പേടിച്ചു പോയി.

മാലിനി- അവിടെ റേഞ്ച് ഇല്ല. അതാ വിളിക്കാഞ്ഞേ. ഇപ്പോൾ ഏറെ ദൂരം പോന്നിട്ടാണ് റേഞ്ച് കിട്ടിയത്.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്. നിങ്ങൾ എപ്പോ ഇവിടെ എത്തും?

മാലിനി- വൈകുന്നേരം ആവും. പിന്നെ വേറൊരു കാര്യം കൂടി പറയാനാ ഞാൻ വിളിച്ചത്.

ഓപ്പോൾ- എന്ത് കാര്യം?

മാലിനി- ഓപ്പോൾ രണ്ടു ദിവസം വീട്ടിൽ പോയി നിൽക്കാമോ?

ഓപ്പോൾ –അതെന്തിനാ?

മാലിനി- ഞങ്ങൾക്ക് രണ്ട് പേർക്കും കൂടി കുറച്ചു പൂജ ചെയ്യാൻ ഉണ്ട്. അത് കഴിയുമ്പോൾ ഞാൻ ഓപ്പോളിനെ വിളിക്കാം.

ഓപ്പോൾ- എന്ത് പൂജ?

മാലിനി- അത് ആരോടും പറയരുതെന്നാ മേപ്പാടൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, ഫലം കുറയുമത്രേ.

ഓപ്പോൾ- ശരി. അരുണിന് കുഴപ്പം ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ?

മാലിനി- അവൻ ഓക്കെ ആണ്.

ഓപ്പോൾ- ശരി. ഇല്ലത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ സാധാരണ വെക്കാറുള്ള സ്ഥലത്ത് വെക്കാം.

മാലിനി- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ- പിന്നെ അരുണിനോട് എന്റെ അന്വേഷണം പറഞ്ഞേക്ക്.

മാലിനി- പറയാം.

അതും പറഞ്ഞ് മാലിനി ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു.

ശാന്തി മുഹൂർത്തം കഴിയുന്നതു വരെ ഓപ്പോളുടെ സാമിപ്യം ഉണ്ടാവില്ല എന്ന് മാലിനി ഉറപ്പ് വരുത്തി.

അതിന് മുമ്പ് ഓപ്പോളെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ വയ്യ. എങ്ങനെ ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കും? എന്തായാലും ഞാൻ അവന്റെ അമ്മയല്ലേ? അവൻ മാത്രമാണ് എനിക്ക് വലുത്. അപ്പോൾ ആരെങ്കിലും തടസ്സം പറഞ്ഞാൽ എനിക്ക് സഹിക്കാൻ പറ്റില്ല. ലോകത്തെ മുഴുവൻ ഞാൻ നേരിടും. പക്ഷേ ഓപ്പോളോട് എതിർക്കാൻ പറ്റില്ല.

ഫോൺ കട്ട് ചെയ്ത ശേഷം മാലിനി അരുണിനോട് പറഞ്ഞു,

മാലിനി- ഓപ്പോൾ ആയിരുന്നു.

അരുൺ- മ്മ്. ഓപ്പോൾ എന്ത് പറഞ്ഞു?

മാലിനി- ഓപ്പോൾ നമ്മളെ കാണാത്തതിൽ ഒരുപാട് പേടിച്ചു

അരുൺ- റേഞ്ച് ഇല്ലാത്തത് കൊണ്ടാ വിളിക്കാൻ പറ്റാഞ്ഞേന്ന് പറഞ്ഞില്ലേ?

മാലിനി- അതെ. പിന്നെ അവിടെ നിൽക്കേണ്ടി വരും എന്ന് നമ്മൾ കരുതിയോ?

അരുൺ- അതെ. ഓപ്പോളോട് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞോ?

മാലിനി –ഇല്ല.

അരുൺ- പറയണ്ടേ?

മാലിനി- വേണം. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ വേണ്ടാ പിന്നീട് പറയാം.

അരുൺ – ഓപ്പോൾ അറിയാതെ എങ്ങനെ ഇതൊക്കെ ചെയ്യും?

മാലിനി- അതൊക്കെ ഞാൻ ശരിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

അരുൺ- എങ്ങനെ?

മാലിനി- നമുക്ക് രണ്ടാൾക്കും മാത്രമായി ഇല്ലത്ത് കുറച്ചു പൂജ ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഓപ്പോൾ അപ്പോൾ വീട്ടിൽ പോയി നിൽക്കാം എന്നും സമ്മതിച്ചു.

അരുൺ- മ്മ്.

കുറച്ചുനേരം അമ്മയും മകനും, അല്ല, ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

മാലിനി- അരുൺ നിനക്ക് എന്നോട് ദേഷ്യം ഉണ്ടോ?

അരുൺ- എന്തിന്?

മാലിനി- എന്റെ നിർബന്ധപ്രകാരമല്ലേ നിനക്ക് ഇതൊക്കെ ചെയ്യേണ്ടി വന്നത്?

അരുൺ- അമ്മ അങ്ങനെ ഒന്നും കരുതരുത്. എന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ മാത്രമല്ലേ ഇതൊക്കെ ചെയ്തത്?

മാലിനി- എന്നാലും ഞാൻ നിന്നോട് ചെയ്തത് വലിയ ഒരു പാപമാ.

അരുൺ- അമ്മ ഒരു തെറ്റും ചെയ്യതട്ടില്ല. എല്ലാം എന്റെ ജാതകത്തിന്റെ പ്രശ്നം ആണ്.

മാലിനി- ഏയ്യ്, നിന്റെ ഭാഗത്ത് ഒരു തെറ്റും ഇല്ല. എല്ലാം പൂർവികർ ചെയ്തതിന്റെ ഫലമാണ്.

അരുൺ- എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും, അമ്മ എന്റെ ഭാര്യയായെന്ന് എനിക്ക് ഇപ്പോഴും വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

മാലിനി- എനിക്കും അതിന് കഴിയുന്നില്ല.

അരുൺ- നമുക്ക് ഭാര്യ-ഭർത്താക്കന്മാർ ആയി ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുമോ?

മാലിനി- അറിയില്ല അരുൺ. പക്ഷേ നമുക്ക് അതല്ലാതെ വേറെ വഴിയും ഇല്ല.

അരുൺ- മ്മ്. ഇന്നേക്ക് രണ്ടാം ദിവസം അല്ലേ നമുക്ക് ശാന്തിമുഹൂർത്തം?

മാലിനി- അതെ.

അരുൺ- അന്ന് അമ്മയുമായി അരുതാത്തത് ഞാൻ ചെയ്യണ്ടേ?

മാലിനി– വേണം. അതും കൂടി ആയാലേ നീ കെട്ടിയ താലിക്കും ഈ ചാർത്തിയ സിന്ദൂരത്തിനും ഒരു അർത്ഥം ഉണ്ടാവൂ.

അരുൺ- അമ്മക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ എനിക്ക് അതിന് സാധിക്കും എന്ന്? പോട്ടെ അമ്മക്ക് അത് സാധിക്കുമോ?

മാലിനി- നമ്മളെ കൊണ്ട് അതിന് സാധിക്കില്ല. കാരണം ഞാൻ അമ്മയും, നീ മകനുമാണ്. പക്ഷേ ഞാൻ നിന്റെ ഭാര്യയും നീ എന്റെ ഭർത്താവും ആയാൽ നമുക്ക് അത് സാധിക്കും. സാധിച്ചേ പറ്റൂ. അല്ലെങ്കിൽ… എനിയ്ക്കത് ചിന്തിയ്ക്കാൻ പോലും വയ്യ.

അരുൺ- എന്നാലും പെട്ടെന്ന് അതൊക്കെ നടക്കും എന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

മാലിനി- എനിക്കും അറിയാം അതെല്ലാം. പക്ഷേ നമ്മുടെ മനസ്സിനെ അതൊക്കെ പറഞ്ഞ് പഠിപ്പിച്ചേ പറ്റൂ.

അരുൺ- ഞാൻ ശ്രമിക്കാം അമ്മേ.

മാലിനി- ഞാനും അതിന് ശ്രമിക്കാം.

അരുൺ- മ്മ്

വീണ്ടും കുറച്ചുനേരം അമ്മയും മകനും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അവസാനം മാലിനി തന്നെ മൗനം ഭഞ്ജിച്ചു.

മാലിനി- നിനക്ക് നിന്റെ ഭാര്യയെപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കൽപ്പം പറയൂ.

അരുൺ- അതെന്തിനാ?

മാലിനി- ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞ് ഇരുന്നാൽ നമുക്ക് അത് പോലെ ചെയ്യാം. അപ്പോ നിനക്ക് എന്നെ ഭാര്യയായും എനിക്ക് നിന്നെ ഭർത്താവ് ആയും കാണാൻ പറ്റും.

അരുൺ- ഇതൊക്കെ വേണോ?

മാലിനി- അരുൺ, ഇനി നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പെണ്ണുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഞാനാണ്. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇനി ഒരു ആണുണ്ടെങ്കിൽ അത് നീയും. നമ്മൾ പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ലത്.

അരുൺ- അമ്മക്ക് എന്നെ നല്ലത് പോലെ അറിയാവുന്നതല്ലേ?

മാലിനി- അമ്മ എന്ന നിലക്ക് നിന്നെ എനിക്ക് അറിയാം. പക്ഷേ ഒരു ഭാര്യ എന്ന നിലക്ക് എനിക്ക് നിന്നെ അറിയില്ല.

അരുൺ- മ്മ് ഞാൻ പറയാം. എന്റെ ഭാര്യ എന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്ത് ആയിരിക്കണം. എന്നോട് ഒന്നും ഒളിക്കാത്തവൾ ആയിരിക്കണം. എനിക്ക് അവൾ എന്റെ എല്ലാം എല്ലാം ആയിരിക്കും. ഈ ലോകത്ത് എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവൾ. ഞങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മ.

അത് കേട്ട് മാലിനി ഞെട്ടി. അപ്പോൾ ആണ് അവൾ മേപ്പാടൻ പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി ഓർത്തത്.

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കാര്യം അരുണിന്റെ നാവിൽ നിന്ന് അറിയാതെ വന്നത് ആണ്.

ആ അമളി മനസ്സിലാക്കി അരുൺ വിക്കി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു,

അരുൺ- ഇത്രയുമേ ഉള്ളൂ.

അരുൺ ഇടം കണ്ണിട്ട് ചമ്മലോടെ അമ്മയെ നോക്കി. തന്റെ മനസ്സിലുള്ളത് എല്ലാം പറയണ്ടായിരുന്നു എന്നവന് തോന്നി.

"അരുണിന്റെ ജീവൻ നിലനിർത്താൻ അവനെ കല്യാണം കഴിച്ചു. ഇനി അവന്റെ തലമുറക്ക് ജന്മം നൽകാൻ അവന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കേണ്ടി വരും. ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രശ്നത്തെ പറ്റി അപ്പോൾ ഓർക്കാനും പറ്റിയില്ല." മാലിനി മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

അൽപസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആലോചനയിൽ മുഴുകിയ മാലിനിയെ അരുൺ തട്ടി വിളിച്ചു. ഞെട്ടി ഉണർന്ന മാലിനിയോട് അരുൺ ചോദിച്ചു,

അരുൺ- ഇനി അമ്മ പറ, അമ്മയുടെ സങ്കൽപ്പം.

മാലിനി ഒന്ന് വിറച്ചു കൊണ്ട് തലയാട്ടി.

മാലിനി- എന്നെ എല്ലാ കാര്യത്തിലും സഹായിക്കുന്ന ആൾ ആയിരിക്കണം എന്റെ ഭർത്താവ്. എന്നെ എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിക്കാനും, തെറ്റ് ചെയ്താൽ ശകാരിക്കാനും അയാൾക്ക് കഴിയണം. പിന്നെ എന്നോട് പൂർണമായും സത്യസന്ധത പുലർത്തുകയും വേണം. എന്റെ ലോകം എന്റെ ഭർത്താവായിരിക്കും. പിന്നെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ… ഈശ്വരൻ തരുന്നത് ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിയ്ക്കും. ഇപ്പോൾ എനിയ്ക്കുള്ള കുഞ്ഞിനെ സ്വീകരിച്ചതുപോലെ.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനിയുടെ മനസ്സിൽ അരുണിനോട് പറയാതെ വെച്ച ഒരു സത്യം ഉണ്ട്. അവൾ അത് അവനോട് തുറന്ന് പറയാൻ തീരുമാനിച്ചു.

മാലിനി- എനിക്ക് ഒരു കാര്യം പറയാൻ ഉണ്ട്.

അരുൺ- എന്താ അമ്മേ?

മാലിനി- ഞാൻ ഇത് വരെ നിന്നോട് പറയാതിരുന്ന കാര്യം ആണ്.

അരുണിന്റെ മനസ്സിൽ അത് എന്താണ് എന്ന് അറിയാൻ ആശങ്കയായി.

അരുൺ- അമ്മേ എന്താണെങ്കിലും പറയൂ.

മാലിനി- നിന്നോട് ഇനി എനിക്ക് ഒന്നും ഒളിക്കാൻ ഇല്ല.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- ഞാനും ശേഖറും ഇഷ്ടത്തിലായിരുന്നു.

അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് അരുൺ ഞെട്ടി.

മാലിനി- പക്ഷേ അത് അത്ര സീരിയസ് റിലേഷൻഷിപ്പ് ആയിരുന്നില്ല. അയാൾ കുറെ പുറകെ നടന്നപ്പോൾ എനിക്ക് സമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നതാണ്. പക്ഷേ ആരും അതറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി – അന്ന് ആ കഫെയിൽ വെച്ച് നടന്നത് ഒഴികെ, ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ വേറെ ഒന്നും നടന്നിട്ടില്ല.

അരുൺ- അമ്മക്ക് ഇപ്പോഴും അയാളെ ഇഷ്ടം ആണോ?

മാലിനി- അല്ല അരുൺ. അന്ന് നിനക്ക് അയാളെ ഇഷ്ടമല്ലെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾത്തന്നെ ഞാൻ ആ റിലേഷൻ ബ്രേക്ക് ചെയ്തു. പിന്നെ ഒരിക്കലും എന്റെ മനസ്സിൽ അയാളില്ല. പണ്ടും നിനക്കിഷ്ടമില്ലാത്തതൊന്നും എനിയ്ക്കും ഇഷ്ടമല്ലെന്ന് നിനക്കറിഞ്ഞൂടെ?

അരുൺ- ഇതെന്താ ഇപ്പോൾ പറയാൻ?

മാലിനി- നിന്നോട് ഇത് പറയണം എന്ന് ഞാൻ ഒരുപാട് തവണ കരുതിയതാ. പക്ഷേ സാധിച്ചില്ല. ഇന്നിപ്പോൾ നിന്റെ ഭാര്യയെപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കൽപ്പം കേട്ടപ്പോൾ ഒന്നും ഒളിക്കണ്ടാ എന്ന് തോന്നി.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- നിനക്ക് എന്നോട് ദേഷ്യം ഇല്ലല്ലോ?

അരുൺ- ഏയ്യ്. എന്തിന്? അമ്മ എന്തു തെറ്റുചെയ്തിട്ട്? നമ്മൾ എല്ലാം മനുഷ്യർ അല്ലേ? ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെ ഒക്കെ സംഭവിക്കാം. ഞാൻ അന്ന് ദേഷ്യപ്പെടണ്ടായിരുന്നു. ഞാനാണ് തെറ്റുകാരൻ.

മാലിനി- ആ റിലേഷൻ പോയത് നന്നായി. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ന് അത് ഒരു ബാധ്യതയായേനെ.

അരുൺ- ആഹ്.

അവർ പിന്നെയും ഓരോന്ന് മിണ്ടിയും പറഞ്ഞും ഇരുന്നു. അവർ ഇരുവരും പഴയതുപോലെ പെരുമാറാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. തങ്ങൾ അമ്മയും മകനും ആണ് ഇപ്പോഴും, എപ്പോഴും എന്നത് അവരുടെ മനസ്സിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞില്ല. അതങ്ങനെ തന്നെയിരിക്കുന്നതാണ് അവരുടെ മാനസികാവസ്ഥക്ക് നല്ലതെന്ന് അവർക്ക് തോന്നി.

അവസാനം അവർ ഇല്ലത്ത് എത്തി. ഓപ്പോൾ പറഞ്ഞ സ്ഥലത്തുനിന്ന് താക്കോൽ എടുത്ത ശേഷം അവർ വാതിൽ തുറന്ന് അകത്തു കയറി.

രാത്രി ഭക്ഷണം ഒക്കെ കഴിച്ച ശേഷം അവർ കിടന്നു. നല്ല യാത്രക്ഷീണം ഉള്ളത് കൊണ്ട് രണ്ടാളും പെട്ടെന്ന് ഉറങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് നേരം പുലർന്നു ഫോൺ റിങ് ചെയ്യുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാണ് മാലിനി ഉണർന്നത്. കണ്ണുകൾ ഒന്ന് തിരുമ്മിത്തുറന്ന്, മാലിനി ഫോൺ എടുത്തു.

അത് ഓപ്പോൾ ആയിരുന്നു

മാലിനി- ഓപ്പോളേ…

ഓപ്പോൾ- നിങ്ങൾ എപ്പോൾ എത്തി?

മാലിനി- രാത്രിയായി. വഴിയിൽ കുറച്ചു ബ്ലോക്ക് ഉണ്ടായി.

ഓപ്പോൾ- നീ ഇന്നലെ എത്തിയിട്ട് വിളിക്കും, എന്നാ ഞാൻ കരുതിയത്

മാലിനി- നല്ല ക്ഷീണത്തോടെയാണ് വന്നത്. അത് കൊണ്ട് ഭക്ഷണം കഴിച്ച ഉടനെ ഞങ്ങൾ കിടന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയി. സോറി.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്.. സാരമില്ല. പിന്നെ എന്തൊക്കെ പൂജയായിരുന്നു അവിടെ നടന്നത്?

മാലിനി- അതൊക്കെ നേരിൽ കാണുമ്പോൾ വിസ്തരിച്ച് പറയാം.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്.

മാലിനി- പിന്നെ ഓപ്പോളേ, നമ്മുടെ ഇല്ലത്തിന്റെ സർപ്പക്കാവിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്ത് ആരും വരില്ലെന്ന് ഉറപ്പല്ലേ?

ഓപ്പോൾ- വരില്ല. എന്തേ?

മാലിനി- അല്ല, ഇവിടെ നടക്കുന്ന പൂജയെ പറ്റി ആരും അറിയരുത് എന്ന് മേപ്പാടൻ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഓപ്പോൾ- ആരെങ്കിലും വരുവാണെങ്കിൽത്തന്നെ ആ കുട്ടപ്പൻ ആശാരിയുടെ മോൻ കുമാരനും ഭാര്യ രമയും ആയിരിക്കും. ഞാൻ അവരെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞോളാം, രണ്ടു ദിവസത്തേക്ക് ഇല്ലത്തേക്ക് വരണ്ടാന്ന്.

മാലിനി –മ്മ്

ഓപ്പോൾ- എന്നാ ശരി നീ അരുണിന് വല്ലതും വെച്ചുണ്ടാക്ക്. പിന്നേയ്, കുളിച്ചിട്ട് വേണം അടുക്കളയിൽ കേറാൻ.

മാലിനി- ശരി ഓപ്പോളേ.

മാലിനി കിടക്കയിൽ നിന്ന് എണീറ്റ് നേരെ ബാത്റൂമിൽ പോയി, പല്ല് തേച്ച് കുളിച്ചു. എന്നിട്ട് ഒരു സാരി ഉടുത്ത് സീമന്തരേഖയിൽ സിന്ദൂരം ചാർത്തി, അടുക്കളയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ അവർക്ക് ആവശ്യമായ ഭക്ഷണം ഒക്കെ ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞ്, മാലിനി അരുണിനെ ഉറക്കെ വിളിച്ചു,

മാലിനി- അരുണെ… എണീക്കടാ…

വിളി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആണ് മാലിനി ഓർത്തത്, അരുൺ ഇപ്പോൾ പഴയത് പോലെ തന്റെ മകൻ അല്ല, ഭർത്താവ് ആണ് എന്നുള്ള കാര്യം. മകനെ ശാസിക്കുന്ന പോലെ ഇനി ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല. അവന് ഇപ്പോൾ ഭർത്താവ് എന്നുള്ള നിലയും വിലയും നൽകണം.

മാലിനി ഒരു ചായ ഇട്ട് കൊണ്ട് അരുണിന്റെ മുറിയിലേക്ക് ചെന്നു. വാതിൽ തുറന്ന് അകത്തു കയറി. മാലിനി അവന്റെ അടുത്തായി കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. അവൾ അരുണിനെ സാവധാനം തട്ടി വിളിച്ചു.

മാലിനി- അരുൺ…

അമ്മയുടെ വിളി അടുത്ത് നിന്ന് കേട്ടപ്പോൾ അരുൺ പതിയെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

അരുൺ- അമ്മ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഒരുപാട് നേരം ആയോ?

മാലിനി- ഇല്ല.

അരുൺ പതിയെ എണീറ്റ്, കട്ടിലിൽ ചാരി ഇരുന്നു.

മാലിനി അവളുടെ കൈയിൽ ഉണ്ടായ ചായ അരുണിന് നീട്ടി.

മാലിനി- ഈ ചായ കുടിക്ക്.

അരുൺ ചായ അത്ഭുതത്തോടെ വാങ്ങി. ആദ്യമായാണ് അരുണിന് ചായ മാലിനി മുറിയിൽ കൊണ്ട് കൊടുക്കുന്നത്. അരുൺ അത് പെട്ടെന്ന് തന്നെ കുടിച്ചു.

കുടിച്ച് കഴിഞ്ഞതും മാലിനി ഗ്ലാസ്സ് വാങ്ങി.

മാലിനി- പെട്ടെന്ന് ഫ്രഷ് ആയി വാ. ഞാൻ ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി പതിയെ ബെഡിൽ നിന്നും എണീറ്റ് ഹാളിലേക്ക് തിരിച്ച് പോയി.

അമ്മയുടെ ഈ മാറ്റം അരുണിനെ വല്ലാതെ ഞെട്ടിച്ചു. അരുൺ ഞെട്ടൽ മാറാതെ തന്നെ കട്ടിലിൽ നിന്ന് എണീറ്റ് ബാത്റൂമിൽ പോയി.

കുളിച്ച് റെഡിയായി അരുൺ ഹാളിൽ എത്തി. അവിടെ അവനെ കാത്ത് മാലിനി ഇരുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അരുണിനെ കണ്ടതും മാലിനി ഭക്ഷണം വിളമ്പൻ തുടങ്ങി.

അരുൺ ഒരു കസേര വലിച്ചിട്ട് ഇരുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന്റെ ഇടയിൽ അരുൺ അമ്മയെ ശ്രദ്ധിച്ചു.

ഭംഗിയുള്ള ഒരു നേർത്ത ഇളം മഞ്ഞ കോട്ടൺ സാരിയുടുത്ത്, നിറുകയിൽ സിന്ദൂരം ഒക്കെ ചാർത്തി, മഞ്ഞച്ചരട് താലിമാല മാറോട് ചേർത്ത്, ഒരു ടിപ്പിക്കൽ ഭാര്യയെ പോലെയാണ് അമ്മ ഇപ്പോൾ എന്ന് അരുൺ മനസ്സിലാക്കി.

ആ മഞ്ഞസാരിയിൽ അമ്മയുടെ ദേഹത്തിന് സ്വർണ്ണനിറമായിരിക്കുന്നു. മെലിഞ്ഞ അമ്മയെക്കണ്ടാൽ ഇപ്പോൾ തന്റെ സഹോദരിയാണെന്നേ തോന്നൂ. പലപ്പോഴും ആളുകൾ അങ്ങനെ തെറ്റിദ്ധരിക്കാറുള്ളത് അരുൺ ഓർത്തു.

കുളികഴിഞ്ഞ് ചുറ്റിക്കെട്ടിവച്ചിരിക്കുന്ന നനഞ്ഞമുടി അമ്മയുടെ സൗന്ദര്യം കൂട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തലയിൽ നിന്ന് അൽപാൽപം വെള്ളത്തുള്ളികൾ അമ്മയുടെ ദേഹത്തേക്ക് ഒഴുകിയിറങ്ങുന്നുണ്ട്.

അമ്മയുടെ വെളുത്തുമെലിഞ്ഞ കൈത്തണ്ടയിൽ താൻ കെട്ടിക്കൊടുത്ത ഏലസ്.

അമ്മ ഒന്നു തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അരുൺ താൻ കെട്ടിയ ഏലസ്സിന്റെ ചരട് അമ്മയുടെ സാരിയുടെ മുകളിൽ അരയിലും കണ്ടു.

അരുൺ- അമ്മേ എനിക്ക് കുറെ നാൾ ആയിട്ടുള്ള സംശയം ആണ്. എന്തിനാണ് സ്ത്രീകൾ കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ തിരുനെറ്റിയിൽ സിന്ദൂരം തൊടുന്നത്?

മാലിനി- അത് ഭർത്താവിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിനും ആയുരാരോഗ്യസൗഖ്യത്തിനും വേണ്ടിയാണ്.

അരുൺ- മ്മ്. ഇപ്പോൾ ഇത് എനിക്ക് വേണ്ടി അല്ലേ തൊടുന്നത്?

മാലിനി- അതേ.

അരുൺ- അമ്മ ഇനി മുതൽ എന്നും സിന്ദൂരം തൊടോ?

മാലിനി- മ്മ്.

അരുൺ- അപ്പോൾ ഇത് ആരെങ്കിലും കാണില്ലേ?

മാലിനി- പുറത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ ചെറുതായി തൊടാം. ആരും കാണാത്ത രീതിയിൽ.

അരുൺ- മ്മ്. ഈ താലിമാലയോ?

മാലിനി- അത് ഒരു പ്രശ്നം ആണ്. പക്ഷേ ഇത് അഴിച്ച് കളയാൻ പറ്റില്ലല്ലോ? സ്വർണ്ണമാലയിൽ കോർക്കാം. ഒരു ലോക്കറ്റും കൂടെ ഇടാം. അപ്പോൾ ആരും പെട്ടെന്ന് അറിയില്ല.

അരുൺ- ഓപ്പോളിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ ഒളിക്കും?

മാലിനി- ഓപ്പോളിൽ നിന്ന് ഒന്നും ഒളിക്കാതെയിരിക്കാൻ നോക്കാം.

അരുൺ- ഓപ്പോൾ ഇത് സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലോ?

മാലിനി- നിന്റെ കാര്യത്തിൽ എന്നേക്കാൾ ആധി ഓപ്പോൾക്കാണ്. സ്വീകരിക്കും.

അരുൺ- മ്മ്.

അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞ് രണ്ട് പേരും ടീവി കാണാൻ പോയി. അത് കണ്ട് കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഇടക്ക് മാലിനി പറഞ്ഞു,

മാലിനി- അരുൺ ഇന്ന് രാത്രിയാണ് തകിടുകൾ കുഴിച്ചിടേണ്ടത്.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- രാത്രി ആവുമ്പോൾ ഞാൻ വന്ന് വിളിക്കാം.

അരുൺ- ശരി.

സമയം കടന്ന് പോയി. അന്ന് രാത്രി മാലിനി പറഞ്ഞത് പോലെ തന്നെ അരുണിനെ വന്ന് വിളിച്ചു. രണ്ട് പേരും കൂടി ഇല്ലത്തിന്റെ നാല് മൂലയിലും തകിട് കുഴിച്ചിട്ടു.

എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ച് പോവാൻ നേരം അരുൺ അമ്മയെ വിളിച്ചു,

അരുൺ- അമ്മേ..

മാലിനി- എന്താടാ?

അരുൺ- നമുക്ക് കുറച്ചു നേരം ഹാളിൽ സംസാരിച്ച് ഇരുന്നാലോ?

മാലിനി- മ്മ്

അരുണും മാലിനിയും രണ്ട് വലിയ കസേര വലിച്ചിട്ട് മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കി ഇരുന്നു.

അരുൺ- ഈ ദിവസവും കടന്ന് പോവാൻ പോകുകയാണ്.

മാലിനി- അതേ.

അരുൺ- നാളെത്തെ ദിവസം അമ്മക്കും എനിക്കും മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു രാത്രി ആവും അല്ലേ?

മാലിനി- ശരിയാ.

അരുൺ- അമ്മ എന്ന നിലക്ക് എന്നോട് എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കാൻ ഉണ്ടോ?

മാലിനി- നിനക്ക് നിന്റെ അമ്മയെ ഇഷ്ടം ആണോ?

അരുൺ- അതെ. അമ്മേ, ഇതല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും ഇല്ലേ?

മാലിനി- നിനക്ക് ദോഷം എന്തെങ്കിലും വരുന്നത് ഈ അമ്മ ചെയ്യുന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ?

അരുൺ- ഇതൊക്കെ നമ്മൾ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞത് അല്ലേ? അമ്മ എനിക്ക് നല്ലത് മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ഇനിയും അങ്ങനെയെ ചെയ്യൂ.

മകന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ മാലിനി ചെറുതായി കരഞ്ഞു. അരുൺ അമ്മയുടെ കണ്ണുനീര് തുടച്ചു കളഞ്ഞ് അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

മാലിനി- നിനക്ക് ഈ അമ്മയോട് എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കാൻ ഉണ്ടോ?

അരുൺ- അമ്മയെ അറിഞ്ഞ് കൊണ്ട് ഞാൻ വേദനിപ്പിക്കില്ലല്ലോ?

മാലിനി- നിനക്ക് ഒരിക്കലും ഈ അമ്മയെ വേദനിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അത് എനിക്കും അറിയാം, നിനക്കും അറിയാം. പിന്നെ എന്തിനാ ഇതൊക്കെ ചോദിക്കുന്നെ?

അരുൺ- അമ്മയുടെ അടുത്ത് നിന്ന് ഇത് ഒരിക്കൽ കൂടി അറിയാനാ.

മാലിനി- മ്മ്.

അരുൺ- അമ്മേ ഈ ശാന്തിമുഹൂർത്തം അകത്ത് വെച്ച് നടത്തിയാൽ പോരേ? അപ്പോൾപ്പിന്നെ നടന്നോ എന്നുപോലും ആരും അറിയില്ല.

മാലിനി- മേപ്പാടൻ സ്വാമിയാണല്ലോ പരിഹാരം എങ്ങനെ വേണം, എവിടെവെച്ചുവേണം എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞത്? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് അത് പുറത്ത് വെച്ച് വേണം എന്നാണ്. അപ്പോൾ അതിന് മാറ്റം ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. ഒരു ശാപപരിഹാരം അല്ലേ അത്? നമ്മൾ അത് അക്ഷരം പ്രതി അനുസരിക്കണം. എന്നാലേ ഫലപ്രാപ്തി ഉണ്ടാകൂ. പിന്നെ, ആരെയും അറിയിക്കാൻ അല്ലല്ലോ ഇതെല്ലാം. നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായല്ലെ?

അരുൺ- പുറത്ത് നടക്കുന്നത് ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ?

മാലിനി- ഇവിടേക്ക് ആരും വരില്ല.

അരുൺ- ഉറപ്പാണോ?

മാലിനി- അതെ.

അരുൺ- ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ എന്റെയും, അമ്മയുടെയും, ഈ ഇല്ലത്തിന്റെയും മാനം കടല് കടക്കും.

മാലിനി- ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല അരുൺ. ധൈര്യമായി ഇരിക്ക്.

അരുൺ- നാളത്തെ കാര്യം ഓർക്കുമ്പോൾ എന്റെ കൈയും കാലും വിറയ്ക്കുകയാണ്.

മാലിനി- എനിക്കും ഉണ്ട്, അങ്ങനെയെല്ലാം.

അരുൺ- നാളെ കഴിഞ്ഞാൽ അമ്മേ എന്നുള്ള വിളി വെറുതെയാവും അല്ലേ?

മാലിനി- വിളി മാത്രം അല്ല. ഇത്രയും നാളും പവിത്രമായി കൊണ്ടു നടന്ന ബന്ധം കൂടിയാണ് മാറുന്നത്.

അരുൺ- ജീവിതത്തിൽ കയ്പ്പേറിയ ഒരുപാട് അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാവും എന്ന് പറയാറില്ലേ? പക്ഷേ നമ്മുടേത് കുറച്ചു കൂടുതൽ ആയല്ലേ?

മാലിനി- അതെ. പേരിന് നിന്റെ ഭാര്യ ആവാനായിരുന്നെങ്കിൽ കുഴപ്പം ഇല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ അങ്ങനെ അല്ലല്ലോ കാര്യങ്ങൾ.

അരുൺ- മ്മ്. അമ്മ എനിക്ക് നല്ലൊരു അമ്മ ആയിരുന്നു.

മകന്റെ പ്രശംസ കേട്ട് മാലിനി കുറച്ച് സന്തോഷിച്ചു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

മാലിനി- നീ എനിക്കു നല്ലൊരു മകനും ആയിരുന്നു.

അരുൺ- എനിക്ക് ഇനിയും അമ്മ, അമ്മ തന്നെയായിരിക്കും എന്റെ ഉള്ളിൽ.

മാലിനി- അതെ എനിക്ക് നീ മകൻ ആയിരിക്കും, എന്റെ ഉള്ളിൽ. അതൊന്നും ഒരിക്കലും മാറാൻ പോകുന്നില്ല.

മാലിനിയും, അരുണും, അവരുടെ പഴയ രസകരമായ ഓർമ്മകളും, പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ കയ്പ്പേറിയ പ്രശ്നങ്ങളും പങ്ക് വെച്ചു.

അരുൺ അമ്മയുടെ കാലുകൾ തന്റെ മടിയിൽ വെച്ച്, ആ പാദങ്ങൾ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

വരാൻ പോകുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ പ്രായശ്ചിത്തം പോലെ.

അവസാനം അവർ രണ്ട് പേരും കസേരയിൽത്തന്നെ ഇരുന്ന് തന്നെ ഉറങ്ങിപ്പോയി.

രാത്രിയിൽ എപ്പോഴൊ ഉണർന്ന മാലിനി, അരുണിനെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് അവന്റെ മുറിയിൽ കിടത്തി. എന്നിട്ട് തന്റെ മുറിയിൽ പോയിക്കിടന്നുറങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് നേരം പുലർന്നു. മാലിനി കുളിച്ച് റെഡിയായി. അരുണിനെ വിളിച്ചു. അവനും കുളിച്ച് റെഡിയായി.

മാലിനി- അരുൺ നമുക്ക് സർപ്പക്കാവ് വരെ പോവാം.

അരുൺ- മ്മ്

മാലിനിയും അരുണും സർപ്പക്കാവിലേക്ക് പോയി. അവിടെ കിഴക്ക് നീങ്ങി ഒരിടത്ത് മാലിനി നിന്നു.

മാലിനി- ഇവിടെ വൃത്തിയാക്കാം അരുൺ. ഇവിടെയാവുമ്പോൾ അത്യാവശ്യം മറയും ഉണ്ട്.

അരുൺ- ശരി.

അരുണും മാലിനിയും അവരുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തിനുള്ള സ്ഥലം വൃത്തിയാക്കി.

അരുൺ- ഇവിടെ വല്ല പാമ്പും വരുവോ?

മാലിനി- ഏയ്യ്. അതിൽ നിന്ന് ഒക്കെ രക്ഷ നേടാൻ കൂടി അല്ലേ ഇതെല്ലാം?

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- അരുൺ ഒന്നും ചുറ്റും നോക്കിയേക്ക്. ആരെങ്കിലും ഇവിടെ വന്ന് ഇരുന്നതിന്റെ അവശിഷ്ടം ഉണ്ടോന്ന്?

അരുൺ- ശരി.

അരുണും മാലിനിയും ആ സ്ഥലം ചുറ്റും നോക്കി. ആരും വരുന്നതോ ഇരിക്കുന്നതോ ആയി അവർക്ക് തോന്നിയില്ല.

മാലിനി- വൈകിട്ട് ഇരുട്ടായിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ നമുക്ക് ഒരു കട്ടിലും ബെഡ്ഡും പിടിച്ച് ഇവിടെ ഇടാം. ചുറ്റുമതിൽ ഉള്ളതിനാൽ ദൂരെ നിന്ന് ആരും കാണാൻ പോകുന്നില്ല.

അരുൺ- മ്മ് അതാ നല്ലത്.

മാലിനി- നീ ടൗൺ വരെ പോണം.

അരുൺ- എന്തിനാ?

മാലിനി- അരുൺ, കുറച്ചു മുല്ലപൂക്കൾ വേണം. രണ്ടു പാക്കറ്റ് പാൽ വേണം.

അരുൺ- മുല്ലപൂക്കൾ എന്തിനാ?

മാലിനി- ബെഡിൽ ഇടാനും മറ്റും.

അരുൺ- അതിന്റെ ആവശ്യം ഉണ്ടോ?

മാലിനി- അതൊക്കെ വിവാഹരാത്രിയിലെ ഓരോ ആചാരം ആണ് അരുൺ. നമ്മൾ ആയിട്ട് അതിന് മാറ്റം ഒന്നും വരുത്തണ്ടാ.

അരുൺ- ശരി.

അരുൺ ടൗണിൽ പോയി മുല്ലപൂവ് വാങ്ങി.

മാലിനി പറഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ ഒക്കെ വാങ്ങി അരുൺ വീട്ടിൽ എത്തി. എന്നിട്ട് കവർ അവൻ അമ്മയ്ക്ക് നൽകി.

അന്ന് പകൽ അവർ പരസ്പരം സംസാരിച്ചില്ല. മനസ്സ് ദൃഢമാക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു അത്.

വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ മാലിനിയും അരുണും ഒരു കട്ടിലും അതിന്മേൽ ബെഡ്ഡും അവിടെ പിടിച്ചിട്ടു. അതിനുമേൽ പുതിയ ഷീറ്റിട്ടു. പുതിയ കവറിട്ട തലയണകൾ വെച്ചു. പുതയ്ക്കാൻ പുതപ്പും എടുത്തുവെച്ചു.

മാലിനി- ഇരുട്ട് ആയി തുടങ്ങി. സർപ്പക്കാവിലെ ദീപത്തിന്റെ വെളിച്ചം പോരാതെ വരും.

അരുൺ- മ്മ്. ഇരുട്ട് കൂടുന്നുണ്ട്.

മാലിനി- അരുൺ പോയി കുളിച്ചിട്ട് വാ. ഡ്രസ്സ് ഒക്കെ ഞാൻ റൂമിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

അരുൺ- മ്മ്

അരുണും മുറിയിലേക്ക് പോയി. ബെഡിൽ വെള്ള മുണ്ടും ഷർട്ടും മടക്കിവച്ചിരിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അതിൽ ചെറുതായി ഒന്ന് കൈ ഓടിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ ആലോചിച്ചു,

"ഞാനും അമ്മയും ഈ ചെയ്യുന്നത് എല്ലാം ഈശ്വരൻ പറഞ്ഞിട്ടാണ്. എന്ത് വന്നാലും ഞങ്ങളുടെ കൂടെ നിൽക്കണേ."

മനസ്സിൽ ഭയവും അതിലുപരി ആശങ്കയും നിറഞ്ഞ് കൊണ്ട് അരുൺ കുളിക്കാൻ പോയി. കുളി കഴിഞ്ഞ് ആ വസ്ത്രം എല്ലാം അണിഞ്ഞ് അവൻ അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു. അവളെ വിളിച്ചു.

അരുൺ- അമ്മേ…

മാലിനി മകന്റെ വിളി കേട്ടപ്പോൾ തിരിഞ്ഞ് നോക്കി.

മാലിനി- അരുൺ, നീ റെഡിയായല്ലേ?

അരുൺ- മ്മ്

മാലിനി അരുണിന് ഒരു തീപ്പെട്ടിക്കൂട് കൊടുത്തിട്ട് പറഞ്ഞു,

മാലിനി- നീ അവിടേക്ക് പോക്കോ. ഞാൻ അങ്ങോട്ട് വരാം.

അരുൺ- ശരി.

അരുൺ അവിടേക്ക് പോയി.

മാലിനി ഉള്ളിൽ ഉള്ള പല വിഷമങ്ങളും ഒതുക്കി കൊണ്ട് അവർക്ക് കുടിക്കാൻ ഉള്ള പാൽ തിളപ്പിച്ചു.

ശാന്തിമുഹൂർത്തം

അരുൺ അവരുടെ മണിയറയിലേക്ക് നടന്നു. മാലിനി എന്തിനാണ് തീപ്പെട്ടി തന്നത് എന്ന് അവന് മനസ്സിലായില്ല. ആ നേരിയ ഇരുട്ട് വീണു തുടങ്ങിയ വഴിയിലൂടെ നടന്ന് അവൻ, തങ്ങളുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തത്തിനായി ഒരുക്കിയ തുറന്ന മണിയറയിലെത്തി.

പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ഉദിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. നേർത്ത തണുത്ത കാറ്റും വീശിത്തുടങ്ങി. നല്ല തെളിഞ്ഞ ആകാശം. നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉറക്കം എഴുന്നേൽക്കുന്നതുപോലെ കണ്ണുചിമ്മിത്തുടങ്ങി.

അവിടെ ബെഡിന് സമീപം കട്ടിലിൽ നിന്ന് അൽപം അകലത്തിലായി രണ്ടു തലയ്ക്കലും ഓരോ പന്തം കുത്തിവെച്ചതായി അവൻ കണ്ടു. അമ്മ താൻ ടൗണിൽ പോയപ്പോൾ ആണ് ഇതു ചെയ്തതെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. അത് കത്തിക്കാൻ ആണ് അമ്മ തീപ്പെട്ടി തന്നത് എന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. സർപ്പക്കാവിൽ അത്യാവശ്യം പൂർണ്ണചന്ദ്രന്റെ നിലാവെളിച്ചം ഉള്ളത് കൊണ്ട് അരുൺ പന്തം കത്തിച്ചില്ല.

അവൻ ബെഡിൽ ഇരുന്നു. ബെഡിൽ നിറയെ മുല്ലപ്പൂക്കൾ ആയിരുന്നു. അമ്മ എപ്പോഴൊ വന്ന് അവ വിതറിയിട്ടതാണെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. പല സിനിമകളിലും കണ്ടിട്ടുള്ള മണിയറയിലെ കിടക്കപോലെ അവന് തോന്നി. മുല്ലപ്പൂക്കളുടെ സുഗന്ധം അവിടെ മൊത്തം പരന്നിരുന്നു. അരുൺ അതിൽ നിന്ന് ഒരു പൂവ് എടുത്ത് മണത്തു. മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധം പോലെ അവന് തോന്നി. അവൻ അമ്മയുടെ വരവിനായി കാത്തിരുന്നു.

ദൂരെ ഇല്ലത്തിന്റെ അവസാന വെളിച്ചവും അണഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മ വരാൻ തുടങ്ങുകയാണ് എന്ന് അവന് മനസ്സിലായി.

അരുണിന്റെ ഹൃദയം പതിവിലും ശക്തിയായി ഇടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഓരോ നിമിഷവും അവന്റെ ഉള്ളിൽ ആശങ്ക നിറച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മാലിനി മെല്ലെ നടന്ന് എത്തി. അവളുടെ കൈയിൽ ഒരു ഗ്ലാസ് പാലും ഉണ്ടായിരുന്നു.

മാലിനിയും അരുണും തമ്മിലുള്ള അകലം കുറയുന്തോറും, അവരുടെ ഉള്ളിലെ ആശങ്ക കൂടികൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു നവവധുവിനെപ്പോലെ ഒരുങ്ങിയായിരുന്നു മാലിനി വന്നത്. ഇതൊരു ചടങ്ങുമാത്രമല്ല എന്ന ബോധ്യം അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു ചുവന്ന പട്ടുസാരി, അതിനു ചേർന്ന ബ്ലൗസ്, കഴുത്തിൽ താലികോർത്ത സ്വർണ്ണമാല, കാതിൽ അവളുടെ മുഖത്തിനു ചേർന്ന ചെറിയ കല്ലുവെച്ച, കുഞ്ഞു കമ്മലുകൾ, നിറുകയിൽ സിന്ധൂരം. കണ്ണുകളിൽ നേരിയതോതിൽ കൺമഷി. മുഖത്ത് യാതൊരുവിധ മേക്കപ്പും ഇല്ല. അല്ലാതെ തന്നെ ആ മുഖം തിളങ്ങുന്നുണ്ട്. ഇടതുകയ്യിലും, അരയിലും, അരുൺ കെട്ടിയ ഏലസ്സുകൾ.

മാലിനി വന്ന് ബെഡിൽ ഇരുന്നു. രണ്ട് പേരും ഒരു നിമിഷം മൗനം പാലിച്ചു. മാലിനി എന്തെങ്കിലും പറയണ്ടേ എന്ന് കരുതി അരുണിനോട് ചോദിച്ചു,

മാലിനി- ഈ പന്തങ്ങൾ എന്താ കത്തിക്കാഞ്ഞത്?

അരുൺ- വന്നപ്പോൾ കുറച്ചു കൂടി വെളിച്ചം ഉണ്ടായിരുന്നു. നല്ല നിലാവും ഉണ്ടല്ലോ. പിന്നെ അമ്മ കൂടി വന്നിട്ട് കത്തിക്കാം എന്ന് കരുതി.

മാലിനി- മ്മ്. ഇന്ന് പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ആണല്ലോ. എന്നാലും ഇവിടെ ഇരുട്ട് കൂടുന്നുണ്ട്. ആ തീപ്പെട്ടി താ ഞാൻ കത്തിക്കാം.

അരുൺ- വേണ്ട, ഞാൻ കത്തിക്കാം അമ്മേ.

അവന്റെ എഴുന്നേറ്റ് കൈയിൽ ഉള്ള തീപ്പെട്ടി ഉരച്ച് ഇരുവശത്തുമുള്ള പന്തം കത്തിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവിടെ നല്ല വെളിച്ചം ഉണ്ട്. എന്നിട്ട് അവൻ അമ്മയുടെ അടുത്ത് അമ്മയെ നോക്കി നിന്നു. അവന്റെ ഹൃദയം ഇടിക്കുന്നത് അവന് കേൾക്കാമായിരുന്നു.

മാലിനി- ഓ പാലിന്റെ കാര്യം മറന്നു.

മാലിനി എഴുന്നേറ്റ് കൈയിൽ ഉള്ള പാൽ അരുണിന് നീട്ടി.

അവൻ പെട്ടെന്ന് തന്നെ അത് പകുതി കുടിച്ച്, ബാക്കി അമ്മക്ക് നൽകി.

മാലിനിയും ടെൻഷൻ കാരണം അത് പെട്ടെന്ന് കുടിച്ചു. ഗ്ലാസ്സ് കട്ടിൽ കാൽക്കലെ പന്തത്തിനടുത്ത് താഴെ കമഴ്ത്തി വെച്ചു. പാലിന്റെ മണം കേട്ട് ക്ഷുദ്രജീവികൾ വരരുതല്ലോ.

ഇരുവരും തങ്ങളുടെ ദ്രുതഗതിയിൽ പിടയ്ക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങളോടെ, ആശങ്കകളോടെ മുഖത്തോട്ടുമുഖം നോക്കാൻ മടിച്ച് കട്ടിലിനരികെ നിന്നു.

അരുണിന്റെ കണ്ണുകൾ ചുറ്റും നോക്കി. പന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചവും, നേർത്ത ഇരുട്ടും, ഈ ഒഴുകുന്ന നിലാവെളിച്ചവും, ഈ കട്ടിൽ, വിരി, തലയണകൾ, പിന്നെ ഈ സ്ഥലവും; ഇതൊക്കെ അവൻ മുൻപ് എവിടെയോ കണ്ടിട്ടുള്ള പോലെ തോന്നി.

ഒന്നു കൂടി ചുഴിഞ്ഞ് ആലോചിച്ചപ്പോൾ ആണ് മനസിലായത്, ഇത് അവൻ ആവർത്തിച്ചുള്ള സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടിരുന്ന അതേ സ്ഥലം ആയിരുന്നെന്ന്!

ചുറ്റും നോക്കുന്നതിന്റെ ഇടയ്ക്ക്, അവൻ മാലിനിയെക്കൂടി അറിയാതെ ശ്രദ്ധിച്ചു.

അവന് വിശ്വസിക്കാൻ ആയില്ല!

തന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ വരുന്ന ആ സ്ത്രീക്ക് അമ്മയുടെ ഇതേ രൂപം ആയിരുന്നു!

ഇതേ വസ്ത്രങ്ങൾ!

ഇതേ ആഭരണങ്ങൾ!

ഇത്രയും നാളും, സ്വന്തം അമ്മയെത്തന്നെയാണ് താൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നത് എന്ന സത്യം ഞെട്ടലോടെ അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു!

അരുണിന്റെ മുഖം വല്ലാതെ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ട് മാലിനി കാരണം തിരക്കി.

മാലിനി- എന്ത് പറ്റി അരുൺ?

അരുൺ- ഒന്നും ഇല്ല, അമ്മ.

മാലിനി- എന്തോ ഉണ്ട്?

അരുൺ- ഞാൻ നാളെ പറയാം.

മാലിനി- മ്മ്.

കുറച്ചു നേരം കൂടി അവർ വെറുതെ നിന്നു.

അരുൺ മെല്ലെ കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു.

മാലിനി- അരുൺ സമയം ഒരുപാട് ആവുന്നു.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- ഇനിയും വൈകിയാൽ നമ്മളെ കൊണ്ട് ഇതിന് സാധിക്കില്ല.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു-*"അരുണിനെ നോക്കി ഇരുന്നിട്ട് കാര്യം ഇല്ല. അവനായിട്ട് ഒന്നും തുടങ്ങില്ല. ഇന്ന് രാത്രി ഇത് സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ അരുണിനെ എനിക്ക് നഷ്ടപ്പെടും. എല്ലാം എന്നിലൂടെ തുടങ്ങട്ടെ."*

മാലിനി ശ്വാസം ഒന്ന് വലിച്ച് വിട്ടു. എന്നിട്ട് മനസ്സിനെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞ് പാകപ്പെടുത്തി. തന്റെ സാരി പതിയെ അഴിച്ചു മാറ്റി, കട്ടിലിന്റെ പാദഭാഗത്ത് ക്രാസിയിൽ ഇട്ടു. അടിപ്പാവാടയും ബ്ലൗസും ഇട്ട് ആ പന്തങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു സൗന്ദര്യ ജ്വാലയായി അവൾ നിന്നു.

അരുൺ ഇതൊന്നും അറിയാതെ തല തഴ്ത്തി, ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുകയാണ്.

മാലിനി അവന്റെ താടിയിൽ പിടിച്ച് അവളുടെ അടുത്തേക്ക് തിരിച്ചു.

അമ്മയുടെ വെളുത്ത വയറും മുലച്ചാലും കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ അരുണിന് ആശങ്കയായി. അവൻ പെട്ടെന്ന് മുഖം തിരിച്ച് കൊണ്ട് പറഞ്ഞു,

അരുൺ- എന്നേക്കൊണ്ട് ഇത് ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ലമ്മേ.

മാലിനി- അരുൺ ഇത്രത്തോളം എത്തി. ഇനി വേറെ ഒരു വഴിയും ഇല്ല.

അരുൺ- അമ്മേ… പ്ലീസ്…

മാലിനി- അമ്മ അല്ല, മാലിനി. ഇനി അങ്ങോട്ട് മാലിനി മാത്രം. നീ വിവാഹം കഴിച്ച നിന്റെ ഭാര്യ.

അതും പറഞ്ഞ് മാലിനി അരുണിനെ ബെഡിൽ തള്ളി മലർത്തി ഇട്ടു. അവന്റെ കാലുകളും ബെഡ്ഡിലേക്ക് എടുത്തുവെച്ചു.

അരുണിന് എതിർക്കാൻപോലും സമയം കിട്ടിയില്ല. തന്റെ അമ്മയുടെ ശക്തിയിൽ അവൻ അമ്പരന്നുപോയി.

എന്നിട്ട്, തന്റെ അടിപ്പാവാട അൽപം മുകളിലേക്ക് വലിച്ച്, അവന്റെ കാലുകൾക്കിരുവശവും തന്റെ മുട്ടുകാലുകൾ ഉറപ്പിച്ച്, അവന്റെ ദേഹത്ത് കയറി കമിഴ്ന്നു കിടന്നു.

അരുൺ സംസാരിക്കാൻ ചുണ്ടുകൾ തുറന്നപ്പോൾ അവൾ അവന്റെ ചുണ്ടിൽ തന്റെ ചൂണ്ടുവിരൽ വെച്ചു.

മാലിനി- സംസാരിക്കേണ്ട സമയം കഴിഞ്ഞു, അരുൺ. ഇനി പ്രവർത്തിയുടെ സമയമാണ്. ഈ താലിക്ക് ഒരു സത്യം ഉണ്ട്. അത് അനുസരിച്ചാണ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

അത് പറഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞതും മാലിനി തന്റെ വിരൽ മാറ്റി, മകന്റെ ചുണ്ടിൽ അവളുടെ ചുണ്ട് ചേർത്തു.

രണ്ട് ചുണ്ടുകളും ഒന്നായ നിമിഷം, ഭൂമിയുടെ ചലനം വരെ നിലച്ചതായി അവർക്ക് തോന്നി.

നാണം കൊണ്ടാണോ അതോ കണ്ണിൽ നോക്കാൻ ഉള്ള മടി കൊണ്ടാണോ എന്ന് അറിയില്ല, ചുണ്ടുകൾ ചേർന്ന നിമിഷം അവരുടെ കണ്ണുകൾ പൂർണമായും കൂമ്പിയടഞ്ഞിരുന്നു. അന്നേരം ശ്വാസം എടുക്കാൻ പോലും അവർ മറന്നിരുന്നു.

അൽപ്പം നേരം കഴിഞ്ഞ് മാലിനി സാവധാനം ചുണ്ട് വേർപ്പെടുത്തി. അവളുടെ കൈക്കുമ്പിളിൽ മകന്റെ ഇരുകവിളുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും മെല്ലെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

രണ്ടുപേരും ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം എടുത്തു.

തൊട്ട് മുൻപ് നടന്നത് സ്വപ്നമാണോ അതോ യാഥാർഥ്യം ആണോ എന്ന് അവർക്കറിയില്ലായിരുന്നു.

മാലിനി- അരുൺ…

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി- ഞാൻ നിന്നെ ശരിക്കും ചുംബിച്ചോ?

അരുൺ- അറിയില്ല. കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് എന്റെ ശരീരം ചലനമറ്റ് കിടക്കുകയായിരുന്നു.

മാലിനി- എനിക്കും അതേ അനുഭവം ആയിരുന്നു.

അരുൺ- മ്മ്.

മാലിനി ഒരിക്കൽ കൂടി മകന്റെ ചുണ്ടിൽ അവളുടെ ചുണ്ട് ചേർത്തു. ഇത്തവണ അവരുടെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞില്ല. ആ ചുംബനത്തിന് സാക്ഷിയായി അവരുടെ കണ്ണുകൾ പരസ്പരം നോക്കി നിൽക്കുകയാണ്.

രണ്ട് പേരുടെയും മനസ്സ് ഇതിനെല്ലാം എതിർപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ശരീരം ഇതൊന്നും വക വെക്കുന്നില്ല.

മകന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ മിഴികളിലേയ്ക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ മാലിനിയ്ക്ക് തന്റെ പ്രപഞ്ചം അതാണെന്ന് തോന്നി. താൻ അവനുമാത്രമായി ഉള്ളതാണെന്നും, തന്റെ മനസ്സും ശരീരവും അവനെയാണ് തേടിയതെന്നും അവൾ അറിഞ്ഞു. തന്റെ സ്നേഹം പ്രേമമായി മാറുന്നതവൾ മനസ്സിലാക്കി. തന്റെ ഭർത്താവിനോടുള്ള അകമഴിഞ്ഞ പ്രേമം.

അമ്മയുടെ നീലമിഴികളിലേയ്ക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ താൻ ഇത്രനാളും തേടിയ തന്റെ പ്രേമഭാജനം, തന്റെ ഇണ, ഇതാണെന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. താൻ അമ്മയ്ക്കായുള്ളതാണെന്നും, അമ്മ തന്റേത് മാത്രമാണെന്നും അവന്റെ മനസ്സ് ഉറപ്പിച്ചു. ആ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് താൻ ലയിക്കുന്നതുപോലെ അവന് അനുഭവപ്പെട്ടു.

തങ്ങളുടെ ഏലസ്സുകളിൽ അടങ്ങിയ മന്ത്രങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജീവിത മാറ്റങ്ങൾ നൽകുന്നതാണെന്ന് അവർ ഒരിക്കലും അറിയില്ല. അറിയാൻ പാടില്ല.

മാലിനിയും അരുണും പതിയെ ചുണ്ടുകൾ ചലിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ചുംബനത്തിന്റെ ലഹരി അവരുടെ നാവിൽ നിറഞ്ഞ് തുളുമ്പി കൊണ്ടിരുന്നു.

രണ്ട് പേരും ആവേശത്തിൽ മേൽച്ചുണ്ടും കീഴ്ച്ചുണ്ടും ഊമ്പി വലിച്ചു. അൽപ്പനേരത്തെ ചുംബനത്തിനൊടുവിൽ അവർ ചുണ്ടുകൾ വേർപ്പെടുത്തി. കുറച്ചു നേരം അവർ പരസ്പരം നോക്കി. ഈ നടക്കുന്നത് എല്ലാം സ്വപ്നം ആണെന്ന് അവർക്ക് തോന്നി.

മാലിനി- അരുൺ, ആ ചുംബനം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചത് ആണ്!

അരുൺ- അതെ.

മാലിനി- ഞാൻ ചുംബിച്ചപ്പോൾ നിനക്ക് എന്താണ് തോന്നിയത്?

അരുൺ- അറിയില്ല. അമ്മയോടൊപ്പം വർണ്ണപ്പൂക്കളുടെ ഒരു സ്വപ്നലോകത്ത് എത്തിയത് പോലെ.

മാലിനി- മ്മ്. എനിക്ക് ഈ ചുംബനം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കരുത് എന്ന് തോന്നി.

അരുൺ- അമ്മ സത്യം ആണോ പറയുന്നത്?

മാലിനി- അതെ അരുൺ.

അരുൺ- എനിക്കും അങ്ങനെതന്നെയാണ് തോന്നിയത്.

മാലിനി- നീയെന്റെ മകനാണെന്ന് തന്നെയായിരുന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചത്.

അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ അരുണിന്റെ മനസ്സിൽ വല്ലാത്തൊരു ചലനം സൃഷ്ടിച്ചു. അവന്റെ കുണ്ണയിലും.

മാലിനി അടുത്തതായി മുട്ടുകാലിൽ അവന്റെ അരക്കെട്ടിൽ നിന്ന്, മകന്റെ കൈകൾ എടുത്ത് അവളുടെ ബ്ലൗസ്സിന്റെ മുകളിൽ വെച്ചു.

അമ്മയുടെ മുലയിൽ പതിഞ്ഞപ്പോൾ, അരുണിന്റെ കൈകൾ പതിയെ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഇത് കണ്ട മാലിനി പറഞ്ഞു,

മാലിനി- അരുൺ, ഹുക്കുകൾ അഴിക്ക്.

അമ്മയുടെ അനുവാദം കിട്ടിയപ്പോൾ വിറക്കുന്ന കൈകളോടെ അവൻ ഹുക്കുകൾ ഓരോന്നായി അഴിച്ചു. ഓരോ ഹുക്കും അഴിയുമ്പോഴും, മാലിനിക്ക് നാണവും അത് പോലെ സുഖവും ലഭിച്ചു.

ഹുക്കുകൾ എല്ലാം അഴിച്ച അരുൺ കൈ എടുത്തു.

അരുൺ- അമ്മ എല്ലാം അഴിക്ക്.

മാലിനി- മ്മ്.

മാലിനി പതിയെ അവളുടെ ബ്ലൗസ് ഊരി മാറ്റി.

കറുത്ത ബ്രായിൽ പൊതിഞ്ഞ അവളുടെ മുലകൾ കാണാൻ വല്ലാത്ത ഭംഗിയായിരുന്നു. അരുൺ അത് ആശ്ചര്യത്തോടെ നോക്കി നിന്നു. അതുപോലെ തന്നെ, ബ്രായ്ക്ക് പുറകിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മുലകൾ അതിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ കാണാനും അവന്റെ ഉള്ള് കൊതിച്ചു.

മാലിനി അടുത്തതായി ആ ബ്രായുടെ ഫ്രണ്ട് ഹുക്കും അഴിച്ചു. ബ്രാ ഇരുവശത്തേക്കും അകന്നു.

മാലിനി മനപ്പൂർവമായിരുന്നു അത്തരം ബ്രാ ഇട്ടത്. അരുണിന് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ മടി തോന്നിയാൽ അതു മറികടക്കാൻ ഇതാണ് നല്ലതെന്ന് മാലിനിക്ക് തോന്നിയിരുന്നു. തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് എത്താൻ എന്തും ചെയ്യാൻ മാലിനി മാനസികമായി തയാറെടുത്തിരുന്നു.

ഹുക്ക് അഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മയുടെ മുലവെട്ട് അരുൺ കുറച്ച് കൂടി വ്യക്തമായി കണ്ടു. ആ മുലകൾ നഗ്നമായി കാണാൻ അവന്റെ ഉള്ള് വെമ്പി. തൂങ്ങിക്കിടന്ന ബ്രാ ആ മുലക്കണ്ണുകളെ മറച്ചിരുന്നു.

മാലിനി അവളുടെ മാറിലെ അവസാന മറ നീക്കി, ബ്രായും ഊരി മാറ്റി.

അമ്മയുടെ നഗ്നമായ മുലകൾ അരുണിന്റെ മനസ്സിനെ ഇളക്കി മറിച്ചു. അവൻ തന്റെ യൗവന ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു ഒരു പെണ്ണിന്റെ നഗ്നമായ മുലകൾ നേരിട്ട് കാണുന്നത്. അതും തന്റെ അമ്മയുടെ ഇത്രയും സൗന്ദര്യം തുളുമ്പുന്ന, ഉറച്ച പോർമുലകൾ!

അധികം ഉടയാത്തതും തൂങ്ങാത്തതുമായ വെൺ മുലകൾ. കാലത്തെ വെല്ലുവിളിയ്ക്കുന്നതുപോലെ ഉറപ്പോടെ അവ തലയുയർത്തി നിന്നു. അവയുടെ മുകളിൽ, പന്തങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇരുണ്ട ചുവന്ന മുലക്കണ്ണുകൾ അൽപം മുകളിലേക്ക് ഉയർന്നു നിന്നു. അമ്മയുടെ മെലിഞ്ഞ ശരീരത്തിൽ ഇത്ര വലുപ്പവും കടഞ്ഞെടുത്തതുപോലെയും ഉള്ള മുലകൾ ഉണ്ടെന്നവൻ തിരിച്ചറിയുന്നത് ഇപ്പോഴാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അമ്മ എന്ത് വസ്ത്രം ധരിച്ചാലും അഴക് ഒഴുകുന്നതെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി.

അരുൺ കണ്ണെടുക്കാതെ, പന്തത്തിന്റെ തീനാളങ്ങൾ സ്വർണ്ണ നിറം പൂശിയ, ആ വെൺമുല ശിൽപങ്ങൾ നോക്കിക്കിടന്നു.

മകന്റെ നോട്ടം കണ്ട മാലിനിയുടെ ദേഹം ആകെ കോരിത്തരിച്ചു.

പണ്ടു തന്റെ മുലകുടിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള മകൻ അല്ല. ഇന്ന് ഇവൻ തന്റെ ഭർത്താവാണ്. ഒരു ഒത്ത പുരുഷൻ! അവനിൽ കൊതിയുണർന്നു തുടങ്ങിയതായി അമ്മയ്ക്ക് മനസ്സിലായി. അതാണ് അവൾ കാത്തിരിക്കുന്നതും.വർഷങ്ങളുടെ കാത്തിരിപ്പിന് ശേഷം, ഒരു ആണിന്റെ കരലാളനം ഏൽക്കാൻ ആ വെൺമുലകൾ കൊതിയോടെ കാത്തു നിന്നു.

മാലിനി മകന്റെ രണ്ട് കൈയും പിടിച്ച് അവളുടെ നഗ്നമായ മുലകളിൽ വെച്ചു. അരുണിന്റെ കൈ പതിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ മാലിനിക്ക് വല്ലാത്തൊരു അനുഭൂതി തോന്നി. വിവാഹ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യരാത്രിപോലെ അവളുടെ ഉടൽ ആകെ വിറകൊണ്ടു.

മുമ്പത്തെ ആദ്യരാത്രി മറ്റേതോ ജന്മത്തിലായിരുന്നു എന്നവൾക്ക് തോന്നി.

ഇതാണ് തന്റെ ആദ്യരാത്രി.

ഇതാണ് തന്റെ വരൻ.

ഇനി, ഇതാണ് തന്റെ ജീവിതം.

അവളുടെ മനസ്സിൽ മാറ്റങ്ങൾ നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

അരുൺ പതിയെ അമ്മയുടെ മുലകൾ അമർത്തി ഞെക്കി. പഞ്ഞിക്കെട്ട് പോലുള്ള ആ മുലകളുടെ മൃദുത്വം അവന് വല്ലാതെ ഇഷ്ടമായി. അവൻ പിന്നെയും, പിന്നെയും അമ്മയുടെ മുലകൾ തഴുകി അമർത്താൻ തുടങ്ങി. അമ്മയുടെ മുലകളുടെ പഞ്ഞിക്കെട്ട് ഭാവം മാറി, അവ ഉറച്ചുവരുന്നതുപോലെ അരുണിന് തോന്നി.

മകന്റെ ഓരോ കൈവെപ്പും മാലിനിയുടെ സുഖത്തെ കൂട്ടി. അവൾ അതിന്റെ ലഹരി നന്നായിത്തന്നെ ആസ്വദിച്ചു. മാലിനിയുടെ മുലക്കണ്ണുകൾ പതിയെ ബലം വെക്കാൻ തുടങ്ങി.

അത് അരുണിന്റെ കൈയിൽ തറച്ച് കയറി. അമ്മയുടെ കൂർത്ത മുലക്കണ്ണുകൾ കാണാൻ വേണ്ടി അരുൺ കൈമാറ്റി. ആ രണ്ട് മുലക്കണ്ണുകൾ അവനെത്തന്നെ നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. എവിടെയായിരുന്നു ഇത്രകാലം എന്ന് ചോദിക്കുമ്പോലെ!

അരുൺ പെട്ടെന്ന് തന്റെ വിരലുകൾ അമ്മയുടെ മുലക്കണ്ണുകളിൽ വെച്ചു. എന്നിട്ട് ചൂണ്ടുവിരലിനും, തള്ളവിരലിനും ഇടയിലാക്കി അവയെ പതിയെ അമർത്തി ഞെരടി.

മാലിനി- അഹ്…മ്മ്…

മകന്റെ ഞെരടലിന്റെ സുഖം മാലിനിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഭാഗത്തേക്കും വ്യാപിച്ചു.

മാലിനിയുടെ സുഖത്തോടെയുള്ള ശീൽക്കാരം അരുണിന് വല്ലാതെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അമ്മയുടെ ആ കിളിനാദം കേൾക്കാൻ അരുൺ പിന്നെയും മുലക്കണ്ണുകൾ ഒപ്പം ഞെരടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

മാലിനി ഉച്ചത്തിലും, വളരെ സുഖത്തിലും ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കി.

മാലിനി- മ്മ്... ആഹ്.. മോനെ.. മ്മ്...

അരുൺ അത് നല്ലത് പോലെ ആസ്വദിച്ചു. മുലക്കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് അരുൺ കൈ എടുത്തു.

മാലിനി പതിയെ അവളുടെ നിലവിളിയും നിർത്തി.

അരുൺ അമ്മയുടെ സുഖം അനുഭവിക്കുന്ന കണ്ണുകളിൽ നോക്കി. മാലിനി പുഞ്ചിരിച്ചു. അമ്മയ്ക്ക് താൻ സുഖമാണ് നല്കുന്നതെന്ന അറിവിൽ അവന്റെ അരക്കെട്ടിൽ പൗരുഷം ഉണർന്നു. അമ്മ തന്നെ ഇപ്പോഴും ‘മോനെ’ എന്ന് വിളിക്കുന്നത് അവനിൽ കൂടുതൽ ആവേശമുണർത്തി.

അരുൺ തന്റെ നെഞ്ചിൽ നിന്ന് അമ്മയെ താങ്ങി ബെഡിൽ കിടത്തി. എന്നിട്ട് അമ്മയുടെ മുകളിൽ കയറി.

രണ്ട് പേരും അൽപ്പം നേരം കാമത്തോടെ പരസ്പരം നോക്കി.

മാലിനി നാക്ക് പുറത്ത് ഇട്ടു. എന്നിട്ട് അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ നനച്ചു. മകന്റെ ചുംബനം ഏൽക്കാൻ അവൾ തയ്യാറായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അമ്മയുടെ തയ്യാറെടുപ്പുകൾ മനസ്സിലാക്കി അരുൺ തന്റെ ചുണ്ട്, അമ്മയുടെ ചുണ്ടിൽ ചേർത്തു. ആ നനഞ്ഞ ചുണ്ടിൽ ചുണ്ട് ചേർന്നപ്പോൾ അരുണിന് വല്ലാത്ത തണുപ്പും, സുഖവും, സമാധാനവും തോന്നി. തന്റെ ആശങ്കകൾ മാഞ്ഞുപോയത് അവൻ അറിഞ്ഞു.

പതിയെ അവർ ചുണ്ടുകൾ ചലിപ്പിച്ചു. സാവധാനം ആയത് കൊണ്ട്, ചുംബനത്തിന്റെ മുഴുവൻ സുഖവും അവർ അറിഞ്ഞു.

അരുൺ അമ്മയുടെ കീഴ്ച്ചുണ്ട് നുണഞ്ഞപ്പോൾ മാലിനി മകന്റെ മേൽച്ചുണ്ടും നുണഞ്ഞു.

ഒരിക്കൽ കൂടി അമ്മയുടെ ചുണ്ടിന്റെ മധുരം നുകർന്ന് കൊണ്ട് അവൻ മെല്ലെ താഴേക്ക് തല ചലിപ്പിച്ചു.

മാലിനിയുടെ രണ്ട് മുലക്ക് നടുവിൽ മുഖം ചേർത്തു കൊണ്ട് അവൻ അൽപ്പം നേരം കിടന്നു. അമ്മയുടെ മാറിലെ സുഖം എന്താണെന്ന് അരുൺ വേണ്ടുവോളം അറിഞ്ഞു. മാറിലെ ചൂട് എല്ലാം അനുഭവിച്ച് കഴിഞ്ഞ് അരുൺ അമ്മയുടെ ഒരു മുല വായിലാക്കി.

മകന്റെ ചുണ്ട് മുലയിൽ പതിഞ്ഞപ്പോൾ മാലിനി വല്ലാതെ കോരിത്തരിച്ചു.

അരുൺ സാവധാനം ആ മുല ഊമ്പി. ഇന്നും അമ്മയുടെ മുലയുടെ രുചി ഒട്ടും കുറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് അരുണിന് മനസ്സിലായി.

പണ്ട് വിശപ്പടക്കാൻ അരുൺ കുടിച്ചത് പോലെ അല്ല, ഇപ്പോഴത്തെ അവന്റെ ഓരോ ചലനത്തിനും പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ ആവാത്ത സുഖം മാത്രമേ മാലിനിക്ക് ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. മാലിനി ഒരു കൈ മകന്റെ തലയിൽ വെച്ചു. എന്നിട്ട് അവന്റെ തല കൂടുതലായി തന്റെ മാറിലേക്ക് ചേർത്തു.

അരുണിന്റെ മുഖം ഇപ്പോൾ മാലിനിയുടെ മുലയിൽ നന്നായി അമർന്നിരിക്കുകയാണ്.

അവൻ ചപ്പിവലിക്കുമ്പോൾ എടുക്കുന്ന ഓരോ ശ്വാസവും മാലിനിയുടെ മാറിനേക്കാളും ചൂട് ഉണ്ട്.

അതെല്ലാം പതിക്കുമ്പോൾ മാലിനിയുടെ സുഖത്തിന്റെ വീര്യം നന്നായി കൂടി.

അരുൺ അമ്മയുടെ മുലക്കണ്ണ് വീണ്ടും നുണഞ്ഞു. ആ കൂർത്ത മുലക്കണ്ണന്, അമ്മയുടെ പാലിന്റെ മാധുര്യത്തിനേക്കാളും, ഉണർന്ന ഒരു പെണ്ണിന്റെ വീര്യമായിരുന്നു.

മതി മറന്നുള്ള മുലകുടി മതിയാക്കി, അരുൺ അമ്മയുടെ വയറ് ലക്ഷ്യമാക്കി പോയി. അരുൺ മാലിനിയുടെ വയറിന്റെ അടുത്ത് എത്തി. പാവാടയുടെ കറുത്ത ചരടാൽ ബന്ധിച്ച ആ വയറ് കാണാൻ വല്ലാത്തൊരു ഭംഗിയായിരുന്നു. അരുൺ കുറച്ചു നേരം അത് ആസ്വദിച്ച് കഴിഞ്ഞ് അവന്റെ മുഖം അമ്മയുടെ വയറിൽ മുട്ടിച്ചു. അരുൺ അമ്മയുടെ മൃദുലമാർന്ന വയറിൽ പതിയെ ചുംബിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

മകന്റെ മുഖം പതിഞ്ഞപ്പോൾ മാലിനിക്ക് വല്ലാത്ത സുഖം തോന്നി. അവന്റെ ഓരോ ചുംബനവും വിറയ്ക്കുന്ന വയറോടെയാണ് മാലിനി ഏറ്റ് വാങ്ങിയത്.

അരുൺ അടുത്തതായി അവന്റെ നാവ് അമ്മയുടെ പൊക്കിളിലേക്ക് നീട്ടി നക്കി. എന്നിട്ടവൻ നാവൊന്ന് കറക്കി.

മാലിനി മകന്റെ പ്രവർത്തിയിൽ അങ്ങേയറ്റം സുഖിച്ചു. അവന്റെ നാവിന്റെ ഓരോ കറക്കത്തിലും അടിവയറ്റിൽ മഞ്ഞ് കോരിയിട്ടത് പോലെ അവൾക്ക് തോന്നി.

കുറച്ചുനേരം കൂടി അമ്മയുടെ വയറ് ആസ്വദിച്ച അരുൺ, മാലിനിയുടെ അടിപാവാടയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. എന്നിട്ട് മുഖം അതിൽ അടുപ്പിച്ചു. രണ്ട് വള്ളികൾ കൊണ്ട് ബന്ധിച്ച മാലിനിയുടെ ശരീരം അവനെ വല്ലാതെ കൊതിപ്പിച്ചു. അരുൺ കടിച്ചു കൊണ്ട് തന്നെ അടിപാവാടയുടെ വള്ളി അഴിച്ചു. അരയിലെ ബന്ധനം അഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാലിനി ബെഡിൽ കിടന്ന് ഒന്ന് പുളഞ്ഞു.

അരുണിന്റെ ഉള്ള് അമ്മയുടെ നഗ്ന ശരീരം കാണാൻ വെമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു സമ്മാനപ്പൊതി അഴിക്കും പോലെ മകൻ അമ്മയുടെ അടിപാവാട ആദ്യം താഴേക്ക് ഊരി മാറ്റി.

കണ്ണുകൾ അടച്ചുപിടിച്ച് സുഖത്തിന്റെ തേനലകളിൽ ആറാടി അവൾ തന്റെ നടുവും കാലുകളും ഉയർത്തി മകനെ സഹായിച്ചു.

പന്തങ്ങളുടെ ചുവന്ന വെളിച്ചത്തിൽ അമ്മയുടെ പാദങ്ങൾ മുതൽ അരക്കെട്ടുവരെ അരുൺ നോക്കി. ഇപ്പോഴും യൗവനം തുടിക്കുന്ന അമ്മയുടെ വെളുത്ത, രോമങ്ങളില്ലാത്ത തുടകൾ അവനിലെ പുരുഷാസക്തി പുതിയ ഉയരങ്ങളിലേക്ക് ഉയർത്തി.

മാലിനി രോമങ്ങൾ മുഴുവൻ മാറ്റിയത് അവനെ ഉണർത്താൻ തന്നെയാണെന്ന് അവനറിയില്ലല്ലോ.

അവന് അമ്മയുടെ പാദങ്ങളിൽ ഉമ്മ വെക്കാൻ തോന്നി. കിടക്കയിൽ അമ്മക്കരികിൽ മുട്ടുകുത്തി നിന്ന് അരുൺ മാലിനിയുടെ കാൽവിരലുകൾ മുതൽ മുകളിലേക്ക് ഉമ്മവെക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവന്റെ ഓരോ ഉമ്മയ്ക്കും, മാലിനിയുടെ ദേഹം പൊട്ടിത്തരിച്ചു. ജീവിതത്തിൽ മുൻപൊരിക്കലും അനുഭവിക്കാത്ത പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു അവളുടെ മകൻ അവൾക്കായി നൽകുന്നത്.

അമ്മക്ക് തന്റെ ഉമ്മകൾ സുഖം നൽകുന്നുണ്ടെന്നത് അവന്റെ തലയിലെ അമ്മയുടെ വിരലുകൾ മുടിയിൽ ഓടുന്നതിൽനിന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. അതവന് കൂടുതൽ സംതൃപ്തി പകർന്നു.

അകം തുടകളിൽ മാറി മാറി ഉമ്മവെച്ച് അവൻ മെല്ലെ മെല്ലെ അമ്മയുടെ തുടകളുടെ സംഗമസ്ഥാനത്ത് എത്തി.

മാലിനി അതുവരെ പുളയുകയായിരുന്നു. അവളുടെ ദേഹം മുഴുവൻ തേൻ ഉറുമ്പുകൾ ഓടുന്നതുപോലെ തോന്നി.

മാലിനിയുടെ മുകളിൽ ഇരുവശത്തുമായി മുട്ടുകുത്തി അരുൺ അമ്മയുടെ പാന്റീസിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും വിരലുകൾ കോർത്തു. പിന്നെ പാന്റീസും, താഴേക്ക് ഊരി മാറ്റി.

പൂർണ്ണ നഗ്നയായി, ഒരു രോമം പോലും ഇല്ലാത്ത തന്റെ പൂങ്കാവനം തന്റെ മകനായി/ഭർത്താവിനായി കാഴ്ചവെച്ച്, ഒരു അപ്സരസിനെ പോലെ കിടക്കുകയാണ് മാലിനി.

ആരെയും മയക്കുന്ന ആ സൗന്ദര്യം അരുൺ വേണ്ടുവോളം ആസ്വദിച്ചു. തന്റെ അമ്മയുടെ സൗന്ദര്യം ആദ്യമായിക്കാണുന്ന അവന്റെ കണ്ണുകൾ മഞ്ഞളിച്ചു. ഇതുവരെ അമ്മയെ ഇങ്ങനെ അവൻ കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നല്ലോ. ഇത്ര യുവത്വം തുളുമ്പുന്ന മുഖവും ശരീരവും ആയിരുന്നു അമ്മയ്ക്കെന്നത് അവന്റെ മനസ്സിൽ അമ്മയോടുള്ള സ്നേഹം പലമടങ്ങ് ഇരട്ടിപ്പിച്ചു. അമ്മ തന്റെ മാത്രം സ്വന്തം എന്നത് അവനിൽ നേരിയ അഹങ്കാരം ഉണർത്തുന്നതായി അവനു തോന്നി.

തങ്ങളുടെ പ്രായവ്യത്യാസം പോലും ഇരുവർക്കും അനുഭവപ്പെട്ടില്ല.

അരുണിന് തന്റെ പ്രാണപ്രേയസ്സി കിടക്കുന്നതേ തോന്നിയുള്ളൂ.

മാലിനിയ്ക്ക് തന്റെ യുവകാമുകൻ, തന്നെ സുഖിപ്പിക്കാൻ മാത്രം ഉണ്ടായവൻ എന്ന് തോന്നി.

അരുൺ അമ്മക്ക് കൂട്ടായി അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളും അഴിച്ച് മാറ്റി.

മകന്റെ നഗ്ന ശരീരവും അവന്റെ വലുപ്പമുള്ള, വളഞ്ഞുയർന്ന് നില്ക്കുന്ന കുണ്ണയും മാലിനിയെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. കുറെ നാളിന് ശേഷം ഒരു ആണിനെ നഗ്നമായി കാണുന്നതിന്റെ സന്തോഷവും, ആവേശവും അവളുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ട്. മകന്റെ കുണ്ണ ഇത്ര ശക്തമായി എഴുന്നേറ്റുനിൽക്കുന്നത്, തന്നെക്കണ്ടിട്ടും തനിക്കുമാത്രമായിട്ടും ആണെന്ന ചിന്തയിൽ, അവൾ അഭിമാനത്താൽ ആകെ വിറകൊണ്ടു.

മാലിനി കൈകുത്തി ബെഡ്ഡിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്ന്, അവളുടെ കൈ മകന്റെ ശരീരത്തിൽ വെച്ചു. എന്നിട്ട് അവന്റെ നെഞ്ചിലും വയറിലും വെറുതെ കൈ ഓടിച്ചു.

അമ്മയുടെ മൃദുലമായ കൈ ചലിക്കുന്ന ഓരോ നിമിഷവും മകന്റെ ഉള്ളിൽ സുഖം കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അരുണിന്റെ ശരീരം തലോടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാലിനിക്ക് ഒരു കാര്യം മനസ്സിലായി അവൻ ഒത്തൊരു പുരുഷനായിരിക്കുന്നു. ഒട്ടും മേദസ്സില്ലാത്ത, ഉറച്ച ശരീരവു, മനസ്സുനിറയെ സ്നേഹവും ഉള്ള, തന്റെ പുരുഷൻ!

മാലിനിയുടെ കൈ പതിയെ അരുണിന്റെ കുണ്ണയിലേക്ക് ചലിച്ചു. അവളുടെ കൈ കുണ്ണയിൽ പതിഞ്ഞതും അരുണിന്റെ ശരീരം നന്നായി വിറച്ചു. മാലിനി അവളുടെ മൃദുലമായ കൈ കൊണ്ട് ആ കുണ്ണ പതിയെ തഴുകി. എന്നിട്ട് മകന്റെ കുണ്ണ കയറി ഇറങ്ങുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന സുഖത്തെ ഓർത്ത് അവൾ ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു.

അമ്മയുടെ ഓരോ ചലനവും അരുണിന്റെ കുണ്ണയുടെ വലുപ്പം കൂട്ടി. ഇത്രയും നാളും ലഭിക്കാത്ത ഒരു അനുഭൂതിയുടെ ലഹരിയിൽ ആയിരുന്നു അവൻ. സുഖത്താൽ അവന്റെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞുപോയി. തന്റെ അമ്മയാണിങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്ന ചിന്തയിൽ, അവന്റെ കുണ്ണ ബലവത്തായി ഉയർന്നുനിന്ന് പിടച്ചു.

മാലിനി കുറച്ചു നേരം കൂടി മകന്റെ കുണ്ണയെ തഴുകി. ഇരുപതിനുമേൽ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരു പുരുഷന്റെ കുണ്ണയിൽ അവൾ തഴുകുകയായിരുന്നു. ഇത്രയും കാല ഇതുപോലെയൊന്ന് തൊടാൻ താൻ ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന് അവൾ ആശ്ചര്യത്തോടെ ഓർമ്മിച്ചു. ഇന്ന് സ്വന്തം മകന്റെ ഭാര്യയായി, അവന്റെ പൗരുഷത്തെ തലോടുമ്പോൾ തനിക്കു കിട്ടുന്ന സുഖം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ ആവുന്നില്ല.

അവസാനം അമ്മയുടെ പൂറ്റിൽ കുണ്ണ കേറ്റാൻ അരുൺ തീരുമാനിച്ചു. അവൻ അമ്മയുടെ കൈ കുണ്ണയിൽ നിന്ന് മാറ്റി. എന്നിട്ട് മാലിനിയോട് കിടക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അരുൺ- അമ്മേ കിടക്ക്.

മാലിനി- മ്മ്

മാലിനി മകൻ പറഞ്ഞത് പോലെ കേട്ടു. രണ്ട് കാലും നന്നായി അകത്തി, ഉയർത്തി, മടക്കി വെച്ചു.

അരുൺ ആ സ്വാഗതമോതുന്ന കാലുകൾക്കിടയിലേക്ക് ചാഞ്ഞ് അമ്മയുടെ ചുണ്ടുകളെ തന്റെ ചുണ്ടുകളാൽ തഴുകി. അവന്റെ കുണ്ണ അമ്മയുടെ പൂറ്റിൽ മുട്ടി. അറിയാതെ അവൻ അമ്മയുടെ പൂറിന്റെ വാതിൽക്കൽ അവന്റെ കുണ്ണ ഉരച്ചു.

മകന്റെ ഇരുമ്പ് കുണ്ണയുടെ ബലം മാലിനിയുടെ പൂറ്റിൽ ഒരു മിന്നലായി പടർന്നു. മാലിനിക്ക് തേനുറവ പൊട്ടി ഒഴുകിത്തുടങ്ങിയിട്ട് ഏറെ നേരമായിരുന്നു,

അരുൺ അവന്റെ കുണ്ണ അകത്തേക്ക് കയറ്റാൻ ശ്രമിച്ചു. കുറെ വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം കയറുന്നത് കൊണ്ട് അത്ര എളുപ്പം ആയിരുന്നില്ല അരുണിന്റെ കുണ്ണയുടെ കയറ്റം.

കൂടാതെ അവന്റെ കുണ്ണയുടെ വലുപ്പവും അവൾക്ക് ചിന്തിക്കാവുന്നതിലും കൂടുതൽ ആയിരുന്നു. എത്രയോ വർഷം മുമ്പ് ഹരിനാരായണന്റെ കുണ്ണ കയറിയതാണ്. അതിന് ഇത്രമാത്രം വലിപ്പം ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നവൾ ഓർത്തു. കൂടാതെ ആ പ്രായത്തിൽ ഹരിനാരായണനും, മാലിനിക്കും, പരസ്പര സുഖത്തേപ്പറ്റി ഒന്നും അറിയില്ലായിരുന്നു. കൂടാതെ പേടിയും.

എന്നാൽ തന്റെ മകൻ അങ്ങനെയല്ല. താനാണ് അവന് എല്ലാം. പേടിക്കേണ്ട കാര്യവും ഇല്ല. അവൾ താഴേക്ക് കൈ എത്തിച്ച് മകന്റെ കുണ്ണയെ പിടിച്ച് മെല്ലെ തന്റെ കവാടത്തിൽ രണ്ടു വട്ടം ഉരച്ചു. തന്റെ തേൻ അതിന്റെ മകുടത്തിൽ പുരണ്ടു എന്നവൾക്കറിയാം. എന്നിട്ട് മെല്ലെ തന്റെ പൂറിന്റെ വാതിൽക്കൽ അതിന്റെ മകുടം വച്ചശേഷം ഒന്ന് ചെറുതായി അകത്തേക്ക് തള്ളി. അതോടൊപ്പം മറ്റേക്കൈകൊണ്ട് അവന്റെ ചന്തിയിൽ ഒന്നിൽ കൈ വെച്ച് താഴേക്കമർത്തി.

സിഗ്നൽ കിട്ടിയതറിഞ്ഞ അരുൺ സർവ്വശക്തിയും എടുത്ത് കുണ്ണ കയറ്റി. ഇത്തിരി പണിപ്പെട്ടിട്ട് ആണെങ്കിലും അരുണിന്റെ കുണ്ണ ലക്ഷ്യം കണ്ടു. അമ്മയിലേക്കത് മുഴുവനായി കയറി. അമ്മയുടെ ഇരുവശത്തുമായി കൈകൾ കുത്തി അരുൺ നിന്നു. അമ്മയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

മാലിനി –ആഹ്ഹ്.. മോനേ.. മ്മ്.. ആഹ്.. ങ്...

മകന്റെ കുണ്ണ കയറിയപ്പോൾത്തന്നെ മാലിനി ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു.

അമ്മയുടെ ആ കാമം കലർന്ന ശബ്ദം അരുണിനെ വല്ലാതെ കോരിത്തരിപ്പിച്ചു. അരുൺ പതിയെ മുന്നിലോട്ടും പിന്നിലോട്ടും ചലിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ കുണ്ണ സാവധാനം മാലിനിയുടെ പൂറിൽ കയറി ഇറങ്ങി.

മാലിനി സുഖത്തിൽ ആറാടി. ഇത്രയേറെ വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം കിട്ടുന്ന, താൻ എന്നോ മറന്നുപോയ ഈ സുഖം, അവൾക്ക് പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാത്തത് ആയിരുന്നു.

അരുൺ പിന്നെയും അടി തുടർന്നു. ഓരോ അടിയിലും അവരുടെ ശരീരം പതിയെ കൂട്ടിമുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിൽ നിന്ന് ചെറിയ ശബ്ദവും ഉണ്ടാവാൻ തുടങ്ങി. അമ്മയുടേയും, മകന്റേയും തേൻ ഒഴുകി, അമ്മയുടെ, മകൻ വന്ന വഴി സുഗമമാവാൻ തുടങ്ങി.

അരുൺ അമ്മയെ ശ്രദ്ധിച്ചു. ആ മുഖത്ത് മിന്നിമാറുന്ന ഭാവങ്ങൾ അവന്റെ ഉള്ളിൽ അമ്മക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന രൂപത്തെ തച്ചുടയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു. ആ സ്ഥാനത്ത് അമ്മയെന്ന കാമുകിയും, ഭാര്യയും ചേക്കേറി.

തന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ വന്നിരുന്നത് ഈ നിമിഷങ്ങൾ ആയിരുന്നു എന്നതും, ഇതാണ് തന്നോട് ആരോ അറിയിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നതെന്നും അവന് മനസ്സിലായി. താൻ അതിനെ എതിർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇനി മുതൽ, ഇതു മാത്രമാണ് സത്യം.

ഈ ചിന്തകൾ അവന്റെ കുണ്ണയെ വീണ്ടും ഉത്തേജിപ്പിച്ചു. അതവന്റെ ആവേശം കൂട്ടി. ഇതെത്രയോ മുമ്പേ വേണ്ടതായിരുന്നു എന്നവൻ മോഹിച്ചു. ഇനി തന്റെ ജീവിതം ഇതാണെന്ന് അവൻ ഉറപ്പിച്ചു.

ഓരോ തവണ മകന്റെ കുണ്ണ തിങ്ങി നിറഞ്ഞ് കേറുമ്പോഴും മാലിനി എല്ലാം മറന്ന് ആസ്വദിച്ചു. മകന്റെ കുണ്ണയുടെ ചലനം ഒരിക്കലും നിൽക്കരുത് എന്ന് അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. എത്ര പെട്ടെന്നാണ് തന്റെ ആശങ്കകൾ മാറി ആസ്വാദനമായത് എന്നവൾ അതിശയിച്ചു. തന്റെ മകനും അതേ തലത്തിലാണെന്നത് അവൾക്ക് ആഹ്ളാദമായി. അവൻ ഇനി തങ്ങളുടെ ജീവിതം ഉൾക്കൊള്ളും എന്നവൾക്ക് ഉറപ്പായി. അത് തന്റെ അരക്കെട്ടിൽ അവന്റെ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന വേഗത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അവൾ അറിഞ്ഞു. അവളുടെ അരക്കെട്ട് അടിയിൽ നിന്ന് മകന്റെ താളത്തിനൊപ്പം ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. താൻ എന്നോ മറന്നുപോയ, ഇനി കിട്ടില്ലെന്നുറപ്പിച്ചിരുന്ന ആ രതിതാളം വീണ്ടും തന്നിൽ ശക്തിയായി, പുതുമയോടെ തിരിച്ചെത്തിയതിൽ അവളുടെ ഹൃദയം തുടികൊട്ടി.

അരുൺ കേറ്റുന്നതിന്റെ കൂടെ അമ്മയുടെ ആടിക്കളിക്കുന്ന മുലകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. എന്നിട്ട് അതിൽ ഒരെണ്ണം കൈക്കലാക്കി വെറുതെ അമർത്തി കൊണ്ടിരുന്നു. അരുണിന്റെ ആ പ്രവർത്തിയും മാലിനിക്ക് ബോധിച്ചു.

പതിയെ പതിയെ മാലിനിയുടെ ശീൽക്കാരത്തിന്റെ ശബ്ദം കൂടി കൊണ്ടിരുന്നു.

മാലിനി –ആഹ്ഹ്.. ആഹ്ഹ്..

അമ്മ എല്ലാം മറന്ന് സുഖിക്കുകയാണെന്ന് അരുണിന്ന് മനസ്സിലായി.

അരുൺ അവന്റെ അടിയുടെ സ്പീഡ് കൂട്ടി.

മാലിനി സുഖ-നിലവിളിയുടെയും.

അരുൺ- അമ്മേ... മ്മ്.. ങ്... ആഹ് ആഹ്... അമ്മയായതിനാലാണോ ഇത്ര സുഖം.. ഹ്.. ഹ്.. ഹ്ഹ്. എനിക്കിനി നിർത്താൻ ആവില്ലമ്മേ..

അരുൺ വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

മാലിനി- മോനെ.. നീയാണെന്റെ എല്ലാം... അടിച്ച്കേറ്റ്.. അമ്മ നിറയട്ടെ.. നീ അമ്മയിൽ നിറഞ്ഞുരഞ്ഞാണ് കേറണത്... ഇനി നമുക്ക് നിർത്താൻ പറ്റില്ല.. മകനായാൽ ഇത്ര സുഖം എന്നറിവില്ലായിരുന്നു... നമുക്ക് നിർത്തണ്ടടാ..

അവരുടെ സുഖ മന്ത്രണങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

ഒന്നവർക്ക് മനസ്സിലായി. പരസ്പരം 'മോനേ' എന്നും 'അമ്മേ' എന്നും വിളിക്കുമ്പോൾ കപടതകളില്ലാത്തതിനാൽ അവരുടെ ആവേശം കൂടുന്നുണ്ട് എന്നത്.

ഇപ്പോൾ അവരുടെ ശരീരം നല്ല ശക്തിയിൽ ആണ് കൂട്ടിമുട്ടുന്നത്. അതിന്റെ ശബ്ദം അവിടെ മൊത്തം നിറഞ്ഞു.

കുറെ നേരം അരുൺ നിർത്താതെ കുണ്ണയെ കയറ്റി കൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം അവന്റെ കുണ്ണ പാൽ തെറിപ്പിക്കും എന്ന വക്കിലായി. അപ്പോഴാണ് അമ്മയുമായാണ് സെക്സ് ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ള ബോധം അവന് വന്നത്. അരുൺ പെട്ടെന്ന് തന്നെ കുണ്ണ ഊരാൻ ശ്രമിച്ചു.

അരുണിന്റെ ഒരോ ഭാവമാറ്റങ്ങളും അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കിക്കിടന്ന് കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന മാലിനിക്കത് മനസ്സിലായി. മാലിനി ഉടനെ അവന്റെ അരക്കെട്ടിൽ തന്റെ കാലുകൾ പൂട്ടി. അവന്റെ അരക്കെട്ടിനെ തന്നിലേക്ക് കൂടുതൽ അമർത്തി.

മാലിനി- അകത്തൊഴിക്കെടാ മോനെ. നിന്റെ വിത്ത് എന്റെ ഗർഭപാത്രം നിറക്കണം. ഇവിടെവച്ചു തന്നെ. ഇനിയുള്ള എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും നിറക്കണം. ഞാൻ എന്റെ മകനിൽ നിന്ന് ഗർഭിണിയാകണം. നിന്റെ കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കണം. എന്നാലേ നമ്മുടെ ശാപമോക്ഷം പൂർണ്ണമാകൂ. അതാണ് സ്വാമി പറഞ്ഞത്.

അതുകേട്ട് അവന്റെ കുണ്ണ, അമ്മയുടെ യോനിക്കുള്ളിൽ പലവട്ടം തുടിച്ചു. തന്റെ കുണ്ണ ഇരട്ടി വലുപ്പം വച്ചതുപോലെ അവന് തോന്നി. തന്റെ ഭാര്യ എന്നതിനേക്കാൾ *അമ്മയെ ഗർഭിണിയാക്കുക* എന്നതാണ് തനിക്ക് കൂടുതൽ പ്രിയം എന്നവൻ പൊടുന്നനേ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

മാലിനിക്കത് അവൻ ഒന്നും പറയാതെ തന്നെ മനസ്സിലായി. *അതാണ് അമ്മ-മകൻ ബന്ധം.*

അവൾ കൈകൾ മകന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റി അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ തന്നിലേക്കടുപ്പിച്ച് ചപ്പിവലിച്ചു. നാക്ക് അവന്റെ വായ്ക്കുള്ളിൽ കടത്തി, അവന്റെ നാവിനെ ഊമ്പി. അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി തന്റെ അരക്കെട്ടിളക്കി.

പന്തങ്ങളുടെ ശോഭയിൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന അമ്മയുടെ, തന്റെ ഭാര്യയുടെ, മുഖത്തെ കാമാഗ്നി കണ്ട് അവന്റെ കുണ്ണയുടെ വലുപ്പം ഇരട്ടിയായി. തന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് എന്തൊക്കെയോ പൊട്ടിയൊഴുകി വരുന്നത്പോലെ അരുണിന് തോന്നി.

അമ്മയുടെ മുഖത്തു നിന്ന് തന്റെ മുഖം ഉയർത്തി അവൻ ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. കിതപ്പിനിടയിൽ അവൻ അമ്മയോട് ചോദിച്ചു,

അരുൺ- അമ്മേ, ഓപ്പോൾ?

മാലിനി- ഓപ്പോൾക്ക് മനസ്സിലാകും.

അരുൺ- എങ്ങനെ നമ്മൾ പറയും?

മാലിനി- ഞാൻ അറിയിച്ചോളാം സമയമാകുമ്പോൾ. വരാറായല്ലേ? നീയൊഴിക്ക്. എന്റെ ഗർഭപാത്രം നിറയട്ടെ.

അതോടെ അവന്റെ കുറ്റബോധം മാറി.

അവൻ മുഖം താഴ്ത്തി അമ്മയുടെ ചുണ്ടുകൾ ചപ്പിവലിച്ച് തന്റെ കുണ്ണയെ അമ്മയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് തള്ളി. എന്നിട്ട് അവിടെ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു.

തന്റെ മകന് ഒഴുകാറായെന്ന് മനസ്സിലായ മാലിനി ഇരുകാലുകളും അവന്റെ ചന്തിയിൽ അമർത്തി അവന്റെ കുണ്ണയെ പൂർണ്ണമായി തന്നിലേക്കാഴ്ത്തി, യോനീഭിത്തികളാൽ പിഴിയാൻ തുടങ്ങി.

പെട്ടെന്ന് വെട്ടിവിറച്ച അവന്റെ കുണ്ണ കുറച്ച് പാൽ അമ്മയുടെ നേരെ ഗർഭപാത്രത്തിലേക്ക് ചീറ്റി. കുറച്ചു പാൽ തെറിച്ചപ്പോൾ തന്നെ അവന് വല്ലാത്ത സുഖം തോന്നി. അവൻ പെട്ടെന്ന് തന്നെ ബാക്കിയും അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ അടിച്ചൊഴിച്ചു.

അവന്റെ അരക്കെട്ട് അമ്മയിൽ വെട്ടി വെട്ടി വിറച്ച് പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇക്കിളിയും, പറയാനാവാത്ത സുഖങ്ങളും, തലക്കകത്ത് പൊട്ടിവിരിയുന്ന വർണ്ണക്കുടകളും, ദേഹമാകെ തളരുന്ന തോന്നലും, താൻ അമ്മയിലേക്ക് ഇറങ്ങിയിറങ്ങിപ്പോകുന്നു എന്ന ചിന്തയും, എല്ലാംകൂടെ അരുണിന്റെ ആദ്യ സുരതം അവന് ജീവിതത്തിൽ മറക്കാനാവാത്ത അനുഭവമാണ് സമ്മാനിച്ചത്. തന്റെ പാലൊഴുക്ക് ഒരിക്കലും നിലക്കില്ലെന്നും, നിലക്കല്ലേയെന്നും ഒരേസമയം അവൻ ഹൃദയംഗമമായി ആഗ്രഹിച്ചു. താൻ അമ്മയിലേക്കാണ് തന്റെ ജീവനെ ഒഴുക്കുന്നതെന്ന ചിന്ത വീണ്ടും അവന്റെ ഒഴുക്കു കൂട്ടിയതായി തോന്നി.

മകൻ തന്നിലേക്ക് നിർത്താതെ ചീറ്റിച്ചീറ്റിയൊഴുക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ ശാപമോക്ഷത്തിന്റെ ജീവജലമാണെന്നും, അവൻ വീണ്ടും തന്നിലേക്ക് വന്ന് തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിന്റെ വിത്തിടുകയാനെന്നും മാലിനിയുടെ മനസ്സിൽ ഒരു മിന്നൽ പോലെ തെളിഞ്ഞു. അതോടെ അവളുടെ ദേഹമാകെ പൂക്കുട ചൊരിഞ്ഞതുപോലെ സുഖമലരുകൾ പൊട്ടിവിരിഞ്ഞ് അവളാകെ പൂത്തുലഞ്ഞു. പുത്രദണ്ഡിനെ തന്നിലേക്ക് ആവതും ആഴ്ത്തി അവന്റെ രേതസ്സ് മുഴുവൻ സ്വയമറിയാതെ അവൾ പിഴിഞ്ഞെടുത്തു. ഇനിയും, ഇനിയും, ഇനിയും വേണം എന്ന ചിന്തമാത്രം മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു.

എന്തിനായിരുന്നു തന്റെ ആകുലതകൾ എന്നുപോലും അവൾ ഒരു നിമിഷം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ഇത് തങ്ങളുടെ നിയോഗമാണ്. എന്തിനാണ് അതിനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ നോക്കിയതെന്നെ അവൾ ആലോചിച്ചു. അപ്പോഴെല്ലാം അവളുടെ അരക്കെട്ടിനുള്ളിൽ മകന്റെ പൗരുഷം വിങ്ങിവിങ്ങിപ്പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അത് നില്ക്കണ്ട എന്നവൾ മനസ്സിൽ അവനോട് പറഞ്ഞു.

ആദ്യ രതിയിൽ, അതും തന്റെ എല്ലാമായ അമ്മയോടൊപ്പമുള്ള സ്വർഗ്ഗീയ രതിയിൽ അവന്റെ ജീവൻ തുടിക്കുന്ന വിത്തുകൾ അമ്മയിലേക്ക് പുഴപോലെയൊഴുകി.

മാലിനിയുടെ പൂറും നിറഞ്ഞ് അത് ഒഴുകി. അവളുടെ കാലുകൾ മകന്റെ അരക്കെട്ടിനെ കൂടുതൽ പൂട്ടി തന്നിലേക്കമർത്തി. അവന്റെ കുണ്ണ തന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്ത് എത്തി ഉണ്ടകൾപോലെ വെട്ടിവെട്ടി പാൽ ഒഴുക്കുന്നത് അവൾ രതി സുഖമയക്കത്തിൽ അറിഞ്ഞു.

ആ ആദ്യ രതിസുഖത്തിൽ, കിതപ്പിനിടയിൽ അവന്റെ കണ്ണുകൾ കൂമ്പിയടഞ്ഞുപോയി. നിർത്താതെ അവന്റെ കുണ്ണ അമ്മയ്ക്കുള്ളിൽ പാൽ നിറച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വാണമടിച്ചപ്പോളൊന്നും ഒരിക്കലും, ഇത്രയും പാൽ തന്നിൽ നിന്ന് ഒഴുകിയിട്ടില്ല എന്നവൻ ആ തളർച്ചക്കിടയിലും ഓർത്തു. അമ്മയെയാണ് പണ്ണുന്നതെന്ന ചിന്തയിൽ നിന്നാണ് ഇത്രയും ഒഴുക്ക് എന്നവന് മനസ്സിലായി. കൂടാതെ അമ്മ ആവശ്യപ്പെട്ട കാര്യവും. തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞ്. അതോ കുഞ്ഞുങ്ങളോ?

മകന്റെ ചൂടുപാൽ മാലിനിക്ക് അടിവയറ്റിനുള്ളിൽ നല്ല സുഖം പകർന്നു. ഇന്നു തന്നെ താൻ ഗർഭിണിയായേക്കും എന്നവൾക്ക് തോന്നി. ഇത്രയും പാൽ തന്റെ മകനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നവൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. തന്റെ പൂറ് നിറഞ്ഞ് പുറത്തേക്കൊഴുകി, തന്റെ ചന്തികൾക്ക് ഇടയിലൂടെ ഇറ്റിറ്റ് വീഴുന്നത്, സുഖത്തിന്റെ തിരമാലകളാൽ ദേഹം ആകെ വെട്ടി വെട്ടി വിറച്ച് നിർവൃതികൊള്ളുന്നതിനിടയിൽ അവൾ അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

മാലിനി വൽസല്യപൂർവ്വം മകന്റെ തലമുടിയിഴകളിൽ തലോടി, മുഖം നിറയെ ഉമ്മകൾ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, അരുൺ തന്റെ മകനും, ഭർത്താവും ആണല്ലോ എന്നവൾ ഓർത്തു.

തന്നിൽ നിന്ന് വന്നവൻ, തന്നിലേക്കിറങ്ങി; തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിന്റെ വിത്തുപാകിയിരിക്കുന്നു!

അതോർത്തപ്പോൾ അവളുടെ തേനുറവ വീണ്ടും പൊട്ടിയൊഴുകി. മകന്റെ അരക്കെട്ടിലെ കാൽപ്പൂട്ടഴിക്കാതെ അവൾ മെല്ലെ മെല്ലെ തന്റെ അരക്കെട്ടിളക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കിതപ്പൊന്നടങ്ങിയപ്പോൾ മകൻ അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. തന്റെ ജീവൻ രക്ഷപെടുത്താൻ ആണ് അമ്മ ഈ ത്യാഗം ചെയ്യുന്നത് എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ, അരുണിന് അമ്മയോടുള്ള സ്നേഹം പലപല മടങ്ങ് വർദ്ധിച്ചു. ഈ അമ്മയുടെ അടിമയായി എന്നും താൻ ഉണ്ടാകും എന്നവൻ തന്റെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു.

അമ്മ കാൽപ്പൂട്ടഴിക്കാതെ, ആ അരക്കെട്ടിന്റെ ചലനം കൊണ്ട്, തന്റെ കുണ്ണയെ പിഴിഞ്ഞുകൊണ്ട്, അമ്മയ്ക്കുളളിൽ വീണ്ടും തന്റെ കുണ്ണയെ ബലം വയ്പ്പിക്കുന്നത് ആശ്ചര്യത്തോടെ അവൻ അറിഞ്ഞു.

സ്നേഹത്തോടെ, അതിലേറെ പ്രേമത്തോടെ അവൻ അമ്മയുടെ, മാലിനിയുടെ, തന്റെ ഭാര്യയുടെ, മുഖം ഇരുകൈകളിൽ എടുത്ത് ഉമ്മകൾ കൊണ്ട് മൂടി. ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചൂമ്പി. നാവ് ഊമ്പിവലിച്ചു. അതോടൊപ്പം വീണ്ടും അവന്റെ അരക്കെട്ട് ചലിക്കാൻ തുടങ്ങി. മീരയും, ലോകം മുഴുവനും അവന്റെ മനസ്സിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞു.

ഇന്നു തന്നെ താൻ അമ്മയെ ഗർഭിണിയാക്കിയേക്കും എന്നവന് തോന്നി.

ടെലിപ്പതി പോലെ, *അതേ ചിന്തയാണ്* അപ്പോൾ അവന്റെ അമ്മയുടെ മനസ്സിൽ എന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ പകച്ചുപോയേനെ.

ഇത്ര പെട്ടെന്ന് തന്റെ മകൻ വീണ്ടും ഉണർന്ന് അടുത്ത പണ്ണൽ തുടങ്ങിയത് മാലിനി പ്രതീക്ഷിക്കാത്തത് ആയിരുന്നു.

ഇരുവരുടെയും മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അമ്മ-മകൻ ബന്ധനങ്ങൾ അഴിഞ്ഞുവീണിരിക്കുന്നു.

അതിനർത്ഥം, അവൻ തന്നെ പൂർണ്ണമായി ഭാര്യയായി, തങ്ങളുടെ പിറക്കാൻ പോകുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ, അഥവാ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അമ്മയായി അംഗീകരിച്ചു എന്നതാണെന്ന് മാലിനിക്ക് മനസ്സിലായി.

മകന്റെ യുവത്വത്തിന്റെ ക്ഷീണമില്ലായ്മയും ഉടൻ വീണ്ടും കമ്പിയാവാനുള്ള കഴിവും മാലിനി ആസ്വദിച്ച് അറിയുകയായിരുന്നു. അത് താനായതുകൊണ്ടാണ് ഇത്ര ആവേശത്തോടെ വീണ്ടും ഉണരുന്നതെന്ന് അവൾക്ക് മനസ്സിലായി.

തങ്ങളുടെ മുന്നോട്ടുള്ള ജീവിതം ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കും എന്ന് അവൾ ഉൾപ്പുളകത്തോടെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അതായിരുന്നു, അവൾക്കുവേണ്ടതും. ഇരുപത് വർഷമായി തരിശ്ശായിക്കിടന്നിരുന്ന അവളുടെ ഭൂമിയിൽ ഉഴുതുമറിച്ച കലപ്പ, അത് പെയ്തിറക്കിയ ആദ്യ മഴയിൽ ഉണർത്തുന്നത്, തങ്ങളുടെ വിത്തിന്റെ തളിരായിരിക്കും എന്നവൾക്ക് ഉറപ്പായി.

അത് അവളിൽ വീണ്ടും ഒരു ആവേശക്കൊടുങ്കാറ്റഴിച്ചുവിട്ടു. അവൾ അവനെ കാലുകളും കൈകളും കൊണ്ട് പൂട്ടി, ഒന്ന് ചെരിഞ്ഞു കമിഴ്ന്നു. അതോടെ അരുൺ അടിയിലും അവൾ മുകളിലും ആയി.

എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെട്ട് കിടക്കുന്ന അരുണിന്റെ കൈകൾ എടുത്ത് തന്റെ മുലകളിൽ പിടിപ്പിച്ച് അവന്റെ നെഞ്ചിൽ കൈകുത്തി, അവൾ അരക്കെട്ടിളക്കി പൊതിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അമ്മയുടെ ഹിതം മനസ്സിലാക്കിയ അരുൺ ആ വെണ്മുലകൾ പിഴിഞ്ഞ് ആ മുലക്കണ്ണുകൾ ഞരടി. അമ്മയുടെ മിഴികൾ സുഖത്താൽ കൂമ്പിയടയുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അടിയിൽ നിന്ന് അവന്റെ കുണ്ണ മുകളിലേക്ക് ശക്തിയിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു പ്രാവശ്യം പോയതിനാൽ ഏറെ സമയമെടുക്കും തനിക്കെന്ന് അരുണിന് അറിയാമായിരുന്നു.

ക്ഷീണിച്ചപ്പോൾ മാലിനി മകന്റെ നെഞ്ചിൽക്കിടന്ന് അവന്റെ ചുണ്ടുകളെ കവർന്നു. മകന്റെ കൈകൾ തന്റെ പുറം തലോടുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു. അവന്റെ കൈകൾ താഴേക്കിറങ്ങി തന്റെ വെൺചന്തികളെ പിഴിയുന്നത് അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ പൊട്ടിത്തെറികൾ ഉണ്ടാക്കി.

അല്പനേരം തന്റെ അരക്കെട്ട് അവനിലേക്ക് ചേർത്ത് അമർത്തിപ്പിടിച്ച് അനക്കാതെ വച്ചു.

അപ്പോൾ അവന്റെ പൗരുഷം തന്റെ യോനീഭിത്തികളെ തിക്കി, തന്റെ ഉള്ളിൽ തുടിക്കുന്നത് അവളിൽ വീണ്ടും രതിമൂർച്ഛത്തിരമാല ഉയർത്തി. കിതപ്പോടെ അവൾ മകന്റെ നെഞ്ചിൽ ചാഞ്ഞ് കഴുത്ത് ചെരിച്ച് മകന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി കിതച്ചു കിടന്നു. അവിടെ അവൾക്ക് സ്നേഹം മാത്രമേ കാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

മാലിനി- മോനെ നിനക്കായോ?

അരുൺ- ഇല്ലമ്മേ. പതുക്കെ മതി.

മാലിനി- അമ്മ താഴെക്കിടക്കാം. ക്ഷീണിച്ചു പോയി.

അരുൺ- സാരമില്ലമ്മേ. ധൃതി വേണ്ട. എനിക്ക് സമയമെടുക്കും.

മാലിനി- മോന് അമ്മയോട് ദേഷ്യം ഉണ്ടോ?

അരുൺ- ദേഷ്യമോ? അമ്മയോടോ? ഒരിക്കലുമില്ല. അമ്മ എന്നെ രക്ഷിക്കാനാണ് ഒരമ്മയും ചെയ്യാത്ത ഈ ത്യാഗം ചെയ്യുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാം. എനിക്കിപ്പോൾ അമ്മയോട് സ്നേഹം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. എന്റെ ഭാര്യയോട് പ്രേമവും.

അതുകേട്ട് മാലിനിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. അവൾ അറിയാതെ ഇരുകണ്ണുകളിൽ നിന്നും ഓരോ തുള്ളി അവന്റെ നെഞ്ചിൽ വീണു.

അരുൺ- അമ്മ കരയരുത്. ഞാൻ പൂർണ്ണമായും അമ്മയുടെയാണ്. നമ്മുടെ മക്കളുടെയും.

മാലിനി- മക്കളോ?

അരുൺ- അമ്മേ... ഒന്നുകൊണ്ട് നമ്മൾ നിർത്തണോ?

മാലിനി- വേണ്ട. നിർത്തണ്ട.

അപ്പോഴും അരുണിന്റെ കുണ്ണ മാലിനിയുടെ പൂറ്റിൽ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അതൊന്നു വെട്ടി. മാലിനിക്ക് തന്റെ തേനുറവ പൊട്ടിയൊഴുകുന്നത് അറിഞ്ഞു. അവൾ അറിയാതെ തന്റെ അരക്കെട്ടിളക്കി.

മാലിനി- അമ്മ താഴെയിറങ്ങിക്കിടക്കാം. മോൻ അടിച്ചൊഴിക്ക്. വീണ്ടും നിറയട്ടെ.

മാലിനി മെല്ലെ അരുണിന്റെ നെഞ്ചിൽ നിന്നിറങ്ങി കിടക്കയിൽ കിടന്നു. ഇരുകാലുകളും മലർത്തി മടക്കി കൈകൾ നീട്ടി മകനെ വിളിച്ചു.

അരുൺ ആ കാലുകൾക്കിടയിലേക്ക് കയറി. അമ്മയുടെ ഇരുവശത്തും കൈകൾ കുത്തി തന്റെ ഭാരം അമ്മയെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ നിന്ന് ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

അരുൺ- അമ്മേ... എടുത്ത് വക്ക്.

മാലിനി മകന്റെ ഉരുക്കുദണ്ഡ് തന്റെ യോനീവാതുക്കൽ വെച്ച് അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. തന്റേയും അവന്റേയും തേനും പാലും കൊണ്ട് അതിന് വഴുവഴുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അതും അവളിൽ വിറയൽ പടർത്തി. ഇത്തവണ എന്തുകൊണ്ടോ അവൾക്ക് നാണം തോന്നി. അതവളുടെ കണ്ണുകളിലും മുഖത്തും പ്രതിഫലിച്ചു.

അരുൺ അത് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവൻ തന്റെ മുഖം താഴ്ത്തി അമ്മയുടെ നെറ്റിയിലും, കണ്ണുകളിലും, മൂക്കിലും ചുണ്ടിലും മെല്ലെ ഉമ്മവെച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ അരക്കെട്ട് പൂർണ്ണമായി താഴ്ത്തി. തന്റെ കുണ്ണ, തേനൊഴുകുന്ന മാതൃവഴിയിലൂടെ അകത്തേക്ക് പോകുന്നതറിഞ്ഞ്, അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ നിന്ന് ഒരു സ്വരം ഉയർന്നു.

അരുൺ- അമ്മാ... ഹാ.. ആഹ്.. ങ്..

മാലിനി കാലുകൾ ഉയർത്തി അരക്കെട്ട് വിരിച്ചു. മകന്റെ ദണ്ഡ് തന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിനുള്ളിലേക്ക് കയറുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു.

അരുൺ അടി തുടങ്ങി. ഇത്തവണ ആദ്യത്തേതുപോലെ മടിച്ചു മടിച്ചായിരുന്നില്ല. തന്റെ അമ്മയും ആയുള്ള ആദ്യരതിയിൽ നിന്നു പഠിച്ച പാഠങ്ങൾ അവൻ പൂർണ്ണമായി പ്രയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി.

മിന്നൽ പോലെ മകന്റെ കുണ്ണ ആ മാതൃയോനിയിൽ കയറിയിറങ്ങി. സുഖം കൊണ്ട് മാലിനി ഏഴുസ്വർഗ്ഗങ്ങളും അതിനപ്പുറവും കണ്ടു. ഓരോ അടിയിലും തന്റെയുള്ളിൽ വർണ്ണപ്രപഞ്ചങ്ങൾ നിറയുന്നതും, ജീവിതത്തിൽ ഒരിയ്ക്കലും അനുഭവിക്കാത്ത അനുഭൂതികൾ നിറയുന്നതും അവൾ അറിഞ്ഞു. താനും മകനും രണ്ടു നാഗങ്ങളായതുപോലെയും, തങ്ങൾ നൃത്തമാടുന്നതുപോലെയും അവൾക്ക് തോന്നി.

കാവിലെ കാറ്റുപോലും ആ മാതൃപുത്ര പ്രേമസംഗമം കണ്ട് നിശ്ചലമായി നിന്നു. അതിനാൽ അമ്മയും മകനും വിയർത്തൊഴുകി.

ഒരു തവണ കഴിഞ്ഞതിനാൽ ഏറെ നേരം എടുത്താണ് അരുണിന് സ്ഖലിച്ചത്. അത് മുഴുവൻ തന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ അങ്ങേയാഴങ്ങളിലേക്ക്, മകന്റെ അരക്കെട്ടിനെ തന്റെ കാലുകളാൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ച് മാലിനി ഏറ്റുവാങ്ങി.

ഇരുവരുടെയും കിതപ്പടങ്ങുന്നതുവരെ മകനെ നെഞ്ചിൽക്കിടത്തി മാലിനി തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അരുൺ മെല്ലെ താഴെയിറങ്ങി ചെരിഞ്ഞ് അമ്മയോട് ചേർന്ന് കിടന്നു.

മാലിനിയും ചെരിഞ്ഞ് മകന് അഭിമുഖമായിക്കിടന്നു. ഒരുകയ്യെടുത്ത് അവന്റെ കഴുത്തിലൂടെ ചുറ്റി, ആ ചുണ്ടുകളിൽ ഉമ്മവെച്ചു.

മാലിനി- അമ്മ ഇന്നേവരെ ജീവിതത്തിൽ ഇത്രമാത്രം സുഖിച്ചിട്ടില്ല.

അരുൺ- ഞാനും. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ അമ്മയാണ് എന്റെ ആദ്യം.

മാലിനി- ഇനിയെന്നും നമുക്ക് ഇങ്ങനെ സുഖിക്കാം. എനിക്കിനി നീ നിറയാതെ ഉറങ്ങാനാവില്ല.

അരുൺ- എനിയ്ക്കും. ഞാൻ എന്തോ പൂർണ്ണമായപോലെ. മനസ്സാകെ ശാന്തമായതുപോലെ. നമ്മൾ തേടുന്നത് കിട്ടുമ്പോൾ ഉള്ള ഫീലിങ്ങ്.

മാലിനി- അതെ.

രണ്ടുപേരുടെയും മിഴികൾ കോർത്തു. മെല്ലെ അധരങ്ങൾ അടുത്തു.

മാതൃ-പുത്ര രതിപൂർവ്വലാളനകൾക്ക് മാധുര്യം കൂടും.

ഇപ്പോഴാണ് മാലിനിക്കും അരുണിനും തെളിഞ്ഞ തണുപ്പ് തോന്നിത്തുടങ്ങിയത് ഇത്രയും നേരം രണ്ടാൾക്കും നല്ല കാമത്തിന്റെ ചൂട് ആയിരുന്നു. തണുപ്പ് അകറ്റാൻ മാലിനിയും മകനോട് തന്നെ ചേർന്ന്, കാലുകൾക്കിടയിലേക്ക് കാലുകൾ കയറ്റി, അരക്കെട്ടുകൾ ചേർത്ത്, കെട്ടിപ്പുണർന്ന് ഒരു മെയ്യായി കിടന്നു.

അരുൺ തലയ്ക്കൽ ഇരുന്ന പുതപ്പെടുത്ത് രണ്ടുപേരെയും മൂടി.

നല്ല മുല്ലപൂവിന്റെ സുഗന്ധം ആസ്വദിച്ച് അമ്മയും മകനും പുതപ്പിനടിയിൽ നഗ്നരായി ആ പൂർണ്ണനിലാവിൽ, നിദ്രയിലേക്ക് വഴുതി വീണു.

അവർക്ക് ചുറ്റും ചീവിട് ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവർ അതൊന്നും കേൾക്കാതെ സ്വസ്ഥമായിത്തന്നെ പ്രകൃതിയുടെ മടിയിൽ ഭയങ്ങളില്ലാതെ ഉറങ്ങി.

***

ദൂരെ തന്റെ ആശ്രമത്തിൽ അവർക്കായി പൂജ ചെയ്ത്, ഹോമകുണ്ഡത്തിനരികിൽ മന്ത്രങ്ങളും ചൊല്ലി കണ്ണടച്ചിരുന്ന മേപ്പാടൻ, തന്റെ മനോദൃഷ്ടിയിൽ ആ അമ്മ-മകൻ ദമ്പതികളുടെ കിടപ്പ് കണ്ട് പുഞ്ചിരിച്ചു.

അവർക്ക് ചുറ്റും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രങ്ങൾ അവർ അറിയാതെ സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെ മതിലുകൾ തീർത്തു.

***

ശാന്തിമുഹൂർത്തപ്പിറ്റേന്ന്.

കിളികളുടെ ചിൽചിലാരവം കേട്ടാണ് മാലിനി കണ്ണുകൾ തുറന്നത്. പുലരിയുടെ നേർത്ത വെട്ടം പരന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

തലേന്നത്തെ കാര്യങ്ങൾ അവളുടെ മനോമുകുരത്തിൽ തെളിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ താൻ പുണർന്ന്, തന്നെ പുണർന്ന് കിടക്കുന്ന മകനെ, അല്ല ഭർത്താവിനെ, നോക്കി.

ഇരുവരുടെയും ദേഹം മുഴുവൻ, തലേന്ന് രാത്രി പ്രകൃതി തങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചതുപോലെ പാലപ്പൂക്കളാൽ മൂടിയിരിക്കുന്നു. അവയുടെ മദിപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധം അവളിൽ വീണ്ടും ആസക്തി ഉണർത്തി.

രണ്ടര പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷം ഇന്നലെ വീണ്ടും തന്റെ ആദ്യരാത്രി! അതും, തന്റെ മകനോടൊത്ത്!

മേപ്പാടൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ, രണ്ടുപേർക്കും ഇത് ഒരിക്കലും നടക്കാത്ത, നടക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒന്നായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇന്നലത്തെ സംഗമത്തിന് ശേഷം, തനിക്ക് ഇതില്ലാതെ, തന്റെ മകന്റെ, തന്നിൽ നിറഞ്ഞ് അമർന്ന് കയറുന്ന, ആ വലിയ കുണ്ണ കയറി ഇറങ്ങാതെ, ഇനി പറ്റില്ല എന്ന് മാലിനി ഞെട്ടലോടെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. താൻ പണ്ടത്തെ പത്തൊൻപതുകാരി ആയതുപോലെ!

പക്ഷെ അരുണിന്റെ അച്ഛനെപ്പോലെ ശാന്തൻ അല്ല അരുൺ. അവൻ പടർന്നുകയറി പറന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ആണ് തന്നിലെ പെണ്ണിനെ താൻ സ്വയം തിരിച്ചറിഞ്ഞതുതന്നെ. തനിക്ക് ഇതാണ്, ഇതു തന്നെയാണ് വേണ്ടതെന്ന് മാലിനിയുടെ ശരീരത്തിലെ ഓരോ അണുവും പുളകത്തോടെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

മകനായിത്തന്നെയാണ്, അവനെ എനിക്ക് വേണ്ടത്!

അപ്പോഴാണ് എന്നിൽ പൂർണതയുണ്ടാവുന്നത്!

അപ്പോൾ മാത്രമാണ് തന്നിലെ ഓരോ തന്തുവും ഉണരുന്നത്!

തന്റെ മകനുവേണ്ടിയാണ് തന്നിലെ സ്ത്രീ കാത്തിരുന്നത്!!

അവൾ തന്റെ അരികിൽ, തളർന്ന് ശാന്തമായി ഉറങ്ങുന്ന മകനെ നോക്കി. ഇന്നലെയവൻ ദുസ്വപ്നങ്ങൾ ഒന്നും കണ്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. കൊച്ചുകുട്ടിയുടേതുപോലെയുള്ള ഉറക്കം.

നേരം വെളുക്കുന്നു. അറിയാതെ ആരെങ്കിലും ഇതിലെ കടന്നുവന്നാൽ അപകടമാണ് എന്ന് അവളുടെ അന്ത:രംഗം മന്ത്രിച്ചു.

മാലിനി മെല്ലെ മകന്റെ മുഖത്തു തലോടി. മുടിയിഴകൾ മാടിയൊതുക്കി. മുഖത്തു വീണുകിടന്ന മുല്ലപ്പൂക്കൾ പെറുക്കിമാറ്റി. എന്നിട്ട് അവനെ ഉണർത്താൻ ആ കവിളിൽ, മുമ്പ് എത്രയോ പ്രാവശ്യം നൽകിയതുപോലെ, ഒരുമ്മ നല്കി.

അവൻ ഒന്നനങ്ങി. എന്നിട്ട് അമ്മയെ ഒന്നുകൂടെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

മാലിനി ഒരുമ്മകൂടെ നല്കി. എന്നിട്ട് വിളിച്ചു,

മാലിനി- മോനേ.. അരുണേ..

അരുൺ- മ്മ്..

മാലിനി- എഴുന്നേല്ക്ക്.

അരുൺ- ഇച്ചിരിനേരംകൂടെ അമ്മേ..

മാലിനി- നമുക്ക് അകത്തു പോയിക്കിടക്കാം.

അരുൺ അപ്പോഴാണ് കണ്ണ് തുറന്നത്. തന്റെ അമ്മയുടെ മുഖമാണവൻ കണ്ടത്. നെറ്റിയിൽ സിന്ധൂരം പരന്നിരിക്കുന്നു. കഴുത്തിൽ മഞ്ഞച്ചരട്. മുഖത്ത് മുല്ലപ്പൂക്കൾ. തന്റെ കൈകൾ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന അമ്മയുടെ ദേഹം നഗ്നമാണ്. തന്റെയും! പുതപ്പെല്ലാം എങ്ങോ പോയിരിക്കുന്നു.

പെട്ടെന്നാണ് അവനെല്ലാം ഓർമ്മ വന്നത്.

തങ്ങളുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തം!

ആദ്യരാത്രി!

എല്ലാം മറന്നുള്ള അമ്മ-മകൻ സംഗമം!

ഒന്നല്ല പലതവണ!

അമ്മയുടെ ആവശ്യം.

തന്റെ ആവേശം.

ഒക്കെ അവന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു.

ഒപ്പം അവന്റെ കുണ്ണയും ഉണരാൻ തുടങ്ങി.

അവൻ മെല്ലെ അമ്മയുടെ മുടിയിഴകൾ മാടിയൊതുക്കി സിന്ധൂരം പടർന്ന നെറ്റിയിൽ ഒരുമ്മ കൊടുത്തു.

അല്പനേരം കൂടെ ആ പുലരിവെട്ടത്തിൽ കണ്ണിൽക്കണ്ണിൽ നോക്കി അവർ കിടന്നു.

മാലിനി- എഴുനേല്ക്ക്. ആരെങ്കിലും വന്നാൽ..

അരുൺ- ശരി.

ഇരുവരും ബെഡ്ഡിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു. മാലിനിക്ക് ശരീരമാകെ വേദന തോന്നി. സുഖമുള്ള വേദന. വീണ്ടും വീണ്ടും വേണം എന്ന് ആഗ്രഹിപ്പിക്കുന്ന വേദന. അവൾ അറിയാതെ മകനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

അരുണിന്റെ മിഴികളിലും, മുഖത്തും സംതൃപ്തിയുടെ, സമാധാനത്തിന്റെ, സ്നേഹത്തിന്റെ പുഞ്ചിരി പരന്നിരുന്നു.

ഇരുവരും തലേന്ന് ഊരിയെറിഞ്ഞ സ്വന്തവസ്ത്രങ്ങൾ തപ്പിയെടുത്ത് പുറം വസ്ത്രങ്ങൾ അണിഞ്ഞു. അടിവസ്ത്രങ്ങൾ കിടക്കയിൽ ചുരുട്ടിയെടുത്തു. കിടക്കയിൽ വീണ മുല്ലപ്പൂക്കൾ കൂടഞ്ഞു കളഞ്ഞില്ല.

എന്നിട്ട് അരുൺ ആ കിടക്ക എടുത്ത് അമ്മയുടെ തോളിൽപ്പിടിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു. ഉമ്മറത്ത് ആ കിടക്ക വച്ച് അവർ തിരികെപ്പോയി കട്ടിൽ എടുത്തുവന്നു.

വീട്ടിലെത്തി ആ കട്ടിൽ അതെടുത്ത റൂമിൽ വെച്ച്, ആ ചുരുട്ടിയ കിടക്ക അതിനു മുകളിൽ വെച്ച് ,അവർ തങ്ങളുടെ മുറികളിൽ എത്തി. പ്രഭാത കൃത്യങ്ങൾ കഴിയ്ക്കാൻ കയറി.

ബാത്റൂമിൽ കയറിയ മാലിനി കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. തന്റെ മുഖമാകെ സിന്ദൂരം പടർന്നിരിക്കുന്നു. മുടിയിലും പടർന്നിട്ടുണ്ട്. ചുണ്ടുകൾ ചുവന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു ചെറിയ മുറിപ്പാടും ഉണ്ട്. കഴുത്തിൽ കടിയേറ്റ പാട്. ഇതെപ്പോളണവൻ സമ്മാനിച്ചത്?

അവൾ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ അഴിച്ച് കുളിമുറിയുടെ മൂലയിലേക്കിട്ടു. എന്നിട്ട് നിലക്കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. മുലകൾ ആകെ ചുവന്നിരിക്കുന്നു. വിരൽപ്പാടുകൾ തെളിഞ്ഞുകാണാം. തുടയിടുക്കിൽ യോനിയിൽനിന്ന് ഒലിച്ചിറങ്ങിയ തന്റെ മകന്റെ പാലിന്റെ പാട്. എത്രമാത്രമാണവൻ ഒഴുക്കിയത്! ഇത്രനാളും ഇവൻ ഇതെങ്ങനെ ഒഴുക്കിക്കളഞ്ഞു? കുറേ നേരത്തെ ഇതെല്ലാം ആവേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് നാണത്തോടെ അവൾ കരുതി. തന്റെ ഉള്ളിൽനിന്ന് വീണ്ടും തേൻ ഒലിക്കാൻ തുടങ്ങിയെന്ന് മാലിനി അറിഞ്ഞു. അവൾ തന്റെ മുലകളെ ഒന്നു പിഴിഞ്ഞു.

'പോരാ. ഇനിയിത് പോരാ. എന്റെ മകന്റെ ശക്തമായ കൈകൾ തന്നെ വേണം.' അവൾ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

ഓപ്പോൾ നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ, കുളികഴിഞ്ഞ് മാലിനി അടുക്കളയിൽ കയറി.

അതേസമയം, തന്റെ ബാത്റൂമിൽ കയറിയ അരുൺ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. മുഖമാകെ അമ്മയുടെ നെറ്റിയിൽ നിന്നുള്ള സിന്ദൂരം പടർന്നിട്ടുണ്ട്. ചുണ്ടുകൾക്ക് പതിവില്ലാത്ത ചുമപ്പ്. ഒരു ചെറിയ മുറിപ്പാടും ഉണ്ട്. കഴുത്തിൽ കടിയേറ്റ പാട്. ഇതെപ്പോളണമ്മ സമ്മാനിച്ചത്? ഒന്നും ഓർമ്മയില്ല. ഏതോ മേഘങ്ങളിലൂടെ ഒഴുകുകയായിരുന്നു രാത്രി മുഴുവൻ. ഇനി ദുസ്വപ്നങ്ങളില്ല. തന്നെ വഴിനടത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ സ്വപ്നങ്ങൾ തന്നെ എത്തേണ്ടിടത്തുതന്നെ എത്തിച്ചു.

അമ്മയുടെ ചുംബനമോർത്തപ്പോൾ അവന്റെ കുണ്ണ വെട്ടാൻ തുടങ്ങി. കൈനീട്ടി കുണ്ണയെ പിടിച്ചപ്പോൾ അമ്മയുടെ തേൻ കുണ്ണയിൽ ഇപ്പോഴും ഉണങ്ങാതെ ഉണ്ടെന്നവനറിഞ്ഞു.

ആ തേൻ ഒന്ന് നേരിട്ട് രുചിക്കണം, അവൻ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു. ആ ചിന്തയിൽ അവന്റെ കുണ്ണ വീണ്ടും വെട്ടിപ്പിടച്ചു.

'അടങ്ങെടാ.. ഇനി എപ്പോഴും ആകാമല്ലോ.' അരുൺ കുണ്ണയെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

പ്രഭാത കൃത്യങ്ങളും കുളിയും കഴിഞ്ഞ് ഒരു സ്ലീവ് ലെസ്സ് ടീഷർട്ടും കോട്ടൺ ഹാഫ് ട്രൗസറും ഇട്ട് അവൻ അടുക്കളയിലേക്ക് നടന്നു. അടുക്കളയിൽ നിന്നുള്ള ശബ്ദങ്ങളാൽ അമ്മ അവിടെ ഉണ്ട് എന്നവൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

തന്റെയൊരു വൈറ്റ് സ്ലീവ് ലെസ്സ് ടീഷർട്ടും ഇട്ട്, പുറം തിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന അമ്മയെ, അല്ല തന്റെ ഭാര്യയെ, ആണ് അരുൺ കണ്ടത്.

അടുക്കളവാതിൽപ്പടിയിൽ ചാരി അവൻ അമ്മയെ നോക്കിനിന്നു.

ഒരു പുതിയ കാഴ്ചക്കോണിലൂടെ.

ശരീരം സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ അമ്മയാണവന്റെ ഗുരു. അമ്മയുടെ കൂടെ വില്ലയിലെ ജിമ്മിൽ വ്യായാമത്തിന് അരുണിനെ വലിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ച് കൊണ്ടുപോകും. അമ്മക്ക് ഒറ്റക്ക് പോകാൻ പേടിയാണെന്നാണ് പറയാറ്. പക്ഷെ അത് തന്നെ കൊണ്ടുപോകാൻ ഉള്ള അടവാണെന്ന് അവനറിയാം. പഠന കാലത്തൊക്കെ അവൻ സ്പോർട്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അവന്റേത് സിക്സ് പായ്ക്കല്ലെങ്കിലും, നല്ല ഉറച്ച ശരീരം ആണ്.

നാട്ടിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ ഓപ്പോളും കൃത്യമായി നടക്കാൻ പോകുന്നത് അരുൺ കാണാറുണ്ട്. അമ്മ ഇങ്ങനെ സ്ട്രിക്ട് ആയത് ഓപ്പോൾ കാരണം ആണെന്ന് അരുണിന് അറിയാം. കാരണം ഓപ്പോളും കൃത്യമായി ശരീരം നോക്കുന്നയാളാണ്. അച്ഛന്മാർ പോയിട്ടും രണ്ട് അമ്മമാരും അന്തസ്സായി സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ജീവിക്കാൻ കാരണം ഓപ്പോളുടെ വ്യക്തിത്വം ആണെന്നും അരുൺ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ആ ഓപ്പോളെയാണ് ഇനി അമ്മ ഈ കാര്യം മനസ്സിലാക്കിക്കേണ്ടത് എന്നതാണ് അവനെ ഏറ്റവും വിഷമത്തിൽ ആക്കിയത്. എന്താകും അന്തിമസ്ഥിതി എന്നത് അവന് ഊഹിക്കാൻപോലും കഴിയുന്നില്ല.

മേപ്പാടന്റെ ആശ്രമത്തിൽ റേഞ്ചില്ലാത്തതിനാൽ ഓപ്പോളെ വിളിച്ച് കാര്യങ്ങൾ പറയാനോ, അഭിപ്രായം അറിയാനോ സാധിച്ചില്ല. റേഞ്ച് കിട്ടി വിളിച്ചപ്പോഴേക്കും, തങ്ങൾക്ക് തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയും അത് വളരെപ്പെട്ടെന്ന് തന്നെ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടി വന്നിരുന്നല്ലോ.

അതിനുശേഷം തകിടുകളുടെ കാര്യവും, ശാന്തിമുഹൂർത്തത്തിന്റെ കാര്യവും ഒന്നും പറയാൻ പറ്റിയില്ല. അതുമാത്രമല്ല, ഓപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ എതിർത്താലോ എന്ന ധാരണയിൽ (അതോ തെറ്റിദ്ധാരണയോ?) ഓപ്പോളെ തറവാട്ടിൽനിന്ന് മാറ്റേണ്ടിയും വന്നു.

അത് പിന്നെ, ഈ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും ഓപ്പോളോട് ചോദിച്ച് തീരുമാനിക്കാൻ പറ്റിയ മാനസികാവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നില്ല അമ്മയും താനും എന്ന് അരുൺ ഓർത്തു.

അരുണിന്റെ മിഴികൾ അമ്മയെ തഴുകി.

ഇറക്കം കുറഞ്ഞ ആ ടീഷർട്ട് അരയ്ക്ക് അൽപ്പം താഴെ വരെയേ എത്തുന്നുള്ളൂ. അമ്മയുടെത് മെലിഞ്ഞ ശരീരമാണെങ്കിലും തുടകൾ കനമുള്ളതാണെന്ന് ഇന്നലെയാണവൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. ആ പുറംതുടകൾ അടുക്കളയിലെ വെളിച്ചത്തിൽ, ടീഷർട്ടിനടിയിലേക്ക് വെളുത്ത് തിളങ്ങുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവന് ആ കാഴ്ച ആദ്യമായിട്ടെന്നപോലെ തോന്നി.

അമ്മയുടെ പതിഞ്ഞ വയറും അതിലെ ആകൃതിയൊത്ത പൊക്കിളും അവൻ ഓർത്തു. അവന്റെ കുണ്ണ നിന്നു പിടച്ചു.

ഇന്നലെ തന്റെ കൈകളിൽ അവ അമർന്നപ്പോൾ മാത്രം ആണല്ലോ അമ്മയുടെ മുലകൾ ഇത്ര ഉറച്ചതാണെന്നും അവൻ മനസ്സിലാക്കിയത്!

ഇന്നലെവരെ അമ്മയെ ഇങ്ങനെയൊന്നും ചിന്തിച്ചതുപോലും ഇല്ലല്ലോ!

ഇട്ടിരിയ്ക്കുന്ന സ്ലീവ് ലെസ്സ് ടീഷർട്ടിന്റെ കൈകൾക്കിടയിലൂടെ അമ്മയുടെ മുന്നോട്ട് തെറിച്ചു നിൽക്കുന്ന മുലകളുടെ വശങ്ങൾ കാണാം.

മനോഹരമായ ആ കാഴ്ചകൾ നോക്കി അരുൺ അൽപനേരം നിന്നു. ഇന്നലെവരെ അമ്മ എങ്ങനെ നിന്നാലും തന്റെ മനസ്സിനെ അത് പ്രലോഭിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല എന്നവൻ ഓർത്തു.

ഈ കാഴ്ചകൾ എല്ലാം പലവട്ടം താൻ ബാംഗ്ളൂരിൽ തങ്ങളുടെ വില്ലയിൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്പോഴെല്ലാം തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ടീഷർട്ടുകളും ഷോർട്സും അടിച്ചുമാറ്റുന്നു എന്നുപറഞ്ഞ് അമ്മയോട് വഴക്കിടാറേ ഉള്ളായിരുന്നു. അമ്മ തന്നോട് വഴക്കിടാൻ വേണ്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഇതുതന്നെ ചെയ്യും.

ഇന്ന്, അമ്മയെ ഇങ്ങനെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ തോന്നുന്നു. മനസ്സിൽ സ്നേഹം പ്രേമം, പുണരാൻ ഉള്ള തുടിപ്പ്, പടർന്നുകയറി പെയ്തൊഴിഞ്ഞ് തളർന്നുകിടക്കാൻ കൊതി, ഒക്കെ പതഞ്ഞുപൊങ്ങുന്നു.

ഇടതൂർന്ന മുടി കുളികഴിഞ്ഞ് പതിവുപോലെ വിടർത്തിയിട്ടിരിക്കുന്നു. അത് അമ്മയുടെ മുഖത്തിനു ചുറ്റും ഒരു വലയം പോലെയുണ്ടാകും. അരുണിനത് ചെറുപ്പം മുതലേ പ്രിയമാണ്. അവൻ ചെന്ന് കഴുത്തിലൂടെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് മുടി മാറ്റി, രണ്ടു കവിളിലും ഉമ്മ കൊടുക്കുമായിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം അതൊരു നിഷ്കളങ്കമായ അമ്മ-മകൻ ചുംബനം മാത്രമായിരുന്നു.

പക്ഷെ ഇന്നലെ മുതൽ, ഇനി ഒരിക്കലും അങ്ങനെയല്ല. ഇനി അങ്ങനെ ചുംബിയ്ക്കുമ്പോൾ തന്റെ കൈകൾ അമ്മയുടെ വശങ്ങളിലൂടെ മുലകളിലേയ്ക്ക് കയറും. തനിക്കത് നിയന്ത്രിക്കാൻ ആവില്ല!

അച്ഛൻ പോയിട്ട് ഇത്രയും കാലത്തിന് ശേഷം ആദ്യത്തെ പണ്ണൽ ആയതിനാൽ ആയിരിക്കണം, അമ്മ വളരെ ടൈറ്റ് ആയിരുന്നതെന്ന് അവന് തോന്നി. ആ തോന്നലിൽ അവന്റെ കുണ്ണയൊന്ന് അനങ്ങിയുണർന്ന് താൻ റെഡിയാണെന്ന് അറിയിച്ചു. ഇന്നലെ വളരെ ഞെരുങ്ങി മുറുകിയാണ് തന്റെ കുണ്ണ അമ്മയിലേക്ക്, അല്ല തന്റെ ഭാര്യയിലേക്ക്, കയറിപ്പോയത്.

ഇപ്പോഴാണ് അതിനെപ്പറ്റിയും ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി കിട്ടിയ ആ തീവ്രസുഖത്തേപ്പറ്റിയും അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്.

അല്ലെങ്കിലും ഇന്നലെ മുഴുവൻ തന്റെ ആദ്യരാത്രിക്കൊപ്പം ജീവിതത്തിലെ ആദ്യരതിയുടെ പാഠങ്ങൾ ആയിരുന്നല്ലോ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞത്! ഒന്നും ചിന്തിക്കാൻ ഉള്ള അവസ്ഥയോ സമയമോ ആയിരുന്നില്ലല്ലോ!

അടുപ്പത്തെ പണിക്കിടയിൽ അമ്മ ഒന്ന് അനങ്ങിയപ്പോൾ, അടിയിൽ ഒന്നും ഇട്ടിട്ടില്ലെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കി. തന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചാണ് നിൽപ്പ്! അവന്റെ കുണ്ണ കുതിച്ചെണീറ്റു.

അമ്മയുടെ തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെയുള്ള നിൽപ്പ് തന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടാണെന്ന് അരുണിന് മനസ്സിലായി. ചിന്തകളെ കുടഞ്ഞെറിഞ്ഞ് അവൻ അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി.

അനക്കം കൊണ്ട് അരുൺ പിറകിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് മാലിനി അറിഞ്ഞിരുന്നു. അവന്റെ മിഴികൾ തന്നെ ഉഴിയുകയാണെന്ന് സ്ത്രീസഹജമായ തിരിച്ചറിവിനാൽ അവൾ മനസ്സിലാക്കി. അവന്റെ കൈകൾ തന്നെ പൊതിയുമെന്നും അവൾക്കറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ ഉടലാകെ ഏതോ പ്രതീക്ഷയാൽ വിറകൊണ്ടു.

അമ്മയുടെ പുറകിൽ എത്തി, കൈകൾ മെല്ലെ ആ ആലിലവയറിൽ ചുറ്റി. അരുൺ പതിയെ മാലിനിയുടെ ടീഷർട്ടിനുള്ളിലേക്ക് കൈകൾ കയറ്റി. അമ്മയുടെ കഴുത്തിലേക്ക് ചാഞ്ഞ് ഒരുമ്മ നൽകി. ഒരെണ്ണം കവിളിലും.

അവന്റെ കുളികഴിഞ്ഞ് തണുത്ത കൈകൾ ചുറ്റിയപ്പോൾ അവൾക്ക് കുളിരുകോരി. മാലിനിക്ക് പൊട്ടിയൊഴുകാൻ തുടങ്ങി.

അമ്മയുടെ ഉടലാകെ വിറകൊണ്ടത് അവൻ അറിഞ്ഞു. മെല്ലെ മെല്ലെ തന്റെ കൈകൾ അമ്മയുടെ പൊക്കിൾ മുതൽ മേലോട്ട് തഴുകി, മുലകളിൽ പൊതിഞ്ഞ്, മുലക്കണ്ണുകൾ ഞരടി. അവ കല്ലിച്ചുവരുന്നത് അവൻ തൊട്ടറിഞ്ഞു. പിന്നെ ഒരു കൈ മെല്ലെ ഒരു കള്ളനെപ്പോലെ താഴേയ്ക്കിറങ്ങി, അവളുടെ തുടയിടുക്കിലെ തേൻ പൂവിനെ തൊട്ടു. എല്ലാം അവന് പുതിയ അനുഭവങ്ങളായിരുന്നു.

അവന്റെ ഷോർട്ട്സിനുള്ളിലെ ഉരുക്കുകുണ്ണ അവൻ അമ്മയുടെ ചന്തിയ്ക്കിടയിൽ വെച്ച് അമർത്തി.

തന്റെ നിയന്ത്രണം വിട്ടും എന്ന് മാലിനിയ്ക്ക് ഉറപ്പായി.

മാലിനി മന്ത്രിച്ചു- മോനെ, ഭക്ഷണം റെഡിയാക്കട്ടെ. എന്നിട്ട് നമുക്ക് മുറിയിൽ പോകാം.

അരുൺ ഈണത്തിൽ- ആരുടെ മുറിയിൽ…?

മാലിനി അതേ ഈണത്തിൽ- എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ മുറിയിൽ…

അരുൺ- ശരി. എന്നാലും ഞാൻ ഇങ്ങനെ ഇവിടെ നിന്നോളാം.

മാലിനി- അതുപറ്റില്ല. നീയിങ്ങനെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ എനിക്ക് പണിയൊന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല. നീ മുൻവശത്ത് പോയിരിക്ക്. ങ്ഹാ പിന്നേ, ഇന്നലത്തെ നമ്മുടെ മണിയറയിൽപ്പോയി ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ ചോദ്യം വരാവുന്ന എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോന്ന് നോക്ക്. ആ പന്തങ്ങളും, തീപ്പെട്ടിയും ഒക്കെ ഒന്ന് മാറ്റിയേക്ക്.

അരുൺ ചിരിച്ചുകൊണ്ട്- പന്തങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെ കിടന്നോട്ടെ. അമ്മ-മകൻ പൂജ നടന്നതല്ലേ? ഓപ്പോൾ ചോദിച്ചാലും പറയാം. ഹ ഹ ഹ…

മാലിനി- തുടക്കത്തിൽ എന്തായിരുന്നു വിമ്മിഷ്ടം! ഞാൻ ആകെ പേടിച്ചു പോയി.

അരുൺ- എന്നാലെന്താ? ശാന്തിമുഹൂർത്തം എങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നു?

മാലിനി- ആഹാ! ഒറ്റ രാത്രികൊണ്ട് ആൾ ആകെ മാറിയല്ലോ?

അരുൺ- ഒറ്റ രാത്രികൊണ്ട് എന്റെ അമ്മ, എന്റെ വധുവായില്ലെ? ഇന്നലെ നമ്മുടെ ആദ്യരാത്രിയായി മാറിയില്ലേ? അതുവരെ എന്തൊക്കെ പേടികളായിരുന്നു നമുക്ക് രണ്ടുപേർക്കും? അമ്മയുടെ ഒരു ചുംബനം നമ്മളെ രണ്ടുപേരേയും മാറ്റിയില്ലേ? എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും അമ്മ എന്റെ ഭാര്യയായില്ലേ? അപ്പോൾ ഞാനും മാറി...

അവൻ അമ്മയുടെ കവിളിൽ ഒരുമ്മ കൊടുത്തു.

മാലിനി തിരിഞ്ഞ് വേവലാതിയോടെ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി ചോദിച്ചു- മോനേ നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും അനിഷ്ടം ഉണ്ടോ?

അരുൺ- അമ്മേ, അനിഷ്ടമോ? ഇഷ്ടം കൂടുകയാണ് ചെയ്തത്, എന്റെ അമ്മയോട്. എനിക്ക് ഇനി അമ്മയെ അമ്മയായിത്തന്നെ വേണം. ഞാൻ അമ്മയിൽ കേറ്റുമ്പോൾ മകൻ കേറ്റുന്നതായിത്തന്നെ കരുതണം. നമുക്ക് മറ്റാരും ആകണ്ട. മറ്റാരെയും ബോധിപ്പിക്കണ്ട.

മാലിനിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞുപോയി.

മാലിനി- എനിക്ക്, നീയെന്റെ മകനായി കേറ്റുമ്പോൾ സ്നേഹം കൂടുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഇന്നലെ ആ സമയത്തൊക്കെ നീ എന്നെ അമ്മേ എന്ന് വിളിച്ചപ്പോഴെല്ലാം എന്റെ ഹൃദയം കൂടുതൽ തുടിച്ചു. നമുക്ക് അങ്ങനെ തന്നെ മതി. എനിക്കും അതാണിഷ്ടം. നമുക്ക് നമ്മളോട് സത്യസന്ധത പുലർത്താം. അതാണ് ശരി.

അവൾ അരുണിന്റെ അരികിലെത്തി അവനെ പുണർന്നു. അവനും അമ്മയെ പുണർന്നു. തല അൽപ്പം താഴ്ത്തി അമ്മയുടെ നിറുകയിൽ ഒരുമ്മ കൊടുത്തു. കുറേനേരം രണ്ടുപേരും നിന്നു.

പതിയെ ഷോർട്ട്സിനുള്ളിൽ വീണ്ടും അവന്റെ കുണ്ണ കൂടുതൽ നിവരാനും, അതവളുടെ അറ്റിവയറ്റിൽ കുത്താനും, അവന്റെ കൈകൾ അമ്മയുടെ പുറത്തുകൂടെ താഴേക്കിറങ്ങാനും തുടങ്ങി.

ചിരിച്ച് കുതറിമാറിക്കൊണ്ട് മാലിനി - കള്ളൻ! പോയേ. പോയി, പറഞ്ഞ പണികൾ ചെയ്തിട്ടുവാ. അല്ലാതെ ഒന്നും തരില്ല. പോയിവരുമ്പോഴേക്കും ഞാൻ ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് റെഡിയാക്കാം.

അരുൺ പൊട്ടിച്ചിരിച്ച് മെല്ലെ മുൻവശത്തേക്ക് പോയി. ഒതുക്കുകൾ ഇറങ്ങി പറമ്പിലൂടെ നടന്നു.

കാവിൽ എത്തി, തങ്ങളുടെ മണിയറയുടെ സ്ഥലത്ത്, മുല്ലപ്പൂക്കളും പാലപ്പൂക്കളും ചിതറിയിട്ട്, കെട്ടുപോയ പന്തങ്ങൾ ഇരുവശത്തും കുത്തി, ഒരു പൂജ നടന്ന പ്രതീതിയുണ്ടാക്കി.

ഓപ്പോൾ വന്നാൽ ഉടനെ ഞെട്ടിക്കണ്ട. ഓപ്പോളിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചു വെക്കാൻ പാടില്ല. പക്ഷെ അമ്മ തനിയെ അത് കൈകാര്യം ചെയ്യട്ടെ. വരുന്നിടത്ത് വെച്ച് കാണാം. അവൻ തിരികെ ഉമ്മറത്തേക്ക് നടന്നു.

അതുകഴിഞ്ഞ് തിരികെ നടക്കുമ്പോൾ കുട്ടപ്പൻ ആശാരിയുടെ മോൻ കുമാരനും ഭാര്യയും അതിലേ വന്നു.

കുമാരൻ- നിങ്ങൾ വന്നാരുന്നോ? ഓപ്പോൾ പറഞ്ഞാരുന്നു നിങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ വരുമെന്ന്. അതുകൊണ്ട് രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞ് വരണം എന്ന്. അതാ വന്നത്.

അരുൺ ആലോചിച്ചു, *കൃത്യസമയം! അമ്മയുടെ മുന്നറിയിപ്പ് കിറുകൃത്യം*!

അരുൺ- ഓപ്പോൾ നാളെ വരുമായിരിക്കും.

കുമാരൻ- അതെ നാളെ എത്തും എന്നാണ് പറഞ്ഞത്.

അപ്പോൾ ഇന്നു രാത്രികൂടിയേ അമ്മയെ ഇന്നലത്തെപ്പോലെ കിട്ടൂ. ഓപ്പോൾ വന്നാൽ കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് വരെ അമ്മ മിക്കവാറും എന്റെ മുറിയിൽ വരില്ല. സാരമില്ല. അമ്മ എന്നും എന്റെയാണല്ലോ. അൽപം ക്ഷമയോടെ കാത്തിരുന്നാലും കുഴപ്പം ഇല്ല.

അവന് അത്ഭുതം തോന്നി. മീര തന്റെ മനസ്സിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അവിടെ അമ്മ മാത്രം.

ഒരൊറ്റ രാത്രിയിലെ സംഗമം തങ്ങളെ ഇത്രമാത്രം മാറ്റിയോ? അല്ല. തന്റെ മനസ്സിൽ സ്വപ്നമായി വന്നിരുന്നത് അമ്മയാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ ആണ് തന്റെ ജീവിതം അമ്മയുടേത് മാത്രം എന്ന് ഉറപ്പിച്ചത്. അവിടെ മറ്റാർക്കും സ്ഥാനമില്ല. മറ്റാരുടെ ഓർമ്മകളും വേണ്ട.

കുമാരൻ- എനിക്ക് പറമ്പിൽ കുറച്ച് പണി ഓപ്പോൾ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുറച്ച് പണിക്കാർ ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവരെയൊന്ന് നോക്കട്ടെ. ഇവൾ മുറ്റമെല്ലാം അടിച്ചിട്ട് പാത്രങ്ങൾ കഴുകിക്കോളും.

അരുൺ- ഞാൻ അമ്മയോട് പറയാം.

കുമാരനും ഭാര്യയും പണിയായുധങ്ങൾ എടുക്കാൻ ഷെഡ്ഡിലേക്ക് നടന്നു.

കാവിന്റെയോ, കുടുംബക്ഷേത്രത്തിന്റെയോ, തറവാടിന്റെയോ അടുത്തേക്ക് പണിക്കാർ അധികമാരും പണ്ടുമുതലേ വരാറില്ല. അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ സ്വകാര്യത നഷ്ടപ്പെടില്ല എന്ന് അരുണിനറിയാം.

അരുൺ വേഗം അമ്മയെത്തേടി അടുക്കളയിൽ എത്തി. കുമാരന്റെ ഭാര്യ എങ്ങാനും അമ്മയെ ഈ വേഷത്തിൽക്കണ്ടാൽ ശരിയാവില്ല.

അരുൺ- അമ്മേ കുമാരനും ഭാര്യയും വന്നിട്ടുണ്ട്. കുമാരൻ പണിക്കാരുടെ അടുത്തേക്ക് പറമ്പിലേക്ക് പോയി. കുമാരന്റെ ഭാര്യ ഇങ്ങോട്ടു വരും പാത്രങ്ങൾ കഴുകാനും മുറ്റം അടിക്കാനും. അമ്മ ഈ വേഷം മാറി വേറെന്തെങ്കിലും ഇട്.

മാലിനിക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. വേഗം പോയി ഒരു നൈറ്റി ടീഷർട്ടിന്റെ മേലെ ഇട്ടുവന്നു. കണ്ടാൽ അസ്സൽ അന്തർജ്ജനം!

അരുണിന് പിന്നെ അന്നത്തെ പകൽ അമ്മയുടെ അടുത്ത് പറ്റിക്കൂടാൻ സാധിച്ചില്ല.

അകം മുഴുവൻ അടിക്കാനും തുടയ്ക്കാനും പാത്രങ്ങൾ കഴുകാനും. തുണിയലക്കാനും ഒക്കെ കുമാരന്റെ ഭാര്യ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അരുൺ പുറത്തൊക്കെ ഒന്ന് കറങ്ങി. കുറച്ചു സമയം കിടന്നുറങ്ങി. ഉച്ചത്തെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആണ്, തലേന്നത്തെ ക്ഷീണം മുഴുവൻ അവനെ പിടികൂടിയത്. കുറേ നേരം മാലിനി അവന്റെ അടുത്ത് വന്ന് അവന്റെ തളർന്നുള്ള ഉറക്കം നോക്കിക്കിടന്നതോ, അവനെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചുകിടന്ന് മയങ്ങിയതോ അരുൺ അറിഞ്ഞതേയില്ല.

ഒരു മയക്കം കഴിഞ്ഞ് തന്റെയും ക്ഷീണം മാറിയപ്പോൾ മാലിനി എഴുന്നേറ്റ് അടുക്കളയിലേയ്ക്ക് പോയി. കുമാരന്റെ ഭാര്യ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി അത്താഴവും, വൈകിട്ടത്തെ ചായയ്ക്കുള്ളതും റെഡിയാക്കി.

മാലിനി ഇടക്ക് ഓപ്പോളെ വിളിച്ചു.

ഓപ്പോൾ- മാലിനി, പൂജയെല്ലാം കഴിഞ്ഞോ?

മാലിനി- ഇന്നു കൂടെയുണ്ട് ഓപ്പോളേ.

ഓപ്പോൾ- എന്നാൽ ഞാൻ നാളെ വരാം.

മാലിനി- ഇന്ന് കുമാരനും ഭാര്യയും വന്നിരുന്നു.

ഓപ്പോൾ- അയ്യോ! നിങ്ങളുടെ പൂജ മുടങ്ങിയോ?

മാലിനി- ഇല്ല ഓപ്പോളേ. ഇന്നലെ മാത്രേ പുറത്ത് പൂജ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇന്ന് അകത്താണ് പൂജ. ഇനിയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അകത്തു തന്നെ മതിയെന്നാണ് മേപ്പാടൻ പറഞ്ഞത്. ഫലസിദ്ധി ഉണ്ടായാൽ ഓപ്പോളേം കൂട്ടി ചെല്ലണം എന്നും പറഞ്ഞു.

ഓപ്പോൾ- അതിനെന്താ. ഞാനും വരാല്ലോ.

മാലിനി- ശരി ഓപ്പോളേ. വയ്ക്കട്ടെ?

ഓപ്പോൾ- ശരി.

നാലര മണി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാലിനി അരുണിനെ ഉണർത്തി. അരുൺ കണ്ണുതുറന്ന് അമ്മയുടെ നേരെ കൈകൾ നീട്ടി. കാതിരുന്ന അവൾ ആ കൈകളിലേയ്ക്ക് വീണു. അവന്റെ തലോടലിൽ ലയിച്ച് മകന്റെ നെഞ്ചിൽ കിടന്നു.

മാലിനി- വാ. ചായ കുടിയ്ക്കാം.

അരുൺ- എനിക്ക് വേറെ ചിലതാണ് കുടിയ്ക്കേണ്ടത്.

മാലിനി- അതെല്ലാം പിന്നെ. ഇന്ന് ദ്വരാത്രിയാണ്.

അരുൺ- ദ്വരാത്രിയോ? അതെന്താ?

മാലിനി- ആദ്യരാത്രിയുടെ പിറ്റേന്ന് നടുവേദന മാറ്റാൻ ഉള്ള രാത്രിയാണ് ദ്വരാത്രി.

അരുണും, മാലിനിയും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

അടുക്കളവാതിൽ അടച്ച്, മുറ്റത്തുകൂടെ നടന്നു പോവുകയായിരുന്ന കുമാരന്റെ ഭാര്യ ആ പൊട്ടിച്ചിരി കേട്ടു. അവരുടെ മുഖത്ത് സന്തോഷം വിരിഞ്ഞു. കാരണം, ഇത്രയും കൊല്ലത്തിനിടയിൽ ആ അമ്മയും മകനും ഇത്ര സന്തോഷത്തിൽ ഇത്ര ഉറക്കെ പൊട്ടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നത് അവൾ ആദ്യം കേൾക്കുകയായിരുന്നു.

'ഈശ്വരാ, അവർക്ക് നല്ലതുവരുത്തണേ!' അവൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

നമുക്കു വേണ്ടി മമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അല്ല, മറ്റുള്ളവർ നമുക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ആണ് ഈശ്വരൻ നന്നായി കേൾക്കുക!

മേപ്പാടന്റെയും, ശങ്കര സ്വാമിയുടേയും മന്ത്രോച്ചാരണങ്ങളും അതിൽപ്പെടും!

സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു. രണ്ടുപേരും കുളികഴിഞ്ഞ് വസ്ത്രങ്ങൾ മാറി.

നെറ്റിയിൽ സിന്ദൂരം ഇടണമെന്നും, കഴുത്തിൽ താലിവേണം എന്നും മാലിനിക്ക് തോന്നി. നവവധുവാണല്ലോ. നാളെ ഓപ്പോൾ വന്നാൽ തൽക്കാലം ഇതൊന്നും നടന്നേക്കില്ല. അതിനാൽ മാലിനി അതെല്ലാം അണിഞ്ഞ് ഒരുങ്ങി തന്റെ മകന്റെ, ഭർത്താവിന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു.

മാലിനി രാവിലത്തെപോലെ മകന്റെ ഒരു സ്ലീവ് ലെസ്സ് ടീഷർട്ട് മാത്രമാണിട്ടത്. അതവളുടെ കുണ്ടികളെപ്പോലും മറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതായിരുന്നു ഉദ്ദേശവും. വൈകുന്നേരം ആയപ്പോഴേക്കും പ്രതീക്ഷകളാൽ അവളുടെ തേനുറവ നിർത്താതെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അത് തന്റെ തുടകളിലൂടെ ഒലിയ്ക്കുന്നത് അവൾ അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രയും വർഷങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്ന ഈ ഉറവകൾ കഴിഞ്ഞ ഒരു രാത്രികൊണ്ട് എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി എന്നവൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

അവൾ ഹാളിൽ ഭക്ഷണം എടുത്തു വെച്ച്, അരുണിനും തനിയ്ക്കും പ്ലേറ്റുകൾ വെക്കുമ്പോൾ അരുൺ പിറകിൽ എത്തി. ഒരു കസേരയിൽ ഇരുന്ന് അമ്മയെപ്പിടിച്ച് തന്റെ മടിയിൽ ഇരുത്തി.

തന്നേപ്പോലെ മകനും അടിയിൽ ഒന്നും ഇടാതെയാണെന്ന്, അവന്റെ കുലച്ചുനില്ക്കുന്ന കുണ്ണ തന്റെ പൂറ്റിൽ കുത്തിയപ്പോൾ അവൾ അറിഞ്ഞു.

മകന്റെ മടിയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ്, തിരിഞ്ഞ് അവനഭിമുഖമായി ഇരുകാലുകളും ഇരുവശത്തേക്കും ഇട്ട്, അവന്റെ തുടയിൽ മാലിനി ഇരുന്നു. എന്നിട്ട് ധൃതിയിൽ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ തന്റെ ചുണ്ടുകളാൽ പൂട്ടി. ഒരു കൈ താഴേക്കിട്ട്, കുലച്ചുനിന്ന മകന്റെ കുണ്ണ തന്റെ തേനൊലിച്ച് വഴുവഴുത്ത പൂറിലേക്കമർത്തി അവൾ അമർന്നു.

ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ കാത്തിരുന്ന കാമുകിയുടെ അക്ഷമയായിരുന്നു മാലിനിക്കപ്പോൾ.

അമ്മയുടെ തേനൊലിച്ച് വഴുതുന്ന സ്വർഗപാതയിലേക്ക് തന്റെ കുണ്ണ കയറിപ്പോകുന്നത് സുഖത്താൽ അടഞ്ഞുപോയ കണ്ണുകൾ തുറക്കാതെ അരുൺ മനസ്സിലാക്കി. രാവിലെ മുതൽ അമ്മയും തന്റെ അതേ അവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നു എന്നത് അവനിൽ സ്നേഹവും ആവേശവും കൂട്ടി.

തന്റെ അരക്കെട്ടിളക്കി മാലിനി മെല്ലെ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഒരു വലിക്ക് അമ്മയുടെ ടീഷർട്ട് അരുൺ ഊരിമാറ്റി ദൂരേയ്ക്കെറിഞ്ഞു. ഇനിയൊരിയ്ക്കലും അതാവശ്യമില്ലെന്ന മട്ടിൽ!

മാലിനി അവന്റെ ടീഷർട്ടും ഊരിക്കളഞ്ഞു.

തല താഴ്ത്തി നഗ്നയായ അമ്മയുടെ മുലകളിൽ ഒരെണ്ണം തന്റെ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിലാക്കി, മുലക്കണ്ണയിൽ മെല്ലെക്കടിച്ച്, മുഴുവനായി തന്റെ വായിലേക്ക് വലിച്ചൂമ്പി.

മാലിനി സുഖത്താൽ കൂവിപ്പോയി- മോനേ മ്മ്.. മ്മ്.. ആഹ്..

ആ പുരാതന തറവാട്ടിൽ ഉച്ചത്തിൽ ഉയർന്ന ആ വിളി പല ബന്ധനങ്ങളെയും തച്ചുടച്ചു.

നിഷിദ്ധം എന്ന് വിരൽ ചൂണ്ടാനും പറ്റില്ല. കാരണം അവർ വിധിപ്രകാരം വിവാഹിതരും ആണല്ലോ!

അവളുടെ അരക്കെട്ടിന്റെ നിയന്ത്രണം വിട്ടു. ദേഹം ആകെ തുള്ളിവിറച്ചു. മകന്റെ തല തന്റെ മുലയിലേക്കവൾ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. അവളുടെ യോനീഭിത്തികൾ അവന്റെ വലുപ്പമേറിയ കുണ്ണയെ അമർത്തിപ്പിഴിഞ്ഞു.

സുഖം കൊണ്ട് അരുണിന്റെ അരക്കെട്ടിന്റെ സ്പീഡ് കൂടി. അവൻ അമ്മയുടെ മറ്റേ മുല പിഴിഞ്ഞുടച്ചു. മാറിമാറി അവൻ ഇരുമുലകളെയും സ്നേഹിച്ചു, ലാളിച്ചു, താഡിച്ചു. അവന്റെ പല്ലുകൾ അവയിൽ ചുവന്ന പാടുകൾ തീർത്തത് രണ്ടുപേരും അപ്പോൾ അറിഞ്ഞില്ല. വന്യമായിരുന്നു അവരുടെ കാമനകൾ.

മാലിനിയുടെ അരക്കെട്ടിൽ രതിയുടെ വെടിക്കെട്ടുകൾ പൂക്കുട തീർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ തളർന്ന് വീഴും എന്നായ നേരത്താണ് മകന്റെ പൂക്കുറ്റി തന്റെയുള്ളിൽ പൊട്ടി ഉയരുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞത്. അവൾ അരക്കെട്ട് താഴേക്കമർത്തി ഒരു തുള്ളിപോലും പുറത്തു പോകാതെ മുഴുവൻ തന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിലേക്ക് ഏറ്റുവാങ്ങി.

സുഖാലസ്യത്തിൽ, കസേരയിൽ നിന്ന് വീഴാതെ മകൻ അമ്മയെ മടിയിൽ കുണ്ണയിൽ കൊരുത്തി താങ്ങിപ്പിടിച്ചിരുന്നു.

മകന്റെ കഴുത്തിൽ കൈകൾ ചുറ്റി, കിതച്ച്, സുഖിച്ച്, ലയിച്ച്, മകനിൽ അലിഞ്ഞ്, മാലിനി ഇരുന്നു. ഇരുവരുടേയും കിതപ്പുകൾ വീണ്ടും ഒരു ചുംബനത്തിൽ ഒന്നായി. നാവുകളും.

അമ്മയുടെ കൂമ്പിയ മിഴികളിൽ നോക്കി ലയിച്ചിരുന്നപ്പോഴാണ് അവൻ രാവിലെ തീരുമാനിച്ച കാര്യം ഓർമ്മിച്ചത്. അതോർത്തപ്പോൾ അവന്റെ കുണ്ണ അമ്മയുടെ പൂറ്റിൽ വീണ്ടും ഉണർന്നു.

മാലിനിയുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു.

അമ്മയെ അതേപടിയെടുത്ത്, കൈകളിൽ അവളുടെ നിതംബങ്ങൾ താങ്ങി അവൻ തന്റെ മുറിയിലേക്ക് നടന്നു. അവന്റെ ഓരോ ചുവടിലും അവന്റെ കുണ്ണ അവളിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

തന്റെ അരക്കെട്ടിൽ നിർത്താത്ത പൊട്ടിത്തെറികൾ ആയിരുന്നു ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി മാലിനി അനുഭവിച്ചത്. തന്റെ മകന്റെ ഊർജ്ജത്തിൽ ആ അമ്മ അമ്പരന്നുപോയി.

തന്റെ മുറിയിൽ എത്തി അമ്മയെ കിടക്കയിലേക്ക് കിടത്തി. എന്നിട്ട് അമ്മയുടെ കാലുകൾ മടക്കിവെച്ച് ആ കാലുകൾക്കിടയിലേക്ക് അവൻ കിടന്നു. തന്റെ ചുണ്ടുകൾ അവൻ അമ്മപ്പൂറിലേക്കടുപ്പിച്ചു.

എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് മാലിനി ആലോചിച്ചപ്പോഴേക്കും, മകന്റെ നാവ് അവളുടെ കന്തിനെ നീട്ടി നക്കി. ഒപ്പം ചുണ്ടുകളാൽ അവൻ ആ കന്തിനെ ശക്തിയായി ഊമ്പിവലിച്ചു.

മാലിനി സുഖം കൊണ്ട് ഉച്ചത്തിൽ കാറിപ്പോയി.

മാലിനി- ആഹ്.. മ്മ്.. ങ്... എന്റെ മോനേ... നീയെന്താ ചെയ്യണേ... മ്മ്.. മ്മ്.. .ഗ്..ഗ്..

അവൻ തന്റെ നാവും ചുണ്ടും കൊണ്ട് അമ്മയുടെ കന്തും, പൂറിതളുകളും ചപ്പിച്ചപ്പി വലിച്ചു കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അൽപനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ നാവ് അമ്മയുടെ പൂറിനുള്ളിലേക്ക് ഊളിയിട്ടു. കൂടാതെ അമ്മയുടെ പൂറിന്റെ അകക്കാമ്പിലൂടെ അവൻ നാവോടിച്ച് രസിച്ച് കുടിച്ചു.

മാലിനി കിടക്കയിൽ തന്റെ അരക്കെട്ട് തല്ലിപ്പിടഞ്ഞു.

അവളുടെ അരക്കെട്ട് മുകളിലേയ്ക്കുയർന്ന്, മകന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ മതിവരാതെ ഉരച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മാലിനിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ അനുഭവം ആയിരുന്നു മകനിൽ നിന്ന് ആ വദനരതി.

ഇനി സഹിക്കാൻ ആവില്ലെന്നായപ്പോൾ മകന്റെ മുഖം തന്റെ കാലുകൾക്കിടയിൽ നിന്ന് മാറ്റി അവനെ തന്റെ മുകളിലേക്ക് വലിച്ചു. ഉയർന്നു വന്നതോടൊപ്പം അവൻ ഒരു കൈകൊണ്ട് അമ്മയുടെ പൂറിതളുകൾക്കിടയിലേക്ക് തന്റെ വൻ കുണ്ണയെ എടുത്തുവച്ച് തള്ളി.

മാലിനി അവന്റെ ചുണ്ടുകളും അരക്കെട്ടും പൂട്ടി.

പിന്നെ നടന്നതൊരു മാതൃ-പുത്ര സ്നേഹയുദ്ധം ആയിരുന്നു.

ഏറെനേരത്തിനുശേഷം, വിയർത്തൊഴുകി നക്കിത്തോർത്തി രണ്ടുപേരും പെയ്തു കിതച്ചു തളർന്നു.

മാലിനി അരുണിനെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ വിളിച്ചുണർത്തി. രണ്ടുപേരും നഗ്നരായിത്തന്നെ ഹാളിൽ എത്തി.

മകൻ അമ്മയെ മടിയിൽ ഇരുത്തി. രണ്ടുപേരും പരസ്പരം ഊട്ടി. ഓപ്പോൾ വന്നാൽപ്പിന്നെ ഇത്രയും സ്വാതന്ത്ര്യം ഇവിടെ തങ്ങൾക്ക് കിട്ടില്ലെന്ന് രണ്ടുപേർക്കും അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ തങ്ങളുടെ പുതുജീവിതം പരമാവധി ആസ്വദിക്കാൻ ഇരുവരും മനസ്സിൽ തീരുമാനിച്ചു.

തമ്മിൽ പറയാതെ തന്നെ ഇരുവർക്കും അത് മനസ്സിലായി. അതാണ് അമ്മ-മകൻ ബന്ധം.

വീണ്ടും അവർ അരുണിന്റെ മുറിയിൽ എത്തി. തൊട്ടും പിടിച്ചും ചുംബനങ്ങൾ പകർന്നും കിടന്ന്, വീണ്ടുപോലെ പതഞ്ഞുയർന്ന്, ഒരുവട്ടം കൂടി പെയ്തൊഴുക്കിയിട്ടാണ്, അമ്മയും മകനും അടങ്ങിയത്.

തനിക്ക് ഈ പ്രായത്തിൽ ഇത്രയും സ്റ്റാമിന എവിടെ നിന്ന് കിട്ടുന്നു എന്ന് മാലിനി വിസ്മയിച്ചു!

ഉറങ്ങുന്നതിന് മുമ്പാണ് മാലിനി ആക്കാര്യം ഓർത്തത്. ഇന്നലെ കാവിൽ വച്ച് എല്ലാം തുടങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് അരുണിന്റെ മുഖം മാറിയത്.

മാലിനി- മോനെ, ഇന്നലെ കാവിൽ വെച്ച്, ഞാൻ വന്ന് ബെഡ്ഡിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ എന്തിനായിരുന്നു നിന്റെ മുഖം മാറിയത്?

അരുൺ- അത് അമ്മേ…

മാലിനി- പറ മോനെ.

അരുൺ- ഞാൻ കണ്ട ആ സ്വപ്നങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് അമ്മയായിരുന്നു!

മാലിനി ഞെട്ടിപ്പോയി!

മാലിനി- ങേ? എന്ത്?

അരുൺ- അതേ അമ്മേ, അമ്മയെ ആ വെളിച്ചത്തിൽ, ആ ഡ്രസ്സിൽ, ആ കിടക്കയിൽ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോളാണ് ഞാൻ ഞെട്ടിയത്. അപ്പോഴാണ് ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നങ്ങളിൽ എല്ലാം അതേ നിമിഷം ആയിരുന്നു എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. ആരോ എ ന്നേയും അമ്മയേയും ആ നിമിഷത്തിലേക്ക് കൈപിടിച്ച് എത്തിച്ചതുപോലെ.

കുറേ നേരത്തേക്ക് ഇരുവരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

മാലിനി- അപ്പോൾ നമ്മൾ ഇങ്ങനെയാവണം എന്നത് വിധിയായിരുന്നു. ഈ തറവാടിന്റെ ശാപമോക്ഷമായിരുന്നു നമ്മുടെ നിയോഗം.

പിന്നെയൊന്നും മിണ്ടാൻ ആകാതെ ആ അമ്മയും മകനും നിശ്ശബ്ദരായിക്കിടന്നു.

എപ്പോഴോ അവർ ഉറങ്ങിപ്പോയി.

അടുത്ത ദിവസം

ഓപ്പോൾ രാവിലെ തന്നെ എത്തി. ഓപ്പോൾക്ക് വീട്ടിൽ എത്തി മാലിനിയിൽ നിന്ന് കാര്യങ്ങൾ അറിയാൻ ധൃതിയായിരുന്നു. രാവിലേ തന്നെ തന്റെ കാറും എടുത്ത്, സ്വന്തം തറവാട്ടിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ ഇളയ ആങ്ങളയും കുടുംബവും മാത്രമായിരുന്നു താമസം.

ഗേറ്റിൽ ഒരു വണ്ടി വന്ന് നില്ക്കുന്ന ശബ്ദകേട്ട് മാലിനി ഉണർന്നു. ഓപ്പോൾ എത്തിയെന്ന് മാലിനിയ്ക്ക് മനസ്സിലായി.

കണ്ണുതുറന്ന് ഫോണിൽ സമയം നോക്കിയപ്പോൾ എട്ടര! തലേന്നത്തെ തകർപ്പൻ പണ്ണലുകൾ കഴിഞ്ഞ്, തളർന്നുറങ്ങിയതിനാൽ ഉണരാൻ വൈകി. അരുൺ അപ്പോഴും അമ്മയെ പുണർന്നാണ് കിടക്കുന്നത്.

പതിയെ അവന്റെ കൈകൾ തന്റെ ദേഹത്തുനിന്ന് മാറ്റി, അവനെ ഉണർത്താതെ മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റു. ഡ്രസ്സ് തപ്പിയപ്പോഴാണ് അത് ഹാളിൽ ഇന്നലെ അഴിച്ചിട്ടകാര്യം ഓർത്തത്. പിടഞ്ഞെഴുന്നെറ്റ് ഒരു പുതപ്പെടുത്ത് അരുണിന്റെ മേലെയിട്ടു. ഓപ്പോൾക്ക് അവനെ കാണണം എന്ന് തോന്നിയാൽ ഈ മുറിയിലേക്ക് വന്നേക്കും.

ഹാളിൽ നിന്ന് ഡ്രസ്സുകൾ എല്ലാം എടുത്ത് തന്റെ ബാത് റൂമിൽ അലക്കാൻ ഇട്ടു. എല്ലാടവും ഒന്ന് നോക്കി. ഞരുതിയിൽ തന്റെ മുറിയിൽ എത്തി ഒരു നൈറ്റി എടുത്തിട്ടു. ബാത്റൂമിൽക്കയറി മുഖം കഴുകി. സിന്ധൂരം പടർന്നത് ആവുംവിധം കഴുകിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കും ഓപ്പോൾ കാളിങ്ങ് ബെല്ലടിച്ചു. ഹാളിൽ എത്തി മുൻവശത്തെ വാതിൽ തുറന്നു.

ഓപ്പോൾ- എഴുന്നേൽക്കാൻ വൈകിയോ?

മാലിനി- അതേ ഓപ്പോളേ. രണ്ടാളും കിടന്നപ്പോൾ വൈകി. ക്ഷീണം കൊണ്ട് ഉണരാൻ വൈകി.

ഓപ്പോൾ- അരുൺ എഴുന്നേറ്റില്ലേ?

മാലിനി- ഇല്ല. അവൻ ഇനിയും താമസിക്കും. ഞാൻ ഫ്രഷ് ആയിട്ട് വരാം. ഓപ്പോൾ ഡ്രസ്സ് മാറിവരുമ്പോഴേക്കും ഞാൻ ചായയിടാം.

ഓപ്പോൾ- ശരി.

മാലിനി ബാത്റൂമിൽക്കയറി പല്ലുതേച്ച് പ്രഭാതകൃത്യങ്ങൾ നടത്തി. വേഗത്തിൽ ഒരു കുളിയും കഴിഞ്ഞു. ഓപ്പോൾക്ക് കുളിക്കാതെ അടുക്കളയിൽ കയറുന്നത് താൽപര്യം അല്ല.

ഓപ്പോൾ ഡ്രസ്സ് മാറി വന്നപ്പോഴേക്കും മാലിനി രണ്ടാൾക്കും ചായ റെഡിയാക്കി. പ്രഭാത ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ഇഡ്ഡലി അടുപ്പത്ത് വെച്ചു.

അടുക്കളയിലേക്ക് വന്ന ഓപ്പോൾക്ക്, മാലിനിയിൽ എന്തോ ഒരു മാറ്റം പോലെ തോന്നി.

ആകെയൊന്ന് ചെറുപ്പം ആയത് പോലെ.

അടുക്കളയിൽ പ്രവൃത്തികൾക്ക് കുറച്ച് വേഗം കൂടിയതു പോലെ.

മാലിനി വൈകി എഴുന്നേറ്റതിനാൽ കാര്യങ്ങൾ ധൃതിയിൽ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് തനിക്ക് തോന്നിയതാം എന്ന് ഒപ്പോൾ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. പക്ഷെ ഇത്രയും നാൾ മാലിനിയുടെ മുഖത്ത് കണ്ടിരുന്ന ആകുലത, വിഷാദം ഒക്കെ മാഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, ആ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങുന്നത്, ആ പുഞ്ചിരി തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, ഒക്കെ ഒപ്പോളുടെ കണ്ണുകൾ അറിയാതെ അറിഞ്ഞു.

അതിന് കാരണം മേപ്പാടന്റെ പൂജയാവണം എന്ന് ഒപ്പോളുടെ മനസ്സ് പറഞ്ഞു.

മേപ്പാടൻ എന്തോ പ്രശ്നപരിഹാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

അതെന്താണെങ്കിലും ഓപ്പോൾ ഈശ്വരന്മാർക്ക് നന്ദി പറഞ്ഞു.

തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതിന് എന്തു പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിനും, അത് എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും തങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്ന് ഓപ്പോൾ മനസ്സിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഇഡ്ഡലി അടുപ്പത്തു വെച്ച്, രണ്ടുപേർക്കും ചായയും ആയി മാലിനി ഓപ്പോളുടെ അരികിൽ എത്തി. രണ്ടുപേരും ചായയും ആയി ഹാളിലെ തീൻമേശക്കരികിലെത്തി, ഒരോ കസേരകളിൽ ഇരുന്നു.

ഓപ്പോളുടെ മുഖത്തെ ആകാംക്ഷ മാലിനിക്ക് വായിച്ചെടുക്കാമായിരുന്നു. എവിടെ തുടങ്ങണം, എങ്ങനെ പറയണം കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങൾ എന്നോ, ഓപ്പോളുടെ പ്രതികരണം എന്തായിരിക്കും എന്നോ മാലിനിക്ക് ഒരെത്തും പിടിയും കിട്ടിയില്ല. എന്തായാലും ഓപ്പോളിൽ നിന്ന് ഒന്നും ഒളിക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല എന്ന് മാലിനിയും അരുണും തീരുമാനിച്ചിരുന്നു.

അതിനാൽ ഒന്ന് ദീർഘശ്വാസം എടുത്ത് ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി മാലിനി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

മേപ്പാടന്റെ അടുത്ത് എത്തിയതു മുതൽ, മേപ്പാടന്റെ പ്രതിവിധി, അത് ഇഷ്ടപ്പെടാതെ രണ്ടുപേരും അവിടെ നിന്ന് ഇറങ്ങിയത്, വഴിയിൽ മരം വീണ് തടസ്സം ഉണ്ടായത്, തിരികെപ്പോയത്, വീണ്ടും മേപ്പാടനെക്കണ്ടത്, അതൊരു നിമിത്തം ആണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്, സമ്മതം അറിയിച്ചത്, രാത്രിയിലെ പൂജ, ഏലസ്സ് കെട്ടിയത്, അവസാനം താലി കെട്ടിയത്, സിന്ദൂരം അണിയിച്ചത്, തിരികെ യാത്ര, പിറ്റേന്നത്തെ രണ്ടുപേരുടെയും സംഭാഷണങ്ങൾ, അരുണിന്റെ പേടി അവസാനം താൻ മുൻ കയ്യെടുത്ത് എല്ലാം തുടങ്ങേണ്ടി വന്നത് എല്ലാം, എല്ലാം.

വീണ്ടും ഒരു ദീർഘശ്വാസം എടുത്ത് മാലിനി മേപ്പാടന്റെ ശാന്തിമുഹൂർത്ത പ്രതിവിധിയും, സന്താനപ്രാപ്തി ക്രിയയും നിർബന്ധം ആണെന്ന താക്കീതും പറഞ്ഞു.

താൻ മകനിൽ നിന്ന് ഗർഭിണിയായാൽ മാത്രമേ തറവാടിന് ശാപമോക്ഷം ഉണ്ടാകൂ എന്ന് മേപ്പാടൻ കർശനമായിപ്പറഞ്ഞതും ഓപ്പോളെ അറിയിച്ചു.

അതിനുശേഷം ഓപ്പോളുമായി ആശ്രമത്തിൽ ചെല്ലണം എന്നാണ് മേപ്പാടൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് ഓപ്പോളൊട് പറഞ്ഞു.

ഓപ്പോൾ ഒരു പ്രതിമപോലെ ഇരുന്ന് എല്ലാം കേട്ടു.

മാലിനി- അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഓപ്പോളോട് ആരും കാണരുതാത്ത പൂജ ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞത്. മേപ്പാടൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം ഒരു പൂജ പോലെ ഞങ്ങൾ കാവിന്റെ കിഴക്കേ അരികിൽ വെച്ച് ചെയ്തു. പക്ഷേ... അതിനുശേഷം ഞങ്ങളുടെ രണ്ടാളുടെയും മനസ്സിൽ ഇപ്പോൾ ഭാര്യാ-ഭർതൃ ബന്ധമേ ഉള്ളൂ. ഇന്നലെ രാത്രിയാണ് അരുൺ പറയുന്നത് അവന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ കണ്ടതെല്ലാം എന്നെയായിരുന്നതെന്ന്. ഇന്നലെ രാത്രിമുഴുവൻ ഞങ്ങൾ... ഓപ്പോൾ ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കണം.

മാലിനിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

സ്തബ്ധയായി ഓപ്പോൾ എല്ലാം കേട്ടിരുന്നു.

ചായ തണുത്തതൊന്നും ഇരുവരും അറിഞ്ഞതേയില്ല.

എത്രനേരം രണ്ടുപേരും ഇരുന്നതെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞില്ല.

ഇഡ്ഡലി വെന്തതായി പ്രഷർകുക്കർ ചൂളം അടിച്ചപ്പോളാണ് രണ്ടുപേരും ഞെട്ടി പരിസരബോധത്തിലേക്ക് വന്നത്.

മാലിനി പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേറ്റ് അടുക്കളയിലേക്ക് നടന്നു. അപ്പോളാണ് ഓപ്പോൾക്ക് മാലിനിയിലെ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ കൂടി ശ്രദ്ധിച്ചത്. നിറുകയിൽ സിന്ദൂരം മായിച്ചിട്ടും മുഴുവൻ മായാതെയുണ്ട്. കൂടാതെ മുഖം തുടച്ചപ്പോൾ, കഴുത്തിലെ സ്വർണ്ണമാലയിൽ കൊരുത്ത താലി അറിയാതെ പുറത്തുചാടിയിരുന്നു.

അപ്പോൾ ഇതെല്ലാം സത്യമാണ്!

തങ്ങൾ മനോജ് ബ്രോക്കറോട് സംസാരിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഓപ്പോൾ ഓർത്തു.

അയാളുടെ മറുപടിയും.

ഇഡ്ഡലി വാങ്ങിവെച്ച്, സാമ്പാറിനുള്ളകൂട്ട് അടുപ്പത്തുവെച്ചശേഷം, മാലിനി കുറേനേരം സ്റ്റൗവിനരികിൽ ആലോചിച്ചുനിന്നു.

'ഓപ്പോൾക്ക് ഇതൊന്നും ഒരിക്കലും ഉൾക്കൊള്ളാൻ ആകില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാനും അരുണും ഇവിടെ നിന്ന് ദൂരെ എങ്ങോട്ടെങ്കിലും മാറണം. തങ്ങളുടെ ജീവിതം, കുഞ്ഞ്, കുടുംബം ഒക്കെ ദൂരെ എങ്ങോട്ടെങ്കിലും പറിച്ചുനടണം. എന്തായാലും അതുവേണം. നാളെത്തന്നെയായാൽ അത്രയും നല്ലത്. ഓപ്പോൾക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലാതെ ഞങ്ങൾ ഈ തറവാട്ടിൽ നില്ക്കില്ല. അതേതായാലും ഓപ്പോളെ അറിയിക്കണം.'

മാലിനി തിരികെ ഹാളിൽ എത്തി.

ഓപ്പോൾ അതേയിരിപ്പാണ്.

മാലിനി അടുത്തെത്തി ഭയത്തോടെ, സ്വരം താഴ്ത്തി വിളിച്ചു,

മാലിനി- ഓപ്പോളേ…

ഓപ്പോൾ മിഴികൾ ഉയർത്തി മാലിനിയെ നോക്കി. ആ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ ചെയ്തത് തെറ്റായതുകൊണ്ടാണെന്ന് മാലിനി അറിഞ്ഞു.

മാലിനി- ഓപ്പോളേ.. ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കണം. ഞങ്ങൾ നാളെത്തന്നെ ഇവിടെനിന്ന് പൊയ്ക്കോളാം.

ഓപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റ് മാലിനിയെ ഇറുകെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ആ മുഖം ഇരുകൈകളിൽ എടുത്ത് മാലിനിയുടെ നെറ്റിയിൽ ഉമ്മവെച്ചു.

ഓപ്പോൾ- മോളേ, ലോകത്ത് ഒരമ്മയും തന്റെ മകന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി ചെയ്യില്ലാത്ത കാര്യമാണ് നീ ചെയ്തത്. ആ അമ്മയെ അനുസരിക്കുകയാണ് നമ്മുടെ അരുൺ ചെയ്തത്. നിങ്ങൾ ചെയ്തത് അപ്പോൾ എങ്ങനെ തെറ്റാകും? നിങ്ങൾ എങ്ങോട്ടും പോകുന്നില്ല. നമ്മൾ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കും. ലോകത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ട കാര്യം നമുക്കില്ല. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ തുടർച്ചയായ ദുരന്തങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും വന്നപ്പോൾ നമ്മളെ മാനസികമായി തകർക്കാനും, താഴ്ത്താനും, അവരുടെ ചൊൽപ്പടിയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകാനും ആയിരുന്നു എല്ലാവരും ശ്രമിച്ചത്. എല്ലാം നേരിട്ടാണ് നമ്മൾ ഇത്രയും ജീവിച്ചത്. എല്ലാം നേടിയത്. നമ്മൾ ജീവിച്ചതു മുഴുവൻ നമ്മുടെ മകൻ അരുണിനു വേണ്ടിയാണ്. അവന്റെ സന്തോഷത്തിനു വേണ്ടിയാണ്. നിങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടാകും. എന്റെ കൂടെത്തന്നെ. നമ്മൾ ഇതുപോലെ ജീവിക്കും. നിങ്ങൾ പോയാൽ ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം വരും. അരുൺ എന്റെയും കൂടെ മകൻ അല്ലെ? അവന്റെ കുട്ടിയുടെ മുത്തശ്ശിയാകാൻ ഞാനും വേണ്ടേ?

മാലിനി ഒരു കരച്ചിലോടേ ഓപ്പോളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

ഓപ്പോൾ മാലിനിയുടെ പുറം തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകളും നിറഞ്ഞൊഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

രണ്ടുപേരുടെയും കരച്ചിൽ അടങ്ങാൻ സമയമെടുത്തു. തറവാടിന്റെ ശാപമോക്ഷം ഓർത്തപ്പോൾ രണ്ടുപേരുടെയും മനസ്സ് ശാന്തമായി.

ഒരു കുസൃതിച്ചിരിയോടെ ഓപ്പോൾ - എവിടെ നമ്മുടെ മണവാളൻ? അത്രമാത്രം നീ എന്റെ കുഞ്ഞിനെ ക്ഷീണിപ്പിച്ചോ?

മാലിനി- ഒന്നു പോ ഓപ്പോളേ. മോൻ നല്ല ഉറക്കമാണ്. ഞാൻ ഉണർത്താതെ പോന്നു.

ഓപ്പോൾ- മോനോ? അരുൺ നിന്റെ ഭർത്താവാണ് ഇപ്പോൾ!

മാലിനി- അവന് ഞാൻ ഇപ്പോഴും അമ്മയാണെന്ന്. എന്നോട് അപ്പോഴും... അവനെ മോനേന്ന് തന്നെ വിളിക്കണം എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതാണ് അവനിഷ്ടമത്രേ. എനിയ്ക്കും...

മാലിനി ചമ്മലോടെ ചുണ്ടുകടിച്ച്, തലകുനിച്ച്, പറഞ്ഞത് പൂർണ്ണമാക്കാതെ നിർത്തി.

മകൻ പണ്ണുമ്പോൾ, *'മോനേ'* എന്ന് താൻ വിളിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവന്റെ കുണ്ണ തുടിതുടിക്കുന്നത് താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു എന്ന് ഓപ്പോളോട് പറയാൻ ആവില്ലല്ലൊ.

മകൻ *'അമ്മേ'* എന്ന് വിളിച്ച് തന്നിലേക്ക് കേറുമ്പോൾ തന്റെ തേൻ പൊട്ടിയൊഴുക്ക് കൂടുന്നതും പറയാൻ ആവില്ല.

ഓപ്പോൾക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. മകന് അമ്മയെ, അമ്മയായിത്തന്നെ ബന്ധപ്പെടണം എന്ന്. അതുപോലെ അമ്മയ്ക്ക് മകനെ മകനായിത്തന്നെ ബന്ധപ്പെടുന്നതാണ് താല്പര്യം എന്നാണ് ഇവൾ പറയാതെ പറയുന്നത്. അതാണ് പ്രിയം എന്ന്. ആ മുഖത്തെ നാണവും രക്തച്ഛവിയും അത് വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്.

ഓപ്പോളുടെ ചുണ്ടിൽ പുഞ്ചിരിയൂറി. പക്ഷേ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. മാലിനിയുടെ കവിളിൽ ഒന്ന് തലോടി.

ഓപ്പോൾ- എന്നാൽ അമ്മ പോയി മോനെ ഉണർത്ത്. എന്നിട്ട് രണ്ടുപേരും വിവാഹവേഷത്തിൽ ഒന്നു വന്നേ. വരനെയും വധുവിനേയും ഞാൻ ഒന്നു കാണട്ടെ! അപ്പോഴേക്കും ഞാൻ രാവിലത്തെ ഭക്ഷണം റെഡിയാക്കി വയ്ക്കാം. എന്നിട്ട് വധൂവരന്മാരും അമ്മയും ഒന്നിച്ചു കഴിക്കാം. ചെല്ല്, ചെല്ല്.

മാലിനിയുടെ വെളുത്തു തുടുത്ത മുഖം ആകെ ചുവന്നുപോയി.

ഓപ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അടുക്കളയിലേക്ക് പോയി.

അടുക്കളയിൽ അവർ സാധാരണ പണിക്കാർ ആരെയും കയറ്റാറില്ല. കഴുകാൻ ഉള്ള പാത്രങ്ങൾ വർക്കേരിയയിൽ വെക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈ പറഞ്ഞതൊന്നും അടുക്കള ജോലിക്കാർ കേൾക്കും എന്നവർക്ക് പേടിയ്ക്കേണ്ട. അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം ഇന്നുതന്നെ നാട്ടിൽ പാട്ടായേനെ. ഓപ്പോൾ പുഞ്ചിരിയോടെ ഓർത്തു.

മാലിനി അരുണിന്റെ മുറിയിലേക്ക് നടന്നു.

അരുൺ അപ്പോഴും നഗ്നനായി ചെരിഞ്ഞുകിടന്ന് ഉറക്കമായിരുന്നു. അവന്റെ കുണ്ണ കമ്പിയായി നില്ക്കുന്നതുകണ്ട് മാലിനിക്ക് തന്റെ അടിവയറ്റിൽ ചിത്രശലഭങ്ങൾ പറക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി.

മാലിനി- അരുണേ.. മോനേ അരുൺ..

അരുൺ- മ്മ്..

മാലിനി- ഓപ്പോൾ എത്തി. നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു.

അരുൺ ഞെട്ടി കണ്ണു തുറന്ന് ചാടിയെഴുന്നേറ്റു.

അരുൺ- ഏങ്ങ്.. അമ്മ വല്ലതും പറഞ്ഞോ?

മാലിനി- ഓപ്പോളിൽ നിന്ന് നമ്മൾ ഒന്നും ഒളിക്കില്ലെന്ന് നമ്മൾ തീരുമാനിച്ചതല്ലേ?

അരുൺ- എല്ലാം... എല്ലാം പറഞ്ഞോ?

മാലിനി- മ്മ്.

അരുൺ- എന്നിട്ട്?

മാലിനി- ഓപ്പോൾ കുറേനേരം മിണ്ടാതിരുന്നു.

അരുൺ- എന്നിട്ട്?

മാലിനി- വരനേയും വധുവിനേയും കല്യാണ വേഷത്തിൽ കാണണം എന്ന് പറഞ്ഞു.

അരുണിന് ഒരുനിമിഷം ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

അരുൺ- നമ്മളെ വിവാഹവേഷത്തിൽ കാണണം എന്നോ? ങ്ഹേ? അപ്പോൾ... ഓപ്പോൾ സമ്മതിച്ചോ?

മാലിനി- ഞാൻ നിന്റെ അമ്മയാണെങ്കിലും, നിന്നെപ്പറ്റി ഏറ്റവും ഉൽക്കണ്ഠ ഓപ്പോൾക്കല്ലേ? അപ്പോൾപ്പിന്നെ ഓപ്പോൾ സമ്മതിക്കാതിരിക്കുമോ? നമ്മളെ മനസ്സിലാക്കാതെയിരിക്കുമോ?

അരുൺ പെട്ടെന്ന് അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ആ കവിളുകളിൽ മാറിമാറി ഉമ്മവെച്ചു. അവന്റെ മനസ്സിന്റെ ആശ്വാസം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റുന്നതല്ലായിരുന്നു.

ഓപ്പോൾ ആണ് അവർക്ക് എല്ലാം.

മാലിനി- വാ നാറുന്നു. പോയി പല്ലുതേച്ച്, കുളിച്ച്, ദാ ഈ മുണ്ടും ഷർട്ടുമെല്ലാം ഉടുത്ത് വാ. ഓപ്പോൾ കാത്തിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ. ഞാനും പോയി റെഡിയാവട്ടെ.

അരുൺ- ശരിയമ്മേ.

മാലിനി- പെട്ടെന്ന് വേണം. വിശക്കുന്നുമുണ്ട്. ആ മാതിരി മേടല്ലായിരുന്നോ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുദിവസമായി! സ്വന്തം അമ്മയാണെന്നെങ്കിലും ഓർക്കണ്ടെ?

അരുൺ പൊട്ടിച്ചിരിച്ച്- എന്റെ അമ്മയല്ലേ... ആവേശം കൂടിപ്പോയതാ. കുറക്കണോ?

മാലിനി പൊട്ടിച്ചിരിച്ച്- കുറച്ചാൽ അടിവാങ്ങും എന്റെ മോൻ.

അരുൺ- എന്നാൽ ഞാൻ ഓപ്പോളോട് പറയും.

അരുൺ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ബാത്റൂമിലേക്ക് പോയി.

മാലിനി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ മുറിയിലേക്ക് പോയി.

അരുൺ എല്ലാ പ്രഭാതകൃത്യങ്ങളും കഴിഞ്ഞ്, അമ്മ എടുത്തുവച്ച വെള്ള മുണ്ടും, ഷർട്ടും അണിഞ്ഞു കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി.

ഒരു ദിവസം കൊണ്ട് താൻ ആകെ മാറിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ദിവസം വരെ ആലോചിക്കാൻ പോലും പറ്റാത്ത കാര്യങ്ങൾ ആണ്, തന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇനിയത് മാറ്റാൻ ഒരിക്കലും തനിക്ക് കഴിയില്ല.

മാറ്റണം എന്ന് ആര് ആവശ്യപ്പെട്ടാലും താൻ സമ്മതിക്കുകയും ഇല്ല.

ലോകം മുഴുവൻ എതിർത്താലും.

മെല്ലെ അവൻ മുറിയുടെ പുറത്തിറങ്ങി. മാലിനി ഒരു വധുവിന്റെ വേഷത്തിൽ, ഓപ്പോളുടെ അരികിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

നെറ്റിയിൽ സിന്ദൂരം. താലിമാല, നെഞ്ചിൽ കാണത്തക്കവിധം ഉണ്ട്. ഇനിയാരെയും ഒളിക്കാനില്ല എന്ന മട്ടിൽ, അഭിമാനത്തോടെ.

മറ്റൊരമ്മയ്ക്കും ചിന്തിക്കാൻ പോലും ആകാത്ത പ്രവൃത്തിയിലൂടെ തന്റെ മകന്റെ ജീവൻ തിരിച്ചുപിടിച്ചതിന്റെ അഭിമാനം.

തന്നെ കാത്താണ് അവർ നിൽക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലായ അവൻ, ആകെ നാണിച്ച് ചുവന്നുപോയി.

ഓപ്പോൾ ചിരിച്ച് ഇരുകൈകളും നീട്ടിക്കൊണ്ട്- പുതുമണവാളൻ ഇങ്ങുവന്നേ...

അരുൺ നാണത്തോടെയെങ്കിലും വേഗം ഓപ്പോളിന്റെ അരികിൽ എത്തി, ആ സ്നേഹക്കൈകളിൽ അമർന്നു.

അവർ അവനെ വൽസല്യത്തോടെ പുണർന്ന്, ഇരുകൈകളാൽ അവന്റെ മുഖം താഴ്ത്തി ആ നെറ്റിയിൽ ഒരുമ്മ കൊടുത്തു.

ഓപ്പോൾ- എന്റെ കുട്ടിയെ ഞങ്ങൾക്ക് തിരികെ കിട്ടിയല്ലോ എന്റെ ഈശ്വരൻമാരേ. നന്ദി, നന്ദി, നന്ദി.

അരുണിന് താൻ പഴയ കുഞ്ഞായതുപോലെ തോന്നി. അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

ഓപ്പോൾ- നേരത്തേയറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, ഈവിധം തീ തിന്നാതെ ഞാൻ ഇത് എപ്പോഴേ നടത്തിയേനെ.

മാലിനിയുടേയും അരുണിന്റേയും കണ്ണുകൾ വിടർന്നുപോയി.

ഓപ്പോൾ- രണ്ടാളും ഒന്ന് ചേർന്ന് നിന്നേ. ഞാൻ ഒന്ന് കാണട്ടെ.

ഇരുവരും ചേർന്ന് നിന്നു. അരുൺ തന്റെ കൈയെടുത്ത് അമ്മയുടെ തോളിൽ ചുറ്റി. മാലിനി തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവനോട് ചേർന്ന്, ഒരുകൈ അവന്റെ പുറത്തുകൂടെ ചുറ്റി, തലയല്പം ചെരിച്ച് അവന്റെ നെഞ്ചിൽപ്പറ്റി നിന്നു.

ഓപ്പോൾ തന്റെ കാമറ എടുത്ത് രണ്ടുപേരുടെയും ഫോട്ടോകൾ എടുത്തു. അവരുടെ മനസ്സുകൾ ഇപ്പോഴത്തെ യഥാർത്ഥ്യം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

രണ്ടുപേരും ഓപ്പോളുടെ അരികിൽ എത്തി കാലിൽ വീണ് അനുഗ്രഹം വാങ്ങി. ഓപ്പോൾ രണ്ടുപേരേയും പിടിച്ചെഴുന്നേല്പ്പിച്ച് മാറോട് ചേർത്തു.

ഓപ്പോൾ- സാധാരണ ഒന്നിന് രണ്ട് പറയുന്ന എന്റെ മോനെന്താ വിവാഹത്തോടെ വായ മൂടിയോ? അതിനും മാത്രം എന്താ മാലിനി എന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ വായിൽ നിറച്ചത്?

ഓപ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ഇതുകേട്ട് രണ്ടുപേരും ചൂളിപ്പോയി. തങ്ങളുടെ രഹസ്യങ്ങൾ ഓപ്പോൾ ഇത്ര നിസ്സാരമായി വലിച്ച് പുറത്തിടും എന്നവർ കരുതിയില്ലായിരുന്നു.

ഓപ്പോൾ- ഏതായാലും, നമുക്ക് ഉടനെ കുടുംബക്ഷേത്രത്തിൽ പോവണം. ദേവിയെ തൊഴുത് അനുഗ്രഹം വാങ്ങണം. പിന്നെ പ്രഭാത ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ട് ഇന്നലത്തെ പൂജാ ബാക്കികൾ എല്ലാം മാറ്റണം. ഞാൻ വരുന്ന വഴി കാവിൽ കയറിയിരുന്നു. മുല്ലപ്പൂക്കളും, പാലപ്പൂക്കളും പൂജക്ക് ഉപയോഗിക്കാറില്ലെന്ന് അറിയുന്ന ആരെങ്കിലും അതുവഴി വന്നാൽ പ്രശ്നമാകും. ചുരുട്ടിവെച്ച കിടക്കയിൽ വാടിയ മുല്ലപ്പൂക്കളും, അടിവസ്ത്രങ്ങളും ഇരുന്നാൽ ആകെ ചീഞ്ഞ് നാറും.

ഓപ്പോളിന്റെ പറച്ചിൽ കേട്ടപ്പോൾ മാലിനിക്കും അരുണിനും ചമ്മൽ കൊണ്ട് തൊലി ഉരിഞ്ഞതുപോലെ തോന്നി.

അരുൺ- സോറി ഓപ്പോളെ

ഓപ്പോൾ- സോറിയോ? എന്തിന്? ഇനി നമ്മൾ ആരെയും, ഒന്നിനേയും ഭയക്കാതെ ജീവിക്കും. ഞാൻ ശങ്കര സ്വാമിയെ വിളിച്ചിരുന്നു. സ്വാമി എല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇന്നലെയും മിനിയാന്നും, മേപ്പാടനും ശങ്കര സ്വാമിയും നിങ്ങൾക്കായുള്ള പൂജകളിൽ ആയിരുന്നു. എല്ലാം ശുഭമാകും. വരൂ. നമുക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാം.

ഭക്ഷണശേഷം ഓപ്പോൾ പറഞ്ഞതുപോലെയെല്ലാം അവർ ചെയ്തു.

അവർ മൂവരും കുടുംബക്ഷേത്രത്തിൽ എത്തി ദേവിയെ തൊഴുതു. ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ കുടുംബക്ഷേത്രത്തിൽ പൂജാരി വരും. മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ ഓപ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ പെൺപണിക്കാർ ആരെങ്കിലും ചുറ്റുപാടുകൾ വൃത്തിയാക്കിയിടും. വേണ്ടതായ പൂജകൾ ഒന്നും മുടക്കാറില്ല. വല്ലപ്പോഴും അയൽവക്കത്തെ ആരെങ്കിലും തൊഴാൻ വരാറുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും പിറന്നാളുകാർ.

സർപ്പക്കാവും അങ്ങനെ തന്നെ. ചില സിനിമകളിൽ കാണുന്നതുപോലെ കാടുപിടിച്ച് പേടിപ്പെടുത്തുന്ന വിധമല്ല ആ കാവ്. പണ്ടും കളകൾ നീക്കി വളരെ നന്നായി പരിപാലിച്ചിരുന്നു.

ജീവിതത്തിൽ ഇത്രയും തിരിച്ചടികൾ ഉണ്ടായിട്ടും മാലിനിയും ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയും ആചാരങ്ങൾ ഒന്നും മുടക്കിയിരുന്നില്ല.

മാലിനിയും അരുണും, മൂന്ന് വലം വച്ച്, നടയിൽ കൂപ്പുകൈകളുമായി നിന്ന ഓപ്പോൾക്കരികിൽ എത്തി, പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകി. അവർ ദേവിക്ക് നന്ദി പറഞ്ഞ് തൊഴുതു മടങ്ങി.

പിന്നെ തിരികെയെത്തി വസ്ത്രങ്ങൾ മാറി, കാവിനടുത്ത് 'പൂജാ'സ്ഥലം വൃത്തിയാക്കി.

അതിനുശേഷം അവർ ഓരോ പണികളിൽ മുഴുകി.

ഉച്ചഭക്ഷണം ആയപ്പോഴേക്കും അരുൺ വീണ്ടും പഴയതുപോലെ, ഓപ്പോളിന്റെ ഓമനക്കുട്ടൻ ആയി.

മാലിനി അവന്റെ നവവധുവും.

മൂന്നുപേരും അത് ആസ്വദിച്ചു.

അരുൺ അടുക്കളയിലും, ഹാളിലും ഒക്കെ മാലുക്കുട്ടിയുടേയും ലച്ചുക്കുട്ടിയുടേയും പിറകേ തന്നെ കൂടി. ഇടക്കിടെ അവന്റെ കൈകൾ അമ്മയിലേക്കെത്തുന്നത്, ഓപ്പോൾ കണ്ട് ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഉച്ചയൂണുകഴിഞ്ഞ് ഓപ്പോൾ ഒന്ന് മയങ്ങാൻ തന്റെ മുറിയിലേക്ക് കടന്ന് വാതിൽ അടച്ചു.

അതു കാത്തിരുന്ന് അടുക്കളയിൽ എത്തിയ അരുൺ അമ്മയെ ഇരുകൈകളാൽ കോരിയെടുത്ത് മുറിയിലേക്ക് നടന്നു. മകന്റെ കഴുത്തിൽ തൂങ്ങി അവന്റെ മുഖത്ത് നോക്കി ആ നവവധു പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തുകിടന്നു.

മുറിയിൽ എത്തിയ അരുൺ അമ്മയെ താഴെ നിർത്തി. വാതിൽ അടക്കാൻപോലും മെനക്കെട്ടില്ല.

മെല്ലെ അമ്മയുടെ എല്ലാ വസ്ത്രങ്ങളും ഊരി എറിഞ്ഞു. അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളും പറന്നു. മകന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി നിന്ന അമ്മയെ അവൻ കോരിയെടുത്ത് കിടക്കയിൽ കിടത്തി.

രാവിലെ മുതൽ അക്ഷമയായിരുന്ന മാലിനി അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി തന്റെ കാലുകൾ അകത്തി മടക്കി അവനെ ക്ഷണിച്ചു.

നിമിഷനേരത്തിനുള്ളിൽ അരുണിന്റെ പൗരുഷം അമ്മയിൽ ആഴ്ന്നു.

എല്ലാ ആകുലതകളും ഒഴിഞ്ഞ, സ്നേഹം നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്ന രണ്ടുപേരുടെ, വന്യമായ ഒരു മാതൃ-പുത്ര രതിസംഗമം ആണ് പിന്നെ അവിടെ നടന്നത്.

അല്പം ദൂരെ അടച്ചിട്ട മുറിയിൽ ആയിരുന്നെങ്കിലും ഓപ്പോൾക്ക് ആ സ്നേഹരതിസ്വരങ്ങൾ കേൾക്കാമായിരുന്നു. അവർ ഒന്ന് നെടുവീർപ്പിട്ടു. ആകുലതകൾ ഒഴിഞ്ഞതിന്റെ നെടുവീർപ്പ്.

ഒപ്പം പെയ്തിറങ്ങി, മകന്റെ രേതസ്സ് രണ്ടുവട്ടം ഏറ്റുവാങ്ങി, അവന്റെ നെഞ്ചിൽക്കിടന്ന് മാലിനി മയങ്ങി. മകനും.

അത്താഴം ഒരുക്കാൻ എഴുനേറ്റ് വന്ന ഓപ്പോൾ മെല്ലെ ചെന്ന് അവരുടെ വാതിൽ ചാരി. എന്നിട്ട്, അവരെ ഉണർത്താതിരിയ്ക്കാൻ പാദപതന ശബ്ദം പോലും കേൾപ്പിക്കാതെ അടുക്കളയിലേക്ക് നടന്നു.

***

രണ്ടാഴ്ചത്തേക്ക് ആയിരുന്നു ഇരുവരും ലീവ് എടുത്തിരുന്നത്. അത് ഒരാഴ്ചത്തേക്ക് കൂടി നീട്ടി. അരുണിന്റെ വിവാഹനിശ്ചയം ഒഴിഞ്ഞതിന്റെ കാരണം ആണെന്ന് കരുതിയ മാനേജർ അത് അനുവദിച്ചു.

മീര മറ്റൊരിടത്തേക്ക് ജോലി മാറിയെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞു.

ഒരുദിവസം പോലും വിടാതെ, ഒരു രാത്രിപോലും വിടാതെ ആ നവവധൂവരന്മാർ, അമ്മയും മകനും, സ്നേഹരതിയാടി. ഓപ്പോൾ തന്റെ ജോലികൾക്കായി വീടിന് പുറത്തിറങ്ങിയാൽ അവർ തറവാട്ടിലെ ഏതെങ്കിലും മുറിയിൽ എത്തും. അടുക്കള ജോലിക്കാരി പരിസരത്തുണ്ടെങ്കിൽ അവർ തറവാടിന്റെ മുകൾ നിലയിലെ മുറിയിലാവും രതിയാടുക.

ഒരു തളർച്ചയും ഇരുവർക്കും തോന്നിയിരുന്നില്ല.

സ്നേഹവും, പ്രേമവും, കാമവും ഒന്നിച്ചുണരുമ്പോൾ അങ്ങനെയാണ്. ആരും തളരില്ല.

***

രണ്ടുപേരും തിരികെ ബാംഗ്ളൂരിൽ എത്തി.

വില്ലയിൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടുപേരും മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി. ഇവിടെ നിന്ന് ഇറങ്ങി നാട്ടിലേക്ക് പോയപ്പോൾ അവർ അമ്മയും മകനും മാത്രം ആയിരുന്നു. എന്നാൽ തിരികെ വന്നിരിക്കുന്നത് ഭാര്യയും ഭർത്താവും, അമ്മയും മകനും, കാമുകനും കാമുകിയും, *ഒരുപക്ഷേ മാതാവും പിതാവും* ആയിട്ടാണ്.

ഓപ്പോളെ പിരിയുന്നത് വേദനയായിരുന്നു. പക്ഷേ വേറെ വഴിയില്ലല്ലോ.

വിദേശത്തേക്ക് മാറാൻ മൂന്നുപേരും ചേർന്ന് തീരുമാനം എടുത്തിരുന്നു. അതിനുള്ള കാര്യങ്ങളും നീക്കി. ആദ്യം മാലിനി പോകാനും പിറകേ അരുൺ എത്താനും ആയിരുന്നു പ്ലാൻ.

മാലിനിക്ക് പെട്ടെന്ന് തന്നെ വിദേശത്ത് ജോലി കിട്ടി. രണ്ടു മാസത്തിനകം ജോയിൻ ചെയ്യണം. ഇപ്പോഴത്തെ ഓഫീസിൽ രാജിവെച്ച് പേപ്പർ ഇട്ടു. ഒരു മാസത്തിനകം റിലീവാകും.

അരുണിന് വിദേശത്ത് അതേസ്ഥലത്ത് മറ്റൊരു കമ്പനിയിൽ കിട്ടി. വിസാ പ്രോസസ്സിങ്ങ് എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ജോയിൻ ചെയ്യാൻ മൂന്നു മാസത്തെ സമയം ഉണ്ട്. അരുണും രാജിവെച്ച് പേപ്പർ ഇട്ടു. അവനും ഒരു മാസത്തിനകം റിലീവാകും.

ആരോടും പ്രത്യേകിച്ച് ഒന്നും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. വിദേശ യാത്രയുടെ കാര്യം പോലും. അതും പ്ലാനിങ്ങിന്റെ ഭാഗം ആയിരുന്നു. അവിടെയെത്തി ഒരേ കമ്പനിയിൽ ആയാൽ അമ്മയും മകനും എന്നത് പറയേണ്ടി വന്നേക്കാം. ഇതാണെങ്കിൽ *'ലിവ്-ഇൻ-ടുഗതർ'* എന്ന് ഭാവിക്കാം. അതൊക്കെ അവിടെ സാധാരണമായതിനാൽ ആരും മൈൻഡ് ചെയ്യില്ല. അവിടെയൊന്നും പ്രായവ്യത്യാസം പോലും ആർക്കും പ്രശ്നമല്ല. ഇവിടെയാണ് എന്തിലും ചുഴ്ന്നിറങ്ങുന്നവർ ഉള്ളത്.

സുഹൃത്തുക്കളിൽ പലരും കരുതിയത് അവർ ഫാമിലി ബിസിനസ്സിലേയ്ക്ക് ചേരുകയാണെന്നാണ്. അതും അവർ ആലോചിച്ചെടുത്ത തീരുമാനം ആയിരുന്നു.

കൂടാതെ അവർക്ക് പോകുന്നതിന് മുമ്പ് ഓപ്പോളുടെ കൂടെ കുറച്ചുദിവസം താമസിക്കണം. മേപ്പാടന്റെ ആശ്രമത്തിൽപ്പോകണം.

മിക്ക രാത്രിയിലും രാത്രി രണ്ടുപ്രാവശ്യമെങ്കിലും കളിച്ചിട്ടേ അമ്മയും മകനും ഉറങ്ങാറുള്ളൂ.

ഇത്രയും വർഷങ്ങൾ അടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന രതിയുടെ തിരമാലകൾ തന്റെ മകൻ തുറന്നുവിട്ടപ്പോൾ, മാലിനിക്ക് അതില്ലാതെ ഒരു നിമിഷം പോലും പറ്റാതെയായി. മകന്റെ യുവത്വത്തിനുമുൻപിൽ മാലിനിയുടെ കാലുകൾ എപ്പോഴും തുറന്നു. അമ്മയുടെ തേനൊലിക്കുന്ന പക്വതയിലേക്ക് അവൻ വഴുതിയിറങ്ങും.

ഓഫീസ് വിട്ടുവന്നാൽ ഒരുമിച്ച് ജിമ്മിൽപ്പോയി വന്ന്, ഒരുമിച്ച് കുളിച്ച്, ഒരു കളിയും കഴിഞ്ഞാണ് ഇരുവരും പുറത്ത് വരിക. ശനിയാഴ്ചയും, ഞായറാഴ്ചയും പുറത്ത് പോകുന്നത് അമ്മയും മകനും നിർത്തി, എന്നിട്ട് പണ്ണിത്തകർത്തു. ഇരുവർക്കും മതി വരുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച അവർ കൂർഗിൽ എത്തി. ഒരു റിസോർട്ടിൽ മധുവിധു ആഘോഷിച്ചു.

രാവിലെ മാലിനി തളർന്ന് മകന്റെ നെഞ്ചിൽ കിടക്കുമ്പോളായിരുന്നു, ഓപ്പോൾ വീഡിയോ കോൾ വിളിച്ചത്. ആ കിടപ്പിൽത്തന്നെ അവർ കോൾ എടുത്തു.

അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ മുടിയും, അരുണിന്റെ മുഖത്തെ സിന്ധൂരവും കണ്ടപ്പോൾ ഓപ്പോളിന് ചിരിപൊട്ടി.

ഓപ്പോൾ- അടുത്ത റൂമിലെ ആളുകൾ ഓടിപ്പോയോ ആവോ...

മാലിനി ചിണുങ്ങി- ഓപ്പോളേ...

ഓപ്പോൾ- മാല്യ, സാധാരണ വച്ച്, നിന്റെ ഡേറ്റ് മിനിയാന്നായിരുന്നു. എന്തായി?

മാലിനി താൻ നഗ്നയാണെന്നത് ഒന്നും ഓർക്കാതെ ചാടി എഴുന്നേറ്റു- ഓപ്പോളേ ഞാൻ നോക്കാൻ മറന്നു. ഉടനേ നോക്കാം.

ഓപ്പോൾ- കിറ്റ് വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ?

മാലിനി- അത് രണ്ടുമൂന്നെണ്ണം വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ഓപ്പോളേ- എന്നാൽ നോക്കിയിട്ട് പറ.

മാലിനി തന്റെ ഹാൻഡ്ബാഗിൽ നിന്ന് എന്തോ എടുത്ത് ബാത്റൂമിലേക്ക് വേഗത്തിൽ പോയി.

അരുണിന് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

അവൻ ഓപ്പോളോട് ഓരോ വിശേഷങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഓപ്പോളുടെ സ്വരത്തിൽ എന്തോ ഉൽക്കണ്ഠ അവന് തോന്നിയിരുന്നു. അമ്മ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചുമില്ല.

ഏകദേശം പതിനഞ്ച് മിനിറ്റ് അവൻ ഓപ്പോളുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ബാത്റൂമിന്റെ വാതിൽ തുറക്കുന്നതും, അമ്മ എന്തോ വസ്തു കയ്യിൽ പിടിച്ച് വരുന്നതും ഫോണിൽ നിന്ന് തലയുയർത്തിയ അരുൺ കണ്ടു.

നഗ്നയായിത്തന്നെ അടുത്ത് വന്ന മാലിനി, മകന്റെ നെഞ്ചിൽ കമിഴ്ന്ന് കിടന്ന്, തന്റെ കൈയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വെളുത്ത വസ്തുവിനെ ഓപ്പോൾക്ക് കാട്ടിക്കൊടുത്തു. ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നത് കണ്ടാണ് അരുൺ അമ്മയുടെ കൈയ്യിലേക്ക് നോക്കിയത്.

അതൊരു പ്രെഗ്നൻസി ടെസ്റ്റ് കിറ്റാണെന്ന് അവന് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലായി. പിന്നെയാണ് അതിലെ രണ്ട് ചുവന്ന വരകൾ കണ്ടത്. അപ്പോഴേക്കും അമ്മയുടെ ചുണ്ടുകൾ അവന്റെ ചുണ്ടുകളെ പൂട്ടിയിരുന്നു. ഓപ്പോളുടെ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾ അവൻ ആ ഫോണിന്റെ സ്ക്രീനിൽ കണ്ടു.

'ഞാൻ ഒരച്ഛനാകുന്നു. അമ്മ വീണ്ടും അമ്മയാകുന്നു. എന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മ. ഞങ്ങളുടെ തറവാടിന്റെ ശാപമോക്ഷം പൂർണ്ണമാവുന്നു. അമ്മയുടെ ത്യാഗത്തിന് അർത്ഥമാവുന്നു.' അവന്റെ ചിന്തയിൽ ഇരുന്ന് ആരോ മന്ത്രിച്ചു.

വീഡിയോ കോൾ കട്ട് ചെയ്യാൻ മനസ്സുവരാതെ, ഓപ്പോൾക്ക് തങ്ങളെ കാണത്തക്കവിധം അവൻ ഫോൺ സൈഡ് ടേബിളിൽ ചാരിവച്ചു. എന്നിട്ട്, നെഞ്ചിൽക്കിടക്കുന്ന അമ്മയുടെ മുഖം കോരിയെടുത്ത് ഉമ്മകൾകൊണ്ട് മൂടി. മാലിനി തിരികെ മകന്റെ മുഖവും ഉമ്മകളാൽ മൂടി.

നിശ്ശബ്ദയായി, നിറകണ്ണുകളോടെ ആ സ്നേഹപ്രകടനം കണ്ട്, ഓപ്പോൾ നോക്കിയിരുന്നു. പതിയെപ്പതിയെ അത് ഒരു മാതൃപുത്ര സ്നേഹരതിസംഗമത്തിലേക്ക് മാറുന്നത്, കണ്ണ് മാറ്റാൻ ആവാതെ ഓപ്പോൾ കണ്ടിരുന്നു.

മാലിനിയുടെ കൈ പതിയെ താഴേക്കിറങ്ങി മകന്റെ ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റ കുണ്ണയെ പിടിച്ചു. അരക്കെട്ടൽപം ഉയർത്തി, തേനൊലിക്കുന്ന തന്റെ പൂറ്റിലേക്ക് വച്ച്, അര താഴ്ത്തി.

താൻ വിതച്ച് മുളപ്പിച്ച ഫലം കാണാൻ, മകന്റെ കുണ്ണ മാതൃയോനിയിലൂടെ ഉള്ളിലേക്ക് ഊളിയിട്ടു.

അമ്മയുടെ, തന്റെ ഭാര്യയുടെ, നിറകണ്ണുകളിൽ നോക്കി മകൻ, ഭർത്താവ്, അതിന്റെ കാരണം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അരക്കെട്ടിളക്കിത്തുടങ്ങി.

അത് ശാന്തതാളം ആയിരുന്നു.

സമാധാനനിറവിന്റെ താളം.

ഇനിയവരുടെ ജീവതാളം.

മകന്റെ ജീവൻ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ത്യാഗം ചെയ്ത ആ അമ്മയുടെ സന്തോഷക്കണ്ണീരായിരുന്നു അത്.

നിശബ്ദ മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിട്ട്, ധ്യാനത്തിൽ മുഴുകിയിരുന്ന മേപ്പാടന്റെ മനക്കണ്ണുകളിലും ആ സന്തോഷം തെളിഞ്ഞു. തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യൻ ശങ്കര സ്വാമിയുടെ മനസ്സിലേക്ക് മേപ്പാടൻ അത് പകർന്നു.

ഒരു മാസത്തിന് ശേഷം

ജോലിയിൽ നിന്ന് റിലീവ് വാങ്ങി, ബാംഗ്ളൂരിലെ വില്ല വിട്ട് തങ്ങളുടെ വീട്ടുസാധനങ്ങൾ ലോറിയിൽ തറവാട്ടിലേക്കയച്ച് മാലിനിയും, അരുണും കാറിൽ അതിരാവിലെ നാട്ടിലേക്ക് യാത്രയായി.

മുമ്പുള്ള യാത്രകൾ പോലെ അല്ലല്ലോ ഇത്തവണ. ഗർഭിണിയായ അമ്മ ഭാര്യയും ആയി മകൻ ഭർത്താവ് വളരെ സൂക്ഷിച്ചാണ് വണ്ടിയോടിച്ചത്. വൈകുന്നേരമായപ്പോഴേക്ക് തറവാട്ടിൽ എത്തി. ലോറി പിറ്റേന്ന് രാവിലേയേ എത്തുകയുള്ളൂ.

ഓപ്പോൾ വഴിക്കണ്ണുമായി അവരെ നോക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. കാർ വന്ന് നിന്നപ്പോൾ ഓപ്പോൾ ഓടിയെത്തി. കാറിൽ നിന്നിറങ്ങിയ മാലിനിയെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു. രണ്ടുപേരുടെയും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

ഓപ്പോൾ- മോളേ...

മാലിനി- ഓപ്പോളേ..

അവർ അൽപനേരം അങ്ങനെ നിന്നു. അരുൺ കാർ പാർക്ക് ചെയ്ത് വന്നപ്പോൾ ഓപ്പോൾ അവനെയും കെട്ടിപ്പുണർന്നു.

ഓപ്പോൾ- മോനേ...

അരുൺ- ഓപ്പോളേ..

ഓപ്പോൾ പറഞ്ഞു- വാ അകത്തേക്ക് പോകാം. ഞാൻ ഭക്ഷണം റെഡിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഫ്രഷ് ആയി വാ. കഴിക്കാം.

എല്ലാവരും അകത്തേക്ക് നടന്നു. മാലിനിയും അരുണും തങ്ങളുടെ മുറിയിലേക്കും, ഓപ്പോൾ ഭക്ഷണം എടുത്തുവെക്കാൻ അടുക്കളയിലേക്കും നടന്നു.

മാലിനിയും അരുണും ഒരുമിച്ചാണ് കുളിച്ചത്. ഇതിപ്പോൾ എന്നും അങ്ങനെയാണ്.

കൂടെ ഒരു പണ്ണലും നടത്തി. അതും ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയാണ്.

അമ്മയെ കാണുന്തോറും അവന്റെ കുണ്ണ കയറുപൊട്ടിക്കുന്നു!

ചെറുപ്പത്തിൽ എത്രയോ തവണ ഒരുമിച്ച് കുളിച്ചിരിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ കൂടെയും, ഓപ്പോളുടെ കൂടെയും.

അന്നൊക്കെ താൻ നിഷ്കളങ്കനായ കുട്ടിയായിരുന്നെന്ന് അരുൺ ഓർത്തു. ഇപ്പോൾ ആ നിഷ്കളങ്കത ഒന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ അമ്മ തന്റെ ഭാര്യയായെന്നത് മനസ്സിന് ഉൾക്കൊള്ളാൻ ആയി എന്നുമാത്രം. കൂടാതെ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മയും ആകാൻ പോകുന്നു. അമ്മയുടെ വയർ പുറത്തുകാണാൻ തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. എന്നാലും നേരിയ തടിപ്പുപോലെ തോന്നും.

നഗ്നതയിൽ അതുകാണുമ്പോൾ അരുണിന്റെ മനസ്സ് ആർദ്രമാകും. അവിടെ ഒരുമ്മ നൽകും. അത് പല പല ഉമ്മകൾ ആകും. പിന്നെയാ ഉമ്മകൾ താഴേക്കിറങ്ങും. അമ്മയുടെ കാലുകൾ വിടരും. മെല്ലെ മെല്ലെ അവൻ ഉമ്മവെച്ച് വിടർത്തും. അമ്മയുടെ പൂമൊട്ടിൽ മുത്തും. തേനൂറ്റിക്കുടിക്കും. ഇതളുകൾ മെല്ലെ കടിച്ചുവലിക്കും. അമ്മയുടെ കൈകൾ ആ വണ്ടിനെ തന്റെ പൂവിലേക്ക് ക്ഷണിച്ച് അതിന്റെ തലയിൽ തലോടിയമർത്തും.

ആ തലോടൽ ആണ് അരുൺ വണ്ടിന് വേണ്ടതും!

അമ്മയുടെ കാലുകൾ കൂടുതൽ വിടരുമ്പോൾ അവന്റെ നാവ് ആ തേൻ കുട്ടിനുള്ളിലേക്ക് ഊളിയിട്ടിറങ്ങും. പിന്നെയൊരു പ്രയോഗമാണ്!

ഇത്രനാളും അമ്മക്ക് കിട്ടാതിരുന്ന സുഖം താൻ പകർന്ന് നൽകണം എന്ന ആ മകന്റെ പ്രവർത്തിയിൽ, തേനൊഴുക്കി തളരുന്ന അമ്മയുടെ മുഖം ആണ്, ആ മുഖത്തെ പ്രേമാർദ്രമായ ചിരിയാണ്, അപ്പോഴെല്ലാം അരുണിന്റെ പ്രതിഫലം. അതവൻ ചിലപ്പോൾ ഒന്നിൽക്കൂടുതൽ പ്രാവശ്യം വസൂലാക്കും.

കൊടുക്കുന്നയാൾക്ക് പരാതിയും ഇല്ല!

മാലിനിയുടെ അവസ്ഥയും മറ്റൊന്നായിരുന്നില്ല.

ആകുലതകളുടെ ആ ദിവസങ്ങൾ കടന്ന് തന്റേയും മകന്റേയും ആദ്യരാത്രിയിൽ ഉണർന്ന തന്റെ മനസ്സും ശരീരവും. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ, തന്റെ മകന്റെ സ്പർശനത്തിനായി, അവന്റെ തന്നിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിനായി, ഓരോ നിമിഷവും കൊതിക്കുകയാണ്. അതോർക്കുമ്പോഴെല്ലാം തേൻ ഒലിക്കുകയാണ്.

അവനോടൊപ്പം പണ്ണുക എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും വേണ്ടാ എന്നുപോലും തോന്നാറുണ്ട്. അക്ഷമയാകാറുണ്ട്. പക്ഷേ കാണിക്കാറില്ലെന്ന് മാത്രം.

തനിക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്ന ഈ തൃഷ്ണകൾ ഇത്രമാത്രം ശക്തമായി തന്നിൽ അടങ്ങി, അമർന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. മകനു നല്കിയ ആ ഒരു ചുംബനത്തിലൂടെ ഇരുവരിലും കൂട് തുറന്ന് വിട്ട കാമനകൾ ഇനി ഒരിക്കലും അടങ്ങില്ല എന്ന് ഇരുവർക്കും പൂർണ്ണ ബോദ്ധ്യമായി.

മകൻ അരികത്തെത്തുന്നത് വരെ പുതിയ ജോലിസ്ഥലത്ത് എങ്ങനെ കഴിയും എന്നോർത്ത് ആകുലപ്പെടാറുണ്ട്.

എവിടെയെങ്കിലും നില്ക്കുമ്പോൾ മകന്റെ കൈകൾ പിറകിലൂടെ തന്നെ ചുറ്റാൻ അദമ്യമായി ആഗ്രഹിക്കാറുണ്ട്. അവനെ ഇതൊന്നും അറിയിക്കാറില്ലെന്നുമാത്രം.

പക്ഷേ, മിക്കവാറും തന്റെ മനസ്സ് വായിക്കുന്ന അരുൺ, ആ സമയം തന്നെ പുറകിൽ നിന്ന് ചുറ്റിപ്പുണരും. എങ്ങനെ അവൻ ഇത് മനസ്സിലാക്കുന്നു എന്നോർത്ത് താൻ അത്ഭുതപ്പെടാറുണ്ട്.

പിന്നെ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ രണ്ടുപേർക്കും ആകാറില്ല. അരുണിന്റെ തിളക്കുന്ന യുവത്വത്തോട് കിടപിടിച്ചു നിൽക്കാൻ ചിലപ്പോൾ താൻ പാടുപെടാറുണ്ട്. പക്ഷെ അത് തന്നിൽ നിന്ന് വായിച്ചെടുത്തത് പോലെ അവൻ കരുതലിൽ ആകും.

അമ്മ മകന് നല്കുന്ന കരുതൽ മകൻ തിരിച്ചു തരുന്നതുപോലെ എന്ന് മനസ്സ് പറയും.

മെല്ലെ മെല്ലെ തന്നിലേക്കമർന്ന് ഒരു കാറ്റുപോലെ ആ സമയങ്ങളിൽ തന്നിൽ ഒഴുകും.

തന്റെ കിതപ്പാറുന്നത് വരെ തലോടിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

അവന്റെ അച്ഛനിൽനിന്ന് പോലും അങ്ങനെ ഉണ്ടായതായി തനിക്ക് ഓർമ്മയില്ല.

തന്നിൽ ഉണ്ടായ ജീവൻ!

തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ച്, താൻ തിരികെപ്പിടിച്ച ജീവൻ!

ഇന്നവന് എല്ലാം അറിയാം. അതിനാൽ ആ തിരിച്ചറിവിൽ, കഴിഞ്ഞ മാസങ്ങളിൽ അവന്റെ സ്നേഹം പല ഇരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചത്, അവന്റെ കണ്ണുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും തനിക്ക് വായിച്ചറിയാം.

കുളി/കളി കഴിഞ്ഞ തളർച്ചമാറ്റി മാലിനിയും അരുണും അടുക്കളയിൽ എത്തി. അവിടെ പുറം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഓപ്പോളെക്കണ്ട് രണ്ടുപേരുടെയും കണ്ണുകൾ വിടർന്നു.

അരുണിന്റെ ഒരു പഴയ ഹാഫ് കൈ റൌണ്ട്നെക്ക് ടീഷർട്ടും, മാലിനിയുടെ ഒരു പഴയ ഫുൾ ലെങ്ങ്ത് പാവാടയും ആണ് വേഷം. മുടി മാലിനിയുടെ പോലെ പോണിടൈൽ കെട്ടി വച്ചിരിക്കുന്നു. പാവാടക്കുള്ളിൽ

ഉന്തിനില്ക്കുന്ന ഉരുണ്ട ചന്തിപ്പന്തുകൾ. പോണിടൈലിന് താഴെ നീണ്ട ഭംഗിയുള്ള കഴുത്ത്. പിറകിൽ നിന്ന് നോക്കിയാൽ മാലിനിയെന്നേ പറയൂ.

ഓപ്പോളെ ഒരിക്കൽപ്പോലും ഈ വേഷത്തിൽ കാണാത്ത മാലിനിയും അരുണും, ഓപ്പോളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സൗന്ദര്യം കണ്ട് സന്തോഷത്തോടെ വാപൊളിച്ച് നോക്കി നിന്നുപോയി.

അരുൺ കൈയ്യടിച്ചുകൊണ്ട്- *ഓപ്പോളെ.. ബ്യൂട്ടിഫുൾ!*

ഓപ്പോൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. എന്നിട്ട് അടുക്കള സ്ലാബിൽ ചാരി അവരെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

ഓപ്പോൾ- എന്ത്?

മാലിനി- ഈ വേഷം.

ഓപ്പോൾ- ഒന്ന് പോടി. ഞാൻ നിങ്ങളെ മിസ്സ് ചെയ്യുമ്പോൾ, ചിലപ്പോൾ ഒക്കെ ഇതെല്ലാം എടുത്ത് ഇടാറുണ്ട്.

അരുൺ- പിറകിൽ നിന്ന് നോക്കിയാൽ അമ്മയാണെന്ന് മാറിപ്പോകും.

ഓപ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു- അതൊക്കെ കൊള്ളാം. എന്നിട്ട് അമ്മയുടെ അവസ്ഥയിൽ എന്നെ ആക്കരുത്.

അരുണിന്റെ മുഖം ചമ്മലാൽ ചുവന്നു.

മാലിനിയുടെ കണ്ണുകളിൽ, ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകൾ ആ ഒരു നിമിഷം കോർത്തു.

അതൊരു പരസ്പരം തിരിച്ചറിവിന്റെ നിമിഷം ആയിരുന്നു!

ഓപ്പോളുടെ മനസ്സ് വായിക്കാൻ ആ ഒരൊറ്റ നിമിഷം മതിയായിരുന്നു മാലിനിക്ക്.

'സന്താന സൗഭാഗ്യം നേടിയാൽ മറ്റേയാളുമായി ഇവിടെ വരിക.'

മേപ്പാടന്റെ വാക്കുകൾ പെട്ടെന്ന് മാലിനിയുടെ മനസ്സിൽ മുഴങ്ങി. അപ്പോൾ, അതിനെന്തോ കാരണം ഉണ്ട്. പോകുന്നതിന് മുമ്പ് മേപ്പാടനെ കാണണം. അതിന് മുൻപ് ശങ്കര സ്വാമികളെ കാണണം. മാലിനി ഉറപ്പിച്ചു.

പ്രശംസയിൽ കുളിർന്നാവണം, ഓപ്പോൾ ഇരുകൈകളും നീട്ടി.

മാലിനിയും അരുണും ഓപ്പോളുടെ ഇരുവശത്തും അമർന്നു. അരുൺ ഓപ്പോളുടെ കവിളിൽ ഒരുമ്മ കൊടുത്തു. എന്നിട്ട് നെറ്റിയിലേക്ക് വീണുകിടന്ന ഓപ്പോളുടെ അളകങ്ങൾ ചെവിക്കു പുറകിലേക്ക് മാടിയൊതുക്കി. ആ നെറ്റിയിലും ഒരുമ്മ നൽകി. അവനത് പണ്ടും ചെയ്യാറുള്ള ഒരു സാധാരണ കാര്യം ആയിരുന്നു.

ഇടം കണ്ണിലൂടെ അത് കണ്ട മാലിനി ഓപ്പോളുടെ ചെവിയിലേക്ക് തന്റെ ചുണ്ടുചേർത്ത് ചോദിച്ചു,

മാലിനി- എന്നെപ്പോലെ ആകണ്ടേ ഓപ്പോൾക്ക്?

ഓപ്പോളുടെ ദേഹം ഒന്ന് വിറകൊണ്ടത് മാലിനി അറിഞ്ഞു.

ഓപ്പോളുടെ മറുപടി ഒന്നും വന്നില്ല.

മാലിനിയുടെ കൈകൾ ഓപ്പോളുടെ ചുറ്റും മുറുകി.

മാലിനി മന്ത്രിച്ചു- എടുത്തോളൂ. ഇവൻ നമ്മുടെ രണ്ടുപേരുടേതുമാണ്. എനിക്ക് പൂർണ്ണസമ്മതം.

ഓപ്പോൾ മാലിനിയുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

മാലിനി പുഞ്ചിരിച്ചു. എന്നിട്ട് *'എടുത്തോളൂ'* എന്ന് പുരികം കൊണ്ട് ഉറപ്പോടെ ആംഗ്യം കാട്ടി.

ഓപ്പോൾ മാലിനിയുടെ കവിളിൽ ഒരുമ്മ നല്കി. മെല്ലെ തിരിഞ്ഞ് അരുണിന്റെ കവിളിലും. അത് പക്ഷെ അവന്റെ ചുണ്ടിന്റെ കോണിൽ ആയിരുന്നു. അവനത് മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും മാലിനി കണ്ടു. അവൾ വീണ്ടും പുഞ്ചിരിച്ചു.

മാലിനി സൈഡിൽ നിന്ന് ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു- *സത്യം!*

ഓപ്പോളുടെ വിരലുകൾ അരുണിന്റെ മുടിയിഴകളിലൂടെ ഓടിനടന്നു. ഓപ്പോൾ അരുണിന്റെ മിഴികളിലേയ്ക്ക് നോക്കി നിന്നു. ഒന്നും അറിയാത്ത അരുൺ തിരികെ പുഞ്ചിരിയോടെ നോക്കിനിന്നു.

അല്പനേരം എല്ലാം മറന്ന് അവർ അങ്ങനെ നിന്നു.

കൂർഗിലേക്ക് വിളിച്ച അന്നത്തെ വീഡിയോ കോൾ സത്യത്തിൽ ഓപ്പോളുടെ മനസ്സിനെയാകെ മാറ്റിമറിച്ചിരുന്നു.

അരുൺ കോൾ കട്ട് ചെയ്യാതെ സൈഡ് ടേബിളിൽ ഫോൺ ചാരിവച്ചപ്പോൾ ഓപ്പോൾക്ക് ആ മാതൃ-പുത്രരതി പൂർണ്ണമായി കാണാമായിരുന്നു.

അരുണിന്റെ വലുപ്പമേറിയ കുണ്ണ മാലിനിയിലേക്ക് ആഴ്ന്നുകയറുന്നത് കണ്ട് ഓപ്പോളുടെ ദേഹം പൊട്ടിത്തരിച്ചു.

അരുണിന്റെ കൈകൾ അമ്മയുടെ മാറിടം കുഴച്ചുമറിച്ചത് കണ്ടുനിന്ന ഓപ്പോളുടെ മുലക്കണ്ണുകൾ കട്ടിവച്ച് തെറിച്ചുനിന്നത് ഓപ്പോൾക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ ആയിരുന്നില്ല.

മാലിനിയുടെ സന്തോഷക്കണ്ണീരും, ചുംബനങ്ങളും, അരക്കെട്ടിന്റെ ദ്രുതചലനവും, അരുണിന്റെ അതേമട്ടിൽ ഉള്ള പ്രതികരണവും ഓപ്പോൾ മിഴിയെടുക്കാൻ ആവാതെ കണ്ടിരുന്നു.

തന്റെ മനസ്സിൽ എന്തൊക്കെയോ പൂത്ത് ഉണരുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു. ഇത്രയും വർഷങ്ങൾ ഒരിക്കൽപ്പോലും ഉണരാതിരുന്ന കാമനകൾ, ആഗ്രഹങ്ങൾ.

മാലിനിക്ക് എന്തുതോന്നും എന്ന ചിന്തയിൽ അവൾ അതൊക്കെ മൂടിവെക്കാൻ നോക്കി.

എന്നാൽ ഇന്നലെ അവർ വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ, അരുൺ അവളെ പുണർന്നപ്പോൾ അടക്കിവെക്കാൻ ശ്രമിച്ച അവയെല്ലാം ഇനിയടക്കാൻ ആവാത്ത വിധം വീണ്ടും പുറത്തുചാടി.

അൽപം മുമ്പ് എന്താണ് കഴിക്കാൻ വേണ്ടതെന്ന് ചോദിക്കാൻ അവരുടെ മുറിയിൽ ചെന്നപ്പോഴാണ്, മുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്ന് കിടക്കുന്നതും, ബാത്റൂമിൽ നിന്ന് ഇരുവരുടെയും മാതൃ-പുത്രരതി സുഖസ്വരങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്തത്.

തനിക്കെന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് ചിന്തിച്ചപ്പോഴേക്കും തുടയിടുക്കിൽ തേൻ ഒഴുകുന്നത് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി അറിഞ്ഞു. ഇത്രയും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം തനിക്ക് എന്താണ് ആഗ്രഹമെന്ന് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി തിരിച്ചറിയുകയായിരുന്നു.

എന്നാൽ മാലിനിയിൽ നിന്നോ അരുണിൽ നിന്നോ അത് പിടിച്ചുവാങ്ങില്ലെന്ന് അവൾ ഉറപ്പിച്ചു.

മെല്ലെ, നിശ്ശബ്ദം അവിടെ നിന്ന് അടുക്കളയിൽ എത്തി പുറം തിരിഞ്ഞ് നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് അമ്മയും മകനും, ഭാര്യയും ഭർത്താവും തന്നെത്തേടി അടുക്കളയിൽ എത്തിയത്.

കുനിഞ്ഞ് ഓപ്പോളുടെ കഴുത്തിൽ തന്റെ കവിൾ ചേർത്ത്, ഓപ്പോളെ സാധാരണപോലെ പുണർന്നു നിന്ന അരുൺ അതൊന്നും കേട്ടില്ല, അറിഞ്ഞുമില്ല.

മാലിനി മെല്ലെ ഓപ്പോളെ വിട്ട് മാറി. അടുപ്പത്തുവെച്ചിരുന്ന ഭക്ഷണം നോക്കുന്നതായി ഭാവിച്ചു.

ഓപ്പോൾ അരുണിന്റെ കഴുത്തിലൂടെ പുണർന്ന് അവന്റെ നെഞ്ചത്ത് തലചേർത്ത് നിന്നു. ഇത്രയും നാൾ കാണാത്തതിന്റെ വിഷമമാണെന്ന് കരുതിയ അരുൺ ഓപ്പോളെ ചേർത്ത് മുറുക്കിപ്പിടിച്ചു.

തന്റെ മുലക്കണ്ണുകൾ കല്ലാകുന്നതും അവ അരുണിന്റെ ഉറച്ച നെഞ്ചിൽ കുത്തുമ്പോൾ തന്നിൽ പ്രകമ്പനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതും ഓപ്പോൾ അറിഞ്ഞു. മെല്ലെ തലയുയർത്തി. അരുണിന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. അവന്റെ താടിയിൽ ഒരുമ്മ കൊടുത്തു. എന്നിട്ട് അവനെ ചുറ്റിയിരുന്ന കരങ്ങൾ മാറ്റി. ഇനിയിങ്ങനെ നിന്നാൽ താൻ അരുണിന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ഉമ്മവച്ചേക്കും എന്ന് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിക്ക് തോന്നി.

ഓപ്പോൾ- ഭക്ഷണം കഴിക്ക്. നല്ല ക്ഷീണം കാണും.

അരുണും ഓപ്പോളെ വിട്ടു മാറി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,

അരുൺ- നല്ല വിശപ്പുണ്ട് ഓപ്പോളേ. അമ്മ ഇപ്പോൾ ഒന്നും തരാറില്ല.

മാലിനി- അതേയതെ. എന്നെ മുഴുവനായി തീറ്റയാണ്. പിന്നെങ്ങനെ മറ്റെന്തെങ്കിലും കഴിക്കും?

ഓപ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി.

അരുൺ ആകെ ചുവന്നു.

ഓപ്പോൾ- എന്റെ മോന് ഓപ്പോൾ തരാം.

മാലിനി- ഇനിയിവൻ ഓപ്പോളെക്കൂടി തിന്നാൻ നോക്കും. അത്ര വിശപ്പാണ്.

ഓപ്പോൾ- അധ്വാനിച്ചാൽ വിശപ്പുകൂടും.

അരുൺ- രണ്ടുപേരും കൂടി എന്നെ പാരവെക്കുകയാണല്ലെ?

മാലിനി- അതേ. ഇപ്പോഴാണോ എന്റെ പൊന്നുമോന് മനസ്സിലായത്? ഞങ്ങൾ ഒന്നാണ്. ഞങ്ങൾക്കും ഒന്നാണ്. ഞങ്ങളുടെ നീ, രണ്ടുപേർക്കും തുല്യം. മനസ്സിലായില്ലെ?

അരുൺ- ഉവ്വുവ്വ്. മനസ്സിലായി. വല്ലതും വിളമ്പ് അമ്മമാർ.

ഓപ്പോളും മാലിനിയും അരുണിന്റെ നിഷ്കളങ്കത കണ്ട് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ബാംഗ്ളൂർ വിശേഷങ്ങൾ പങ്കുവെച്ചും, ഡോക്ടറെ കണ്ട കാര്യം പറഞ്ഞും, മാലിനിയുടെ യാത്രയുടെ കാര്യം സംസാരിച്ചും അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.

അരുൺ ഉമ്മറത്തേക്ക് പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാലിനി ഓപ്പോളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

മാലിനി- ഓപ്പോളെ, ഇപ്പോഴെനിക്ക് മനസ്സിലായി എന്തിനാണ് മേപ്പാടൻ ഓപ്പോളെയും കൊണ്ട് ചെല്ലണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്ന്. ഓപ്പോളുടെ ജീവിതവും അരുണിനോട് ചേരേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാലേ ഈ സുരക്ഷിത വൃത്തം പൂർണ്ണമാകൂ. അന്ന് ഞാൻ അവന്റെ ജീവൻ മാത്രമാണ് മുൻപിൽ കണ്ടത്. മേപ്പാടൻ പക്ഷേ നമ്മുടെ മൂന്ന് പേരുടെയും ജീവിതം മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകാണണം.

ഓപ്പോൾ- മോൻ ഒരു പക്ഷേ എന്നെ അങ്ങിനെ കാണില്ലെങ്കിലോ?

മാലിനി- എന്നേയും അങ്ങിനെ അവൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിരുന്നില്ലല്ലോ? ഞാൻ ആണ് അവനെ മാറ്റിയെടുത്തത്. പിന്നെ അവൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയിട്ടില്ല. ഏതായാലും നാളെ നമുക്ക് ശങ്കര സ്വാമികളോടൊന്ന് സംസാരിച്ച്, മേപ്പാടനെ എപ്പോൾ കാണാൻ സാധിക്കും എന്നറിയാം. എന്നിട്ട് നമുക്കവിടെ വരെ പോകാം.

ഓപ്പോൾ- മോളെ നിനക്ക് അങ്ങനെ യാത്ര ചെയ്യാമോ?

മാലിനി- കുഴപ്പമില്ല ഓപ്പോളെ. രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞല്ലെ?

ഓപ്പോൾ- എന്നാൽ ശങ്കര സ്വാമിയെ ഒന്ന് വിളിച്ചാലോ?

മാലിനി- എട്ടുമണി ആയല്ലേ ഉള്ളൂ. ഒന്നു വിളിച്ചുനോക്കാം.

ഓപ്പോൾ ശങ്കര സ്വാമികളെ വിളിച്ചു.

ശങ്കര സ്വാമി- അവർ നാട്ടിൽ എത്തി അല്ലെ?

ഓപ്പോൾ- സ്വാമി എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു?

ശങ്കര സ്വാമി- മേപ്പാടനിൽ നിന്ന്. നാളെത്തന്നെ അവിടേക്ക് ചെന്നോളൂ. മേപ്പാടൻ കാത്തിരിക്കും.

ഓപ്പോൾ- മാലിനിക്ക് അത്രദൂരം…

ശങ്കര സ്വാമി- ഒന്നു സംഭവിക്കില്ല. മൂന്നുപേരും ചെന്നോളൂ. അങ്ങനെയല്ലേ പറഞ്ഞിരുന്നത്? അതോ നാലുപേരോ?

ഓപ്പോൾ- നാലുപേർ.

ശങ്കര സ്വാമി- നന്നായി. തിരികെ വന്നിട്ട് ഒരുദിവസം ഞാൻ അതിലേ വരാം. എല്ലാവരെയും കാണാല്ലോ.

ഓപ്പോൾ- നന്ദി സ്വാമി.

ഫോൺ വച്ച് ഓപ്പോൾ മാലിനിയെ നോക്കി. സ്പീക്കർ ഫോണിൽ എല്ലാം കേട്ടിരുന്ന മാലിനിയുടെ കണ്ണുകൾ അത്ഭുതത്താൽ മിഴിഞ്ഞിരുന്നു. അൽപനേരം രണ്ടുപേർക്കും ഒന്നും മിണ്ടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

മാലിനി അരുണിനെ വിളിച്ചു.

മാലിനി- അരുൺ...

അരുൺ- എന്താമ്മേ?

മാലിനി- ശങ്കര സ്വാമിയെ വിളിച്ചിരുന്നു. മേപ്പാടൻ കാത്തിരിക്കുന്നു. നമ്മൾ മൂന്നുപേരും നാളെ അവിടെയെത്തണം. അതിരാവിലെ പോയാലോ?

അരുൻ- ശരിയമ്മേ.

ഓപ്പോൾ- എന്നാൽ നേരത്തെ കിടക്കാം. അത്രയും ദൂരം കാർ ഓടിക്കേണ്ടതല്ലെ?

അരുൺ- ശരി ഓപ്പോളേ.

മാലിനി- ഇന്ന് നീ ഞങ്ങളുടെ നടുക്ക് കിടന്നാൽ മതി. പണ്ടത്തേപ്പോലെ.

അരുൺ- അതെന്താ?

ഓപ്പോൾ- ഞങ്ങളുടെ ഒരാഗ്രഹം.

രണ്ടുപേർക്കും കവിളിൽ ഓരോ ഉമ്മ കൊടുത്ത് അരുൺ- ശരി അമ്മമാരേ.

അങ്ങനെ തന്നെയാണവർ ഉറങ്ങിയത്.

അരുൺ ചെരിഞ്ഞുകിടന്ന് ഓപ്പോളെ പുണർന്ന് ആ കാലുകളിൽ തന്റെ കാലുകൾ കയറ്റിവച്ചാണുറങ്ങിയത്. ഓപ്പോളും മകനെപ്പുണർന്നു കിടന്നു. മാലിനി അവന്റെ പുറകിൽ നിന്ന് അവനെ പുണർന്നുറങ്ങി.

അതിരാവിലെ അവർ യാത്ര തിരിച്ചു. മുൻപ് രണ്ടുവട്ടം പോയിട്ടുള്ളതിനാൽ അരുണിനും, മാലിനിക്കും വഴി പരിചിതമായിരുന്നു. സുഖമായി അവർ ജീപ്പ് കിട്ടുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തി. അവിടെ അവരെ കാത്തെന്നപോലെ ആ ജീപ്പ് നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. പരിചിതഭാവത്തിൽ ജീപ്പുകാരൻ ചിരിച്ചു.

ജീപ്പുകാരൻ- പോകാം?

മാലിനി- മറ്റാരും വരാൻ ഇല്ലെ?

ജീപ്പുകാരൻ- നിങ്ങൾ എത്തിയാൽ ഉടൻ സൂക്ഷിച്ച്, സ്പീഡ് കുറച്ച്, ആശ്രമത്തിൽ എത്തിക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മാലിനി- ശരി. പോകാം.

അവർ ജീപ്പിൽ കയറി യാത്രയായി.

മുൻ പ്രാവശ്യങ്ങളിലെപ്പോലെയല്ല. സാവധാനം, സൂക്ഷിച്ചാണ് ജീപ്പുകാരൻ ഓടിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് മാലിനിക്ക് യാതൊരുവിധ ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടായില്ല.

ആശ്രമത്തിലെത്തിയ അവരെക്കാത്ത് പഴയ പെൺകുട്ടി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഫ്രെഷ് ആകാൻ റൂമുകൾ കാട്ടിക്കൊടുത്തശേഷം അവൾ പോയി. ഫ്രെഷ് ആയി വന്ന അവരെ ആശ്രമത്തിലെ ഭക്ഷണശാലയിൽ കൊണ്ടുപോയി. ഭക്ഷണശേഷം ഓപ്പോൾക്ക് ഉടുക്കാൻ ഒരു പട്ടുസാരി നൽകി.

മാലിനിക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. അവൾ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

ഓപ്പോൾക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. ഓപ്പോൾ താൻ ഉടുത്തുവന്ന പട്ടുസാരി മാറ്റി അതുടുത്തു. ഇവിടത്തെ ആചാരം ആണെന്നാണ് ഓപ്പോൾ കരുതിയത്.

അവരെ മേപ്പാടന്റെ മുറിയിലേക്ക് നയിച്ചു.

മുൻ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായതിനാൽ മാലിനിക്കും അരുണിനും പരിചിതഭാവം ആയിരുന്നു.

ഓപ്പോൾക്ക് ആകെ അതിശയം ആയിരുന്നു.

കണ്ണടച്ച് ധ്യാനത്തിൽ ഇരുന്ന മേപ്പാടന്റെ മുമ്പിൽ അവർ മൂവരും ഭക്തിയോറ്റെ ഇരുന്നു. സ്വജീവിതങ്ങളിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങൾ മൂലം എല്ലാവരുടെയും മനസ്സുകൾ മാറിയിരുന്നല്ലോ.

അരുണിന് താൻ മുൻപ് ഇവിടെ വച്ച് ദേഷ്യത്തോടെ ചിന്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി നാണവും, കുറ്റബോധവും തോന്നി. ഇന്ന് താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിന് കാരണം ഒരു പക്ഷേ ഈ സ്വാമി കൂടെയാണെന്നും, അമ്മയുടെ ത്യാഗം അന്ന് താൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ലല്ലോ എന്നും ആലോചിച്ചപ്പോൾ, പാശ്ചാത്താപത്താൽ അവന്റെ കണ്ണുകൾ ഈറനായി.

അവൻ സ്വയം അറിയാതെ മേപ്പാടന്റെ കാൽക്കൽ നമസ്കരിച്ചു.

കണ്ണുകൾ തുറന്ന മേപ്പാടൻ അരുണിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി സൗമ്യമായി പറഞ്ഞു,

മേപ്പാടൻ- സാരമില്ല. തനിക്ക് കുറ്റബോധം തോന്നേണ്ട കാര്യമില്ല. തന്റെ അറിവുകൾ മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇനിയും മാറും.

അരുൺ വീണ്ടും സ്വാമിയുടെ കാൽക്കൽ കുമ്പിട്ടു.

മാലിനിയെ നോക്കി മേപ്പാടൻ- ആൺപ്രജയാണ്. എല്ലാം ശുഭമാകും. ധൈര്യമായി യാത്രചെയ്തോളൂ. മനസ്സിലെ നിറഞ്ഞ സ്നേഹം ഈ രണ്ടുപേർക്കും പകർന്നോളൂ.

മാലിനി- ശരി സ്വാമി.

തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിനരികിൽ നിന്ന് രണ്ട് ഏലസ്സുകൾ മേപ്പാടൻ എടുത്തു. ചരടിൽ കോർത്ത ചെറുതും വലുതും ആയ രണ്ടെണ്ണം.

അരുണിന്റെ ശ്വാസം നിലച്ചത് പോലെ തോന്നി.

മേപ്പാടൻ ചെറുത് അരുണിന് നീട്ടി.

പുഞ്ചിരിയോടെ മേപ്പാടൻ- ലക്ഷ്മിയുടെ ഇടത്തെ കൈയ്യിൽ കെട്ടിക്കോളൂ.

ഓപ്പോൾ ഇടതുകൈ നീട്ടി.

പഴയ ഓർമ്മയിൽ അരുൺ അറിയാതെ അനുസരിച്ചു.

മേപ്പാടൻ- ഇനി ലക്ഷ്മി എഴുന്നേറ്റ് നിന്നോളൂ.

ഓപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നു.

മാലിനിയേയും, ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയേയും നോക്കി മേപ്പാടൻ- ഇയ്യാൾക്ക് രണ്ട് അമ്മമാരും വധുക്കൾ ആകാൻ ആണ് നിയോഗം. നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതമല്ലേ?

പുഞ്ചിരിയോടെ മാലിനി- സമ്മതം.

കണ്ണുനിറഞ്ഞ്, മന്ത്രിക്കുമ്പോലെ ഓപ്പോൾ- സമ്മതം.

മേപ്പാടൻ- നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലെ ആഗ്രഹം പോലെ നടക്കും.

മേപ്പാടൻ വലുത് അരുണിന് നീട്ടി.

അരുണിനോട് പുഞ്ചിരിയോടെ മേപ്പാടൻ- ഈ ഏലസ്സ് ലക്ഷ്മിയുടെ അരയിൽ കെട്ടിക്കോളൂ. അരയിൽ കെട്ടിക്കോളൂ. അതിൽ കിടക്കേണ്ടയാളുടെ രക്ഷക്കാണിത്.

അരുൺ വീണ്ടും ഞെട്ടി. തനിയാവർത്തനം പോലെ അവന് തോന്നി.

അരുൺ അതും അനുസരിച്ചു.

അരുൺ ഓപ്പോളുടെ മുൻപിൽ മുട്ടുകുത്തി നിന്നു. അരയിലെ സാരി മെല്ലെ നീക്കി. സാരിയ്ക്കുള്ളിലൂടെ അവന്റെ കൈകൾ ഓപ്പോളുടെ വയറിനെ തഴുകി ഒരു വിറയലോടെ നീങ്ങി. അമ്മയുടേതിനേക്കാൾ ഒട്ടിയ വയർ. അത് മെല്ലെ തുടിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ ശ്വാസം നിലച്ചതുപോലെ അവന് തോന്നി. തന്റെ അമ്മയുടേതുപോലെ നേർത്ത രോമരാജികൾ ഒഴുകിയിറങ്ങുന്ന സൗന്ദര്യം തികഞ്ഞ വയർ. പ്രസവിക്കാത്തതിനാൽ അൽപം പോലും ചാടിയിട്ടില്ല. അതിനു നടുവിൽ ഭംഗിയുള്ള പൊക്കിൾ. സാരി പൊക്കിളിന് താഴെ വച്ച് ഉടുത്തതിനാൽ ആ ഭംഗിയേറിയ പൊക്കിളും അവന്റെ മിഴികൾ തഴുകി.

ആദ്യമായി അവനതിൽ ഉമ്മവെക്കാൻ തോന്നി. അവന് കണ്ണുകൾ മാറ്റാൻ തോന്നിയില്ല. അന്നത്തേതിന്റെ ആവർത്തനം പോലെ തോന്നി. വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളാൽ ഓപ്പോളുടെ അരയിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് അവൻ ആ ഏലസ്സ് കെട്ടി. ഓപ്പോളുടെ ദേഹം ഒന്ന് വിറച്ചത് അരുൺ കൈകളിൽ അറിഞ്ഞു.

മുഖമുയർത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും അവനാകെ ചുവന്നുപോയിരുന്നു. കണ്ണുകൾ അടച്ച് ധ്യാനത്തിലായിരുന്ന മേപ്പാടനും ഓപ്പോളും അതു കണ്ടില്ല. എന്നാൽ തന്റെ മകന്റെ മുഖം ചുവന്നത് മാലിനി കണ്ടു. അവൾ സന്തോഷത്തോടെ ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു.

മേപ്പാടൻ- ഇനി എഴുന്നേറ്റ് നിന്നോളൂ.

അരുൺ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു.

മേപ്പാടൻ- ഇനി നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അടുത്ത ഒരു പ്രധാന ഘട്ടത്തിലേക്ക് കടക്കുകയാണ്. എല്ലാം മംഗളം ആയി നടക്കാൻ ദേവിയോട് മനസ്സ് ഉരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചേക്ക്.

മാലിനി- മ്മ്.

മാലിനിയും അരുണും ഓപ്പോളും കണ്ണുകൾ അടച്ച് കൈകൂപ്പി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങി. അൽപനേരം കഴിഞ്ഞ് അവർ കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

മേപ്പാടൻ മഞ്ഞ ചരടിൽ കോർത്ത ഒരു താലിമാല എടുത്തു.

മേപ്പാടൻ തന്റെ കയ്യിൽ ഒരു മഞ്ഞച്ചരടിൽ കോർത്ത താലി എടുത്ത് അരുണിന് നീട്ടി.

അവൻ അത് വാങ്ങി.

മേപ്പാടൻ- ദേവിയെ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ച് ഇത് ഇനി ആ അമ്മയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിക്കോളൂ.

അരുൺ അനുവാദത്തിനെന്നപോലെ മാലിനിയെ, അമ്മയെ, തന്റെ ഭാര്യയെ നോക്കി.

നിറപുഞ്ചിരിയോടെ മാലിനി കൈകൾ ഉയർത്തി അനുഗ്രഹിച്ചു.

അരുൺ ഓപ്പോളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

ഓപ്പോൾ അവനെ തന്നെ നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖത്ത് പക്ഷേ കണ്ണീർ ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അരുൺ മെല്ലെ ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. രണ്ട് നീലത്തടാകങ്ങൾ പോലെ അവന് തോന്നി.

അവൻ അനുവാദം ചോദിക്കുന്നത് പോലെ ആ കണ്ണുകളുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് നോക്കി.

ഓപ്പോൾ തലയാട്ടി.

അരുൺ ഒരു വലിയ ദീർഘനിശ്വാസം എടുത്തു. അവന്റെ കൈകൾ ഓപ്പോളുടെ കഴുത്തിനെ ലക്ഷ്യം വെച്ച് നീങ്ങി. അവന്റെ കൈകൾ ചലിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത് പോലെ തോന്നി.

ഓപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി ഇരുകൈകളാൽ അവന്റെ കൈകൾ ഉയർത്തി തന്റെ കഴുത്തിലേക്ക് ചേർത്തു.

ഓപ്പോൾ ഇത് ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് എന്തുകൊണ്ടോ ആ നിമിഷം അവന്റെ മനസ്സ് പറഞ്ഞു.

അരുൺ വിറക്കുന്ന കൈകളാൽ അവൻ ആ താലി, ഓപ്പോളുടെ കഴുത്തിൽ വെച്ചു. എന്നിട്ട് അമ്മയെപ്പോലെ തന്നെ രണ്ട് കെട്ട് കൊണ്ട് അതിനെ മുറുക്കി. എന്നിട്ട് ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി ഇരുകവിളിലേയും മിഴിനീർ തുടച്ചു.

മേപ്പാടൻ സ്വാമിയുടെ മുമ്പിലാണെന്നത് മറന്ന്, ഓപ്പോൾ അവനെ മുറുകെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. എന്നിട്ടവന്റെ കവിളുകളിൽ ഉമ്മവെച്ചു.

ഓപ്പോൾ ഇത് ഒരുപാട് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു എന്ന് അരുൺ അത്ഭുതത്തോടെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവൻ വിസ്മയം നിറഞ്ഞ മിഴികളാൽ അമ്മയെ നോക്കി.

മാലിനി നിറകണ്ണുകളോടെ പുഞ്ചിരിയോടെ 'അതേ' എന്നർത്ഥത്തിൽ തലയാട്ടി.

മേപ്പാടൻ ധ്യാനത്തിൽ ഇരുന്നു.

അരുണും ഓപ്പോളും തിരിഞ്ഞ് സ്വാമിയുടെ മുൻപിൽ മുട്ടുകുത്തി വണങ്ങി.

മേപ്പാടൻ ഒരു തുറന്ന ചെപ്പിലെ സിന്ദൂരം അരുണിന് നീട്ടി.

മേപ്പാടൻ- ഈ സിന്ദൂരം ആ നെറുകിൽ തൊടുവിച്ചോളൂ.

അരുൺ സിന്ദൂരം ഓപ്പോളുടെ തിരുനെറ്റിയിൽ ചാർത്തി.

ഓപ്പോളോട് മേപ്പാടൻ- രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞ് നിങ്ങളിലൂടെ ഒരു പെൺപ്രജയാകും ഉണ്ടാവുക. ആ രണ്ടു പ്രജകളുടേയും ഭാവിസംയോഗത്താൽ എല്ലാം ശുഭമാകും. പ്രധാന ശാപം പോക്കിയിരിക്കുന്നു. നാളെയാണ് നിങ്ങളുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തം. അത് വീടിനുള്ളിൽ മതി. നാളെ പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ആണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളെ ഇന്നുതന്നെ ഇവിടെ വരുത്തിയത്. ശാന്തിമുഹൂർത്തം വരെ നിങ്ങൾ ഇരുവരും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടരുത്. ഇനി പൊയ്ക്കോളൂ. നിങ്ങൾ തിരികെ ഭവനത്തിൽ എത്തുന്നത് വരെ എനിക്കും ശങ്കര സ്വാമിക്കും കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനുണ്ട്.

മാലിനി- സ്വാമി, ദക്ഷിണ?

മേപ്പാടൻ- നിങ്ങൾ ഇരുപ്രജകളും ആയി ഇവിടെ വരണം. അപ്പോൾ മതി.

മൂന്നുപേരും മേപ്പാടനെ വണങ്ങി പുറത്തിറങ്ങി.

ഓപ്പോളും മാലിനിയും തങ്ങളുടെ മുറിയിലെത്തി.

ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞുതന്നെയിരുന്നു. മാലിനി ഓപ്പോളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

ഓപ്പോൾ- മോളെ നീ നിന്റേതെല്ലാം എനിക്കും തരികയാണോ?

മാലിനി- ഓപ്പോളെ, ഓപ്പോളും അങ്ങനെതന്നെയല്ലേ ഞങ്ങളോട്? മോൻ നമ്മുടെ രണ്ടുപേരുടേയും ആണല്ലോ. നമ്മുടെയെല്ലാം നിയോഗവും മേപ്പാടൻ സ്വാമി പറഞ്ഞു. ഈ ശപമോക്ഷം ആണത്. അതിൽ എന്റെ, ഓപ്പോളുടെ എന്നൊന്നില്ല. പിന്നെ, അരുണിലൂടെയാണല്ലൊ ഓപ്പോൾ അമ്മയായത്. പക്ഷെ ഓപ്പോളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു അമ്മയാക്കണമെന്നതാവും മോന്റെ നിയോഗം. അത്രയേ ഉള്ളൂ. പിന്നെ, നമ്മൾ അവന് തുല്യം. നമുക്കവനും. ഇപ്പോൾ നമ്മൾ പൂർണ്ണമായി അവന് തുല്യം. അത്രതന്നെ.

സാരിയെല്ലാം മാറ്റി അവർ തിരികെ പോകാൻ ഒരുങ്ങി. അരുണും, മാലിനിയും, ഓപ്പോളും സ്വീകരണമുറിയിൽ എത്തി. അരുണിന്റെ കണ്ണുകൾ മാലിനിയെയും ഓപ്പോളെയും മാറിമാറി നോക്കി. തന്റെ ജീവിത എങ്ങനെയൊക്കെയാണ് മാറുന്നതെന്ന് അവൻ വിസ്മയിച്ചു.

മുമ്പത്തെ സന്യാസി വന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു- സദ്യ കഴിച്ചിട്ടേ പോകാവൂ എന്ന് മേപ്പാടൻ സ്വാമി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വന്നോളൂ. എല്ലാം തയ്യാറാണ്.

ആഹാര സ്ഥലത്ത് പ്രത്യേക ഇരിപ്പിടങ്ങൾ വധൂവരന്മാർക്കായി ഒരുക്കിയിരുന്നു.

അവരെക്കൂടാതെ ചെറുപ്പക്കാരായ ഒരു യുവതിയും, യുവാവും, അപ്പോൾ വിവാഹം കഴിഞ്ഞിറങ്ങിയപോലെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇരുവരുടേയും മുഖം നാണത്താലും, സന്തോഷത്താലും ആകെ ചുവന്ന് തിളങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്പം അവരുടേതെന്ന് തോന്നിച്ച ഒരു അമ്മയും അച്ഛനും. അവരുടെയും മുഖങ്ങളിൽ സമാധാനവും സന്തോഷവും അവർ കണ്ടു. തങ്ങളെപ്പോലെ ഏതോ പ്രശ്നങ്ങളുമായി വന്ന കുടുംബമാണതെന്ന് മൂന്നുപേർക്കും തോന്നി. ആ ആങ്ങളയും പെങ്ങളും പ്രേമത്തിലാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഈ വിവാഹം അവർക്ക് ഏറ്റവും സന്തോഷപരമാണെന്നും മാലിനിയുടെ മനസ്സുപറഞ്ഞു.

സാവധാനം സദ്യകഴിഞ്ഞ് അവരെല്ലാം പോരാൻ ഇറങ്ങി.

തിരികെയുള്ള യാത്രയിൽ മാലിനിയും ഓപ്പോളും ജീപ്പിൽ അരുണിന്റെ അപ്പുറവും ഇപ്പുറവും ആയിട്ടാണ് ഇരുന്നത്. അവന്റെ കൈകൾ ഇരുവരേയും ചേർത്തുപിടിച്ചിരുന്നു. ജീപ്പുകാരന് കിട്ടിയിരുന്ന നിർദ്ദേശപ്രകാരമാവണം സാവധാനവും, സുരക്ഷിതവുമായി അയാൾ അവരെ കാറിനടുത്ത് എത്തിച്ചു. അയാൾക്ക് ജീപ്പ് വാടക നല്കി അവർ യാത്ര പറഞ്ഞു.

ഇനി എപ്പോഴാണ് വരേണ്ടതെന്ന് അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു.

അതിനേറെ സമയമുണ്ടെന്നും, അന്ന് പുതിയ അംഗങ്ങൾ തങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടാകുമെന്നും അവർക്കറിയാം.

***

തിരികെ തങ്ങളുടെ കാർ ഇട്ടിരുന്ന സ്ഥലത്ത് അവർ എത്തി. അവിടെ ആൽത്തറയിൽ മൂവരും ഇരുന്നു. ടെൻഷൻ കുറയ്ക്കാൻ വേണ്ടി മാലിനി, മുൻപ് തങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ അരുണും താനും മൽസരിച്ച് കൂവിയതും, താൻ ജയിച്ചതും പറഞ്ഞു.

മാലിനി- അരുൺ, അന്നത്തെ വാക്ക് മാറ്റരുത്, കേട്ടല്ലോ?

ഓപ്പോൾ കാര്യം ചോദിച്ചു- എന്തു വാക്ക്?

അരുൺ- അമ്മ എന്തുപറഞ്ഞാലും കേൾക്കണം എന്നാണ് വാക്ക്.

ഓപ്പോൾ- അപ്പോൾ, എന്നെ വിവാഹം ചെയ്തത് അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടാണോ?

അരുൺ- അമ്മ ആ വാക്കിന് എന്നോട് ഇന്നേവരെ ഒന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

മാലിനി- അതിന്റെ ആവശ്യം ഇന്നേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല, എന്റെ ഭർത്താവിൽ നിന്ന്.

ഓപ്പോൾ- എന്റേയും.

'ഞങ്ങൾ ഒന്നാണ്. ഞങ്ങൾക്കും ഒന്നാണ്. ഞങ്ങളുടെ ഈ നീ, രണ്ടുപേർക്കും തുല്യം.' എന്ന് അമ്മ ഇന്നലെ പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ ഇപ്പോഴാണ് അരുണിന് മനസ്സിലായത്. *തന്റെ ജീവനാണിവർ.*

സന്ധ്യക്ക് മുമ്പേ അവർ തറവാട്ടിൽ തിരികെയെത്തി.

അത്താഴം കഴിഞ്ഞ് നേരത്തെ കിടക്കാൻ അരുണിന് ധൃതിയായിരുന്നു.

ഇന്നലത്തേയും, പിന്നെ ഇന്ന് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഡ്രൈവ് ചെയ്തതിന്റെയും, ഇന്നത്തെ സംഭവ വികാസങ്ങളുടെയും എല്ലാം കാരണം അവന് ആകെ ക്ഷീണം തോന്നി.

മാലിനിക്കും ഓപ്പോൾക്കും അത് മനസ്സിലായി. അവർ പുഞ്ചിരിയോടെ തലയാട്ടി അനുവാദം കൊടുത്തു.

അവൻ തങ്ങളുടെ മുറിയിലേക്ക് പോയപ്പോൾ മാലിനി ഓപ്പോളോട് സംസാരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

മാലിനി- ഓപ്പോളെ, സ്കൂളിൽ എന്റെ ക്ലാസ്മേറ്റ് ആയിരുന്ന വിജയലക്ഷ്മി ഇപ്പോൾ ഗൈനക്കോളജിസ്റ്റ് ആണ്. നമ്മുടെ അടുത്ത് മധുക്കാട് സിറ്റിയിൽ. മദർ ആൻഡ് ചൈൽഡ് ഹോസ്പിറ്റൽ നടത്തുന്നു. ചെറുതെങ്കിലും എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഉള്ളതാണ്. ഞാൻ അവളെ ബാംഗ്ളൂരിൽ നിന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ തറവാടിന്റെ കഥ അവൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓപ്പോളെപ്പറ്റി വലിയ മതിപ്പാണ്.

ഇത്രയും കാലത്തിനുശേഷം, എന്റെ മകൻ വലുതായി, അവൻ ദൂരേയ്ക്ക് പോകുമ്പോൾ എനിക്കൊരു കൂട്ടുവേണം എന്ന് കരുതിയെന്നും, അതിനാൽ ഒരു സ്പേം ഡോണറെ കണ്ടെത്തിയെന്നും പറഞ്ഞു.

മകനോട് സംസാരിച്ച് അവന് വിരോധം ഇല്ലാ എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തി ഞങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ടെന്നും, ഞാൻ ഗർഭിണിയാണെന്നും അവളോട് പറഞ്ഞു. അവസാനം പറഞ്ഞത് സത്യമാണെങ്കിലും അവൾക്കത് മനസ്സിലായില്ല. എല്ലാ സത്യവും നമുക്ക് പറയാൻ ആവില്ലല്ലോ.

എന്റെ അൾട്രാസൗണ്ട് സ്കാൻ റിപ്പോർട്ട് ഞാൻ അവൾക്ക് അയച്ചിരുന്നു. കുഴപ്പം ഒന്നും ഇല്ലെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ഇവിടെ വരുമ്പോൾ ചെന്ന് കാണാം എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ നാളെത്തന്നെ അപ്പോയിന്റ്മെന്റ് എടുത്തിട്ടുണ്ട്.

നാളെ നമുക്ക് രണ്ടുപേർക്കും മാത്രം പോയി അവളെ ഒന്ന് കാണാം. ഓപ്പോൾക്ക് പ്രിക്കോഷൻ എടുക്കുകയുമാവാം. അതിനും എന്തെങ്കിലും ഒരു കഥ നമുക്ക് പറയാം. അവൾ ഇതുപോലത്തെ ഹൈപ്രൊഫൈൽ കേസുകൾ കോൺഫിഡൻഷ്യൽ കൈകാര്യം ആയി കൈകാര്യം ചെയ്യാറുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു. ഫീസ് അൽപം കൂടിയേക്കാം. എന്നാലും, തൽക്കാലം നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാം.

ഓപ്പോൾ- ഓക്കേ. രാവിലെ അരുണിന് ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിട്ട് നമുക്ക് പോകാം. എന്റെ കാറെടുക്കാം. ഞാൻ ഡ്രൈവ് ചെയ്തോളാം.

മാലിനി- ശരി ഓപ്പോളേ. ഗുഡ്നൈറ്റ്.

മാലിനി പയ്യെ എഴുന്നേറ്റ് തന്റെയും മകന്റേയും മുറിയിലേക്ക് നടന്നു. ഇന്നത്തെയും ഇന്നലത്തേയും യാത്ര അവളെയും ക്ഷീണിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാലും ഇന്നതേത് ഓപ്പോൾക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്നത് അവളിൽ ആശ്വാസം നൽകി.

മുറിയിൽ എത്തിയ മാലിനി കണ്ടത്, നഗ്നനായി തന്നെയും കാത്ത് കട്ടിലിൽ ചാരിയിരിക്കുന്ന മകനെയാണ്.

അവനെക്കണ്ട മാലിനിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ, വേഗം അവളോട് ശുഭരാത്രി പറഞ്ഞ് പിരിഞ്ഞു.

അടുത്തെത്തി അവന്റെ വിടർത്തി വച്ചിരിക്കുന്ന കാലുകൾക്കിടയിലേക്ക് ഒരു മുല്ലവള്ളിപോലെ അവൾ പടർന്നു കയറി, അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ചാഞ്ഞു.

എന്നിട്ട് അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി,

മാലിനി- ഉറങ്ങിയില്ലേ?

അരുൺ- അമ്മ വരാതെയോ?

മാലിനിയുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനായി.

മാലിനി- മോന് ക്ഷീണമില്ലേ?

അരുൺ- അമ്മ വരാതെ എങ്ങനെ ഉറക്കം വരാനാ?

മാലിനിയുടെ ചുണ്ടുകൾ മകന്റെ ചുണ്ടുകളെ തേടിപ്പിടിച്ചു. നാവ് നാവിനോട് പരാതി പറഞ്ഞു നേരത്തെ വരാഞ്ഞതിന്. പിന്നെ ഇരുവർക്കും നിയന്ത്രണങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലാതായി.

കാരണം, പിറ്റേന്നത്തെ ശാന്തിമുഹൂർത്തം അവരുടേതല്ലല്ലോ. അരുണിന്റേയും ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടേയും അല്ലേ? അവർ തമ്മിലേ ബന്ധപ്പെടാൻ പാടില്ലാതുള്ളൂ.

അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി ചുണ്ടുകളെ വിട്ടുവിച്ച് അമ്മയെ മലർത്തിക്കിടത്തി. എന്നിട്ട് മെല്ലെ അമ്മയുടെ അണിവയറിന്റെ താഴെയറ്റത്ത് ചുണ്ടുചേർത്ത് ഉമ്മവെച്ച്, അവൻ വിളിച്ചു - മോനേ..

മാലിനി ആകെ കോരിത്തരിച്ചു പോയി. അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ താഴേക്കിറങ്ങി. അമ്മയുടെ പൂംകന്തിനെ ചുണ്ടുകൾക്കുള്ളിലാക്കി നാവുകൊണ്ട് മർദ്ദിച്ചു. മാലിനിയുടെ പൂറ് പതിവുപോലെ പൊട്ടിത്തരിച്ചു. ആ പ്രകമ്പനം അവളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ വരെ എത്തിക്കാണണം. പിന്നെ അരുണിന്റെ നാവിന്റെ പ്രയാണമായിരുന്നു. അവസാനം പതിവുപോലെ ആ വഴിയിലൂടെ അവന്റെ ഉഗ്രദണ്ഡ് കയറിയിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

അവസാനം, പതിവുപോലെ മകന്റെ പാൽപ്പുഴ ഏറ്റുവാങ്ങി, ആ നെഞ്ചിൽ തളർന്നു കിടന്ന്, മാലിനി ശാന്തമായി ഉറങ്ങി.

അമ്മയെ സുരക്ഷിതമായിപ്പുണർന്ന് മകനും;

അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ അവരുടെ കുഞ്ഞും.

രണ്ടാം ശാന്തിമുഹൂർത്തപ്പകൽ

രാത്രി മുഴുവനോളം എടുത്ത് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി തന്റെ മുറി പിറ്റേന്നത്തെ ശാന്തിമുഹൂർത്തത്തിനായി, മണിയറയ്ക്കായി ഒരുക്കി. ഗർഭിണിയായ മാലിനിയേക്കൊണ്ട് ആയാസപ്പെട്ട പണികൾ ചെയ്യിക്കില്ലെന്ന് അവൾ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു.

പ്രതീക്ഷകൾ നിറഞ്ഞ മനസ്സുമായി അവൾ എപ്പോഴോ ഉറങ്ങി.

രാവിലെ അരുൺ ഉണരുമ്പോഴേയ്ക്കും അമ്മമാർ രണ്ടുപേരും യാത്രയായിരുന്നു. അവരെ കാണാഞ്ഞ് വിളിച്ചപ്പോൾ അവർ ഒരു ഗൈനക്കോളജിസ്റ്റിനെ കാണാൻ പോകുകയാണെന്നും അവന്റെ ഭക്ഷണം റെഡിയാണെന്നും പറഞ്ഞു.

ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് അവൻ മെല്ലെ കൃഷി ഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങി.

കുമാരനും ഭാര്യ രമയും പതിവുപോലെ മേൽനോട്ടവും ആയി പണിസ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ട്.

അരുണും അമ്മയും വരുന്ന കാര്യവും അവരുടെ വില്ലയിലെ സാധനങ്ങൾ ഇന്നലെ എത്തുമെന്നും ഓപ്പോൾ അറിയിച്ചിരുന്നെന്ന് കുമാരൻ പറഞ്ഞു. എത്തിയ സാധനങ്ങൾ എല്ലാം ഷെഡ്ഡിൽ വച്ചതും കുമാരൻ പറഞ്ഞു.

ഇന്നലെ അതിരാവിലെ പോയി രാത്രി വന്നതിനാൽ അവൻ ഒന്നും തിരക്കിയിരുന്നില്ല. അവരോട് നന്ദി പറഞ്ഞ് എല്ലാം കണ്ട് അവൻ നടന്നു.

വില്ലയിലെ സാധനങ്ങൾ മുഴുവൻ ഊട്ടിയിലെ വീട്ടിലേക്ക് അയക്കാം എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞിരുന്നു. അവിടെയും താമസിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ തങ്ങൾ ഇവിടെ ആയതുകൊണ്ടാണ് അവയെല്ലാം ഇങ്ങോട്ടയച്ചത്. ഇറക്കിവെച്ചിരുന്ന സാധനങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് എല്ലാം എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തി. തൽക്കാലം എടുക്കേണ്ടവ മാ ത്രം എടുത്ത് ബാക്കിയുള്ളവ ഊട്ടിയിലേക്കയക്കാനായി മാറ്റിവെച്ചു.

അയക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം അമ്മമാർക്ക് വിട്ട് അവൻ തിരികെ വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു. അമ്മയും ഓപ്പോളും, ഓപ്പോളുടെ കാറിൽ ആയിരുന്നു പോയത്. അരുൺ തന്റെ കാറും എടുത്ത് സിറ്റിയിലേക്ക് പോയി.

അവിടെ അതിപ്രശസ്തമായ ജ്വല്ലറി കണ്ടപ്പോഴാണ് അവനത് തോന്നിയത്. അവൻ അവിടെക്കേറി രണ്ട് അമ്മമാർക്കും സമ്മാനങ്ങൾ വാങ്ങി - ഓരോ ഡയമണ്ട് മോതിരവും, ഓരോ മാലയും, ഓരോ ജോടി കമ്മലുകളും. എല്ലാം ഒരേ പാറ്റേൺ. അൽപസ്വൽപം വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. രണ്ടുപേർക്കും സർപ്രൈസ് നൽകാനായി വേറേ വേറേ പായ്ക്ക് ചെയ്ത് വാങ്ങി.

താൻ ആദ്യമായാണ് തന്റെ പണം കൊണ്ട് അവർക്കായി സമ്മാനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതെന്ന് പെട്ടെന്നവൻ ഓർത്തു.

എന്നും അവർ തനിക്കാണ് തരാറുള്ളത്. അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സന്തോഷം നിറഞ്ഞു. കൊടുക്കുന്നതിലെ സന്തോഷം കിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ ഇരട്ടിയാണെന്നവന് മനസ്സിലായി.

പഴയ വിദ്യാഭ്യാസകാല കൂട്ടുകാരിൽ അപൂർവ്വം ചിലരേ നാട്ടിലുള്ളൂ. അവരിൽ ചിലരെ കണ്ടു. ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിച്ചു.

അപ്പോഴാണ് അമ്മയുടെ വിളി.

മാലിനി- അരുണേ.. ഞങ്ങൾ വീട്ടിൽ എത്തി. നീയെവിടെയാ?

അരുൺ- ഞാൻ സിറ്റിയിൽ ചില കൂട്ടുകാരെ കാണാൻ വന്നതാണമ്മേ.

മാലിനി- ലഞ്ച് കഴിച്ചോ?

അരുൺ- ഉവ്വ്. ഇപ്പോൾ കഴിച്ചതേയുള്ളൂ. നിങ്ങൾ പോയ കാര്യം എന്തായി?

മാലിനി- എല്ലാം ഓക്കേ. ഇനി പോകുന്നതിന് മുമ്പ് ഒന്നുകൂടെ അൾട്രാസൗണ്ട് ചെയ്യണം.

അരുൺ- യാത്ര ചെയ്യാമോ?

മാലിനി- ഒരു കുഴപ്പവും ഇല്ല.

അരുൺ- പിന്നേ... മ്മ്...

മാലിനി- പിന്നേ... ഹഹഹ... മനസ്സിലായി. ഡോക്ടർ ചോദിച്ചു ഇപ്പോഴും ബന്ധപ്പെടാറുണ്ടോന്ന്. ഞാൻ പറഞ്ഞു കാണുമ്പോൾ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. പിടിവിട്ടുപോകും എന്ന്. ഹഹഹ...

അരുൺ- അത് നമുക്ക് രണ്ടുപേർക്കും അങ്ങനെയല്ലേ? എന്നിട്ട്?

മാലിനി- ആൾ എങ്ങനെ, വളരെ കെയറിങ്ങ് ആണോ എന്ന് ചോദിച്ചു.

അരുൺ- അമ്മയെന്തു പറഞ്ഞു?

മാലിനി- ആൾ ഒരൊത്ത പുരുഷൻ ആണെന്നും മോസ്റ്റ് കെയറിങ്ങ് ആണെന്നും പറഞ്ഞു. എന്റെ മുഖത്തേക്ക് അവൾ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി അൽപനേരം ഇരുന്നു. നീ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ അപ്പോൾത്തന്നെ അവൾ നമ്മുടെ പരിപാടി പിടിച്ചേനെ എന്നെനിക്ക് തോന്നി.

അരുൺ- എന്നിട്ട്?

മാലിനി- എന്റെ മുഖത്തേക്ക് സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി അവൾ ഒരൊറ്റ ചോദ്യം - 'ആൾ വളരെ യങ്ങ് ആണല്ലേ?' എന്ന്.

അരുൺ- അമ്മയെന്തുപറഞ്ഞു?

മാലിനി- ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തലയാട്ടി. എന്റെ മുഖം ചുവന്നുപോയി. നീയുണ്ടായിരുന്നേൽ നിന്റെ മുഖവും ചുവന്നേനെ.

അരുൺ- അപ്പോൾ ഓപ്പോൾ എവിടായിരുന്നു?

മാലിനി- ഓപ്പോളുടെ കാര്യം കഴിഞ്ഞാരുന്നു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭാഗ്യത്തിന് മുറിയിൽ ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

അരുൺ- എന്നിട്ട്?

മാലിനി- അപ്പോൾ അടുത്ത ചോദ്യം ഓപ്പോളോട്.

അരുൺ- എന്ത്?

മാലിനി- 'അതേ യങ്ങ് മാൻ തന്നെയാണോ ഓപ്പോൾക്കും?' എന്ന്.

അരുൺ- ങേ?

മാലിനി- ഓപ്പോൾ കൂൾ ആയിപ്പറഞ്ഞു, 'അതേ'ന്ന്. 'ഞങ്ങൾക്ക് ആളെ വിശ്വാസം ആണെ'ന്ന്. 'ചതിക്കില്ലെ'ന്ന്. 'ബ്ളാക്ക്മെയിൽ ചെയ്യില്ലെ'ന്ന്. 'രണ്ടുപേരെയും ആ ആളെ രഹസ്യമായി വിവാഹം ചെയ്തെ'ന്ന്. 'അതു മതിയെ'ന്ന്. ഓപ്പോൾ നിർത്താതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഞാനാകെ പകച്ചുപോയി.

അരുൺ- ങേ? എന്നിട്ട്?

മാലിനി- ഡോക്ടർ കൂളായിരുന്ന് എല്ലാം കേട്ടു. യാതൊരു അത്ഭുതവും ഞാൻ കണ്ടില്ല. 'അതൊന്നും കുഴപ്പമില്ല. ഏതായാലും രണ്ടുവർഷം എങ്കിലും ഗാപ് ഇടുന്നത് നന്നായി, കുട്ടിയെ നോക്കാൻ ഓപ്പോൾക്ക് സഹായിക്കാമല്ലോ' എന്നു കളിയാക്കിപ്പറഞ്ഞു. ആരോഗ്യം പരിപാലിക്കുന്നതിലും, ഇടക്കൊക്കെ വന്ന് കൺസൾട്ട് ചെയ്യുന്നതിൽ ഉഴപ്പരുതെന്നും പറഞ്ഞു. എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ചെന്നോളാൻ പറഞ്ഞു. പ്രയോറിറ്റി അറ്റൻഷൻ കിട്ടും.

അരുൺ- ഹാവൂ.

മാലിനി- തീർന്നില്ല.

അരുൺ- പിന്നെ?

മാലിനി- ഞങ്ങൾ പോരാനായി വാതിലിന് അടുത്തെത്തിയതാണ്…

അരുൺ- എന്നിട്ട്?

മാലിനി- 'മാലിനി, നിന്റെ മകൻ ബാംഗ്ളൂരിൽ നിന്റെ കൂടെ അല്ലേ? അവന് നിങ്ങളുടെ രണ്ടുപേരുടെ കാര്യത്തിലും വിരോധം ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ?' എന്ന്. ഞാനും ഓപ്പോളും ഫ്രീസായിപ്പോയി.

അരുൺ- എന്നിട്ട് അമ്മയെന്തു പറഞ്ഞു?

മാലിനി- ഞങ്ങൾ മെല്ലെ തിരിഞ്ഞ് അവളുടെ നേരെ നോക്കി. ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ച് ഞാൻ മറുപടി പറയാൻ വാ തുറന്നതാണ്. അപ്പോളാണ്…

അരുൺ- അപ്പോൾ?

മാലിനി- അവൾ കൈയ്യുയർത്തി തടഞ്ഞു. പിന്നെ ഞങ്ങളുടെ ഇരുവരുടേം കണ്ണുകളിൽ മാറിമാറി നോക്കി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, 'ഞാൻ നോക്കിക്കോളാം. ധൈര്യമായിരിയ്ക്ക്. നിങ്ങൾ ഇതുവരെ എല്ലാം നേരിട്ടില്ലേ? ഇതും ശരിയാകും. അടുത്ത തവണ മോനേം കൊണ്ടുവരണം.' എന്ന്.

അരുൺ- ങേ? അമ്മ ചോദിച്ചില്ലേ എന്തിനാണെന്ന്? അല്ലെങ്കിൽ പറയാൻ മേലായിരുന്നോ ഞാൻ വന്നിട്ടില്ലെന്ന്?

മാലിനി- ഇല്ല. അതെന്താന്നു വെച്ചാൽ, ഞങ്ങൾ ബാംഗ്ളൂരിൽ നിന്ന് ആദ്യം സംസാരിച്ച് അപ്പോയിന്റ്മെന്റ് എടുക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞാരുന്നു, നീയും ഞാനും കൂടെയാണ് നാട്ടിലേക്ക് വരുന്നതെന്ന്.

അരുൺ- അതു വേണോ?

മാലിനി- അടുത്ത തവണ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ നീയും വരണം.

അരുൺ- ഓഹ്… മ്മ്…

മാലിനി- അവൾക്ക് മനസ്സിലായെങ്കിൽ നമുക്ക് അവളുടെ മുമ്പിൽ ഒന്നും ഒളിക്കണ്ട. ഇല്ലെങ്കിൽ അവൾ പറയട്ടെ എന്താണ് കാര്യമെന്ന്. നീ ധൈര്യമായിരിയ്ക്ക്. നമ്മൾ കള്ളം പറയുമ്പോൾ ആണ് പ്രശ്നം. ലോകത്തോട് മുഴുവൻ പറയണ്ട.

അരുൺ- മ്മ്.. ... ... ശരി.

മാലിനി- പിന്നേ... ഞങ്ങൾ ഒന്ന് പാർലറിലും പോയി. കല്യാണപ്പെണ്ണിനെ ആദ്യരാത്രിക്ക് ഒരുക്കാൻ.

അരുൺ- ആദ്യരാത്രിക്ക് ഒരുക്കാനോ?

മാലിനി- അതെ. നീയും ഒന്ന് ജെന്റ്സ് പാർലറിൽ പോയിവാ. ഒരു ഫേഷ്യൽ ചെയ്യ്. നോർമൽ മതി. നിന്റെ മുഖത്ത് അഴുക്കോ കുരുക്കളൊ ഒന്നും ഇല്ലാലോ.

അരുൺ- ഓക്കേ അമ്മാ.

ഫോൺ കട്ട് ചെയ്ത് അരുൺ അമ്മയുമായുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ മനസ്സിൽ റീപ്ലേ ചെയ്തു നോക്കി.

ഡോക്ടർക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായോ? ഇനി മനസ്സിലായില്ലെങ്കിൽ എന്തിനാണ് എന്നെ കാണുന്നത്? എന്തായാലും വരുന്നിടത്തുവച്ച് കാണാം. അമ്മമാർ പരിഹാരം കണ്ടോളും.

ഒരു നോർമൽ ഫേഷ്യലുമെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് അവൻ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ അമ്മ കാത്തു നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവനേറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട അവന്റെ സ്ലീവ് ലെസ്സ് വൈറ്റ് ടീഷർട്ടും, അമ്മയുടെ നേർത്ത കോട്ടൺ ഷോർട്സും.

അമ്മ അതിടുമ്പോൾ അകത്തൊന്നും പാടില്ലെന്നാണ് അരുണിന്റെ കണ്ടീഷൻ. ആ നേർത്ത ആവരണത്തില്ക്കൂടിക്കാണുന്ന അമ്മയഴക് അവനിൽ എപ്പോഴും ആവേശം കൂട്ടും.

പൂമുഖവാതിൽ അടച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉടനെ അമ്മ അവനെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു. എന്നിട്ട് അവന്റെ ചുണ്ടിൽ ചപ്പി വലിച്ചു.

ഉടനെ അക്ഷമയോടെ അവന്റെ കൈകൾ അമ്മയുടെ ചന്തിക്കുടങ്ങളെ തേടിയെത്തി ഞെരിച്ചു.

ഓപ്പോളെ അവിടെയൊന്നും കണ്ടില്ല. പാർലറിൽ പോയിവന്നതുകൊണ്ടാവാം, അമ്മയുടെ മുഖവും ചുണ്ടുകളും കൂടുതൽ സോഫ്റ്റ് ആയി അരുണിന് തോന്നി. അമ്മയുടെ ചന്തിക്കടിയിലൂടെ കൈകൾ പിണച്ച്, അരുൺ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാലിനിയെ പൊക്കി. എന്നിട്ട് ആ പൊസിഷനിൽ തങ്ങളുടെ റൂമിലേക്ക് നടന്നു. അവിടെയെത്തി വാതിൽ കാലുകൊണ്ട് ചാരി അവൻ അമ്മയെ കിടക്കയിലേക്ക് കിടത്തി.

എന്നിട്ട് അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി ചുണ്ടുകളെ വിടുവിച്ച് അമ്മയെ മലർത്തിക്കിടത്തി. അമ്മയുടെ ടീഷർട്ടിന്റെ അടിഭാഗം ഉയർത്തി പൊക്കിളിന്റെയുള്ളിൽ നാവിട്ടിളക്കി.

മെല്ലെ അമ്മയുടെ അണിവയറിന്റെ താഴെയറ്റത്ത് ചുണ്ടുചേർത്ത് ഉമ്മവെച്ച്, അവൻ വിളിച്ചു- മോനേ..

മാലിനിയുടെ അണിവയറിളകി. അവൾ മകന്റെ തല തന്റെ അടിവയറ്റിലേക്ക് ചേർത്തമർത്തിപ്പിടിച്ചു. അമ്മയുടെ ഉത്തേജനത്തിന്റെ മദഗന്ധം അവന്റെ നാസാരന്ധ്രങ്ങളിൽ എത്തി. അവൻ അമ്മയുടെ ഷോർട്സ് ആദ്യം ഊരിമാറ്റി.

എന്നിട്ട് അമ്മയുടെ കാലുകൾ മെല്ലെ അകത്തി അവന്റെ നാക്ക് കൃസരിയിൽത്തഴുകി ചാലിലൂടെ താഴെക്കിറങ്ങി.

രാവിലെ മുതൽ തേനൊഴുകിയിരുന്നത്, ഡോക്ടറുടെ റൂമിൽ വച്ച് അസിസ്റ്റന്റ്സ് തുടച്ച് വൃത്തിയാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഡോക്ടറുടെ ചോദ്യങ്ങളാൽ വീണ്ടും നിർത്താതെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന തേൻ അതിന്റെ അവകാശിക്ക് കൊടുക്കാനായി കാത്തുനിന്നതായിരുന്നു മാലിനി. വീട്ടിൽ എത്തി ഒന്നു കുളിച്ചിട്ടും, ഒഴുക്ക് നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്നു രാത്രി മകന്റെ ഉഗ്രദണ്ഡ് ഓപ്പോളെ പിളർത്തും എന്നോർത്തപ്പോൾ അതിന് മുമ്പ് അവന്റെ നാവിനെ തന്നിലേക്കെത്തിക്കാനാണ് അവൾ കാത്തുനിന്നത്.

അമ്മയിതളുകളെ പതിവുപോലെ ചപ്പിപ്പിഴിഞ്ഞ് മകന്റെ നാവ് തന്റെ കവാടത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും മാലിനിയുടെ അരക്കെട്ട് ഇളകാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവൾ മകന്റെ തല, പതിവുപോലെ തന്റെ കവാടത്തിലേക്ക് അമർത്തി.

മകനായി ഒറ്റ രോമം പോലും ഇല്ലാതെ വൃത്തിയാക്കി വച്ചിരുന്ന ആ ഇതളുകളെ അവന്റെ പല്ലുകൾ വേദനിപ്പിക്കാതെ കടിച്ചു തിന്നാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മാലിനിയുടെ ഉള്ളിലെ വെടിക്കെട്ട് ആരംഭിച്ചിരുന്നു.

മാലിനി- ങ്... ങ്... ങ്... ഹ്..ഹ്..ഹ്.. മ്മ്.. മോനേ... ആഹ് ആ... ഹ്ഹ്

അമ്മയുടെ അരക്കെട്ടിന്റെ തല്ലലുകൾ ശീലമായ അരുൺ, ക്ഷമയോടെ തന്റെ നാവ് കൊണ്ടുള്ള മാന്ത്രിക വിദ്യ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതൊന്നടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ മുകളിലേക്ക്, വഴിയിൽ മുഴുവൻ അമ്മത്തേൻ ഒലിക്കുന്ന ചുണ്ടിനാൽ ഉമ്മവെച്ച് കയറിച്ചെന്നു. തടസ്സമായി നിന്ന ടീഷർട്ട് അപ്പോഴേക്കും അമ്മ ഊരിമാറ്റി.

അനാവൃതമായ ആ മുലക്കുന്നുകളെ തഴുകി, ചുണ്ടുകളാൽ താഡിച്ച് അവൻ അമ്മയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ എത്തി. ഒപ്പം തന്റെ പുത്രദണ്ഡിനെ അമ്മയിലേക്ക് ആനയിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

ഇരുതുടകളും അടുപ്പിച്ച് വെച്ച് മാലിനി അത് തടഞ്ഞു.

മാലിനി- ഇന്നത്തെ നിന്റെ പാൽ മുഴുവൻ ഓപ്പോൾക്കുള്ളതാണ്. അതു നിറച്ചുണ്ടാക്കാൻ ആണ് ഞാൻ കാത്തുനിന്നത്. ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തമല്ലേ. ഓപ്പോൾക്കും അത് മറക്കാൻ ആവാത്തതാക്കണം. അമ്മക്ക് നല്കിയതുപോലെ. ഓപ്പോളുടെ ശ്രീകോവിലിൽ വേണം ഇന്നത്തെ നിന്റെ പാലഭിഷേകം.

അരുണിന് മനസ്സിലായി അമ്മയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അവൻ എതിർത്തില്ല. ഓപ്പോൾ അവനും ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. എത്രയോ വർഷങ്ങളായി ഓപ്പോൾ കാത്തിരിക്കുകയാണ് എന്നും അവന് മനസ്സിലായി.

അമ്മയോടവന് കൂടുതൽ പ്രേമം തോന്നി.

അരുൺ- അമ്മ എനിക്കല്ലേ എല്ലാം നല്കിയത്?

മാലിനി- നീയാണെനിക്ക് എല്ലാം നല്കിയത്. ജീവിതത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതെല്ലാം. നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന് കരുതിയതും, ഇനി ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് കരുതിയതും. നമ്മുടെ കുഞ്ഞ്. എല്ലാം. എല്ലാം.

മാലിനി മകനെ മാറോട് ചേർത്ത് അമർത്തി.

ഒരു കുഞ്ഞിനേപ്പോലെ അവൻ അമ്മയുടെ മാറിൽ പറ്റിച്ചേർന്ന് കിടന്നു.

അമ്മയും കുഞ്ഞും അറിയാതെ അൽപനേരം മയങ്ങിപ്പോയി.

മാലിനി ഒന്നനങ്ങിയപ്പോൾ അരുൺ അമ്മയുടെ മാറിൽ നിന്നിറങ്ങിക്കിടന്നു. അമ്മയെ പുണർന്ന് അവൻ കിടക്കുമ്പോൾ മാലിനി പറഞ്ഞു,

മാലിനി- ഓപ്പോൾ ആകെ ടെൻഷനിലാണ്. നിന്നെക്കൊണ്ട് ഇത് നിർബ്ബന്ധപൂർവം ഞങ്ങൾ ചെയ്യിക്കുന്നതാണെന്ന് നിനക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ് ടെൻഷൻ. അതുകൊണ്ട് മോൻ ഇപ്പോൾ പതിയെ അടുത്തുകൂടി ആളെ ഒന്ന് റിലാക്സാക്കാമോ?

അരുൺ- ഓപ്പോളിന് എന്റടുത്തെന്തിനാ ടെൻഷൻ? ഞാൻ ഓപ്പോളിന്റെയും അല്ലേ?

മാലിനി- നീയതൊന്ന് ചോദിച്ചാൽ മതി.

അരുൺ- ഓക്കേ. ഞാൻ ഒന്ന് കുളിച്ച് ഫ്രഷ് ആയി ചെല്ലാം.

മാലിനി- അപ്പോഴേക്കും ഞാൻ ഒന്ന് മയങ്ങട്ടെ.

അരുൺ- ശരിയമ്മാ.

മാലിനി മകന് ഒരുമ്മ കൊടുത്ത് തളർച്ചയോടെ ചെരിഞ്ഞു കിടന്ന് കണ്ണടച്ചു.

അരുൺ കട്ടിലിൽ നിന്ന് താഴെയിറങ്ങി ബാത്റൂമിൽപ്പോയി ഒരു കുളി പാസ്സാക്കി. പുറത്തുവന്ന് തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു കോട്ടൺ സ്ലീവ് ലെസ്സ് ടീഷർട്ടും, ഷോർട്സും മാത്രം ഇട്ട്, മുറിയിൽ നിന്നിറങ്ങി.

അടുക്കളയിൽ പാത്രങ്ങളുടെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ ഓപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലായി അവിടേക്ക് നടന്നു.

അടുക്കളയിലെത്തിയ അരുൺ തറഞ്ഞുനിന്നുപോയി.

തന്റെ തന്നെ ഒരു നേർത്ത വെള്ള കോട്ടൺ സ്ലീവ് ലെസ്സ് ടീഷർട്ടും, നേർത്ത കോട്ടൺ സ്ട്രൈപ്പ് ഷോർട്സും ഇട്ട്, അമ്മയെപ്പോലെ തലമുടി പോണിടൈൽ, കെട്ടി അടുപ്പത്ത് എന്തോ ചെയ്യുന്ന ഓപ്പോൾ!

തനിക്ക്, മാലുക്കുട്ടി ഈ വേഷം ഇടുന്നതാണ് ഏറ്റവും ഇഷ്ടം, എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. ശരിയാണ്. അമ്മയെ ഈ വേഷത്തിൽ കണ്ടാൽപ്പിന്നെ ഒരു കളി ഉറപ്പാണ്. അമ്മ അതിനായി എന്നും ഈ വേഷം ഇട്ട്, പോണിടൈലും കെട്ടി പ്രലോഭിപ്പിക്കാറുമുണ്ട്! അതുകാണുമ്പോഴേ കമ്പിയായി താൻ അമ്മയെ കയറി കിട്ടുന്നിടത്തുവെച്ച് പണ്ണാറുണ്ട്.

ഇതിപ്പോൾ ഓപ്പോളെ കണ്ടിട്ടും കമ്പിയാവുന്നുണ്ട്!

അവന്റെ കുണ്ണ ആ കാഴ്ചയിൽ ഒന്ന് എഴുന്നേറ്റു.

അരുൺ അടുക്കള വാതിൽക്കൽ എത്തിയത് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി അറിഞ്ഞു.

ദേഹം ആകെ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി വലിഞ്ഞു മുറുകുന്നതുപോലെ. അരുൺ അടുത്തെത്തുമ്പോഴേക്കും താൻ വീണുപോകുമോ എന്നുപോലും ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി ഭയന്നു. അരുണിനോട് ഇന്നേവരെ ഉണ്ടാകാത്ത ഈ മാറ്റം അവൾക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അവന് ഈ വേഷത്തിൽ നിന്നാൽ വലിയ ആവേശം ആണെന്ന് മാലിനി പറഞ്ഞത് കേട്ടാണ് താൻ ഇങ്ങനെ നില്ക്കുന്നത്. ഇനി അവന് അമ്മയോട് മാത്രമേ ഇങ്ങനെ ഒരു ആഗ്രഹം തോന്നുകയുള്ളോ എന്നറിയില്ലല്ലോ? അതൊന്നു പരീക്ഷിക്കാമെന്നും ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി കരുതിയിരുന്നു.

ഓപ്പോളുടെ പുറകിൽ എത്തിയ അരുൺ, ഓപ്പോളുടെ ഇരുവശത്തുകൂടി കൈകൾ ചുറ്റി വയറിലെത്തിച്ചു. മെല്ലെ ടീഷർട്ടിനുള്ളിലൂടെ കൈകൾ മുകളിലേക്ക് കയറ്റി, മുലകളുടെ താഴെ താങ്ങിപ്പിടിച്ചു. മെല്ലെ തോളിലൂടെ ചാഞ്ഞ് ഓപ്പോളുടെ കഴുത്തിൽ ഒരുമ്മവച്ച്, ആ ചെവിയിൽ ഒന്ന് നക്കി വലിച്ചു. എന്നിട്ട് കാതിൽ വിളിച്ചു,

അരുൺ- അമ്മേ...

ഓപ്പോളുടെ ഉടൽ ആകെ ശക്തിയായി വിറച്ചു.

അവന്റെ കൈകൾ മുകളിലേക്ക് മെല്ലെ കയറി, ഓപ്പോളുടെ ഉറച്ച മുലകളിൽ എത്തി. അവൻ അവയെ ഒന്ന് കുഴച്ച്, ആ മുലക്കണ്ണുകളിൽ ഞരടി വലിച്ചു. അവൻ ആ ചെവിയിൽ വീണ്ടും വിളിച്ചു,

അരുൺ- ഓപ്പോളമ്മേ...

ആ തുല്യതാ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഓപ്പോളിൽ നിന്ന് ഒരേങ്ങൽ ഉയർന്നു. ഒരു തളർച്ചയോടെ അവൾ അരുണിന്റെ നെഞ്ചത്തേക്ക് ചാരി. കണ്ണുകൾ അടച്ച്, അവനായി മുഖം മെല്ലെ ഉയർത്തി.

അവൻ അവളെ മുലകളിൽ താങ്ങി മുറുകെപ്പിടിച്ചു.

അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ഓപ്പോളുടെ കഴുത്തിലൂടെ, ചെവിയിൽ ഉരുമ്മി, കവിളിലൂടെ, ചുണ്ടിനടുത്തേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഓപ്പോളുടെ മുഖം അവന്റെ ചുണ്ടുകൾക്ക് നേരെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

അരുൺ തന്റെ കഴുത്തുനീട്ടി ആ ചുണ്ടുകളെ തന്റേതുമാത്രമാക്കി.

ഇരുപതിലധികം വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഉണ്ടായ ആ ആദ്യചുംബനത്തിൽ ഓപ്പോളുടെ ദേഹവും, മനസ്സും, ദേഹിയുംവരെ, അടിമുടി വിറച്ചു.

തന്റെ ആദ്യരാത്രിയിൽ ഹരിനാരായണന്റെ ചുംബനത്തിൽ പ്പോലും തനിക്ക് ഇത്രമാത്രം പൊട്ടിത്തെറി ഉണ്ടായിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന് അവളുടെ മനസ്സ് ഓർത്തെടുത്തു.

അരുണിന്റെ നാവ് ഒരു ചെറു ചൂടുമായി തന്റെ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിലേക്ക് കടക്കുന്നത് ആ തളർച്ചയിലും അവൾ അറിഞ്ഞു.

അവന്റെ നാവിന് ഇത്രയും ചൂടെങ്കിൽ ആ സ്നേഹദണ്ഡിന് എത്രമാത്രം ചൂടുകാണും എന്നവളുടെ മനസ്സ് ചോദിച്ചു. അതറിയാൻ ഇനി എത്രനേരം കാത്തിരിക്കണം എന്നും ആ അക്ഷമയായ മനസ്സ് കലമ്പി.

തന്റെ നെഞ്ചിൽ ചാരി, കണ്ണുകൾ അടച്ച്, തനിക്കായി തലചെരിച്ച്, ചുണ്ടുകൾ വിടർത്തി, തന്റെ നാവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന ആ ചെന്താമരമൊട്ടിനെ നോക്കിക്കൊണ്ട്, ആ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിലേക്ക് നാവുനീട്ടി പല്ലുകളെ തഴുകി. മുകൾച്ചുണ്ടിനടിയിലും, കീഴ്ച്ചുണ്ടിനടിയിലും അവൻ നാവു നീട്ടി തിരഞ്ഞു. പിന്നെ മെല്ലെ വാതിൽ തുറക്കുന്നതുപോലെ ആ നിരയൊത്ത പല്ലുകൾക്കിടയിലേക്ക് നാവ് കടത്തി.

ഓപ്പോളമ്മ വാ തുറന്ന്, നാവുകൊണ്ട് മകന്റെ നാവിനെ വരവേറ്റു.

ആ മാതൃനാവിന്റെ ഇരുവശവും അവൻ നാവിനാൽ തഴുകിത്തലോടി. അവിടത്തെ തേൻ അവൻ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി രുചിച്ചു, കുടിച്ചു. വീണ്ടും, വീണ്ടും, വീണ്ടും, വീണ്ടും, വീണ്ടും... മതിവരാത്തപോലെ അവന് തോന്നി.

അവസാനം ശ്വാസം മുട്ടിയപ്പോൾ രണ്ടുപേരും ഒന്ന് അകന്നു. അടുത്ത നിമിഷം തിരിഞ്ഞ ഓപ്പോളമ്മ മകന്റെ കഴുത്തിൽ കൈ ചുറ്റി അവനിലേക്കമർന്ന് അവന്റെ അധരങ്ങൾ പൂട്ടി. ഓപ്പോളുടെ നാവ് അവന്റെ വായ്ക്കുള്ളിൽ എത്തി അവൻ ചെയ്തതുപോലെയെല്ലാം ചെയ്തു.

അരുണിന്റെ കൈകൾ മുലകളിൽ നിന്ന് മോചിക്കപ്പെട്ട്, ടീഷർട്ടിനുള്ളിൽ തിരിഞ്ഞ് ഓപ്പോളുടെ പുറത്ത് ഒഴുകി. അവൻ ഓപ്പോളെ തന്നിലേക്കമർത്തി. എന്നിട്ട് ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. അവിടെ സ്നേഹവും, കാമവും, പ്രേമവും, ആസക്തിയും എല്ലാം മാറിമാറി വർണങ്ങൾ പോലെ വിരിഞ്ഞുമാറുന്നത് അവൻ കണ്ടു. ഒപ്പം ആ കൈകൾ തന്നിലേക്ക് കൂടുതൽ മുറുകുന്നതും.

ഓപ്പോളുടെ ഉടലാകെ ഒന്നുകൂടെ വിറയ്ക്കുന്നതും, തളരുന്നപോലെ കൈകൾ അയയുന്നതും അറിഞ്ഞ അവൻ തന്റെ കൈകൾ മുറുകെ ആ മുല്ലവള്ളിക്കുചുറ്റും കെട്ടി.

ഒരു നെടുവീർപ്പോടെ ഓപ്പോൾ ചുണ്ടുകൾ വിടർത്തി. എന്നിട്ട് മെല്ലെ അരുണിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി. അവ ഈറനണിയുന്നത് അവൻ കണ്ടു. അവന്റെ ഹൃദയം തരളിതമായി.

പെട്ടെന്ന് ആ കണ്ണുകളിൽ ഒരു കാമുകിയുടെ ഭാവം നാണമായ് വിരിയുന്നതവൻ കണ്ടു. അവളുടെ ചുവന്നുപോയ മുഖത്ത് വീണ്ടും ചോര ഇരച്ചുകയറി. ഒപ്പം ആ വെളുത്ത മൂക്കും ചുവന്നു.

ആകെ ചുവന്നു നിൽക്കുന്ന ആ പനിനീർപ്പൂവിനെ അവൻ ഒന്ന് ഉമ്മവെച്ചു - നെറ്റിയിൽ, കണ്ണുകളിൽ, മൂക്കിൻ തുമ്പത്ത്, ചുണ്ടുകളിൽ. ഓരോ ഉമ്മയ്ക്കും ആ കണ്ണുകൾ കൂമ്പിവന്നു. അമ്മയിലും ഇതേ ഭാവങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ള അരുണിന് ഇതും തന്റെ അമ്മയാണെന്ന് തീർച്ചയായി.

പിന്നിൽ അമ്മയുടെ മുരടനക്കം കേട്ട് പിടഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിച്ച ഓപ്പോളെ അവൻ വിട്ടില്ല. ആ പിടുത്തത്തിൽ ഒന്ന് പൊക്കിയെടുത്ത് അമ്മയ്ക്ക് കാണാൻ വിധം നിർത്തി.

ഓപ്പോൾ നാണത്താൽ ചുവന്ന് അവന്റെ മാറിൽ തലപൂഴ്ത്തി.

മാലിനി- ഇനി ഇപ്പോൾ ഇവിടാർക്കും സംശയങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ അല്ലേ?

ഓപ്പോളുടെ താടിയിൽപ്പിടിച്ച് മെല്ലെ ഉയർത്തി ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി അരുൺ ചോദിച്ചു,

അരുൺ- ഉണ്ടോ?

ഓപ്പോൾ ആ നോട്ടം നേരിടാൻ ആവാതെ, തലതാഴ്ത്തി.

ഓപ്പോൾ- മ്മ് മ്മ്ഹം.

അപ്പോഴും ആ കൈകൾ അരുണിനെ ചുറ്റിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അരുണിന്റെ കൈകൾ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയേയും.

മാലിനി- അൽപം ഒന്ന് നീങ്ങി നിന്നാൽ ഞാൻ ഓരോ ചായ തരാം. പാൽ രാത്രി കറന്നെടുത്തോളൂ.

അരുൺ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ഓപ്പോളും ചിരിച്ചുപോയി.

അരുണിന്റെ പിടിയിൽ നിന്ന് സ്വയം മോചിതയായി.

അരുൺ മെല്ലെ ഹാളിലേക്ക് പോയി.

ഓപ്പോൾ മാലിനിയുടെ അരികിൽ എത്തി.

അവളുടെ ചെവിയിൽപ്പറഞ്ഞു,

ഓപ്പോൾ- വെറുതേയല്ല നീ മകന്റെ കുണ്ണയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങാത്തത്. അവന്റെ കുത്തിക്കൊണ്ടിട്ടുതന്നെ എന്റെ ഒലിക്കുന്നത് വെള്ളച്ചാട്ടം ആണ്.

മാലിനി ചെവിയിൽത്തന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു,

മാലിനി- അപ്പോൾ കേറിക്കഴിഞ്ഞാലോ? രാത്രി അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞോ. ഉമ്മ.

മാലിനി ഓപ്പോളുടെ കവിളത്ത് ഒരുമ്മ നൽ കി.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്.. സന്ധ്യയായതേയുള്ളൂ. ഞാൻ ഒന്ന് കുളിക്കട്ടെ.

മാലിനി- തേൻ കഴുകണ്ട. അവനതാണ് ഏറ്റവും പ്രിയം.

ഓപ്പോൾ- ഉച്ചമുതൽ ഉള്ളതുണ്ട്.

മാലിനി- അവൻ ശലഭം പോലെയാണ്. പൂറിൽ, അല്ല പൂവിൽ നിന്ന്, എത്ര തേൻ കിട്ടിയാലും മതിയാവില്ല. നമ്മൾ നിർത്താതെ ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും.

ഓപ്പോൾ- നീ എന്നെ കൂടുതൽ വഷളാക്കല്ലെ.

ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മാലിനി- തുടങ്ങാൻ പോകുന്നതല്ലേ ഉള്ളൂ. ഹ ഹ ഹ.

ഓപ്പോൾ സ്ഥലം കാലിയാക്കി.

അതുകണ്ട അരുൺ മെല്ലെ അടുക്കളയിൽ എത്തി. അമ്മയെ പുറകിൽ നിന്ന് കെട്ടിപ്പുണർന്നു.

അരുൺ- ഞാൻ കേട്ടു അമ്മ പറഞ്ഞത്. ഒഴുകുന്നുണ്ടോ?

മാലിനി- എപ്പോഴും. നീ അടുത്തെത്തിയാൽ കൂടും.

അരുൺ അമ്മയുടെ ചുണ്ടുകളെ നുകർന്നു. നാവിനെ ഊമ്പി. എന്നിട്ട് അമ്മയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി. മെല്ലെ ആ നേർത്ത ഷോർട്സിന്റെ മുൻവശം താഴേക്ക് താഴ്ത്തി. അമ്മയുടെ ചന്തിക്കുടങ്ങളെ അരുമയോടെ കൈപ്പത്തികളിൽ അമർത്തി. രോമങ്ങൾ അകറ്റി വൃത്തിയാക്കിയിരുന്ന ആ പൂറിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് നാവുകടത്തി ഇളക്കി. ഒഴുകിവന്ന തേൻ മുഴുവൻ നിർത്താതെ കുടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

അൽപസമയത്തിനകം മാലിനി തളർച്ചയോടെ മകന്റെ തല മാറ്റി.

മാലിനി- മതിയെടാ. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്ന് നമ്മുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തം ആക്കേണ്ടിവരും. ഇന്ന് ഓപ്പോൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് നീ. ചെല്ല്. ഇവിടെ നിന്നാൽ ഇനിയും എന്റെ കണ്ട്രോൾ വിടും. പോ കണ്ണാ..

മാലിനി അരുണിനെ ഉന്തിത്തള്ളി അടുക്കളയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി.

അവൻ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ റൂമിലേക്ക് നടന്നു.

ഓപ്പോൾ

ഓപ്പോൾ ഒരു തളർച്ചയോടെ തന്റെ കട്ടിലിൽ കിടന്നു.

തന്റെ മനസ്സും ശരീരവും പൊട്ടിത്തരിച്ചത് ഇപ്പോഴും അടങ്ങിയിട്ടില്ലെന്ന് അവൾ അറിഞ്ഞു. ഇനിയത് അടങ്ങണമെങ്കിൽ തന്റെ മകൻ അരുണിന്റെ കുണ്ണ വേണം എന്ന് പൂർണ്ണമായി അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

അതിന് ഇന്ന് രാത്രിവരെ കാത്തിരുന്നാൽ മതി. ഇത്രയും നാൾ താൻ ആഗ്രഹിച്ചത് ഒടുവിൽ തന്നെ തേടിവരും.

അന്ന് തന്നോട് രഹസ്യ പൂജയുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് മാലിനിയും മകനും ശാന്തിമുഹൂർത്തം ആഘോഷിച്ചത് അവൾ തന്റെ മൊബൈലിൽ കണ്ടിരുന്നു.

കാരണം, പത്തേക്കർ മുഴുവൻ സീസീറ്റീവി പിടിപ്പിച്ചിട്ടു വർഷങ്ങളായി. അന്ന് ഒരാൾ ഈ പറമ്പിൽ പാമ്പുകടിയേറ്റ് മരിച്ചെന്ന ആരോപണം ഉണ്ടായപ്പോൾ അത് പ്രയോജനപ്പെട്ടതാണ്. എല്ലായിടത്തും വയർലെസ് ക്യാമറകൾ ഉണ്ട്. വളരെ വിലപിടിപ്പുള്ള ഫലവൃക്ഷത്തൈകളുടെ സുരക്ഷക്കായി വേണ്ട എല്ലാ സംവിധാനങ്ങളും ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്.

പത്തേക്കർ പറമ്പിന്റെ മുക്കും മൂലയും വരെ നന്നായി ക്യാമറകളിൽ കിട്ടും. സംരംഭം തുടങ്ങിയപ്പോൾ കർശനമായി ഉൾപ്പെടുത്തിയതാണത്. കാരണം ചുറ്റും കഴുകൻ കണ്ണുകളുമായിരിക്കുന്നത് ശത്രുക്കളല്ല, ബന്ധുക്കൾ തന്നെയാണ്. മാലിനിക്ക് യാതൊരുവിധ തെറ്റായ ധാരണകളും ആരെപ്പറ്റിയും ഇല്ല. എന്നാൽ താൻ അറിഞ്ഞ ചുറ്റും ഉള്ളവർ അങ്ങനെയല്ല. അതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും സുരക്ഷക്കാണ് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി മുൻഗണന കൊടുക്കാറ്.

അവർ തിരിച്ചെത്തിയ അന്ന് വൈകിട്ട് ആദ്യം ഒരു കട്ടിലും പിന്നെ ഒരു ബെഡ്ഡും, അതിനുവേണ്ട ഷീറ്റുകളും, തലയണകളും, പിന്നെ പലതുമായി അരുണും മാലിനിയും, പലവട്ടം സർപ്പക്കാവിന്റെ കിഴക്കുവശത്തേക്ക് പോകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ഉള്ളൊന്ന് കാളി.

പക്ഷെ അവിടെ അവർ വളരെ ഭക്തിപൂർവം പ്രാർത്ഥനയോടെ നിന്ന് പൂക്കളും മറ്റും ഇട്ട് കട്ടിലിന്മേൽ ബെഡ്ഡൊരുക്കിയപ്പോൾ മൊബൈലിൽ എല്ലാം കണ്ട താൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി.

പിന്നെയാണ് താൻ അവർ വീട്ടിൽ വന്നിറങ്ങിയ ദൃശ്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചത്.

വന്നിറങ്ങിയ മാലിനിയുടെ കഴുത്തിൽ താലിയുണ്ടായിരുന്നു. നെറ്റിയിൽ സിന്ദൂരവും. അരുണിന്റെ കയ്യിൽ ഒരേലസ്സ്. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ മാലിനിയുടെ കയ്യിലും അരയിലും ഉണ്ട് അത്തരം ഏലസ്സുകൾ. പെട്ടെന്നാണ് ഓർത്തത് മാലിനിയുടെ ജന്മ നക്ഷത്രം - പൂർണചന്ദ്രനിലെ ആയില്യം! അപ്പോൾ അതായിരുന്നു മേപ്പാടൻ പറഞ്ഞ അറ്റകൈ പ്രയോഗം.

തന്റെ മകന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ എന്റെ കുട്ടി എന്തിനും തയ്യാറായി. മാലിനിയോടുള്ള സ്നേഹവും വൽസല്യവും അതിലേറെ ആദരവും കൂടി. ലോകത്ത് ഒരമ്മയും ഇത്തരം ഒരു കാര്യം സമ്മതിക്കില്ല. അവരെല്ലാം ലോകം എന്തു കരുതും എന്നേ വിചാരിക്കൂ. എന്നാൽ തന്റെ മാലിനി അങ്ങനെയല്ല. തന്നോടും മകനോടും ഒരേപോലെയാണവളുടെ കൂറ്. എന്നാലും മകൻ കഴിഞ്ഞേ താനുള്ളൂ. അവനായി അവൾ ഏതറ്റം വരെയും പോകും.

ആ മകനായി താനും വേണമെങ്കിൽ തന്നെത്തന്നെ കൊടുക്കും.

അരുണിന്റെ മുഖം അത്ര പ്രസന്നമായിരുന്നില്ല. മാലിനി ആകെ പരവശയായിരുന്നു. താൻ അവിടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ എതിർത്താലോ എന്ന് ഭയന്നാണ് മാലിനി തന്നോട് മാറി നില്ക്കാൻ പറഞ്ഞതെന്ന് താൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പാവം ആ അമ്മയോട് സഹതാപം മാത്രമേ തോന്നിയുള്ളൂ.

അവർ മേപ്പാടനെ കാണാൻ പോയപ്പോൾ ശങ്കര സ്വാമി തന്നെ വിളിച്ച്, സർപ്പശാപത്തേപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരുന്നു. അരുണിനായി എന്തും നേരിടാൻ തയ്യാറാവണം എന്നും, അരുണിന്റെ ജീവനാണ് എല്ലാത്തിലും വലുത് എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മേപ്പാടന്റെ അറ്റകൈപ്രയോഗവും തനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. തന്റെ നക്ഷത്രം അതായിരുന്നെങ്കിൽ ഒന്നും ആലോചിക്കാതെ താനും പൂർണ്ണസമ്മതം നല്കിയേനെ. കാരണം, ഞങ്ങളുടെ, തന്റെയും മാലുക്കുട്ടിയുടെയും മകനാണവൻ.

അന്നുരാത്രി അരുൺ ആദ്യവും, പിന്നെ കൈയ്യിലൊരു ഗ്ലാസ് പാലുമായി മാലിനിയും അവിടേക്ക് പോകുന്നത് കണ്ട താൻ പിന്നെ അവർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ ആയിരുന്നു. ഉറങ്ങാതെ രാത്രി മുഴുവൻ, മൊബൈലിൽ അവരെ നോക്കിക്കൊണ്ട്.

പന്തങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അരുണിന്റെ മുഖത്തെ ശങ്ക താൻ കണ്ടു. അവന്റെ താൽപര്യമില്ലായ്മയും നോക്കി താനിരുന്നു. അപ്പോൾ ആശങ്ക തനിക്കായിരുന്നു. കാരണം മേപ്പാടൻ ഇങ്ങനെയെല്ലാം വേണമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് നടക്കണം. മാലിനിയുടെ മുഖത്തെ ആശങ്കയും ആകുലതയും തനിക്ക്

കാണാമായിരുന്നു. എങ്ങിനെയാണ് അവളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്ന് ഒരു വഴിയും കാണാതെ ഇരുന്നപ്പോഴാണ് മാലിനിയുടെ ഉറച്ച നീക്കം തന്നെ അമ്പരപ്പിച്ചുകളഞ്ഞത്.

പിന്നെ നടന്നതെല്ലാം നേരിട്ട് കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന തനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ പോലും പറ്റാത്ത കാര്യങ്ങൾ ആയിരുന്നു.

അവസാനം, രണ്ടാം തവണയും ആ മാതൃപുത്രരതിയുടെ താളത്തിൽ അവർ പൂർണ്ണമായി അലിയുന്നത് കണ്ടപ്പോളാണ് അരുൺ തന്റെയും മകനാണല്ലോ എന്ന് മനസ്സിൽ ഞെട്ടലോടെ ചിന്ത പൊങ്ങിയത്. ഒപ്പം തന്റെ മനസ്സിലാകെ ഇതെല്ലാം കണ്ടതുകൊണ്ടുണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾ പടരുന്നത് അറിഞ്ഞു. തന്റെ ശരീരത്തിൽ ഇന്നോളം ഉണ്ടെന്ന് താൻ അറിയാതിരുന്ന വികാരങ്ങൾ തന്നെ കീഴടക്കുന്നതുപോലെ. അതിനെല്ലാം ഒരേ ലക്ഷ്യം മാത്രം - തന്റെയും മകനായ അരുൺ.

മാലിനിയുടെ മുഖത്തെ ഭാവങ്ങൾ മാറുന്നതും അത് ഒരു കാമുകിയുടേതായി മാറുന്നതും അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കിയിരുന്നു. അതിലും അത്ഭുതം അരുണിന്റെ മാറ്റമായിരുന്നു. അവർണ്ണനീയമായ മാറ്റങ്ങൾ. മകനിൽ നിന്ന് മാലിനിയുടെ കാമുകനായും, ഭർത്താവായും ഒറ്റരാത്രിയിൽ അവൻ മാറി! അവൻ ഇതിനായി കാത്തിരുന്നതുപോലെ തോന്നി. എന്തൊക്കെയോ തിരിച്ചറിവുകൾ അവനുണ്ടായതുപോലെ. അത് അവൻ കാത്തിരുന്നതുപോലെ. ഈ ജീവിതത്തിൽ അവൻ ആ ഒറ്റരാത്രികൊണ്ട്, തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യരതികൊണ്ട്, അതും തന്റെ അമ്മയോടൊത്തുള്ളതുകൊണ്ട്, അലിഞ്ഞുചേർന്നതുപോലെ.

അവൻ അമ്മയിലേക്ക് ആദ്യമായി പ്രവേശിച്ചതുപോലും എത്ര കരുതലോടെയാണെന്ന് താൻ നോക്കിയറിഞ്ഞതാണ്. തന്റെ വലുപ്പം കൊണ്ട് അമ്മയെ വേദനിപ്പിക്കരുതെന്ന കരുതലിൽ അതിനുമുമ്പ് എല്ലാം അവൻ ചെയ്തു. മാലിനി തേനൊഴുക്കിൽ തളരുന്നതും താൻ കണ്ടതാണ്.

അതു നോക്കിയിരുന്ന തന്റെ തേൻ ഒഴുക്ക് ഇന്നും തനിക്കോർമ്മയുണ്ട്.

അവളുടെ സ്ഥാനത്ത് ആ സമയം താനായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് എത്ര തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ടാവണം ഇന്ന്, അവന്റെ സ്പർശനത്തിൽ താൻ ആകെ പൊട്ടിത്തരിച്ച് തളർന്നുപോയത്.

ഇനിയും മണിക്കൂറുകൾ കഴിയണം ആ ചുണ്ടുകളിലെ തേനൊപ്പാൻ. തന്റെ തേൻ ആ ചുണ്ടുകളിൽ ഇറ്റിക്കാനും.

വെറുതെയല്ല മാലിനി ആകെ മാറിയത്. ഇന്ന് ഡോക്ടർക്ക് അത് മനസ്സിലായി. അത്ര കരുതൽ ഒരു മകനിൽ നിന്നേ കിട്ടാനാവൂ എന്ന് അവരും തിരിച്ചറിഞ്ഞുകാണണം.

കൂടെ തന്റെ ആവേശത്തോടെയുള്ള വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനവും!.

മാലിനി മനസ്സിൽ കരുതുമ്പോഴേക്കും അരുൺ എത്തുമെന്നാണവൾ പറഞ്ഞത്. തനിക്കും ആ ഭാഗ്യം ഉണ്ടാവുമൊ?

ഒരനക്കം കേട്ട് തലയുയർത്തിയ ഓപ്പോൾ കണ്ടത് അരുണിന്റെ പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖമാണ്. താൻ ചിന്തിച്ചപ്പോഴെക്കും അവനെത്തി! അവളുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. കിടക്കയിൽക്കിടന്ന് അവൾ കൈകൾ നീട്ടി. ആ കൈകൾക്കുള്ളിലേക്ക് അരുൺ ഒഴുകിയെത്തി. അവൾ അവന്റെ മുഖം മുഴുവൻ ഉമ്മകളാൽ മൂടി.

അവൻ അതു കാത്തിരുന്നതുപോലെ അവളുടെ മാറത്ത് അനുസരണയോടെ കിടന്നു.

പിന്നെ അവളുടെ തലക്കിരുവശവും കൈമുട്ടുകൾ കുത്തി, ആ കവിളുകൾ കൈക്കുമ്പിളിൽ എടുത്ത്, ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി ചോദിച്ചു,

അരുൺ- അമ്മേം ഓപ്പോളും എനിക്കെന്നും ഒരുപോലെയാണ്. പിന്നെ എന്റെ ഓപ്പോളിനെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുമോ?

ഓപ്പോൾ- എന്റെ പൊന്നുമോനേ... എത്രനാളായി ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നറിയാമോ? മാലിനിയിൽ നിന്ന് പിടിച്ചുവാങ്ങാനോ അവളെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും ചെയ്യാനോ എനിക്കാവില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ എല്ലാം അടക്കിയത്.

അരുൺ- അമ്മ എന്നോടെല്ലാം പറഞ്ഞു. അമ്മക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. മനസ്സിലായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞപ്പോൾത്തന്നെ മേപ്പാടൻ തിരുമേനി അമ്മയോട് ഇത് പറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷെ കൃത്യസമയം ആവാൻ അമ്മ കാത്തിരുന്നതാണ്. അമ്മയ്ക്കുള്ളതെല്ലാം ഓപ്പോളിന്റേതും അല്ലേ? അതിൽ ഞാൻ അല്ലേ പ്രധാനം? അപ്പോൾ ഞാനും ഓപ്പോളിന്റേതല്ലേ?

ഓപ്പോൾ- ഞാൻ നിന്റെ മാത്രമാണ്. നിന്റെ മാത്രം.

അരുൺ ആ ചുണ്ടുകളെ തന്റെ ചുണ്ടുകളാൽ മുദ്രവെച്ചു. ലോകം നിശ്ചലമായതുപോലെ ഓപ്പോൾക്ക് തോന്നി. ആദ്യരാത്രിയിൽ അമ്മ തന്നെ ഉമ്മ വച്ചതുപോലെ അരുണിന് തോന്നി. ഇതും തന്റെ അമ്മയാണല്ലോ.

വാതിലിൽ മൃദുവായ ഒരു മുട്ട് കേട്ടു. അമ്മയാണെന്ന് അരുണിന് മനസ്സിലായി. തന്നെ ഇവിടെക്ക് വിട്ടത് അമ്മയാണല്ലോ. ഓപ്പോളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ. തരളിതയാക്കാൻ. ഓപ്പോളെ ഒറ്റക്ക് വിടാതിരിക്കാൻ.

മാലിനി- അമ്മയും മകനും വന്നാൽ വല്ലതും കഴിച്ച് നമുക്ക് കാര്യത്തിലേക്ക് കടക്കാം. ഹിഹിഹി.

ഓപ്പോൾ- ഭാര്യയും ഭർത്താവും പുതുമോടി ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ കട്ടുറുമ്പായി വരുന്ന എന്റെ മാലുക്കുട്ടി.

മാലിനി- ആ ഭർത്താവ് കാരണം നടു അനക്കാൻ വയ്യാതായ, വയറ്റിലുള്ള, ഒരു പാവം കട്ടുറുമ്പ്. ഹഹഹ.

അരുൺ- എന്നാൽ ആ പാവം കട്ടുറുമ്പും ഇങ്ങുവാ. ഇന്നിവിടെ കിടക്കാം.

ഓപ്പോൾ- അതു നല്ലതാണല്ലോ മാലുക്കുട്ടി. നമുക്ക് മൂന്നുപേർക്കും ഇനിമുതൽ ഇവിടെയോ നിങ്ങളുടെ മുറിയിലോ കിടക്കാം. അതു മതി.

മാലിനി- അതുവേണ്ട ഓപ്പോളെ. ഇന്നു നിങ്ങളുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തം ആണ്. ഞാൻ ഞങ്ങളുടെ മുറിയിൽ കിടന്നോളാം.

ഓപ്പോൾ- ഇനിയെന്ത് ഞങ്ങളുടെ മുറിയും നിങ്ങളുടെ മുറിയും? നമ്മുടെ മുറി മതി.

മാലിനി- നാളെ മുതൽ നമുക്ക് നോക്കാം ഓപ്പോളേ. ഇന്നു വേണ്ട. പ്ലീസ്.

ഓപ്പോൾ- ഏതായാലും നീ വാതിൽ അടയ്ക്കണ്ട. ഞങ്ങൾക്ക് പേടിച്ച് അങ്ങോട്ടെങ്ങാനും വരേണ്ടിവന്നാലോ?

മാലിനി- വാ. വരനും വധുവും ഒരുങ്ങി വന്നിട്ട് വേണം, അമ്മായിയമ്മയായ ഞാൻ വിളമ്പിത്തരാൻ. എഴുന്നേറ്റ് വന്നേ.

ഓപ്പോളും അരുണും അപ്പോഴാണ് ആ കാര്യം ഓർത്തത്!

മാലിനി അമ്മായിയമ്മ പാലുമായി ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി മരുമകളെ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലെ മണിയറയിലേക്ക് കയറ്റിവിടാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണ്!

രണ്ടുപേരും എഴുന്നേറ്റു.

ഓപ്പോൾ മാലിനിയെ പുണർന്നു.

ഓപ്പോൾ- ശരി അമ്മായിയമ്മേ.

അരുൺ- ശരിയമ്മെ.

എന്നിട്ട് മാലിനിയെ കൈകളിൽ കോരിയെടുത്ത് ചുണ്ടുകൾ ചപ്പിവലിച്ച് തന്റെ മുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ കഴുത്തിൽ കൈചുറ്റി ആ ഭാര്യ അതാസ്വദിച്ചു കിടന്നു.

ഓപ്പോൾ തന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്തുവെച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ അണിയാൻ തുടങ്ങി.

അരുണിന്, തങ്ങളുടെ മുറിയിൽ എടുത്തുവച്ചിരുന്ന പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ നല്കിയശേഷം, മാലിനി ഓപ്പോളുടെ മുറിയിലെത്തി. ഒരു നവവധുവായി ഓപ്പോളെ അവൾ ഒരുക്കി. പട്ടുസാരിയും, ബ്ലൗസും, ആഭരണങ്ങളും, അത്യാവശ്യം മേക്കപ്പും ആയി ഓപ്പോൾ ആകെ തിളങ്ങി.

ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കണ്ടാൽ അരുണിന്റെ അനിയത്തിയാണെന്നേ തോന്നുകയുള്ളൂ.

മാലിനി അരുണിനെയും ഓപ്പോളേയും ഒരുമിച്ചു നിർത്തി കുറെ ഫോട്ടോസ് എടുത്തു. കൂടെ അവളുമായി കുറെ സെൽഫികളും.

എല്ലാവരും ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു. മാലിനി ഓപ്പോളെ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. ആൾ ആകെ ടെൻഷനിലാണ്. അതിൽ അത്ഭുതമില്ല. കാരണം 20 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ആണ് ഒരു പുരുഷസ്പർശം അതിന്റേതായ അർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നത്.

രണ്ടുമാസം മുമ്പ് താനും ഇതേ അവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ സ്പർശം ഇല്ലാതെ ഒരു നിമിഷവും പറ്റില്ല. ഓപ്പോളും ഇനി ഇങ്ങനെയാവും. തീർച്ച.

ഇതുവരെ അരുണിനെ ഓപ്പോളും ആ വിധത്തിൽ കണ്ടിരുന്നേയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് സർവസ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നലെ അവൻ ഒരു താലി കെട്ടിയപ്പോൾ ആ റോൾ ആകെ മാറീ.

ഭക്ഷണശേഷം അരുൺ പുറം വാതിലുകൾ അടയ്ക്കാൻ പോയി.

പാത്രങ്ങൾ മാറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്ന മാലിനി ഒപ്പോളോട് ചോദിച്ചു,

മാലിനി- ഓപ്പോളേ...

ഓപ്പോൾ- മ്മ്...

മാലിനി- ടെൻഷൻ ആണോ?

ഓപ്പോൾ- മ്മ്... വളരെ.

മാലിനി- അരുൺ നമ്മുടെ മോനല്ലെ? അവൻ വളരെ കരുതലോടെയേ എല്ലാം ചെയ്യൂ.

ഓപ്പോൾ- മ്മ്... എനിക്കറിയാല്ലോ. ന്നാലും....

മാലിനി- അവൻ വേദനിപ്പിക്കില്ല.

ഓപ്പോൾ- വേദനിച്ചാലും, അവനല്ലെ. സാരമില്ല. പക്ഷെ..

മാലിനി- പിന്നെന്താ ഓപ്പോളെ?

ഓപ്പോൾ- ഞാൻ നിന്നേപ്പോലെ അവന് അത്രയും ചേരുമോ?

മാലിനി- ഓപ്പോളേ, എന്നെക്കാൾ അവന് ഓപ്പോളോടാണ് ഇഷ്ടം. അവന്റെ മനസ്സ് നിറയെ എന്നേക്കാൾ ഓപ്പോൾ ആയിരുന്നു. എനിക്കറിയാം, എന്നും ഓപ്പോൾ ആണവന്റെ റോൾ മോഡൽ. എന്റെയും അതെ. അതുകൊണ്ട് യാതൊരു ടെൻഷനും വേണ്ട. നമ്മുടെ മോനല്ലേ?

സ്വരം താഴ്ത്തി, മാലിനിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഓപ്പോൾ- ഓക്കേ മാലൂക്കുട്ടി. ഉമ്മ്മ. ഇത്രയും വർഷങ്ങളായില്ലേ. പിന്നെ, നിന്നേപ്പോലെ ഒന്ന് വയറ് വീർപ്പിച്ച് നടക്കാൻ ഇനീം രണ്ടുവർഷം പിടിച്ചു നില്ക്കണമല്ലോ? അതും എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യത്തേത്. അരുൺ ആണല്ലോ നമ്മുടെ എല്ലാം. മേപ്പാടനെ ഒന്നൂടെ കണ്ടാലോ? അൽപം നേരത്തേയാക്കാൻ പറ്റുമോന്ന് ചോദിയ്ക്കാൻ.

മാലിനി- ശങ്കര സ്വാമിയോട് ആലോചിച്ചിട്ട് നമുക്ക് കാണാം. ഓപ്പോൾ അതിനും ടെൻഷനാവണ്ട. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഭർത്താവിനെ അധികം കാത്തിരുത്തണ്ട. അവൻ ചിലപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ട് വരും. ഹ ഹ ഹ

ഓപ്പോൾ- മ്മ്. ഹ ഹ ഹ

മാലിനി- ദാ.. ഈ പാലുമായി നടന്നോ. ഞങ്ങളുടെ മുറിയിലോ ഓപ്പോളുടെ മുറിയിലോ?

ഓപ്പോൾ- ഇന്ന് എന്റെ മുറി ആയാലോ? നാളെ ഞാൻ അവിടേയ്ക്ക് വരാം.

മാലിനി- എന്നാൽ ഒരു മിനുറ്റ് നിൽക്ക്. ഞാൻ മണവാളനെ ഓപ്പോളുടെ മുറിയിൽ എത്തിക്കട്ടെ.

ഓപ്പോൾ- ഒന്നുണർത്തി വിട്ടേക്ക്.

മാലിനി- അവൻ ഉണർന്ന് ക്ഷമയില്ലാതെ നടക്കാൻ തുടങ്ങീട്ട് നേരം കുറേയായി. ഹഹഹ

മാലിനി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അരുണിനെത്തേടി മുറിയിലെത്തി. അവിടെ അവൻ അൽപം ആശങ്കയോടെ നില്ക്കുന്നത് കണ്ടു.

മാലിനി- എന്തേ കണ്ണാ?

അരുൺ- ഒന്നുമില്ലമ്മാ. ഓപ്പോൾക്ക് വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടാവോ?

കുസൃതിച്ചിരിയോടെ മാലിനി- അപ്പോ നീ എനിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നോന്ന് ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

അരുൺ- അതിന് അമ്മയെന്റെയല്ലെ? ഞാൻ ആ വഴിയേ അല്ലെ വന്നേ?

അവന്റെ ചുണ്ടിൽ ഒരുമ്മകൊടുത്ത് മാലിനി- ഒന്നുമില്ല കണ്ണാ. ഞങ്ങൾ പെണ്ണുങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളുടെ എത്ര വലുതായാലും ഉൾക്കൊള്ളാൻ പറ്റും. നിങ്ങൾ അൽപം ക്ഷമ കാണിക്കണം എന്നുമാത്രം. എന്റെ മോന് നല്ല ക്ഷമയുണ്ട്. വാ ഓപ്പോൾ അവിടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. പിന്നേയ്... രാവിലെ ഞാനും നിന്റെ മോനും കാത്തിരിക്കും. കേട്ടല്ലോ.

അരുൺ അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചീമ്പി.

അരുൺ- ഓപ്പോൾ പറഞ്ഞപോലെ നമുക്ക് മൂന്നാൾക്കും കൂടെ ഇവിടെ കിടന്നാലോ?

മാലിനി- നീയിപ്പോൾ ഓപ്പോളുടെ ഭർത്താവ് കൂടെയാ. അപ്പോൾ ഓപ്പോളുടെ ആവശ്യങ്ങളും കാണണം. ഓപ്പോൾ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത് ടെൻഷൻ കൊണ്ടാ. അത് കാര്യമാക്കണ്ട. നീ ധൈര്യമായിപ്പോ. വാ. ഞാൻ എന്റെ മരുമകളെ മുറിയിലാക്കട്ടെ. അതെന്റെ അവകാശമാണേ.

അരുൺ- അമ്മായിയമ്മ ഒന്ന് കണ്ണടച്ചേ.

മാലിനി- ങേ, അതെന്തിനാ?

അരുൺ- എന്നാൽ എന്റെ ഭാര്യ ഒന്ന് കണ്ണടച്ചേ. ഞാൻ പറയാതെ യാതൊരു കാരണവശാലും കണ്ണ് തുറക്കരുത്.

മാലിനി- ഓക്കേ, കണ്ണാ.

മാലിനി അനുസരണയോടെ കണ്ണടച്ചു നിന്നു.

അരുൺ പതിവുപോലെ ഉമ്മകൾകൊണ്ട് മൂടുന്നതും പ്രതീക്ഷിച്ചാണ് നിന്നത്.

അരുണിന്റെ കൈകൾ തന്റെ വിരലുകളെ ഉയർത്തുന്നതും ഒരു മോതിരം അണിയിക്കുന്നതും അവൾ അറിഞ്ഞു. കണ്ണുകൾ തുറന്ന് അത് നോക്കാൻ അവളുടെ മനസ്സ് വെമ്പി. അടുത്ത നിമിഷം തന്റെ കഴുത്തിൽ അരുൺ എന്തോ അണിയിക്കുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു. പിന്നെ മെല്ലെ തന്റെ കമ്മലുകൾ ഒരോന്നായി ഊരിയെടുക്കുന്നതും മെല്ലെ, വേദനിപ്പിക്കാതെ തന്റെ കാതുകളിൽ വേറെ കമ്മലുകൾ അണിയിക്കുന്നതും മാലിനി അറിഞ്ഞു.

അരുൺ അമ്മയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരുമ്മ നല്കി അവയെ വലിച്ചീമ്പി.

അരുൺ- ഇനി കണ്ണ് തുറന്നോ.

മാലിനി കണ്ണ് തുറന്ന് തന്റെ ഇടതുകൈയ്യിലെ വിരൽ ഉയർത്തി നോക്കി. അതിൽ ഒരു കുഞ്ഞു ഡയമണ്ട് മോതിരം! കണ്ണാടിയുടെ മുന്നിലേക്ക് നീങ്ങിനിന്ന് അവൾ തന്റെ കഴുത്തിൽ നോക്കി. പിന്നെ ചെവിയിലും. ഒരു ഡയമണ്ട് പതിച്ച ലോക്കറ്റ് ഉള്ള മാലയും, ചെറിയ ഡയമണ്ടിന്റെ കമ്മലുകളും. എല്ലാം ഒരു സെറ്റ് പോലെ.

അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. തന്റെ മകന്റെ, ഭർത്താവിന്റെ ആദ്യ സമ്മാനം.

അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ചാഞ്ഞ് കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി ചുണ്ടുകളിൽ ഉമ്മവെച്ചു.

മാലിനി- താങ്ക്യു കണ്ണാ.

അരുൺ- ഇഷ്ടായോ?

മാലിനി- ഒരുപാട്.

അരുൺ പുഞ്ചിരിച്ചു.

മാലിനി- ഓപ്പോൾക്ക് വാങ്ങിയോ?

അരുൺ- മ്മ്. ഇതുപോലെ തന്നെയുള്ളത് അൽപം ഡിസൈൻ മാറ്റമുണ്ട്. സെയിൽസ്മാൻ പറഞ്ഞു ഒരേപോലത്തെ വാങ്ങണ്ട. സ്ത്രീകൾ മാറി മാറി ഇടാൻ ഇഷ്ടപ്പെടും എന്ന്.

കുസൃതിച്ചിരിയോടെ മാലിനി- നന്നായി. അത് ശരിയാണ്. ഇനിയിപ്പോൾ നീ ഞങ്ങളിലും മാറിമാറി ഇടുമല്ലോ? ഇന്നല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ... ഇതിന്റെ ബാക്കി ഞാൻ നാളെത്തരാം. ഞാൻ കാത്തിരിയ്ക്കും. വന്നേ. പാവം ഓപ്പോൾ കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

മാലിനി അരുണിന്റെ ഓപ്പോളുടെ മുറിയിൽ നാടകീയമായി ഉന്തിത്തള്ളി എത്തിച്ചു.

അതിനുശേഷം ഓപ്പോളെ കൂട്ടി ആ മുറിയുടെ വാതിൽക്കൽ എത്തി.

അരുൺ അവിടെ കട്ടിലിൽ ഇരുപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

മാലിനി പാലുമായി ഓപ്പോളെ ആ മുറിയിലേക്ക് മെല്ലെ ഉന്തി.

മാലിനി- കണ്ണാ, ദേ എന്റെ മരുമകൾ. ഒരു മയം വേണം കേട്ടൊ.

ഒരു ചിരിയോടെ ഇത്രയും പറഞ്ഞ് വാതിലടച്ച് മാലതി തിരിഞ്ഞ് നടന്നു. അടുക്കളയിലെ ബാക്കി പണികൾ തീർത്ത് അവൾ തങ്ങളുടെ മുറിയിലേക്ക് പോയി.

രണ്ടാം ശാന്തിമുഹൂർത്തം.

പത്തൊമ്പതാം വയസ്സിലാണ് താൻ ആദ്യമായി ഈ തറവാട്ടിൽ ഇതുപോലെ വലതുകാൽ വെച്ച് ഈ മുറിയിലേക്ക് കയറിയതെന്ന് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി ഓർത്തു. അന്നും അമ്മായിയമ്മയായിരുന്നു തന്നെ ഇവിടെവരെ കൊണ്ടുവിട്ടത്.

അന്നത്തെ പ്രായത്തിൽ തനിക്ക് ആകെ ഒരു വിഹ്വലതയായിരുന്നു. പല പേടികളും, ആകാംക്ഷയും, വിറയലും. ഇനി ഈ തറവാടിന് പുറംലോകം കാണുമോ എന്നുപോലും ഭയന്നു. കാരണം അച്ഛനില്ലാത്ത, കൂടപ്പിറപ്പുകളില്ലാത്ത തനിക്ക് കിട്ടിയ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യമായിട്ടാണ് തന്റെ വേളിയെ തന്റെ അമ്മാവന്മാരും ബന്ധുക്കളും തന്റെ മുന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. അച്ഛനെ കണ്ട ഓർമ്മപോലും ഇല്ലാതിരുന്ന തന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ അമ്മ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

കല്യാണം നടത്താൻ എന്നപേരിൽ തന്റെ അമ്മയുടെ സ്വത്തുക്കൾ ആ അമ്മാവന്മാർ പങ്കിട്ടെടുത്തു. ഒന്നും മറുത്ത് പറയാതെ അമ്മ ജീവിച്ചു. വിധവയ്ക്ക് അതാണ് വിധിയത്രെ. ഈ ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും സ്വാർത്ഥരായ ബന്ധുക്കൾക്ക് വൈധവ്യവും തട്ടിപ്പിന് ആയുധമാവും എന്ന് അന്നേ താൻ മനസ്സിലാക്കി.

തനിക്കുപിറകേ വന്നുകയറിയ മാലിനിയുടെ അവസ്ഥയും ഏതാണ്ട് അതുപോലെ തന്നെയാണെന്ന് താൻ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോളാണ് തന്റെ പ്രതിബിംബത്തെ അവളിൽ കണ്ടത്. അവളുടെ അമ്മയിൽ തന്റെ അമ്മയുടെയും.

പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത വിധിയുടെ പ്രഹരത്തിൽ അടിപതറിയപ്പോൾ മരിക്കും വരെ ഹരികൃഷ്ണൻ ഉണ്ടായിരുന്നു, ഏട്ടന്റെ വിധവയുടെ താങ്ങായിട്ട്. ഒരേ ഉയിർപോലെ നടന്ന ഏട്ടന്റെ ഏട്ടത്തിക്കായി, തറവാട്ടിലെ ഏട്ടന്റെ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും, ബഹുമാനത്തോടെ നിയമപരമായി അയാൾ പകുത്തു നൽകി. അതുകൊണ്ട് ഒരു ബന്ധുക്കൾക്കും യാതൊരു വിധത്തിലും ഇവിടെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റിയില്ല. പലവിധത്തിലും അവരെല്ലാം ശ്രമിച്ചെങ്കിലും ഹരികൃഷ്ണന്റെ മുമ്പിൽ എല്ലാം പാഴായി.

ഏട്ടനും അനിയനും അവരും ഭാര്യമാരും അറിവ് നേടണം എന്ന കാര്യത്തിൽ ഒറ്റക്കെട്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് തനിക്കും മാലിനിക്കും പഠിത്തം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞതും ജീവിതത്തെ ഉറപ്പോടെ നേരിടാൻ കഴിഞ്ഞതും.

ഹരികൃഷ്ണൻ മറഞ്ഞപ്പോൾ ആ സഹായഹസ്തം താൻ മാലിനിക്ക് നീട്ടിയത് ആ ഓർമ്മയിലാണ്. അതേ ബന്ധുക്കളും, അവളുടെ ബന്ധുക്കളും വട്ടമിടുന്നതു താൻ കണ്ടു. പാവം അമ്മമാർ നിസ്സഹായരായി നിന്നപ്പോൾ താനാണ് ഇരുവരെയും ഇവിടെ ഒപ്പം നിർത്തിയത്.

എന്നും താൻ മാലിനിക്കൊപ്പം ഉണ്ടാകും എന്നത്, തന്നെ ബഹുമാനിച്ച ഹരികൃഷ്ണനോടുള്ള തന്റെ പ്രണാമം ആയിരുന്നു. അത് ശരിയായിരുന്നു എന്ന് ജീവിതം പഠിപ്പിച്ചു.

തറവാട്ടിലെ ആകെയുള്ള ഒരാൺതരിയെ പരിപാലിക്കാൻ നാലമ്മമാർ.

ഒപ്പം വിശ്വസ്തരായ പണിക്കാർ.

അല്ല അവരും ഇവിടത്തെ അംഗങ്ങൾ തന്നെ. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലല്ലെങ്കിലും.

തറവാട്ടിനകത്ത് തനിക്കും മാലിനിക്കും അല്ലാതെ മറ്റൊരുവാക്കില്ല.

തന്റെ എറാൻ മൂളിയാകാൻ ഒരിക്കലും മാലിനിയെ അനുവദിച്ചുമില്ല. അവളിലെ പെണ്ണിനെ സ്വതന്ത്രയാക്കാൻ താൻ നിർബന്ധിച്ചു, സഹായിച്ചു.

അതിന്റെ പരിണാമമാണ് ഇന്നത്തെ തന്റെ ഈ വലതുകാൽ വെയ്പ്പ്.

വീണ്ടും ഒരു ആദ്യരാത്രിയിലേക്ക്.

തങ്ങൾ ജീവൻ തിരികെപ്പിടിച്ച തങ്ങളുടെ മകന്റെ മണിയറയിലേക്ക്.

സ്വന്തം അമ്മയിൽ തന്റെ ആദ്യജാതനെ ഉരുവാക്കിയ തങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്റെ അരികിലേക്ക്.

ആ മകന്റെ പൗരുഷം അമ്മയിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങുന്നതു കണ്ട് പൊട്ടിയൊഴുകിയ തന്റെ തേൻപുഴ ഇന്നു മുതൽ അവൻ തുറന്നുവിടും. പാനം ചെയ്യും.

അന്നത്തെ അവരുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തം താൻ മൊബൈലിൽ കണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരെ ഇരുവരെയും താൻ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കില്ലായിരുന്നു.

മാലിനി മകന്റെ ജീവനുവേണ്ടി തുടങ്ങിയ തപസ്സായിരുന്നു അന്ന്. അതവൾ ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു. അതിനുള്ള ഹോമങ്ങളാണ് അവൾക്ക് ഓരോ രതിയും. അടുത്ത രണ്ടു ദശാബ്ദം എങ്കിലും ഇതു തുടരണം. അപ്പോഴേക്കും തന്റെ തപസ്സിന്റെ പാത അതിലേക്ക് ലയിക്കും. അതിനുശേഷമേ തങ്ങൾക്ക് മോക്ഷമുള്ളൂ.

അരുൺ കട്ടിലിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു കഴിഞ്ഞു. തന്റെ തപസ്സിന്റെ തുടക്കം ആയി. മനസ്സും ശരീരവും ഇന്നുമുതൽ ആ തപസ്സിൽ ലയിക്കും. അതിന് ലോകം പോലും പ്രശ്നമല്ല.

അക്ഷമയോടെയണെങ്കിലും താനും അവന്റെ വിത്തുമുളയ്ക്കാനായി കാത്തിരിക്കും.

ഓപ്പോൾ വാതിൽ അടച്ച് മെല്ലെ നടന്നുവരുന്നത് അരുൺ നോക്കിയിരുന്നു. ഓപ്പോളെ കാത്ത് കട്ടിലിൽ ചാരിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു അവൻ.

മുമ്പെല്ലാം അഥവാ ഓർമ്മവെച്ച നാൾ മുതൽ, ഓപ്പോളും താനും കളിച്ചുചിരിച്ച്, തന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചും, ഉന്തിത്തള്ളിയും മറ്റുമായിരുന്നു ഓപ്പോൾ മുറിയിൽ എത്തിച്ചിരുന്നത്.

ഇന്ന് ഉച്ചക്ക് അങ്ങനെയൊക്കെ ഉണ്ടായെങ്കിലും ഹൃദയം ഉച്ചത്തിൽ മിടിക്കുന്നത് അരുണിന് കേൾക്കാമായിരുന്നു.

അമ്മയുമായുള്ള ശാന്തിമുഹൂർത്തത്തിന് തന്റെ ആശങ്കകൾ ഒരൊറ്റ ചുംബനത്തിലൂടെയാണ് അമ്മ മായയായി മാറ്റിയത്. അതിനു കാരണം തന്റെ സ്വപ്നങ്ങളും ആയിരുന്നു. ആ സ്വപ്നങ്ങളിലെ മുഖം ആ പന്തങ്ങളുടെ

വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു മൂടുപടം മാറ്റി തെളിഞ്ഞപ്പോൾ, അത് അമ്മയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ, തന്റെ ജീവിതം മനസ്സിൽ അമ്മക്കായി സമർപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പിന്നീടാണ് ലോകത്ത് മറ്റൊരമ്മയും ചെയ്യാത്ത ത്യാഗമാണ് അമ്മയുടേതെന്ന് മനസ്സിലായത്. അപ്പോൾ തന്റെ ആ സമർപ്പണം അർത്ഥവത്തും, അർഹതപ്പെട്ടതും, ഏറ്റവും ചെറുതുമാണെന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പിന്നെ അമ്മയ്ക്ക് എന്തെല്ലാം സന്തോഷം ഈ മകനെക്കൊണ്ട് നല്കാമോ അതെല്ലാം യാതൊരു ചോദ്യങ്ങളും ഇല്ലാതെ നല്കും എന്നുറപ്പിച്ചു.

ഓപ്പോളോട് അമ്മയുടെ മനസ്സിലുള്ള നിറഞ്ഞ സ്നേഹം തനിക്കറിയാം. അതിനാൽ അമ്മയുടെ മനസ്സിൽ താനും അമ്മയ്ക്ക് നൽകുന്ന അതേ സന്തോഷങ്ങൾ ഓപ്പോൾക്കും നൽകണം എന്നതാണ് അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം എന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അപ്പോൾ പിന്നെ അമ്മയുടെ അതേ നിലയിൽ ഓപ്പോളെയും കാണാൻ തീരുമാനിച്ചു. അമ്മയോടും ഓപ്പോളോടും ഉള്ള സ്നേഹത്തിന് യാതൊരു മാറ്റവും ഇല്ല. അമ്മയോട് എങ്ങനെയോ അതേ വിധത്തിൽ തന്നെ ഓപ്പോളും തന്റെ മനസ്സിൽ വാഴും. ഇരുവർക്കും ഒരേ സന്തോഷങ്ങളും സംതൃപ്തിയും നിറയെ നല്കും. അതാണ് തന്റെ മനസ്സിലെ സന്തോഷം.

അരുൺ മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റു. അടിവെച്ചടിവെച്ച് നടന്നുവരുന്ന ഓപ്പോളെ നോക്കി.

തന്റെ അമ്മ തന്നെ! അന്ന് അമ്മ ധരിച്ചിരുന്ന അതേ സാരി, അതേ ആഭരണങ്ങൾ. എല്ലാം.

പെട്ടെന്നാണ് അരുണിനത് മനസ്സിലായത്. ഓപ്പോൾക്കും തന്റെ അമ്മയ്ക്ക് നൽകുന്ന അതേ സന്തോഷമാണ് വേണ്ടത്. അമ്മയെ താൻ എങ്ങനെയെല്ലാം സുഖിപ്പിക്കുന്നോ അതെല്ലാമാണ് ഓപ്പോൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്! അമ്മയുടെ മുഖത്ത് നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന സുഖസംതൃപ്തിയാണ് ഓപ്പോളും തേടുന്നത്.

കാരണം, താൻ ഓപ്പോളുടെയും മകനാണ്!

അതോർത്തപ്പോൾ അരുണിന്റെ കുണ്ണ പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു.

ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ അരുൺ കൈകൾ നീട്ടി ഓപ്പോളുടെ ചുമലിൽ പിടിച്ചു.

മിഴികൾ ഉയർത്തി അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ ഓപ്പോൾ കയ്യിലിരുന്ന പാൽ അവന് നീട്ടി. അവൻ അതു വാങ്ങി ഓപ്പോളുടെ ചുണ്ടോട് ചേർത്തു.

ഓപ്പോൾ- ആദ്യം ഭർത്താവാണ് കുടിക്കേണ്ടത്.

അരുൺ- എനിക്കാദ്യം, എന്റെ അമ്മയാണ് കുടിക്കേണ്ടത്.

ഓപ്പോളുടെ അധരം വിടർന്നു. അരുൺ നീട്ടിയ പാൽ ഗ്ലാസ് മൊത്തി അൽപം കുടിച്ചു.

അരുൺ- പകുതി ഭാര്യക്കും, ബാക്കി ഭർത്താവിനും.

ഓപ്പോൾ- എല്ലാം തുല്യം?

അരുൺ- ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടുപേർക്കും തുല്യമാണ്. എനിക്ക് നിങ്ങൾ രണ്ടാളും തുല്യം. അങ്ങനെയായിരുന്നു എന്നും. ഇനിയും.

ഓപ്പോൾ പകുതിയോളം പാൽ കുടിച്ചു.

അരുൺ ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് ഗ്ലാസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് ബാക്കി കുടിച്ചു.

ഓപ്പോൾ അനങ്ങാതെ അവനെ നോക്കി നിന്നു.

തന്റെ മുന്നിൽ തന്റെ ഭർത്താവായി നിൽക്കുന്ന തന്റെ മകൻ.

തന്നിൽ പിറന്നില്ലെങ്കിലും തനിക്കായിപ്പിറന്നവൻ!

ചുണ്ടുകൾ തുടക്കാനായി ഉയർത്തിയ കൈകൾ അരുൺ തടഞ്ഞു. എന്നിട്ട് തന്റെ ചുണ്ടുകളും നാവും കൊണ്ട് ഓപ്പോളുടെ ചുണ്ടത്ത് പറ്റിയിരുന്ന പാൽപ്പത ഒപ്പിയെടുത്തു.

ഓപ്പോൾ തിരിച്ചും.

അതിനിടയിൽ ഇരുവരുടെയും കൈകൾ പരസ്പരം പുണർന്നിരുന്നു.

ചുണ്ടുകളും നാവുകളും പിണയുന്നതിനിടയിൽ പാൽപ്പത തീർന്നതൊന്നും ഇരുവരും അറിഞ്ഞില്ല.

ശ്വാസം ഒന്നായി മാറുന്നതവർ അറിഞ്ഞു.

ഇതാണ് സത്യത്തിൽ തന്റെ ആദ്യരാത്രി എന്ന് പെട്ടെന്ന് ഓപ്പോളുടെ മനസ്സ് പറഞ്ഞു.

മറ്റെല്ലാം ഇതിലേക്ക് നയിച്ച നിയോഗങ്ങൾ മാത്രം.

അമ്മയല്ലാതെ മറ്റൊരുവളിൽ തന്റെ പ്രേമം മുളപൊട്ടുന്നത് അരുൺ അറിഞ്ഞു.

ഓപ്പോൾ ആയിരുന്നു താൻ തേടിയിരുന്ന കാമുകി എന്നും അവന്റെ മനസ്സ് പറഞ്ഞു.

തന്നെ നോക്കുന്ന, താൻ നോക്കുന്ന ആ കണ്ണുകളിൽ പ്രേമം മാത്രമാണുള്ളതെന്ന് അവൻ അത്ഭുതത്തോടെ മനസ്സിലാക്കി.

തനിക്കായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു ഓപ്പോൾ!

എന്നു മുതലായിരിക്കും അത്?

ഇതുവരെ എന്തേ താനത് അറിയാതെപോയി?

അരുൺ- ഓപ്പോൾ ഒന്ന് കണ്ണടച്ചേ.

ഓപ്പോൾ അനുസരണയോടെ കണ്ണടച്ചു നിന്നു.

അരുൺ- ഞാൻ പറയാതെ യാതൊരു കാരണവശാലും കണ്ണ് തുറക്കരുത്.

ഓപ്പോൾ തലയാട്ടി.

അരുണിന്റെ കൈകൾ തന്റെ വിരലുകളെ ഉയർത്തുന്നതും ഒരു മോതിരം അണിയിക്കുന്നതും ഓപ്പോൾ അറിഞ്ഞു. അവളുടെ ഉടൽ ആകെ ഒന്ന് വിറച്ചു. കണ്ണുകൾ തുറന്ന് അത് നോക്കാൻ അവളുടെ മനസ്സ് കുതികൊണ്ടു. അവൾ മനസ്സിനെ അടക്കി. അടുത്ത നിമിഷം തന്റെ കഴുത്തിൽ അരുൺ ഒരു മാല അണിയിക്കുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു. പിന്നെ മെല്ലെ തന്റെ കമ്മലുകൾ ഒരോന്നായി ഊരിയെടുക്കുന്നതും സൂക്ഷിച്ച്, വേദനിപ്പിക്കാതെ തന്റെ കാതുകളിൽ കമ്മലുകൾ അണിയിക്കുന്നതും ഓപ്പോൾ അറിഞ്ഞു. ഇവനിതെല്ലാം എങ്ങനെ പഠിച്ചു? മാലിനിയ്ക്കും ഇതുപോലെ ചെയ്തുകാണും. അവളുടെ ഹൃദയം ആർദ്രമായി.

അരുൺ ഓപ്പോളുടെ താടി പിടിച്ചുയർത്തി ചുണ്ടുകളിൽ ഒരുമ്മ നല്കി.

അരുൺ- ഇനി കണ്ണ് തുറന്നൊ.

ഓപ്പോൾ മിഴികൾ തുറന്ന് തന്റെ ഇടതുകൈയ്യിലെ വിരൽ ഉയർത്തി നോക്കി. അതിൽ ഒരു കുഞ്ഞു ഡയമണ്ട് മോതിരം! കണ്ണാടിയുടെ മുന്നിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനിന്ന് അവൾ തന്റെ കഴുത്തിൽ നോക്കി. ഒരു ഡയമണ്ട് പതിച്ച ലോക്കറ്റ് ഉള്ള മാല! പിന്നെ ചെവികളിൽ ചെറിയ ഡയമണ്ടിന്റെ കമ്മലുകളും! എല്ലാം ഭംഗിയായി മാച്ച് ചെയ്യുന്നവ!

ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. തന്റെ മകന്റെ, ഭർത്താവിന്റെ ആദ്യ സമ്മാനം!

അതും തങ്ങളുടെ ആദ്യരാത്രിയിൽ!

അവൾ അരുണിന്റെ കഴുത്തിൽ കൈചുറ്റി ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി മകന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ഉമ്മവെച്ചു.

ഓപ്പോൾ- താങ്ക്യു മോനെ.

അരുൺ- ഇഷ്ടായോ?

ഓപ്പോൾ- എന്റെ മോനെപ്പോലെ ഒരുപാട്.

അരുൺ പുഞ്ചിരിച്ചു.

ഓപ്പോൾ- മാലിനിയ്ക്ക് വാങ്ങിയോ?

അരുൺ- മ്മ്. ഇതുപോലെ തന്നെയുള്ളത് അൽപം ഡിസൈൻ മാറ്റമുണ്ട്. സെയിൽസ്മാൻ പറഞ്ഞു ഒരേപോലത്തെ വാങ്ങണ്ട. സ്ത്രീകൾ മാറി മാറി ഇടാൻ ഇഷ്ടപ്പെടും എന്ന്.

കുസൃതിച്ചിരിയോടെ ഓപ്പോൾ- നന്നായി. ഇനിയിപ്പോൾ എല്ലാം അങ്ങനെയാവുമല്ലോ.

അരുൺ ഓപ്പോളുടെ മുഖം കൈക്കുമ്പിളിൽ എടുത്ത് ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. ആ ചുണ്ടുകളിൽ മെല്ലെ മൊത്തി. എന്നിട്ട് ചോദിച്ചു,

അരുൺ- എന്നുമുതലാണ് എന്നെ പ്രേമിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്?

ഓപ്പോളുടെ ഉടൽ ഒന്ന് വിറച്ചു. കണ്ണുകൾ പിടച്ചു.

ഓപ്പോൾ- എങ്ങനെയറിഞ്ഞു?

അരുൺ- ഈ കണ്ണുകളിൽ നിറഞ്ഞ് നിൽപ്പുണ്ട്.

ഓപ്പോൾ- ഇപ്പോൾ പറയണോ?

അരുൺ- മ്മ്.

ഓപ്പോൾ- നിങ്ങളുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തത്തിന് നീ അമ്മയിലേക്ക് കരുതലോടെ, സ്നേഹത്തോടെ, ആ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി, കയറുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ. ആ സമയത്തെ മാലിനിയുടെ ഭാവമാറ്റങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ.

ഞെട്ടലോടെ അരുൺ- അതെങ്ങനെ?

ഓപ്പോൾ- നമ്മുടെ സ്ഥലം മുഴുവൻ കാമറകൾ ഉണ്ട്. സേഫ്റ്റിക്ക്. അന്ന് നിങ്ങൾ ഒരു കട്ടിലും കിടക്കയും ഒക്കെയായി കാവിന് കിഴക്കുവശത്തേക്ക് പോകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഭയന്നു. പിന്നെ നിങ്ങളെ നോക്കിയിരുന്നപ്പോളാണ് എല്ലാം കണ്ടത്. നിങ്ങൾ യാതൊന്നും ഒളിക്കാതെ പിറ്റേന്ന് എല്ലാം എന്നോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇത് പറയാൻ തോന്നിയില്ല. മാലിനി ഇതറിയരുത്. അപേക്ഷയാണ്.

അരുൺ- ഓപ്പോൾ അപേക്ഷിക്കുകയോ? അതും ഞങ്ങളുടെ സുരക്ഷക്കായി നോക്കിയതിന്? എന്നിട്ട്?

ഓപ്പോൾ- പിന്നെ നിങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ, എന്റെ മോന്റെ, അമ്മയോട്, മാലിനിയോടുള്ള കെയറിങ്ങ് കണ്ടപ്പോൾ എല്ലാം. പിന്നെ അന്ന് കൂർഗിൽ വെച്ച് മാലിനിയുടെ മുഖത്തെ ഭാവങ്ങൾ ആ വീഡിയോകോളിൽ കണ്ടപ്പോൾ, ഒക്കെ ഞാൻ നിശ്ശബ്ദമായി പ്രേമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അരുൺ ഏറെനേരം താൻ ആദ്യമായി തിരിച്ചറിയുന്ന ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിനിന്നു.

തന്നോടുള്ള സ്നേഹവും, വാൽസല്യവും, പ്രേമവും, കാമവും ഓളംവെട്ടുന്ന സത്യസന്ധമായ കണ്ണുകൾ.

ഓപ്പോൾ എന്നും അങ്ങനെയാണ്.

തനിക്കായി ഇത്രയും കാലം ക്ഷമയോടെ കാത്തിരുന്ന കണ്ണുകൾ. അമ്മയെ വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ എല്ലാം ഉള്ളിൽ ഒതുക്കിയ കണ്ണുകൾ.

അരുൺ- ഐ ലവ് യൂ!

ഓപ്പോൾ അത് പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കി. അവരുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു.

ഓപ്പോൾ- ഐ ലവ് യു റ്റൂ!

അവരുടെ ആലിംഗനത്തിന് പുതിയ നിറം ആയിരുന്നു.

അരുൺ- നമ്മുടെ കുഞ്ഞുണ്ടാകുന്നത് വരെ ഓപ്പോൾ എന്റെ കാമുകിയും, അമ്മ എന്റെ ഭാര്യയും. ഓക്കേ? നമുക്ക് കുറേക്കാലം ഒന്ന് പ്രേമിച്ചാലോ?

ഒരു കുസൃതിച്ചിരിയോടെ ഓപ്പോൾ- അപ്പോൾ ഭാര്യ അറിഞ്ഞാലോ?

ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അരുൺ- എന്റെ ഭാര്യ അറിയാത്ത ഒന്നും എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാവില്ല. എന്റെ കാമുകി ഒളിഞ്ഞുനോക്കിയത് ഒഴികെ.

ഓപ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി.

തന്റെ മുറിയിൽക്കിടന്ന ഉറക്കം വരാതെ കിടന്ന മാലിനി ആ പൊട്ടിച്ചിരികേട്ട് ആശ്വാസത്തോടെ പുഞ്ചിരിച്ചു. അരുണിന്റെയും ഓപ്പോളുടെയും മനസ്സിലെ ആശങ്കകൾ അറിഞ്ഞ് ആകുലപ്പെട്ട് കിടക്കുകയായിരുന്നു അവൾ. തന്റെ മകൻ ആ ആശങ്കകൾ മാറ്റും എന്നുറപ്പിച്ച മാലിനി മെല്ലെ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ മയങ്ങാൻ തയാറെടുത്ത് കണ്ണടച്ചു.

മണികിലുങ്ങുന്നതുപോലെയുള്ള ആ ചിരി അരുണിന്റെ മനസ്സിൽ പെയ്തിറങ്ങി. ഓപ്പോളുടെ ചിരിക്കുന്ന കണ്ണുകളിൽ നോക്കി അവൻ ആ പൊട്ടിച്ചിരി പിടിക്കാൻ ആ ചുണ്ടുകളെ കവർന്നു. ഓപ്പോളുടെ കൈകൾ അവന്റെ കഴുത്തിൽ മുറുകെ ചുറ്റി.

തിളങ്ങുന്ന ആ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി അവന്റെ കൈകൾ ഓപ്പോളുടെ പുറത്തുകൂടെ താഴേക്കിറങ്ങി. അവ മൃദുലമായ അവളുടെ വെൺചന്തിപ്പന്തുകളിൽ എത്തിനിന്നു. വിടർന്ന അവന്റെ വിരലുകൾ ആ മൃദുപന്തുകളെ തഴുകിയുടച്ചു.

ഇരുപതുവർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറം ഓപ്പോളുടെ അരക്കെട്ട് ആ താഡനത്തിൽ വിറച്ചു. ഒത്ത പുരുഷന്റെ കൈകൾ തന്റെ വെൺചന്തികളിൽ അമർന്നപ്പോൾ, അവൻ അവയെ കുഴച്ചുപിഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ പന്തുകൾ അതിനായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി. ഒപ്പം അവരുടെ നാവുകളും ചുണ്ടുകളും ഇണ ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിക്ക് അക്ഷമയായിത്തുടങ്ങി. അവൾ തന്റെ കൈകൾ സ്വതന്ത്രമാക്കി, മകന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഓരോന്നായി അഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. അരുൺ നിശ്ശബ്ദനായി നിന്നുകൊടുത്തു.

നഗ്നനായ അവന്റെ ദേഹം മുഴുവൻ അവൾ തലോടി, ഉമ്മവെച്ചു. തന്റെ മുമ്പിൽ നൃത്തമാടുമ്പോലെ ഉമ്മവെക്കുന്ന ഓപ്പോളെക്കണ്ട് അരുണിന്റെ കുണ്ണ കയറുപൊട്ടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവൾ മെല്ലെ അതിൽ പിടിച്ചു. തിരിച്ചറിവില്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് ഭർത്താവിന്റെ കുണ്ണ കണ്ട അവൾ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, ആദ്യമായാണ് ഇത്രയും മുഴുത്ത ഒരെണ്ണം കാണുന്നത്!

അരുൺ മെല്ലെ ഓപ്പോളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ അഴിച്ചുമാറ്റി. എന്നിട്ട് പതിയെ അവളെ ഇരുകൈകളിൽ പൊക്കിയെടുത്തു.

അവൾ അവന്റെ മുഖത്തു നോക്കി ആ കൈകളിൽ കിടന്നു.

അരുൺ മെല്ലെ അവളെ കട്ടിലിൽ കിടത്തി.

ഓപ്പോൾ- മോനെ എന്നെ ഒന്ന് ചെയ്യ്. മറ്റെല്ലാം നമുക്ക് പിന്നെയാവാം.

അവൾ തന്റെ കാലുകൾ മടക്കി കട്ടിലിൽ പാദങ്ങൾ കുത്തി.

വിരിഞ്ഞ ആ പൂവിലേക്ക് സമയം കളയാതെ അരുൺ തന്റെ ദണ്ഡ് അടുപ്പിച്ചു. മെല്ലെ അവനാ പൂവിൽ ഉരച്ചു.

ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകൾ കൂമ്പിയടഞ്ഞു. അവന്റെ അരക്കെട്ടിൽപ്പിടിച്ച് അവൾ താഴേക്കമർത്തി. ഇരുകൈകളും ഓപ്പോളുടെ തലക്കിരുവശവും കുത്തി അരുൺ തന്റെ പുത്രദണ്ഡ് ഓപ്പോളിലേക്കമർത്തി.

അമ്മയേക്കാൾ ഇറുക്കത്തിൽ അത് ഓപ്പോളിലേക്ക് കയറുന്നത്. സുഖത്തിന്റെ മധുരം നുകരുന്നതോടൊപ്പം അവൻ അറിഞ്ഞു,

ഓപ്പോൾ- മ്മ്.. ങ്.. ഹ്..ഹ്..ആഹ്.. മോ...നേ..

ഓപ്പോളുടെ സുഖഞരക്കങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ അരുൺ തന്റെ കൈകൾ മടക്കി ഓപ്പോൾക്ക് ഇരുവശവും കട്ടിലിൽ കുത്തി, ഓപ്പോളുടെ ദേഹത്തേക്കമർന്നു. ആ സമയം തന്റെ പുത്രദണ്ഡ് പൂർണ്ണമായി രണ്ടാം അമ്മയായ ഓപ്പോളിന്റെ യോനിയിൽ നിറഞ്ഞ് അങ്ങേയറ്റത്ത് മുട്ടിയത് അവൻ തന്റെ തുമ്പത്തറിഞ്ഞു.

ആ നിമിഷം ഓപ്പോളുടെ ദേഹം വെട്ടിവിറച്ചു. ആ ഇറുകിയടഞ്ഞുപോയ കണ്ണുകൾക്കുള്ളിൽ ഒരു പൂരവെടിക്കെട്ട് നടന്നു. അരക്കെട്ട് കിടക്കയിൽ തല്ലിയലച്ചു. കണ്ണുകൾ മറിഞ്ഞു. കാലുകൾ ഉയർന്ന് അവൻ ഊരാതെയെന്നവണ്ണം അരുണിന്റെ അരക്കെട്ടിനെ പൂട്ടി. മകന്റെ കഴുത്തിലൂടെ കൈചുറ്റി, അവന്റെ ചുണ്ടുകളെ ചപ്പിവലിച്ച്, നാവ് തന്റെ മകന്റെ നാവിൽ നിന്ന് അമൃത് തേടി.

അവൻ ആ നാവിനെ ഊമ്പിവലിച്ചു. കണ്ണുകൾ പാതിയടച്ചു കിടക്കുന്ന ഓപ്പോളുടെ ഓരോ ഭാവങ്ങളും സൂസൂഷ്മം വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു അരുൺ.

ഇത്രയും കൊല്ലം അടക്കിവച്ച വികാരങ്ങളും, കാമവും, സ്നേഹവും പൊട്ടിയൊഴുകുകയാണ്! ഓപ്പോളുടെ ജീവിതത്തിലെ തന്റെ റോൾ മാറുകയാണ്, ആ മനസ്സിലും ശരീരത്തിലും!

ഇത്രയും നാൾ താലോലിക്കേണ്ട മകൻ മാത്രമായിരുന്ന താൻ, ഇനിമുതൽ കാമുകൻ, ഭർത്താവ്, തന്റെ ആദ്യ മാതൃത്വത്തിന്റെ കാരണക്കാരൻ എന്നീ തലങ്ങളിലേക്ക് മാറുകയാണ്. ഓപ്പോൾ അത് കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മുതൽ അത് ആസ്വദിക്കുകയാണ്.

ആ ഭാവങ്ങൾ നോക്കി, ഓപ്പോളുടെ മേലെ കിടന്നപ്പോൾ, അവന്റെ കുണ്ണയുടെ ബലവും, വണ്ണവും, ഇരട്ടിയായി! അത്രമാത്രം ഉത്തേജനം ആ കാഴ്ച്ച അവന് നല്കി.

അവൻ സാവധാനം, വളരെ സാവധാനം, തന്റെ അരക്കെട്ടിളക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ ചലനങ്ങൾ ഓപ്പോളിന്റെ പൂറിനുള്ളിൽ കൂടുതൽ പ്രകമ്പനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് അരുൺ തന്റെ കുണ്ണയിൽ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഓപ്പോളിന്റെ യോനിഭിത്തികൾ മൃദുവായി അരുണിന്റെ കുണ്ണയ്ക്കു ചുറ്റും ഒരാവരണം പോലെ തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവ ഓപ്പോളുടെ ഹൃദയമിടിപ്പുകൾ പോലെ അരുണിന് തോന്നി.

അൽപനേരം കഴിഞ്ഞ് കിതച്ചുകൊണ്ട് ശ്വാസം മുട്ടിയപോലെ ഓപ്പോളിന്റെ ദേഹം അയഞ്ഞു.

അമ്മയിൽ ഈ നിലകൾ പലവട്ടം കണ്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ അരുൺ ആ കണ്ണുകളിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് നിശ്ശബ്ദനായി തന്റെ അരക്കെട്ട് അനക്കാതെ കാത്തുകിടന്നു. ഒപ്പം ഓപ്പോളുടെ നെറ്റിയിൽ, കണ്ണുകളിൽ, മൂക്കിൽ, ചുണ്ടിൽ, കവിളുകളിൽ ഒക്കെ ചെറിയ ചെറിയ ഉമ്മകൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

മുഖം അൽപം താഴേക്കിറക്കി ഓപ്പോളുടെ മുലക്കണ്ണുകളിൽ ഒന്ന് വായിലാക്കി. നാവിനും പല്ലുകൾക്കും ഇടയിലാക്കി വേദനിപ്പിക്കാതെ കടിച്ചു. ഒപ്പം ഓപ്പോളുടെ മറ്റെ മുല തന്റെ കൈകളിൽ ഇട്ട് മെല്ലെ ഉഴിഞ്ഞ്, വേദനിപ്പിക്കാതെ അമർത്തിപ്പിഴിഞ്ഞു ഞെക്കി. ആ മുലക്കണ്ണ് അതോടൊപ്പം ഒന്ന് ഞരടി.

ഓപ്പോൾ ഒന്ന് ഞെട്ടി. അരുണിന്റെ പുത്രദണ്ഡ് തന്റെയുള്ളിൽ ഇപ്പോഴും കാരിരുമ്പുപോലെ ഇരിക്കുന്നത് തിരിച്ചറിഞ്ഞ്, സുഖകരമായ ഞെട്ടലോടെ കണ്ണുകൾ തുറന്ന് അവനെ നോക്കി. തന്റെ അരക്കെട്ട് മുകളിലേക്ക് അനക്കി.

എന്നിട്ട് അമറും പോലെ ഓപ്പോൾ- ഒഴിക്ക്. അടിച്ചൊഴിക്ക്. മോന്റെ പാൽ നിറയ്ക്ക്. ധൃതിയായി.

ഓപ്പോളുടെ ആവശ്യത്തിൽ അരുണിന്റെ പുത്രദണ്ഡൊന്ന് വെട്ടിവിറച്ചു. അവന്റെ അരക്കെട്ടിളകിത്തുടങ്ങി.

അമ്മയ്ക്ക് സുഖം നൽകുവാൻ, തങ്ങളുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തം മുതൽ പഠിച്ചതെല്ലാം, അരുൺ ഓപ്പോൾക്ക് പകർന്നു നൽകിത്തുടങ്ങി.

ഇത്രയും വർഷങ്ങളുടെ വരൾച്ചക്കുശേഷം ഉറവ പൊട്ടിയ ഓപ്പോളുടെ തേൻ പുഴയായൊഴുകിയപ്പോൾ അരുണിന് താൻ വെണ്ണയിൽ ആണ് പണ്ണുന്നതെന്ന് തോന്നിപ്പോയി.

അമ്മയെ ആദ്യമായി പണ്ണിയപ്പോൾ മനസ്സിൽ ശരി-തെറ്റുകളുടെ ആശങ്കകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അമ്മയുമായുള്ള ആദ്യരതിയ്ക്കുശേഷം അതെല്ലാം മാറി.

തന്റെ ജീവനാണ് അമ്മ തിരികെ പിടിച്ചു നൽകിയതെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ, ഇപ്പോൾ വരെ ഇവർക്ക് രണ്ടുപേർക്കും സുഖം നൽകേണ്ടത് തന്റെ ജീവിത നിയോഗം ആണെന്ന് അരുൺ മനസ്സിലാക്കി.

ലോകത്ത് മറ്റെല്ലാം അപ്രസക്തമായി.

അതിനാൽ ഓപ്പോളുടെ കാലുകൾ അവർ പോലും അറിയാതെ അവന്റെ അരക്കെട്ടിനെ വലയം ചെയ്തപ്പോൾ ആ കുണ്ടിപ്പന്തുകളെ താങ്ങിപ്പിഴിഞ്ഞും, മുലകളെ ചപ്പി, മുലഞെട്ടുകളെ മൃദുവായി കടിച്ചീമ്പിയും അവൻ തന്റെ അരക്കെട്ട് സ്പീഡിൽ ആഞ്ഞാഞ്ഞടിച്ചു.

വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തന്റെ ഭർത്താവിൽ നിന്ന് ഒരിക്കൽപ്പോലും കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത വിധം, ഇപ്പോൾ മകന്റെ കുണ്ണ തന്റെ പൂറ്റിൽ വേഗത്തിൽ, തന്റെ ദേഹം ആകെ കുലുങ്ങുന്ന വിധത്തിൽ, കയറിയിറങ്ങുന്ന ആദ്യാനുഭൂതിയിൽ ഓപ്പോളുടെ രതിസ്വരങ്ങൾ ഉയർന്ന് ആ മുറിയിലും തറവാട്ടിലും നിറഞ്ഞു.

ഓപ്പോൾ- മോനേ പണ്ണടാ... ഓപ്പോളെ പണ്ണിക്കൊല്ല്.. മ്മ്.. മ്മ്.. ങ്.. നീ നിന്റെ അമ്മേ പണ്ണുന്നത് കണ്ട് കൊതിച്ച് കൊതിച്ച് ഈ ഓപ്പോളമ്മ എത്രനാളാ കാത്തിരുന്നേ മോനേ.. ഈ ആനക്കുണ്ണയ്ക്കായിട്ട്. നീ ഇതെനിക്ക് തരില്ലെന്നാ വിചാരിച്ചെ.. നിന്റെ അമ്മേ വയറ്റിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടെങ്കിലും നീ എന്റടുത്തേക്ക് വരുന്നാ വിചാരിച്ചേ.. മ്മ്.. മ്മ്.. നിങ്ങടെ മുറീൽ കേറിവന്ന് നിന്നെ മലർത്തിക്കിടത്തി, ഈ ആനക്കുണ്ണയിൽ കയറി നിന്റെ അമ്മ പൊതിയ്ക്കുന്നതുപോലെ പൊതിക്കണം മ്മ്.. മ്മ്.. ഹ് ഹ് .. എന്ന് ഞാൻ പല തവണ കരുതിയതാ... മ്മ്.. മ്മ്.. ഹ് ഹ് ഹ് ആഹ്.. അ.. അമ്മയ്ക്ക് പോയെടാ... നിർത്തല്ലേ... ഇനീം വേണം. ഇന്ന് രാത്രി മുഴുവൻ വേണം. മ്മ്.. മ്മ്.. ഇതൊക്കെ നിന്നോട് പറഞ്ഞോണ്ട് പണ്ണിക്കണം എന്നത് എന്റെ കൊതിയായിരുന്നു. നിന്റെ കുണ്ണ വീർക്കുന്നുണ്ട്... മ്മ്.. മ്മ്.. അടിച്ചൊഴിക്കെടാ കണ്ണാ.. ഇരുപത്തിരണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം ഈ അമ്മേടെ പൂറൊന്ന് നിറയട്ടെ.. നിന്റെ പാലിന്റെ ചൂട് എന്റെ പൂറ്റിൽ പരക്കട്ടെ... കോപ്പർ-റ്റീ ഇട്ടില്ലായിരുന്നേൽ ഞാൻ ഇപ്പോത്തന്നെ ഗർഭിണിയായേനെ.. ആഹ് ആഹ്.. മ്മ്.. ങ്..

നിശ്ശബ്ദമായി ഇതെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ അരുണിന് ആവേശം മൂത്തു. അവൻ പറന്നടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മിനിറ്റുകൾക്ക് ശേഷം, ആ മുറിയിൽ ഉയർന്ന രതിസ്വരങ്ങൾക്കൊടുവിൽ, ഒരേസമയം ഇരുവർക്കും ഉരുൾപൊട്ടി. അവനിൽ നിന്ന് ചൂടു പാലു കുത്തിയൊഴുകി. ഓപ്പോളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് അത് നിറഞ്ഞൊഴുകി. അത്രമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന ആ പാൽപ്പുഴ ഓപ്പോളുടെ പൂറ്റിൽ നിറഞ്ഞ് പുറത്തേക്കൊഴുകി.

അവിടെ പരന്ന ചൂടിന്റെ ഒപ്പം, ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകളും സന്തോഷത്താൽ നിറഞ്ഞൊഴുകി.

അത് അരുമയോടെ ഒപ്പിയെടുത്ത് അരുൺ ഓപ്പോളുടെ മാറിൽ ചാഞ്ഞു. ഓപ്പോൾ തന്റെ മകനെ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ ഭാരം പോലും കാര്യമാക്കാതെ.

അരുണിന്റെ കുണ്ണ ഓപ്പോളുടെ ഉള്ളിൽ അപ്പോഴും തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇരുവരുടെയും കിതപ്പിന്റെ താളം ആ മുറിയിൽ ഏറെനേരം തങ്ങിനിന്നു.

തന്റെ മുറിയിൽ ഉറക്കം വരാതെ കിടന്ന മാലിനി ഇതെല്ലാം കേട്ട്, തന്റെ അടിവയറ്റിൽ തഴുകി പുഞ്ചിരിച്ചു.

മേപ്പാടനെ ശങ്കര സ്വാമി വഴി ഒന്ന് ബന്ധപ്പെടണം. എന്നിട്ട് രണ്ടുവർഷം ഓപ്പോളെ കാത്തിരുത്തണോ എന്ന് അന്വേഷിക്കണം. ഉറക്കത്തിലേക്ക് ആണ്ടിറങ്ങുന്നതിനുമുൻപ് മാലിനി തീരുമാനിച്ചു.

താഴെക്കിടക്കുന്ന ഒപ്പോളുടെ തേനും, തന്റെ പാലും നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നത് അരുൺ തന്റെ കുണ്ണയിൽ അറിഞ്ഞു.

അവന്റെ യുവത്വം തുടിക്കുന്ന കുണ്ണ, തളരാതെ തന്റെ കാമുകിയായ, ഭാര്യയായ ഓപ്പോളുടെ ഉള്ളിൽ ഉണർന്നു തന്നെ നിന്നു. അവൻ മെല്ലെ തന്റെ കുണ്ണ ഊരാതെ ചെരിഞ്ഞു കിടന്ന് ഓപ്പോളുടെ ഒരു കാൽ തന്റെ തുടയിൽ

കയറ്റി വെച്ചു കിടന്നു. എന്നിട്ട് തളർന്നു കിതയ്ക്കുന്ന ഓപ്പോളുടെ അളകങ്ങൾ ചെവിയ്ക്കു പുറകിലേക്ക് മാടിയൊതുക്കി, ആ വിയർത്തൊഴുകിയ നെറ്റിയിൽ ഉമ്മ വെച്ചു. വിയർപ്പ് നക്കിയെടുത്തു.

മകന്റെ നാവിന്റെ തണുപ്പേറ്റ ഓപ്പോൾ ഒന്നു ഞരങ്ങി. അത്രമാത്രം അവൾ ക്ഷീണിച്ചുപോയിരുന്നു.

തളർന്ന കണ്ണുകൾ പണിപ്പെട്ട് തുറന്ന് അവൾ മകന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

ഓപ്പോൾ- ഞാൻ മോന്റെ നെഞ്ചത്തൊന്ന് കിടന്നോട്ടെ? മാലിനിയുടെ കിടപ്പുകണ്ട് കൊതിയായിപ്പോയി.

അരുൺ- അതിന് ഓപ്പോളമ്മ ചോദിക്കണോ? കേറിയങ്ങ് കിടന്നാൽ പ്പോരേ?

രതിയ്ക്കുശേഷവും അവന്റെ 'ഓപ്പോളമ്മ' എന്ന ആദ്യമായുള്ള വിളി അവളിൽ ഒരു വിറയലുണ്ടാക്കി. മാലിനിയെ പണ്ണുമ്പോൾ അവന് 'അമ്മേ' എന്നു തന്നെ അമ്മയെ വിളിക്കുന്നതാണിഷ്ടം എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞത് ഓപ്പോൾ ഓർത്തു. തന്നെ അവൻ മനസ്സിൽ 'ഓപ്പോളമ്മേ' എന്ന് വിളിച്ചാകും പണ്ണിയിട്ടുണ്ടാവുക. അതുകാരണമാവും അവന്റെ ആവേശം തകർത്തത്. തന്റെ ദേഹം ആകെ ഇടിച്ചു പിഴിഞ്ഞതുപോലെയുണ്ട്! ഇനിയും, ഇനിയും തനിയ്ക്കിതു വേണം!

അരുൺ തന്റെ കുണ്ണ ഊരാതെ തന്നെ ഓപ്പോളമ്മയെ മെല്ലെ തന്റെ നെഞ്ചിൽ കിടത്തി.

ആ ഓരോ ചലനത്തിലും ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ അരക്കെട്ടിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും സുഖ വെടിക്കെട്ടുകൾ സ്ഫോടനം നടത്തി. ജീവിതത്തിൽ ഇതെല്ലാം ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു, ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിക്ക്. അവളുടെ കണ്ണുകൾ ആ സുഖത്തിൽ വീണ്ടും താനേ അടഞ്ഞുപോയി. അരുണിന്റെ കൈകൾ തന്റെ പുറം ചുറ്റിപ്പിടിക്കുന്നതും ഒരു കൈ തന്റെ പുറം മുതൽ കുണ്ടികൾ വരെ മെല്ലെ, മെല്ലെ, മൃദുവായി തലോടുന്നതും അവൾ അറിഞ്ഞു.

അങ്ങിനെ കിടന്ന് രണ്ടുപേരും സ്വപ്നങ്ങളില്ലാതെ ഉറങ്ങിപ്പോയി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ.

ഒരു നേർത്ത ടീഷർട്ടും ഇട്ട് മാലിനി മെല്ലെ ഓപ്പോളുടെ വാതിൽ ചാരിയിരുന്നത് തുറന്നു. തന്റെ മകന്റെ അരികിൽ, അവന്റെമേൽ കൈചുറ്റി, ചെരിഞ്ഞു കിടന്നുറങ്ങുന്ന ഓപ്പോളുടെ മുഖത്തെ സംതൃപ്തിയുടെ പുഞ്ചിരി മതിയായിരുന്നു, തലേന്നത്തെ തകർപ്പൻ പെർഫോമൻസിന്റെ വിവരണത്തിന്!

ഓപ്പോളുടെ കഴുത്തിലും, കാതിലും, കയ്യിലും തനിക്കു സമ്മാനിച്ചതുപോലെയുള്ള ആഭരണങ്ങൾ. തന്റെ മകൻ തങ്ങൾ രണ്ടുപേരെയും ഒരുപോലെ കാണുന്നു എന്നതിന്റെ അടയാളം!

ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ തിരിയുന്നതിനു മുൻപ്, തന്റെ മകന്റെ മുഖത്തു നോക്കിയ മാലിനി അതിശയിച്ചുപോയി. തന്നെ നോക്കിക്കിടക്കുന്ന തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവൻ!.

അരുൺ നിശ്ശബ്ദമായി അമ്മയെ കൈമാടിവിളിച്ചു. എന്നിട്ട് ഓപ്പോളെ ഉണർത്താതെ ആ കിങ്ങ് സൈസ് കട്ടിലിൽ ഓപ്പോളിൽ നിന്ന് ഒരൽപം നീങ്ങിക്കിടന്നു.

മാലിനിയുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു. തന്റെ തേൻ കൂടിനുള്ളിൽ നിന്ന് ഉറവപൊട്ടുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു. ഇന്നലെ രാത്രിയിലെ ഇവർ രണ്ടുപേരുടെയും രതിസ്വരങ്ങൾ മൂലം, സ്വപ്നങ്ങളിൽ അരുണും, താനും, ഒപ്പോളും ആയിരുന്നു.

അടുത്തെത്തിയ മാലിനി കണ്ടു, മകന്റെ ഉരുക്കുദണ്ഡ് തനിക്കായി ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റ് സ്വാഗതം ചെയ്ത് തലയാട്ടുന്നത്! അരുണിന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി, ഒരു ദ്രുതചലനത്താൽ അവൾ കൈകൾ ഉയർത്തി തന്റെ ടീഷർട്ട് അഴിച്ചു താഴെയിട്ടു.

അമ്മ അടിയിൽ ഒന്നും ഇട്ടിട്ടില്ലെന്ന് അരുൺ കണ്ടു. വടിച്ച് വൃത്തിയാക്കിയ ആ പൂർത്തടം അവന്റെ കുണ്ണയുടെ നിയന്ത്രണം തെറ്റിച്ചു. ഇരുകൈകളും നീട്ടി അവൻ അമ്മയെ സ്വീകരിച്ചു.

ഇരുകാലുകളും മകന്റെ അരക്കെട്ടിനപ്പുറവും ഇപ്പുറവും ഇട്ട് തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പൊസിഷനിൽ ഇരുന്ന് പുത്രദണ്ഡെടുത്ത് ആ മാതൃയോനിയുടെ കവാടത്തിലേക്ക് വെച്ച് മാലിനി താഴേക്കമർന്നു.

ഒരു വെണ്ണക്കുന്നിൽ കത്തികയറുന്നതുപോലെ രാത്രി മുഴുവൻ തേൻ ഒഴുക്കിയിരുന്ന ആ അമ്മപ്പൂറിലേക്ക് അത് ഊളിയിട്ടു കയറി.

അരുണിന്റെ കൈകൾ ഉയർന്ന് അമ്മയുടെ വെണ്മുലപ്പന്തുകളെ തഴുകിയുടക്കാൻ തുടങ്ങി. അവയുടെ ഓരോ ഇഞ്ചും അറിയുന്ന അവന്റെ വിരലുകളും കൈപ്പത്തിയും, അവളുടെ അടിവയറ്റിലെ പ്രകമ്പനങ്ങൾ കൂട്ടി.

മകന്റെ കുണ്ണയിൽ കോർത്ത്, അവന്റെ കുഞ്ഞിനെ പേറുന്ന മാലിനി, അരക്കെട്ടിളക്കി ഉയർന്നു താഴാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ സുഖത്താൽ അടഞ്ഞിരുന്നു.

പെട്ടെന്നാണ് തന്റെ മടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തുടയിലൂടെ ഒരു കൈ മെല്ലെ തഴുകി തന്റെ കന്തിലേക്ക് എത്തിയത് മാലിനി അറിഞ്ഞത്. താഴേക്ക് നോക്കിയ മാലിനിയുടെ കണ്ണുകൾ, ഓപ്പോളുടെ പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖമാണ് കണ്ടത്.

സ്വരം താഴ്ത്തി ഓപ്പോൾ- ഇന്നലെ ഇങ്ങുപോരാൻ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതല്ലേ?

മാലിനി- അതല്ലേ ഇപ്പോൾ വന്നത്. ഇതില്ലാതെ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ ആവുന്നില്ല.

പുഞ്ചിരിയോടെ ഓപ്പോൾ- ഇന്നലെ രാത്രി എനിക്കും അത് മനസ്സിലായി.

ഓപ്പോളുടെ വിരലുകൾ തന്റെ കന്തിൽ തഴുകുന്നതും, ഉള്ളിലെ മകന്റെ കുണ്ണയുടെ ബലവും, അവന്റെ കൈകൾ ദേഹം മുഴുവൻ തന്ന പിഴിയലും ആയപ്പോൾ മിനിറ്റുകൾക്കകം മാലിനിക്ക് വെടിപൊട്ടി.

മാലിനി- മ്മ്..മ്മ്.. ങ്.. ആഹ്.. ആഹ്ഹ്.. ആഹ്ഹ്ഹ്.. മ്മ്.

തന്റെ കുണ്ണയിൽ ഇരുന്നു വിറക്കുന്ന അമ്മയുടെ അരക്കെട്ടിൽ പിടിച്ച് സുരക്ഷിതമാക്കിയ അരുൺ, അടിയിൽ നിന്ന് തന്റെ പണ്ണൽ തുടർന്നു.

മാലിനി തളർന്ന് മകന്റെ നെഞ്ചിൽക്കിടന്നു കിതച്ചു.

അൽപനേരം മകൻ അമ്മയുടെ അളകങ്ങളും, മുഖവും, പുറവും തലോടി. താടിയിൽ പിടിച്ച് മെല്ലെ ഉയർത്തി നെറ്റിയിൽ, ചുണ്ടിൽ ഒക്കെ കുഞ്ഞുമ്മകൾ നല്കി.

ഓപ്പോൾ ആ ലാളനകൾ എല്ലാം പുഞ്ചിരിയോടെ നോക്കിക്കിടന്നു. തങ്ങളുടെ മകൻ. തങ്ങൾ മാറിൽ കിടത്തി താരാട്ടിയവൻ. ഇന്ന് രതിയിൽ മയങ്ങിയ അമ്മയെ മാറിൽ കിടത്തി താലാട്ടുന്നു. അവന്റെ പാലൊഴുകിയിട്ടില്ല. എന്നാലും അവനതിന് ശ്രമിക്കുന്നുമില്ല. അവന് തിരക്കൊന്നും ഇല്ല. അവന്റെ അമ്മയ്ക്കായി ക്ഷമ മാത്രം.

മാലിനി മയങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗർഭത്തിന്റേതായ ക്ഷീണവും തനിക്കായുള്ള ടെൻഷനും കാരണം ഇന്നലെ ഉറങ്ങിക്കാണാൻ വഴിയില്ല. അന്വേഷിക്കാൻ എത്തിയതാണ്. എന്നാൽ അമ്മയിലെ ഭാര്യക്ക് ഭർത്താവിന്റെ കിടപ്പുകണ്ടപ്പോൾ സഹിച്ചില്ല.

അരുൺ മെല്ലെ മയങ്ങുന്ന കുഞ്ഞിനെ കിടത്തുന്നത് പോലെ അമ്മയെ കട്ടിലിൽ തന്റെ അരികിലേക്ക് കിടത്തി. എന്നിട്ട് തന്റെ കുണ്ണയിൽ നിന്നൂരി.

മാലിനി ചെരിഞ്ഞു കിടന്നു.

അരുൺ തല ചെരിച്ച് ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി.

ആ നോട്ടം കണ്ട ഓപ്പോൾ തന്റെ കണ്ണുകളാൽ മകനെ ക്ഷണിച്ചു. എന്നിട്ട് അൽപം നീങ്ങി, മലർന്നുകിടന്ന് തന്റെ കാലുകൾ വിടർത്തി.

കുലച്ച കുണ്ണയുമായി അരുൺ ആ കാലുകൾക്കിടയിലേക്ക് പയ്യെ ചാഞ്ഞു.

ഓപ്പോളുടെ കൈകൾ അവനെ പൊതിഞ്ഞു തന്നിലേക്ക് നയിച്ചു. എന്നിട്ട് അവന്റെ അരക്കെട്ടിൽ കൈകൾ അമർത്തി കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി, സിഗ്നൽ കൊടുത്തു.

തന്റെ കുണ്ണ ഓപ്പോളമ്മയുടെ തേനൊലിക്കുന്ന പൂവിന്റെ വാതിലിനുള്ളിലേക്ക് കടന്ന്, കാത്തിരിക്കുന്നത് അവൻ തുമ്പത്തറിഞ്ഞു. അവൻ ഓപ്പോളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. ചടുലമായ ഒരു ചലനത്താൽ അവൻ ഓപ്പോളുടെ ഗർഭപാത്രം വരെയെത്തി നിന്നു.

ഓപ്പോളുടെ വാ തുറന്നുപോയി. അതും ജീവിതത്തിലെ ഒരാദ്യാനുഭവമായിരുന്നു ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിക്ക്.

അവന്റെ മുഖം താഴ്ന്ന്, ആ തുറന്ന വായിലേക്ക് നാവ് കടത്തി ഓപ്പോളമ്മയുടെ മധുര നാവിനെ തിരഞ്ഞു, കണ്ടെത്തി തന്റേതാക്കി വലിച്ചു.

താഴെയും മുകളിലും ഉള്ള സംഭോഗത്തിൽ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു.

രാവിലെ പല്ലുതേച്ചില്ലാ എന്നതൊന്നും ആ കമിതാക്കളെ പിന്തിരിപ്പിച്ചില്ല.

പ്രേമം ഉള്ളയിടത്ത് മറ്റൊന്നും തടസ്സമല്ല.

തലേന്ന് രാത്രിയിലെപ്പോലെ അരുണിന്റെ യുവത്വം ഓപ്പോളെ പൂർണ്ണമായി കീഴടക്കി. ഓപ്പോൾ രതിയാസ്വാദനത്തിന്റെ പുതിയ ആകാശങ്ങൾ കണ്ടു.

അവളിൽ നിന്ന് രതിസ്വരങ്ങൾ ഉയർന്നു തുടങ്ങി.

ഓപ്പോൾ- മോനേ ഓപ്പോളമ്മയെ പണ്ണടാ... ഓപ്പോളമ്മേടെ ഗർഭപാത്രം വരെ നീ എത്തിയെടാ.. നിന്റമ്മേപ്പോലെ എന്നേം വേഗം ഗർഭിണിയാക്ക്. കാത്തിരിക്കാൻ വയ്യടാ.... ഓപ്പോളമ്മയെ പണ്ണിക്കൊല്ലടാ.. മ്മ്.. മ്മ്.. ങ്.. ആഹ്.. ആഹ്ഹ്.. ആഹ്ഹ്ഹ്.. മ്മ്.

ഓപ്പോൾ സുഖത്താൽ കേണു.

'ഓപ്പോളമ്മ'. മാലിനിയുടെ മുഖത്തൊരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. അരുൺ ആദ്യമായാണ് ഒപ്പോളെ അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നത്.

തന്നെ 'അമ്മേ' എന്ന് വിളിച്ച് പണ്ണുന്നതാണ് ഇഷ്ടം എന്ന് പറഞ്ഞ അരുണിന്, ഓപ്പോളെ *'ഓപ്പോളമ്മ'* എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ ആവണം കൂടുതൽ കമ്പിയാകുന്നത്. യാതൊരുവിധ ഒളിച്ചുവെക്കലും അരുണിന് ഇഷ്ടമല്ല.

തളർന്നു കൂമ്പിയ മിഴികളുമായി അതു നോക്കിക്കിടന്ന മാലിനിയുടെ കണ്ണുകൾ വന്യമായ ആ മാതൃപുത്ര രതിമേളം കണ്ട് മിഴിഞ്ഞു. അരുൺ തന്നോട് ഒരിക്കലും ഈ വന്യത കാട്ടിയിട്ടില്ലെന്നവൾ ഓർത്തു. താൻ അവന്റെ അമ്മയായതിനാലാവാം. ഓപ്പോൾ അത് പൂർണ്ണമായും ആസ്വദിച്ച് പ്രതികരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ മാലിനിക്ക് മകനോട് കൂടുതൽ സ്നേഹം തോന്നി.

തനിക്കും ഓപ്പോൾക്കും വേണ്ടതെന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാണ് അവൻ പകരുന്നത്! തങ്ങളുടെയും അവന്റെയും നിയോഗങ്ങൾ അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിന് അനുസൃതമായിട്ടാണ് തങ്ങൾ ഓരോരുത്തരോടും അവൻ പെരുമാറുന്നത്.

മിനിറ്റുകൾ നീണ്ട ആ രതിമേളത്തിന്റെ അവസാനം അവന്റെ സ്വരം, താളം ഒക്കെ മാറുന്നതും, അതിനൊപ്പം ഓപ്പോൾ അവനെ വിടാതിരിക്കാൻ എന്നോണം കൈകളാലും കാലുകളാലും കെട്ടിപ്പുണർന്ന് തന്നിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി ആഴ്ത്തുന്നതും, അവൻ വെട്ടി വെട്ടി ഓപ്പോളിൽ പെയ്തിറങ്ങുന്നതും, ഓപ്പോളുടെ എല്ലാം മറന്നുള്ള രതിമൂർച്ഛയും, മകന്റെ സുഖസ്വരങ്ങളും, അവന്റെ അരക്കെട്ട് ഓപ്പോളുടെയുള്ളിൽ വെട്ടിവെട്ടിപ്പെയ്യുന്നതിന്റെ ചലനങ്ങളും, മാലിനി സംതൃപ്തിയോടെ നോക്കിക്കിടന്നു.

മാലിനി ഓപ്പോളിൽ തന്നെത്തന്നെയാണ് കണ്ടത്.

കിതച്ച് തളർന്ന് ആ മിഥുനങ്ങൾ പുണർന്നു കിടന്നപ്പോൾ, മാലിനി അവരെ മെല്ലെ തലോടി. തലപൊക്കി രണ്ടുപേരുടെയും കവിളുകളിൽ ഒരോ ഉമ്മ കൊടുത്തു.

അവർ തളർന്ന് കണ്ണുകൾ അടച്ച് മയങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ കട്ടിലിൽ നിന്നിറങ്ങി, തന്റെ ടീഷർട്ട് താഴെ നിന്നെടുത്തു ധരിച്ച്, ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ മെല്ലെ അടുക്കളയിലേക്ക് നടന്നു.

കമിതാക്കൾക്കായി ഭക്ഷണം ഒരുക്കാൻ.

നല്ല വിശപ്പുണ്ടാകും.

തനിക്കും വിശക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ മാതിരി അദ്ധ്വാനിച്ചാൽ ആരും വിശന്നുപോകും. ഞായറാഴ്ച്ച ആയതിനാൽ അടുക്കളക്കാരിയും ഇല്ല. അതേതായാലും നന്നായി. ഇവരുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തം ഇന്നു പകലും രാത്രിയും കാണും എന്ന് തോന്നുന്നു. ഈ സന്തോഷസ്വരങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കാനും പറ്റില്ല. ആരെങ്കിലും കേട്ടാൽ...

ഒരാഴ്ച ആ വീട്ടിനകത്ത് മാതൃ-പുത്ര രതിമേളകളുടെ വെടിക്കെട്ടുകളായിരുന്നു.

അരുൺ തുല്യമായി ഇരുവരേയും മാറിമാറി പണ്ണി. അമ്മയിൽ പരീക്ഷിച്ച് വിജയിച്ച എല്ലാ രതിപാഠങ്ങളും അൽപം വന്യമായ രീതിയിൽ ഓപ്പോളിൽ പ്രയോഗിച്ചു.

ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ഓപ്പോൾ വദനസുരതം തന്റെ മകനിൽ നിന്നറിഞ്ഞു. തന്റെ കന്തിനേയും പൂറിതളുകളെയും കടിച്ചീമ്പിയ മകന്റെ ചുണ്ടുകളെയും, തന്റെ തേൻ മുഴുവൻ നക്കി നക്കി ഊറ്റിയൂറ്റിക്കുടിച്ച ആ നാവിനെയും ഓപ്പോൾ നക്കിത്തോർത്തി. രതിമൂർഛയാൽ തന്റെ ഹൃദയം നിലക്കുമോ എന്ന് ഭയന്ന ഓപ്പോൾ പിന്നെയെന്നും അതിനായി കൊതിച്ചു.

മകന്റെ കുണ്ണ രണ്ടമ്മമാരുടേയും വായിൽ കയറിയിറങ്ങി പെയ്തിറങ്ങി. ആ രുചിയറിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നെ 69 എന്ന നമ്പറിന്റെ രതിയിലെ അർത്ഥം അരുൺ അവരെ പഠിപ്പിച്ചു.

ഒരാഴ്ച്ച കഴിഞ്ഞ് അരുണിനേയും കൂട്ടി അവർ ക്ളിനിക്കിൽ എത്തി. മകന്റെ ഇരുവശത്തും ആയി അവർ അരുണിന്റെ തോളിൽ ചാഞ്ഞ് ഡോക്ടറുടെ സമയത്തിനായി കാത്തിരുന്നു.

അടുത്തിരുന്ന പലരും അൽപം അസൂയയോടെ ആ അമ്മമാരെയും മകനേയും നോക്കിയിരുന്നു. തങ്ങളെ വിളിച്ചപ്പോൾ മകന്റെയൊപ്പം അവർ ഡോക്ടറുടെ മുമ്പിലെത്തി.

തല ഉയർത്തി അവരെ നോക്കിയ ഡോക്ടർക്ക് ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ കാര്യം മനസ്സിലായി. കഴിഞ്ഞ തവണത്തെ മാലിനിയുടെ മുഖത്തെ തിളക്കം ഇപ്പോൾ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ മുഖത്തും പരന്നിരിക്കുന്നു.

രണ്ടമ്മമാരുടെയും ചെക്കപ്പ് വേഗത്തിൽ തീർത്ത്, ഡോക്ടർ തന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് നഴ്സുമാരെ പുറത്തയച്ചു. വലിയ കേസുകളിൽ അത് പതിവായതിനാൽ അവർ വേഗം പുറത്തുപോയി.

അരുണിന്റെ ശാന്തമായ, തിളങ്ങുന്ന മുഖത്തേക്ക് ഡോക്ടർ കുറെ നേരം നോക്കിയിരുന്നു. അവൻ ഇതു പൂർണമനസ്സോടെയും സ്നേഹത്തോടെയും ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന ദൗത്യമാണെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായി.

വെറുതെയല്ല ഓപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഇണ ചതിക്കില്ല എന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞത്. തങ്ങളുടെ മകനേക്കാൾ നല്ല ഇണയെ ഈ അമ്മമാർക്ക് എവിടെ കിട്ടാനാണ്?

അവരുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ അറിയാവുന്ന ഡോക്ടർക്ക് മൂവരോടും സ്നേഹവും, ബഹുമാനവും തോന്നി.

ഡോക്ടർ- പ്രായത്തിന്റെ ചെറിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. മാലിനി പക്ഷേ വിദേശത്ത് പോയാൽ ശരിയാകുമോ? അവിടെ സമയത്തിന് അറ്റൻഷൻ കിട്ടുമോ? വിദേശത്ത് പോകുന്നത് അത്യാവശ്യമാണോ?

മൂന്നുപേരും പരസ്പരം നോക്കി.

മാലിനി- ഡോക്ടർ വേറെയെന്താണ് വഴി? വയർ പുറത്ത് കാണാറാവുമ്പോഴേക്കും നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ ചോദ്യങ്ങൾ തുടങ്ങും. കഥകൾ വരും. പിന്നെ ബന്ധുക്കൾ...

ഡോക്ടർ- ശരിയാണ്.

കുറച്ചുനേരം ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ജോലിചെയ്ത് ജീവിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല അവർ പോകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. കുട്ടി ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ഈ നാട്ടുകാരുടെ കാണാമറയത്ത് നില്ക്കണം. അത്രതന്നെ.

ഓപ്പോൾ- ഞാനൊരു ഐഡിയ പറയട്ടേ?

എല്ലാവരും ഓപ്പോളെ നോക്കി.

ഓപ്പോൾ- മാലിനിയും അരുണും ഇപ്പോഴത്തെ അവരുടെ ജോലികൾക്കായി തൽക്കാലം വിദേശത്ത് പോകട്ടെ. അടുത്ത ചെക്കപ്പ് ആകുമ്പോഴേക്കും ഞാൻ ഊട്ടിക്കടുത്ത് ഞങ്ങളുടെ തോട്ടത്തിലെ വീട് റെഡിയാക്കാം. അവിടെ അടുത്ത് ഒരു ക്ളിനിക്ക് ഉണ്ട്. നഴ്സുമാരെയും കിട്ടും. ഡോക്ടർക്ക് വിരോധമില്ലെങ്കിൽ അവിടേക്ക് ഓരോ ട്രിപ്പ് വരാനുള്ള എല്ലാ സൗകര്യവും ഞങ്ങൾ ചെയ്യാം. പിന്നീടും വേണ്ടിവരും എന്നേയുള്ളൂ.

ഡോക്ടർ- ഞാൻ വരുന്ന കാര്യം... വീട്ടിൽ മോൻ മാത്രേ ഉള്ളൂ. ഭർത്താവ് വിദേശത്താണ്. അവന്റെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കണം. അവൻ സോഫ്റ്റ് വെയർ എൻജിനീയറാണ്.

ഓപ്പോൾ- അതു നന്നായി. മകനും പറ്റുമെങ്കിൽ ഡോക്ടറുടെ ഒപ്പം പോരട്ടെ. രണ്ടു മൂന്നു മാസത്തിൽ ഒരിക്കലല്ലേ? ഡോക്ടർക്കും ഈ തിരക്കിൽ നിന്ന് ഒരു ചെയ്ഞ്ചാവും. യാത്രയെപ്പറ്റിയൊന്നും വിഷമിക്കണ്ട. അരുൺ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് ഒന്നുപോയി ഞങ്ങൾ എല്ലാം അവിടെ ഒരുക്കും. അവർക്ക് പിന്നെ നേരെ അങ്ങോട്ട് വരാമല്ലോ. നാട്ടിൽ ആരും അറിയുകയും വേണ്ട. പിന്നെ അവിടെ എന്നെ മാത്രമേ പണിക്കാർക്ക് അറിയൂ. ഇവരെ ഞാൻ വേണ്ടവിധത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാം.

മാലിനിയും അരുണും ആശ്ചര്യത്താൽ ഓപ്പോളുടെ സംസാരം കേട്ടിരുന്നുപോയി.

എത്ര നിസ്സാരമായിട്ടാണ് ഓപ്പോൾ പരിഹാരം കണ്ടത്!

ഡോക്ടർക്കും അതിലെ പ്രായോഗികത മനസ്സിലായി. വല്ലപ്പോഴും ഒരു ട്രിപ്പ് അവർക്കും നല്ലതായി തോന്നി.

അരുണിന്റെ മുഖത്ത് നോക്കിയ ഡോക്ടർക്ക് ഒരു നിമിഷം തന്റെ നോട്ടം മാറ്റാൻ പറ്റിയില്ല. എന്തുകൊണ്ടോ പെട്ടെന്ന് തന്റെ മകന്റെ മുഖം മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു. അവർ മെല്ലെ ആ ചിന്തയെ മനസ്സിന്റെ പിറകിലേക്ക് തട്ടിമാറ്റി.

മാലിനിയുടെ കണ്ണിൽ അതുടക്കിയിരുന്നു. അവളുടെ മുഖത്ത് ഒരു പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു. അവൾ അത് ഓപ്പോൾക്ക് നേരെയാക്കി.

മാലിനി- ഓപ്പോളെ, ഇത്ര ഏളുപ്പത്തിൽ പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചല്ലോ!

പുഞ്ചിരിയോടെ ഓപ്പോൾ- ആവശ്യം സൃഷ്ടിയുടെ മാതാവ് എന്നല്ലെ.

അരുണിനോട് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഡോക്ടർ- അധികമായി അധ്വാനിക്കുമ്പോൾ അതിനനുസരിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കണം. പിന്നെ ഈ ഗർഭിണിക്ക് ഇടക്കൊക്കെ വിശ്രമം ആവശ്യമാണ്. ഈ നവവധുവിന് ദേഹമനങ്ങുന്നത് അൽപം കൂടുതൽ വേണമെങ്കിലാവാം.

ഡോക്ടറോട് എന്തും ഇനി തുറന്നു പറയാം എന്ന് അരുണിന് മനസ്സിലായി.

പുഞ്ചിരിയോടെ ഇരുവരുടെയും തോളിൽപ്പിടിച്ച് അരുൺ- അമ്മയ്ക്കിപ്പോൾ ആവേശം കൂടുതലാണ്. പിന്നെ ഈ രണ്ടമ്മമാർ ഉള്ളപ്പോൾ ഞാൻ ക്ഷീണിക്കില്ല ഡോക്ടറാന്റി.

ആ വിളി ഡോക്ടർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

അരുൺ- എന്നെക്കഴിഞ്ഞേ ഇവർക്കെന്തും ഉള്ളൂ. എന്റെ ജീവൻ തന്നെ ഇവരാണ്.

മാലിനിയുടേയും ഓപ്പോളുടെയും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

ഡോക്ടറുടെയും മനസ്സിൽ അതുകൊണ്ടു.

ഡോക്ടർക്കറിയില്ലല്ലോ അരുൺ തന്റെ ജീവിത സത്യമാണ് പറഞ്ഞതെന്ന്. ഇനി അറിഞ്ഞാലും ഡോക്ടർ അത് വിശ്വസിക്കുമോ എന്നത് വേറെ കാര്യം. എന്തിനത് അവരെ അറിയിക്കണം?

ചില സത്യങ്ങൾ ലോകത്തിനു മുൻപിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

ഇവരുടെ തീരുമാനം നൂറുശതമാനവും ശരിയാണ്. ഡോക്ടർ ഓർത്തു.

പുഞ്ചിരിയോടെ ഡോക്ടർ ആ കുടുംബത്തെ യാത്രയാക്കി.

മാലിനി പോകുന്നത് വരെ അമ്മയും മകനും ഓപ്പോളും പണ്ണിത്തകർത്തു. മാലിനിക്ക് കുറെനാൾ മകനെ കിട്ടില്ലാ എന്നതിനാൽ ഓപ്പോൾ അവൾക്ക് അരുണിനെ സന്തോഷത്തോടെ വിട്ടുകൊടുത്തു. എന്നാലും ഓരോ ദിവസവും മാലിനി മകനെ അവന് വേണമെങ്കിൽ ഓപ്പോളമ്മയുടെ അടുത്തേയ്ക്ക് വിടും. അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും ഏതെങ്കിലും ഒരു മുറിയിൽ ആവും കിടപ്പ്.

***

എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും പൂർത്തിയായി. പോകുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരുവട്ടം കൂടെ ചെക്കപ്പ് നടത്തി, എല്ലാവിധ ഡോക്യുമെന്റ്സും ആയി മാലിനി യാത്രയായി.

ഓപ്പോളുടെയും മാലിനിയുടെയും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. അരുണിന് പിന്നെ ഒരുമാസത്തിനുള്ളിൽ അമ്മയുടെ അടുത്തെത്താമല്ലോ. അടുത്ത ചെക്കപ്പിന് മാലിനി തനിച്ച് വരാമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

മാലിനി പോയതിന്റെ പിറ്റേന്ന്, ബംഗ്ളൂരിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന സാധനങ്ങളും, കൂടെ മാലിനിയുടെ വസ്ത്രങ്ങളും, എല്ലാം ഊട്ടിയിലേക്ക് ഒരു തമിഴ്നാട് ലോറിയിൽ, ഓപ്പോളും അരുണും അയച്ചു. അവരാകുമ്പോൾ ഊട്ടിയിൽ വഴി അറിയുമല്ലോ. കൂടാതെ അവിടത്തെ പണിക്കാർ അത് ഇറക്കിവച്ചോളും.. ഇനി എപ്പോൾ ആണ് മാലിനി ഇവിടേക്ക് വരുന്നതെന്ന് അറിയില്ലല്ലൊ.

പിന്നാലെ, പിറ്റേന്ന് വെളുപ്പിന് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയും അരുണും ഊട്ടിയിലേക്ക് യാത്രയായി.

നെറ്റിയിൽ സിന്ദൂരമിട്ട്, കഴുത്തിൽ താലിയും ചാർത്തി, മധുവിധുവിനു പോകുന്ന ഒരു നവവധുവായി ഒരുങ്ങിയിട്ടാണ് ഓപ്പോൾ പുറപ്പെട്ടത്.

മാറി മാറി ആസ്വദിച്ച് ഡ്രൈവ് ചെയ്ത്, അവർ വൈകുന്നേരത്തോടെ ഊട്ടിയിൽ തങ്ങളുടെ ബംഗ്ളാവിൽ എത്തി. അയച്ച സാധങ്ങൾ എല്ലാം എത്തിയിരുന്നു. അവയെല്ലാം ഭദ്രമായി അവരുടെ മെയിൻ ഹാളിൽ അടുക്കി വച്ചിരുന്നു.

അവർ വരുന്നതറിഞ്ഞ് ജോലിക്കാരി ആഹാരവും കരുതിയിരുന്നു.

ഏറെ മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് അരുൺ ഇവിടെക്ക് വരുന്നത്. ഓപ്പോൾ ആണ് വന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത്.

പുതിയ ജോലിക്കാരിക്ക് അവൻ ഓപ്പോളുടെ ഭർത്താവണെന്നാണ് മനസ്സിലായത്. അതു തന്നെയായിരുന്നു ഓപ്പോളുടെ ഉദ്ദേശവും.

രണ്ടുപേരും ഓപ്പോളുടെ മുറിയിൽ തങ്ങളുടെ ലഗേജെല്ലാം വെച്ചു. വന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ മാറി ഫ്രെഷ് ആയി, ഓപ്പോൾ അടുക്കളയിലേക്ക് എത്തി.

ജോലിക്കാരിയോട് വിശേഷങ്ങളും പണിക്കാരുടെ കാര്യങ്ങളും തിരക്കി. അവളുടെ കണവൻ ആണ് കാര്യസ്ഥൻ.ഓപ്പോൾക്ക് സിസിറ്റിവിയിലൂടെ എല്ലാം കാണാം എന്നവർക്ക് അറിയില്ല. അവൾ എല്ലാം കറക്ടായി പറഞ്ഞു.

ജോലിക്കാരി- അമ്മ ഉങ്കളുടെ മംഗലം ആയിടുച്ചാ? താലി പോട്ടിറുക്കരത്. ('അമ്മയുടെ മാംഗല്യം കഴിഞ്ഞോ? താലി ധരിച്ചിരിക്കുന്നു...')

ഓപ്പോൾ- ആമാം. (ഉവ്വ്.)

ജോലിക്കാരി- അന്ത ആള് താനാ ഉങ്ക കണവൻ? (ആ ആളാണോ ഭർത്താവ്?)

ഓപ്പോൾ- ആമാം. അവങ്ക പേര് അരുൺ. അരുൺ... (അതെ. പേര് അരുൺ.)

ഓപ്പോൾ വിളിച്ചു.

അരുൺ- മ്മ്..

ഓപ്പോൾ- ഇത് കുമുദം. കുമുദം ഇത് എങ്ക കണവൻ. (എന്റെ ഭർത്താവ്.)

ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ജോലിക്കാരി- നീങ്ക നല്ല ജോടിയായിരുക്കതമ്മാ. ഉങ്കളെ രണ്ടുപേരുമേ കടവുൾ കാപ്പാത്തിടട്ടുമേ. (നിങ്ങൾ നല്ല ജോടിയാണമ്മാ. നിങ്ങളെ ഈശ്വരൻ കാക്കും.)

ഓപ്പോൾ- നണ്ട്രി കുമുദം. ഇതു നാങ്കൾ ഹണിമൂൺ ട്രിപ്പ് കൂടെത്താൻ. (നന്ദി കുമുദം. ഇത് ഞങ്ങളുടെ ഹണിമൂൺ ട്രിപ്പാണ്.)

ജോലിക്കാരി- ശരിയമ്മാ. ഏതാവത് വേണ്ടിയത് ശൊല്ല്. നാൻ അമിച്ചുടുവേ... (ശരിയമ്മാ. എന്തുവേണമെന്ന് പറഞ്ഞാലും ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരാം.)

പിറ്റേന്ന്, എത്തിച്ച സാധനങ്ങൾ മുഴുവൻ അതാതിടങ്ങളിൽ അവരും പണിക്കാരും കൂടെ ശരിയായ വിധത്തിൽ എടുത്തുവെച്ചു.

അടുത്ത രണ്ടാഴ്ച്ച ഓപ്പോളമ്മയും മകനും തകർത്ത് മധുവിധു ആഘോഷിച്ചു. ഊട്ടി മുഴുവൻ അവർ കറങ്ങി.

ഇരുപത്തിരണ്ട് വർഷങ്ങളായി വരണ്ട് കിടന്നിരുന്ന ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ തടാകത്തിൽ മകൻ എല്ലാ ദിവസവും പലവട്ടം പാൽ നിറച്ചു.

ഇരുവർക്കും മതിവരാതെ പകലുകളും, രാത്രികളും മധുരമായി കടന്നുപോയി.

തറവാട്ടിൽ തിരികെ എത്തിയിട്ടും അവരുടെ മധുവിധു തീർന്നില്ല.

ഓപ്പോൾ ആകെ ചുവന്ന് തുടുത്തു. പതിവായി വരുന്ന ജോലിക്കാരിക്ക് പോലും ഓപ്പോളിലെ മാറ്റങ്ങൾ അതിശയമായിരുന്നു. അരുണും, മാലിനിയും, ഓപ്പോളും ആയി ചെറുപ്പം മുതലേയുള്ള കുസൃതികൾ പരിചയം ഉള്ളതിനാൽ ജോലിക്കാർക്കൊന്നും മാറ്റങ്ങൾ മനസ്സിലായില്ല.

ഒരു മാസം കൂടെ കഴിഞ്ഞു. അരുണിനെ ഓപ്പോൾ യാത്രയാക്കി. രണ്ടുപേർക്കും പിരിയാൻ ആവില്ലായിരുന്നു. ആദ്യരാത്രിയെടുത്ത തീരുമാനം പോലെ ഇരുവരും കാമുകീ-കാമുകന്മാർ ആയി മാറിയിരുന്നു.

തന്റെ കുഞ്ഞിനെ പേറി കാത്തിരിയ്ക്കുന്ന അമ്മയുടെ അടുത്തെത്താൻ അവന്റെ ഹൃദയം തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഓരോ ദിവസവും ഉള്ള വീഡിയോ കോളുകളിലൂടെ ഓപ്പോളുടെയും മകന്റെയും വിശേഷങ്ങൾ എല്ലാം ഒന്നും വിടാതെ മാലിനി അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

എത്ര ദൂരെയാണെങ്കിലും ഒരേ മനസ്സായിരുന്നു മൂവർക്കും.

പലപ്പോഴും വീഡിയോ കോൾചെയ്ത് അമ്മയ്ക്ക് കാണാൻ പാകത്തിൽ അടുത്തുവെച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു ഓപ്പോളമ്മയുടെയും മകന്റേയും മധുവിധു രതികൾ.

അതുകാണുമ്പോൾ തേൻ ഒലിക്കുന്ന തന്റെ പൂറിൽ വിരലുകൾ ഇട്ട് മണിക്കൂറുകൾ എണ്ണി, മകൻ വരാൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു മാലിനി അവിടെ.

അവിടെ എത്തിയ അന്നു രാത്രി മാലിനി മകന്റെ നെഞ്ചിൽക്കയറിയതാണ്. പിറ്റേന്ന് ശനിയാഴ്ച്ച. രണ്ടു ദിവസം അവധിയായതിനാൽ ഇരുവരും മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങിയില്ല. അമ്മയും മകനും പണ്ണിത്തകർത്തു.

തന്റെ അമ്മയുടെ ഓരോ ആഗ്രഹങ്ങളും മകൻ തീർത്തു കൊടുത്തു. അമ്മയെ കാണാതിരുന്ന ഓരോ നിമിഷവും അരുണിനും വിമ്മിഷ്ടമായിരുന്നു. പക്ഷേ അത് സ്വാർത്ഥത കൊണ്ടല്ലായിരുന്നു. ഓപ്പോളെ അത് അറിയിച്ചില്ല എന്നുമാത്രം. മാലിനിക്കും അത് മനസ്സിലായി.

അമ്മയുടെ വീർത്തുവരുന്ന വയറിൽ അവൻ എത്ര മുത്തങ്ങൾ നൽകിയെന്ന് രണ്ടുപേർക്കും അറിയില്ല.

മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞ് മാലിനി മാത്രം നാട്ടിൽ പോയി. ചെക്കപ്പിനായി ഡോക്ടർ ഊട്ടിയിൽ എത്തി. കൂടെ അവരുടെ മകനും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ സഹോദരിയായിട്ടാണ് ഡോക്ടറുടെ മകന് മാലിനിയെ പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. ഡോക്ടറുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ആയിരുന്നു അത്. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ ഭർത്താവ് എന്നപേരിൽ അരുണിനേയും പരിചയപ്പെടുത്തി.

ഡോക്ടറും മകനും ഒരു മുറിയിൽ ആണ് ഉറങ്ങിയത്. മാലിനിയുടെ മുറിയുടെ തൊട്ടടുത്ത മുറി ആയിരുന്നു അത്. ഊട്ടിയിലെ തണുപ്പിൽ ഡോക്ടറുടെ കിതപ്പും സ്വരങ്ങളും, കട്ടിലിന്റെ ഞരക്കങ്ങളും മാലിനി വ്യക്തമായി കേട്ടു.

പിറ്റേന്ന് പ്രഭാതത്തിൽ ആദ്യം പുറത്തുവന്നത് ഡോക്ടറായിരുന്നു. കഴുത്തിലെ പാടുകൾ മാലിനിയുടെ കണ്ണുകൾ തൊട്ടറിഞ്ഞു. അവളുടെ പുഞ്ചിരി കണ്ട ഡോക്ടറുടെ കൈകൾ അറിയാതെ കഴുത്തിൽ തടവി.

ചമ്മിയ ചിരിയോടെ ഡോക്ടർ- അവൻ എത്ര പറഞ്ഞാലും അവസാനം ഇതുപോലെ പാടുണ്ടാക്കും.

മാലിനി- സാരമില്ല.

ഡോക്ടർ- മ്ഹ്.

മാലിനി- എപ്പോൾ തുടങ്ങി?

സ്വരം താഴ്ത്തി ഡോക്ടർ- നിങ്ങൾ അരുണും ആയി വന്നുപോയില്ലേ? അതിന്റെ അടുത്ത ദിവസം. അവൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നുവത്രെ. ഒരു നേർത്ത നൈറ്റിയിൽ അവന്റെ മുറിയിൽ എത്തി ഒന്ന് തലോടുകയേ വേണ്ടി വന്നുള്ളൂ. വളരെ നേരത്തെ ആകാമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ രണ്ടുപേർക്കും ഇതില്ലാതെ പറ്റില്ല. ഇത് ഞങ്ങളുടെ ഹണിമൂൺ ആണെന്നാണ് അവൻ പറയുന്നത്.

എല്ലാം കേട്ടുവന്ന ഓപ്പോൾ- എല്ലാത്തിനും അതിന്റേതായ സമയമുണ്ട് ദാസാ.

എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് മാലിനി തിരികെ പോയി.

അരുൺ ഇടക്ക് ഊട്ടിയിൽ എത്തി. നേരത്തെ അറിയിച്ചത് അനുസരിച്ച് ഓപ്പോളമ്മ അവനെ കാത്ത് തേൻ ഒലിപ്പിച്ച് ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു! അരുൺ ആ തേൻ മുഴുവൻ ഊറ്റിയെങ്കിലും വീണ്ടും വീണ്ടും ഒലിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു.

ഇതേ ആവർത്തനവും ആയി മാസങ്ങൾ കടന്നുപോയി.

മാലിനി പ്രസവം അടുക്കാറായപ്പോൾ ഊട്ടിയിലേക്ക് വന്നു. എല്ലാ ചെക്കപ്പും കൃത്യമായി നടത്തിയിരുന്നതിനാലും ദൈവാനുഗ്രഹത്തലും ഡോക്ടറുടെ സാന്നിധ്യത്തിലും ലോക്കൽ നഴ്സിന്റെ സഹായത്താലും അടുത്തുള്ള ക്ളിനിക്കിൽ വച്ച് മാലിനി ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. നോർമൽ ഡെലിവറി ആയതിനാൽ മൂന്നാം ദിവസം തന്നെ അമ്മയും കുഞ്ഞും ബംഗ്ളാവിൽ എത്തി.

ഡോക്ടറും മകനും ഒരാഴ്ച്ച അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. മകൻ ജോലിയിൽ വർക്ക് ഫ്രം ഹോം എടുത്തിരുന്നു. ഡോക്ടർ മകനുവേണ്ടി രാത്രി വർക്ക് ചെയ്തു.

ഡോക്ടറോട് ഓപ്പോൾ- പ്രസവം നിർത്തിയതാണോ?

ഡോക്ടർ- അല്ല. ഇപ്പോൾ കോപ്പർ-റ്റീയിൽ ആണ്

ഓപ്പോൾ- മറ്റേണ്ടിവരുമോ?

ഡോക്ടർ- വേണ്ടിവരും എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. അവന് ആഗ്രഹം ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു, ഇന്നലെ രാത്രി.

ഓപ്പോൾ- നന്നായി.

അരുൺ മകനെക്കാണാൻ ഒരുമാസത്തെ ലീവെടുത്ത് പറന്നെത്തി.

ഓപ്പോളും മകനും, അമ്മയുടെയും മകന്റെയും അരികിൽ കിടന്ന് തകർത്തു പണ്ണി.

അരുൺ ഓർത്തു, തന്റെ മകനും രണ്ട് അമ്മമാരായി.

മാലിനി പിന്നെ തിരികെ ജോലിക്ക് പോയില്ല. മുമ്പും അതിന്റെ ആവശ്യം ഇല്ലായിരുന്നു. ഓപ്പോളുടെ ഫാമിങ്ങിൽ സഹായിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. ഇത്തവണ കൂടുതൽ ദിവസം ഊട്ടിയിൽ നിന്നപ്പോൾ ആണ് ഓപ്പോളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മാലിനി നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കിയത്. അപ്പോഴാണ് മാലിനിക്ക് അരുണിനെക്കൊണ്ട് ഓപ്പോൾക്ക് സഹായമാകും എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്.

ഓപ്പോളോട് പറയാതെ, അരുണിനോട് മാലിനി ആവശ്യം പറഞ്ഞു.

അവനും തിരികെ പോരുന്നത് ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. അവന് തന്റെ അമ്മമാരെയും കുഞ്ഞിനേയും കാണാതെ ജീവിതം മടുത്തു തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഒരു വർഷമേ വിദേശത്ത് ജീവിച്ചുള്ളൂ എങ്കിലും അവനത് ഒരു യുഗം പോലെയാണ് തോന്നിയത്.

അരുൺ ഇത്തവണ പോന്നപ്പോൾ ആറുമാസത്തെ വർക്ക് ഫ്രം ഹോം എടുത്താണ് പോന്നത്. അവന്റെ കമ്പനി അത് സമ്മതിച്ചിരുന്നു.

പതുക്കെ അവൻ ഓപ്പോളെ സഹായിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒപ്പം എല്ലാം ഓപ്പോളിൽ നിന്ന് പഠിക്കാനും ആരംഭിച്ചു.

വളരെ ക്ഷമയും സഹനവും ആണ് ഓപ്പോൾ ഇതിൽ അർപ്പിക്കുന്നതെന്നും അതിനാലാണ് ഇതു നന്നായി നടക്കുന്നതെന്നും അവൻ വേഗം മനസ്സിലാക്കി.

ഇവിടെയും അരുൺ തന്റെ അമ്മമാരോടുള്ള അതേ അർപ്പണ ചിന്താഗതി നടപ്പിലാക്കി.

ഓപ്പോളുടെ ഒപ്പം നിന്ന് എല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞ് ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം, വിഭവങ്ങൾ ഡയറക്ടായി കയറ്റുമതി നടത്താൻ ആരംഭമിട്ടു.

മാലിനിക്കും, ഓപ്പോൾക്കും അരുണിന്റെ സാമിപ്യവും അർപ്പണവും ഉണ്ടാക്കിയ ശാന്തിയും സമാധാനവും ചില്ലറയല്ല. അവർ മതിമറന്ന സ്നേഹത്തിലൂടെ അവനോടത് പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഓപ്പോൾ മാത്രം ഇടക്കെല്ലാം നാട്ടിൽ പോയിവന്നു. അവിടെ പണിക്കാർക്കെല്ലാം മാലിനിയും അരുണും വിദേശത്താണെന്നേ അറിയൂ. അവർ വഴി നാട്ടുകാർക്കും.

ഒറ്റയ്ക്ക് അവർക്കും കൂടി വേണ്ടി ഓടിനടക്കുന്ന ഓപ്പോളോട് അതിനാൽ പണിക്കാർക്കെല്ലാം സ്നേഹവും സഹതാപവും ആണ്.

രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞുപോയത് ആരും അറിഞ്ഞില്ല.

അരുൺ പൂർണമായി ഫാമിങ്ങിൽ ഓപ്പോളുടെ സഹായി ആയി. മാലിനി ഫിനാൻഷ്യൽ ഡയറക്ടർ ആയി. കമ്പനിയാക്കി അതിനെ വളർത്തി. നൂറേക്കറിൽ നിന്ന് ഇരുനൂറിലേക്ക് അവരുടെ ഫാം വളർന്നു.

മാലിനിയുടെയും അരുണിന്റേയും മകൻ മോഹന് രണ്ടുവയസ്സായി.

പിറന്നാൾ ആഘോഷത്തിന് ഡോക്ടറും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

കൂടെ മകനും, അവരുടെ ഒന്നര വയസ്സുള്ള മകനും!

ഒരിക്കൽ ഭർത്താവ് ലീവിന് വരുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഡോക്ടർ മകനിൽ നിന്ന് പണി പറ്റിച്ചു. ഗർഭിണിയായപ്പോൾ ഭർത്താവിനോട്, മകന് വലിയ മാനക്കേടും എതിർപ്പുമാണെന്നും ഒന്ന് സംസാരിക്കണം എന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അച്ഛന്റെ നിർബന്ധപ്രകാരം എന്ന മട്ടിൽ മകൻ വഴങ്ങി. പിന്നെ അമ്മയുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവൻ ഏറ്റെടുത്തു. കുട്ടിയെ താഴത്തുവെയ്ക്കാതെയാണ് അവൻ നോക്കുന്നത്. അവന്റെ അച്ഛനും സന്തോഷമായി.

ഇനി അബദ്ധം പറ്റണ്ട എന്ന മട്ടിൽ ഭർത്താവിനോട് പറഞ്ഞിട്ട് ഡോക്ടർ അതോടെ പ്രസവം നിർത്തി. അതോടെ അവരുടെ മാതൃ-പുത്ര രതിക്ക് യാതൊരു തടസ്സവും ഇല്ലാതായി.

മാലിനിയും ഓപ്പോളും എല്ലാം അപ്പപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

അരുണിനോട് അവർ അതു പറഞ്ഞ അന്നുരാത്രി അവൻ രണ്ടുപേരെയും മാറി മാറിപ്പണ്ണി.

പ്രസവം കഴിഞ്ഞ് അരുൺ മകനെ കാണാൻ വരുന്നതിനു മുമ്പേ മാലിനിക്ക് കോപ്പർ-റ്റീ ഇട്ടിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അരുൺ ഓപ്പോളിനുമുമ്പേ അമ്മയെ വീണ്ടും ഗർഭിണിയാക്കും എന്നവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു.

പിറന്നാളിന് ഡോക്ടർ വന്നപ്പോൾ അവർ ഓപ്പോളുടെ കോപ്പർ-റ്റീ മാറ്റി.

അരുണിനോട് തൽക്കാലം അത് പറഞ്ഞില്ല.

ഓപ്പോൾ ശങ്കര സ്വാമികളെ വിളിച്ചു- സ്വാമി, മാലിനിയുടെ കുട്ടിക്ക് രണ്ട് വയസ്സായി. ഇനിയിപ്പോൾ എന്റെ കാര്യം...

ശങ്കര സ്വാമി- ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി വിളിക്കും എന്നും, അനുവാദം തന്നിരിക്കുന്നു എന്നും പറയാൻ മേപ്പാടൻ എന്നെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. നിങ്ങൾ നാലുപേരും എന്നും ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഉണ്ട്. ഇനിയും ഉണ്ടാകും. എല്ലാം ശുഭമാകും. ധൈര്യമായിരിക്കു.

ഓപ്പോൾ- നന്ദി സ്വാമി.

അന്നു രാത്രി മുതൽ ഓപ്പോൾ ആകെ മാറി. മാലിനിയുടെ അനുവാദത്തോടെ പറ്റുമ്പോളെല്ലാം ഓപ്പോൾ മകനെ പണ്ണി.

കാര്യം അറിയാതെയാണെങ്കിലും, ഓപ്പോളുടെ ആവേശം അരുണിലേക്കും പടർന്നു.

അവന്റെ വന്യമായ താളത്തിൽ ഓപ്പോളുടെ രതിമൂർഛകൾ ദിവസവും പലതവണയായി.

ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു.

അരുൺ പുറത്തുപോയിരുന്നപ്പോൾ മാലിനിയുടെ അടുത്ത് ഓപ്പോൾ തന്റെ പ്രെഗ്നൻസി ടെസ്റ്റ് റിസൽട്ടുമായി നിറകണ്ണുകളോടെ എത്തി. ഇരുവരും കെട്ടിപ്പുണർന്നു.

തങ്ങളുടെ മകന്റെ ജീവന്റെ രക്ഷക്കായും തങ്ങളുടെ തറവാടിന്റെ ശാപം മുഴുവനായി മാഞ്ഞുപോകാനും ഉള്ള ത്യാഗത്തിന്റെ അടുത്ത ചുവട്.

അന്ന് അരുൺ വന്നപ്പോൾ രണ്ടമ്മമാരും കൂടെയാണ് അവനെ ഊട്ടിയത്. അത് ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെ ആയതിനാൽ അവന് പ്രത്യേകതയൊന്നും തോന്നിയില്ല.

അമ്മയുടെ മുറിയിൽ എത്തി മകന്റെ അടുത്ത് കിടക്കാൻ ആഞ്ഞപ്പോൾ മാലിനി തടഞ്ഞു.

മാലിനി- ഇന്ന് നീ ഓപ്പോളുടെ കൂടെ കിടന്നാൽ മതി. ഓപ്പോൾക്ക് എന്തോ പറയാനുണ്ട്.

അരുൺ- ഓക്കേ അമ്മാ.

ഓപ്പോളുടെ മുറിയിൽ എത്തിയ അരുൺ കണ്ടത്, പണ്ട് തങ്ങളുടെ ശാന്തിമുഹൂർത്തത്തിന്റെ അന്ന് ഉച്ചക്ക് ഓപ്പോൾ ഇട്ടിരുന്ന തന്റെ ടീഷർട്ടും ഷോർട്സും ഇട്ട് കട്ടിലിനരികിൽ തന്നെ നോക്കി നില്ക്കുന്ന ഓപ്പോളെയാണ്. കൈകൾ പുറകിൽ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്തോ സമ്മാനം ഒളിയ്ക്കുന്നത് പോലെ.

പഴയ ഓർമ്മയിൽ അവന്റെ കുണ്ണ ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റ് ഒന്ന് പിടച്ചു.

അവന്റെ ഉള്ളിലൂടെ ഒരു കുളിരു പാഞ്ഞു.

അവൻ ആ നീലക്കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി നടന്നടുത്തു.

അവൻ മുന്നോട്ട് ചുവടുവെക്കുമ്പോൾ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി മെല്ലെ മെല്ലെ പിറകിലേക്ക് മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ആ മുഖം ആകെ ചുവന്നിട്ടുണ്ട്. ചുണ്ടുകൾ വിറക്കുന്നുണ്ട്.

അരുൺ അടുത്തെത്തിയപ്പോളേയ്ക്കും പിറകിലോട്ടു നീങ്ങിയ ഓപ്പോൾ ചുമരിൽ തടഞ്ഞു നിന്നു. അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചു. അതോടൊപ്പം അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് ഓരോ നീർത്തുള്ളികൾ ആ തുടുത്ത കവിളിലൂടെ ഉരുണ്ടിറങ്ങി.

അരുണിന്റെ ഉള്ളം പിടഞ്ഞു. ഒരു കുതിപ്പിന് അവൻ ഓപ്പോളുടെ അരികിലെത്തി ആ മുഖം കൈക്കുടന്നയിൽ കോരി.

അരുൺ- ഓപ്പോളമ്മേ... എന്താ.. എന്തുണ്ടായി? എന്താ കരയണേ?

ഒന്നും മിണ്ടാതെ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി തന്റെ കൈകളിൽ ഒളിപ്പിച്ചിരുന്ന വസ്തു അവന്റെ മുഖത്തിനു നേരെ കൊണ്ടുവന്നു.

പ്രെഗ്നൻസി കിറ്റ്!.

രണ്ട് ചുവന്ന വരകൾ!

ഓപ്പോളമ്മ ഗർഭിണിയാണ്!

അവന്റെ മനസ്സിൽ, ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായി ആ അറിവിന്റെ വെടിക്കെട്ടുകൾ പൊട്ടി.

ഹൃദയം തുടിച്ചതേ അവന് ഓർമ്മയുള്ളൂ.

നിലത്തുനിന്ന ഓപ്പോൾ വായുവിൽ ഉയർന്നു.

അരുണിന്റെ ആഹ്ളാദം ആ വീട്ടിൽ മുഴങ്ങി.

അരുൺ- അമ്മേ.. അമ്മേ.. ഒന്നിങ്ങു വന്നേ... ഓപ്പോളമ്മ.. ഓപ്പോളമ്മ.. നമ്മുടെ മോൾ..

അരുണിന് വാക്കുകൾ കിട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ ആ പ്രകടനത്തിൽ, അവന്റെ കരുത്തുറ്റ കരങ്ങളിൽ ഉയർന്നു നിന്ന ഓപ്പോളുടെ ഉള്ളം കുളിർത്തു. മിഴികൾ തുവി. അവന്റെ മുഖമാകെ ഓപ്പോൾ ഉമ്മകളാൽ മൂടി.

മകന്റെ വിളികേട്ട് തിരക്കിട്ടെത്തിയ മാലിനിയുടെ കണ്ണുകളും നിറഞ്ഞു.

താൻ നേരത്തേ അറിഞ്ഞതാണെങ്കിലും, ഓപ്പോളുടെ സന്തോഷക്കണ്ണീർ കണ്ടും, മകന്റെ ആഹ്ലാദം കേട്ടും.

താൻ ഗർഭിണിയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവന് ഇതുപോലെ ആഹ്ളാദിക്കാൻ അവസരം കൊടുക്കാതെ താൻ അവന്റെ കുണ്ണയിൽ കയറി പൊതിക്കുകയായിരുന്നു. ഓപ്പോൾ വീഡിയോ കോളിൽ കാണുന്നതുപോലും മറന്ന്. പിന്നെയാണവൻ തന്നെയും എടുത്ത് ആ റിസോർട് മുഴുവൻ നടന്നത്!

അന്ന് അവൻ തന്റെ അമ്മയിലെ ആദ്യത്തെ മകന്റെ ഉദയത്തിന് ഇതുപോലെ ആഹ്ളാദിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കാം. പക്ഷേ അന്നത്തെ മാനസികാവസ്ഥകളിൽ ഇരുവർക്കും അതിനു കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ.

ഇന്ന് അവന്റെ ഓപ്പോളമ്മയിൽ തന്റെ രണ്ടാമത്തെ കുഞ്ഞ് ജന്മം കൊണ്ട വാർത്തയറിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ ആഹ്ളാദം പൊട്ടിയൊഴുകുന്നു. തങ്ങളുടേയും.

മാലിനി മുന്നോട്ട് ചെന്ന് ഓപ്പോളേയും മകനേയും തന്റെ ആലിംഗനത്തിൽ ഒതുക്കി. അവൻ പെട്ടെന്ന് ഒരു കയ്യിലേക്ക് ഓപ്പോളിനെ മാറ്റി, മറ്റേക്കയ്യിൽ തന്റെ അമ്മയെ എടുത്തുയർത്തി.

ഓപ്പോളും മാലിനിയും പകച്ചുപോയി.

ഇരുവരും അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അവന്റെ തോളുകളിൽ ചാരിക്കിടന്നു. അരുൺ മെല്ലെ ഇരുവരേയും കട്ടിലിൽ കിടത്തി. എന്നിട്ട് ഓപ്പോളുടെ ടീഷർട്ട് പൊക്കി ആ വയറ്റിൽ ഉമ്മവെച്ചു.

അരുൺ- മോളേ...

ഓപ്പോളുടെ ഉടൽ ആകെ വിറച്ചു.

മാലിനി ഓർത്തു, എത്രവട്ടം അവൻ 'മോനേ' എന്നുവിളിച്ച് തന്റെ വയറ്റിൽ ഉമ്മ വെച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇന്ന്, തങ്ങളുടെ മോന് അവന്റെ ശബ്ദം ദൂരെ കേട്ടാൽ മതി, ഉടനെ അവന്റെ അച്ഛന്റെ അടുത്തെത്തണം.

അടുത്തെത്തിയാൽപ്പിന്നെ അച്ഛനും മകനും അവരുടേതുമാത്രമായ ലോകത്താണ്. അമ്മയേയും ഓപ്പോളേയും പോലും വേണ്ട. മുല കുടിയ്ക്കാൻ മാത്രം പിന്നെ അമ്മയുടെ അടുത്തെത്തും. കിടക്കയിൽക്കിടന്ന് അച്ഛനും മകനും തന്റെ ഓരോ മുലകൾ കുടിക്കും. അവസാനം മോൻ ഉറങ്ങിക്കഴിയുമ്പോഴേക്ക്, തേൻ ഒലിച്ച് വഴുതുന്ന തന്റെ പൂറ്റിലേക്ക് അവന്റെ, തന്റെ മൂത്ത മകന്റെ, ഭർത്താവിന്റെ, നാവ് തിങ്ങിക്കയറും. താനും അതിനായല്ലേ കാത്തു കിടക്കുക?

അൽപനേരം കഴിയുമ്പോഴേക്കും ഇഴഞ്ഞുകയറിവന്ന് അവന്റെ നാവ് തന്റെ നാവിനെ തഴുകും. താഴെ തന്റെ പൂറ്റിൽ അവന്റെ പൗരുഷം, താൻ വന്ന വഴിയിലേക്ക് കടക്കും.

താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും.

ഇനിയിപ്പോൾ ഓപ്പോളും അതെല്ലാം ആഘോഷിക്കാൻ തുടങ്ങുകയാണ്.

അരുൺ ഓപ്പോളുടെ ഷോർട്സ് മെല്ലെ താഴേക്ക് ഊരിമാറ്റി. ഓപ്പോൾ അറിയാതെ തന്റെ അരക്കെട്ടുയർത്തി അവനെ സഹായിച്ചു. എന്നിട്ട് അവൻ പാദങ്ങൾ മുതൽ ഉമ്മവെക്കാൻ തുടങ്ങി. കാൽവിരലുകൾ ഓരോന്നായി അവൻ ചുംബിച്ചൂമ്പി. കാൽവണ്ണകൾ ഉമ്മവെച്ച് ഓപ്പോളുടെ ഉൾത്തുടകളിലെത്തി.

എവിടെക്കാണവനെത്തുന്നതെന്നറിയാവുന്ന ഓപ്പോളുടെ ദേഹവും, മാലിനിയുടെ ദേഹവും പ്രതീക്ഷയാൽ തരിച്ചു തുടങ്ങി.

അവൾ തന്റെ കാലുകൾ മെല്ലെ വിടർത്തി. ഉൾത്തുടകളിൽ ഉമ്മവെച്ച് അരുൺ ഓപ്പോളുടെ പൂവിലെത്തി. ആ കന്ത് പൂമൊട്ടിനെ പല്ലുകളാൽ വേദനിപ്പിക്കാതെ അവൻ കടിച്ചു. ഓപ്പോളുടെ ദേഹത്ത് പൊട്ടിത്തെറികൾ തുടങ്ങി. അവളുടെ സ്വരം ഉയർന്നു തുടങ്ങി.

ഒപ്പം ആ കിടപ്പിൽത്തന്നെ ഒരു മാജിക്കുകാരനെപ്പോലെ അവൻ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഊരിയെറിഞ്ഞു.

അതു നോക്കിക്കിടന്ന മാലിനി മെല്ലെ ഓപ്പോളുടെ ടീഷർട്ട് ഊരി മാറ്റി. എന്നിട്ട് ഓപ്പോളിന്റെ മുലക്കണ്ണുകളെ ഞരടിപ്പിഴിഞ്ഞു. മെല്ലെ തല താഴ്ത്തി ഒരു മുലക്കണ്ണിനെ കടിച്ചു.

ഓപ്പോൾ- മാലിനീ...

ഓപ്പോൾ മലർന്നു കിടക്കുന്ന അവളുടെ കാലുകൾ മകന്റെ തലക്കിരുവശവും മടക്കിക്കുത്തി അവന് തന്റെ തേൻ കൂട് തുറന്നു നൽകി.

അവളുടെ പൂറിതളുകൾ കടിച്ചീമ്പി അരുൺ ആ പൂറ്റിലേക്ക് നാവിറക്കി നക്കി. മെല്ലെ മെല്ലെ അവളുടെ പൂറിന്റെ താഴെയറ്റത്തു നിന്ന് മുകളറ്റത്തെ കന്തുവരെ അമർത്തി നക്കി. ഒന്നുകൂടെ അതാവർത്തിച്ചു. രണ്ടിൽക്കൂടുതൽ തവണ അത് താങ്ങാൻ അമ്മയ്ക്കും, ഓപ്പോളമ്മയ്ക്കും ആവില്ലെന്ന് അവനറിയാം. അവൻ തന്റെ നാവ് ഓപ്പോളമ്മയുടെ പൂറിനുള്ളിലേക്ക് നീട്ടിയിളക്കി.

ഓപ്പോൾക്ക് അരക്കെട്ടിൽ പൂരവെടിക്കെട്ട് ആരംഭിച്ചു. ഇവനിതെങ്ങനെ തന്നിൽ ഉണർത്തുന്നു എന്ന് അവൾക്ക് എന്നും ആശ്ചര്യമാണ്.

മാലിനിക്കും അതേ ആശ്ചര്യമാണ്.

ഓപ്പോൾ മകനെ തന്റെ മുകളിലേക്ക് വലിച്ചു. അവൻ കന്തിൽ ഉമ്മവെച്ച്, പൊക്കിളിൽ ഉമ്മവെച്ച്, വയറിൽ ഉമ്മവെച്ച്, മുലകളെ തഴുകി ഉമ്മവെച്ച്, ഉടച്ച്, മെല്ലെ, മെല്ലെ, മെല്ലെ മുകളിലേക്കെത്തി. ലോകത്തെ മുഴുവൻ സമയവും അവന്റേതാണ് എന്നപോലെ.

അക്ഷമയായിക്കിടന്ന് പിടയ്ക്കുന്ന ഓപ്പോൾക്ക് അവനോട് ദേഷ്യം പോലും തോന്നി. അടുത്ത നിമിഷം അവൾ സ്വയം പുഞ്ചിരിച്ചു. തന്റെ കാമുകിയായ ഓപ്പോൾക്കെന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് അവന് നന്നായറിയാം.

അവൻ മുകളിൽ എത്തി ഓപ്പോളുടെ ചുണ്ടുകളെ കവർന്നപ്പോഴേക്കും മാലിനിയുടെ കൈ മകന്റെ കുണ്ണയെ തഴുകിപ്പിടിച്ച് ഓപ്പോളുടെ പൂങ്കാവനത്തിലേക്ക് ആനയിച്ചു.

എന്നിട്ട് അവന്റെ കുണ്ടികളിൽ മെല്ലെ അമർത്തി. മകന്റെ അരക്കെട്ട് താഴുന്നതും അതിനൊപ്പം ഓപ്പോളുടെ അരക്കെട്ട് കിടക്കയിൽ നിന്നുയരുന്നതും മാലിനി കണ്ടു.

ഓപ്പോളമ്മയും മകനും, തങ്ങളുടെ എന്നോ കണ്ടെത്തിയ താളത്തിൽ രതിമേളം തുടങ്ങി.

മാലിനിയുടെ കൈകൾ അവന്റെ സഞ്ചിയെ തഴുകി അതിലെ ചില്ലുണ്ടകളെ ലാളിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഓപ്പോളുടെ കാലുകൾ ഉയർന്ന് പതിവുപോലെ, തന്റെ മകന്റെ അരക്കെട്ടിനെ, താൻ പൂട്ടാറുള്ളതുപോലെ പൂട്ടുന്നത് മാലിനിയിൽ പുഞ്ചിരി വിടർത്തി.

അവരുടെ താളവും, സ്വരങ്ങളും കേട്ടവൾ കിടന്നു. കൈ അറിയാതെ അവളുടെ കന്തിനെ തഴുകാൻ തുടങ്ങി. പതിയെ അവളുടെ കൈകളെ കന്തിൽ നിന്ന് മാറ്റി ഓപ്പോളുടെ കൈകൾ അതിനെ തഴുകാൻ തുടങ്ങി.

തന്റെ മകന്റെ ഈ ദ്രുതതാളത്തിനിടയിലും ഓപ്പോൾക്ക് എങ്ങനെ തന്നെ സുഖിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു എന്ന് മാലിനി ഇപ്പോഴത്തേപ്പോലെ പലപ്പോഴും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മിനിറ്റുകൾ, അതോ മണിക്കൂറോ?

അരുൺ തന്റെ ആഹ്ളാദമെല്ലാം ഓപ്പോളമ്മയിൽ പെയ്തിറക്കി, ആ മാറിൽക്കിടന്ന് കിതച്ചു.

തന്റെ കിതപ്പിനിടയിലും ഓപ്പോൾ മകനെ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

മാലിനി അവർ രണ്ടുപേരേയും.

അന്നുരാത്രി രണ്ടുപ്രാവശ്യമാണ് അരുൺ ഓപ്പോളെ പണ്ണിയത്.

വെളുപ്പാൻ കാലത്ത് തന്റെ അമ്മയെയും പണ്ണിയിട്ടാണ് അവൻ തളർന്നുറങ്ങിയത്.

***

ഡോക്ടർ വീണ്ടും എത്തി. മകനും, അവരുടെ മകനും ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.

അന്നുരാത്രി ഡോക്ടർക്കും മകനും രതിയാടാൻ മാലിനി കുഞ്ഞിനെ തന്റെ മകനൊപ്പം കിടത്തി സൗകര്യം ചെയ്തു കൊടുത്തു.

രാത്രിയിൽ പലപ്രാവശ്യം ആ മുറിയിൽ നിന്ന് കട്ടിലിന്റെ ഞരക്കവും, അമ്മയുടെയും മകന്റെയും കിതപ്പും അടുത്ത മുറിയിൽക്കിടന്ന മാലിനി അറിഞ്ഞു.

അതിനപ്പുറത്തെ മുറിയിൽ ഓപ്പോളമ്മയും മകനും തളർന്നുറങ്ങിയിരുന്നു.

***

പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതെ ഓപ്പോളുടെ മകൾ പിറന്നു. രാധ.

മോഹന് രാധ.

രാധാ മോഹൻ.

എന്നോ എഴുതപ്പെട്ടത്.

മാതൃ-പുത്ര സ്നേഹരതികളുമായി അവർ മുന്നോട്ടുപോയി.

ലോകത്തെ അതറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അറിയിച്ചുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ലോകം ഒന്നും അറിഞ്ഞതേയില്ല.

ആ നാട്ടിൽ ആരും അവരെ അതൊന്നും വച്ച് വിധിച്ചില്ല.

നാട്ടുകാർക്കെല്ലാം അരുൺ, *'ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി അമ്മാവുടെ കണവൻ..'*

മാലിനി, അവർക്കെല്ലാം '*ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി അമ്മാവുടെ അനിയ നാട്ടുക്ക് ഇരന്തുപോണ തമ്പിയോട പൊണ്ടാട്ടി. (അന്യ നാട്ടിൽ വെച്ച് മരിച്ചുപോയ അനിയന്റെ ഭാര്യ).*

അത്ര തന്നെ.

ഇങ്ങു നാട്ടിൽ എല്ലാവർക്കും, *അരുൺ ജോലിയെല്ലാം വിട്ട്, ഓപ്പോളെ സഹായിക്കുന്ന സ്നേഹവാനായ മകൻ.*

ഗർഭകാലം മുഴുവനും ഓപ്പോൾ നാട്ടിൽ, തന്റെ തറവാട്ടിൽ പോയില്ല.

അരുൺ വന്ന് എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും മുടക്കമില്ലാതെ നോക്കി.

കുഞ്ഞിനെ ഓപ്പോളുടെ അരികിലാക്കി മാലിനിയും അരുണും ഇടയ്ക്കൊക്കെ തറവാട്ടിൽ എത്തി. അമ്മയും മകനും വന്നുപോകുന്നതിൽ ആർക്കെന്ത് ചേതം?

ആ രാത്രികളിൽ തറവാട്ടിൽ അവരുടെ മുറിയിൽ തളരാതെ ആടിയ അമ്മ-മകൻ രതിസ്വരങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ചേതം വന്നേനെ. ഹ ഹ ഹ

ആരും കേട്ടുമില്ല, അറിയുകയും ഇല്ല.

അവരുടെ ബിസിനസ്സും, ജീവിതവും വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

കുട്ടികൾ തമ്മിലും, മാതാപിതാക്കൾക്കും, പ്രിയപ്പെട്ടവരായി വളർന്നു.

അരുണിനേപ്പോലെ, അവർക്കും രണ്ട് അമ്മമാരുണ്ടെന്നത് തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ അറിഞ്ഞു.

അച്ഛനോടുള്ള അമ്മമാരുടെ സ്നേഹവും അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവരും തങ്ങളുടെ അച്ഛനേയും അമ്മമാരേയും, ഒരുപോലെ, മതിൽക്കെട്ടുകളില്ലാതെ, സ്വാർത്ഥത തൊട്ടു തീണ്ടാതെ സ്നേഹിച്ചു.

കുട്ടികളുമായി അവർ മേപ്പാടന്റെ ആശ്രമത്തിൽ എത്തി വണങ്ങി. കടങ്ങൾ തീർത്തു.

മേപ്പാടന്റെയും ശങ്കര സ്വാമികളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളിൽ എല്ലാം, ഇവരും ഇതുപോലെ വിവാഹിതരായ മറ്റുള്ളവരും എന്നും നിറഞ്ഞു നിന്നു. അവർക്കു മാത്രം അറിയാവുന്ന രഹസ്യങ്ങളായി.

ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം.

ശങ്കര സ്വാമികളും മേപ്പാടനും മണ്മറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അവർ നല്കിയ ഉപദേശങ്ങൾ ഓപ്പോളും, മാലിനിയും, അരുണും ഇപ്പോഴും അക്ഷരം പ്രതി പാലിക്കുന്നു.

വിദേശത്ത് ഒരിടത്ത്.

ആർഭാടഭരിതമായ ഒരു ഫ്‌ളാറ്റിലെ ബെഡ്‌റൂമിലെ, കുലുങ്ങുന്ന ഒരു കിങ്‌സൈസ് കട്ടിലിൽ, തന്റെ ഇണയുടെ അരക്കെട്ടിൽ ഇരുന്ന് നൃത്തമാടുന്ന ഇരുപത്തിരണ്ടു വയസ്സുള്ള, മെലിഞ്ഞ, ഉരുണ്ട വെണ്ണക്കുണ്ടികളും, മാതളനാരങ്ങ മുലകളും, തൊണ്ടിപ്പഴച്ചുണ്ടുകളും, നീലക്കണ്ണുകളും ഉള്ള, സുന്ദരിയായ യുവതി.

അവളുടെ അടിയിൽ, അവളിലേക്ക് തന്റെ ഉരുക്കുദണ്ഡിനെ പായിച്ച്, അവളുടെ സുഖം കൂട്ടാൻ സഹായിക്കുന്ന ഇരുപത്തിനാലു വയസ്സുള്ള നനുത്ത മീശയും, ഉറച്ച ദേഹവും, അവളുടേതുപോലെ നീലക്കണ്ണുകളും, ഒത്ത നീളവും, നീണ്ട കുണ്ണയും ഉള്ള, സുന്ദരനായ യുവാവ്.

അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ വെളുത്ത് തുടുത്ത ചന്തിപ്പന്തുകളെ പിഴിഞ്ഞ് ആപ്പിൾപോലെ ചുവപ്പിക്കുന്നു.

അതാസ്വദിച്ച്, തല അൽപം പുറകോട്ട് ചെരിച്ച്, സ്വതേ ചുവന്ന ചുണ്ടുകൾ, അവൾ തന്റെ കുഞ്ഞരിപ്പല്ലുകളാൽ കടിക്കുന്നു. ഭംഗിയായി തോളൊപ്പം വെട്ടിയിട്ട, അവളുടെ മുടിയാകെ അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ് ആ നൃത്തത്തിനൊപ്പം, ആ മുഖകമലം തലോടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അവളുടെ താഴെക്കിടക്കുന്ന യുവാവിന് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട കാഴ്ചയാണത്.

ഒരു തണുപ്പുനിറഞ്ഞ രാത്രിയിൽ, അങ്ങകലെ നാട്ടിലെ വീട്ടിൽ, അവൾ ആദ്യമായി തന്റെ അരക്കെട്ടിലെ കൊമ്പനെ അവൾക്കുള്ളിലേക്കമർത്തി, തന്നിലേക്കമർന്ന് ഇതുപോലെ ഇരുന്നപ്പോൾ, അവൻ അവളുടെ മുടി ഇങ്ങനെ അഴിച്ചിട്ടതാണ്.

എന്നിട്ട് അവളോട്, തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് അവളാണെന്ന് ആ മുഖം കൈക്കുമ്പിളിൽ വെച്ച് പറഞ്ഞതാണ്.

ഇന്നും ഒരു തരിമ്പുപോലും മാറ്റം വരാത്ത ഇഷ്ടം.

അവന്റെ ഇഷ്ടം അതായതിനാൽ, അവൾക്കും വേറെ ഇഷ്ടങ്ങൾ ഇല്ല.

അവൾക്ക് ലോകത്ത് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവൻ അവനാണ്.

ഉയർന്നു താഴുന്നതിനിടയിൽ കിതയ്ക്കുന്ന അവളുടെ സ്വരം അവന്റെ കാതിൽ തേന്മഴ പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവന്റെ മുഴക്കമുള്ള സ്വരം അവളുടെ ജീവമന്ത്രമാണ്.

രാധ- മോഹനേട്ടാ... മ്മ്.. ങ്.. അമ്മ വിളിച്ചിരുന്നു. അവർക്ക് നമ്മുടെ കുഞ്ഞിനെ ലാളിക്കാൻ കൊതിയാവുന്നെന്ന്.

മോഹൻ- അതല്ലേ മോളേ... ആഹ് ആഹ് ഹ് ഹ് ഞാൻ കഴിഞ്ഞ മാസം മുതൽ പറയുന്നത്? അച്ഛനും വിളിച്ചിരുന്നു.

രാധ- മ്മ്.. ങ്.. അവർ നമ്മുടെ പഠിത്തം കഴിയാൻ നോക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. മ്മ്.. ങ്.. ങ്.. ങ്.. ഹ് ഹ്

മോഹൻ- ആഹ് ആഹ് ഹ് ഹ് അത് നമുക്കറിയാമല്ലോ. അതല്ലേ നിന്റെ പതിനെട്ടാം പിറന്നാളിന്, നമ്മുടെ ആദ്യരാത്രി കഴിഞ്ഞു എന്നറിഞ്ഞിട്ടും, നമ്മളെ ഒരുമിച്ച് ഇവിടെ പഠിയ്ക്കാൻ വിട്ടത്. മ്മ്.. ങ്.. ങ്.. ങ്.. ഞാനും കൊതിച്ചിരിക്കുകയാണെടീ... മ്മ്.. ങ്.. ങ്.. ങ്.. നീ സമ്മതിക്കാഞ്ഞിട്ടല്ലേ? അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പണ്ടേ നിനക്ക് വയറ്റിൽ ഉണ്ടാക്കിയേനെ.

രാധ- എന്റെ പൊന്നാങ്ങളെ... ആഹ് ആഹ് ഹ് ഹ്... എന്നാൽ നിന്റെ കുണ്ണ ഞാൻ ചെത്തിക്കളഞ്ഞേനെ. മ്മ്.. ങ്.. ഹ് ഹ്...

മോഹൻ- എന്നാൽപ്പിന്നെ നീ എങ്ങനെ ഇതുപോലെ ഇരുന്ന് പൊതിയ്ക്കും? മ്മ്.. ഹ് ഹ് ആഹ് ആഹ്...

രാധ അവളുടെ ആങ്ങളയുടെ നെഞ്ചിലേക്ക് കമിഴ്ന്നു കിടന്ന് അവന്റെ ചുണ്ടുകളെ പൂട്ടി.

രാധ- എന്നിട്ട് ഞാൻ നിന്റെ നാവിനെ പണ്ണിയേനെ. അച്ഛൻ അമ്മമാരെ ചെയ്യുന്നപോലെ.

മോഹൻ- അതിപ്പോഴും നീ ചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ... മ്മ്.. ങ്.. ഹ് ഹ്... എന്റെ നാവ് നിന്റെ തേനിന് എപ്പോഴും റെഡിയല്ലേ മോളേ... ഹ് ഹ്...

രാധ- അടിച്ചൊഴിക്കെടാ എന്റെ മോഹനകണ്ണാ നിന്റെ പാൽപ്പുഴ. ഈ രാധാമോഹന്റെ പൂറ്റിൽ. ഒന്നല്ല, നാലു കുട്ടികളെ നമുക്ക് അച്ഛനും അമ്മമാർക്കും കൊടുക്കാം.

മോഹൻ- എന്നിട്ടു വേണം, കുഞ്ഞിനോടൊപ്പം നിന്റെ മുലപ്പാൽ എനിക്കും കുടിക്കാൻ. പണ്ട് അച്ഛൻ കുടിക്കാറുള്ളതുപോലെ എന്ന് ലച്ചുക്കുട്ടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

രാധ- അച്ഛൻ എന്റെ അമ്മേടെ മുലപ്പാലും അതേപോലെ കുടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നൂന്ന് മാലുക്കുട്ടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പെങ്ങളുടെ നേർത്ത ശരീരം ആ ഓർമ്മയിൽ ഒന്ന് വിറച്ചു.

ആങ്ങള പെങ്ങളെ മുറുകെപ്പുണർന്ന് തന്റെ കുണ്ണ ഊരിപ്പോകാതെ അവളിലേക്ക് അമർത്തിപ്പിടിച്ച് ഒന്ന് മറിഞ്ഞു.

താഴെയായ പെങ്ങളുടെ കാലുകൾ പതിവുപോലെ ആങ്ങളയുടെ അരക്കെട്ടിനെ പൂട്ടി.

അവന്റെ നീണ്ട വലിയ കുണ്ണ പെങ്ങളുടെ പൂറ്റിൽ ചലനം തുടർന്നു.

അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ആങ്ങളയുടെ മധുരച്ചുണ്ടു തേടി.

പെങ്ങളുടെ തേൻ നാവിനെ അവന്റെ നാവ് തഴുകിത്തലോടി.

ആങ്ങളയുടെ കൈകൾ പെങ്ങളുടെ പൊൻ മുലകളെ തഴുകിപ്പിഴിഞ്ഞു.

പെങ്ങളുടെ അരക്കെട്ട് താളത്തിൽ ഇളകി.

അവളാണവന്റെ എല്ലാം.

അവനാണവൾക്ക് എല്ലാം.

അവരുടെ അച്ഛനും അമ്മമാർക്കും അതറിയാം.

മിനിറ്റുകൾക്കപ്പുറം ആങ്ങള പെങ്ങളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് തന്റെ പാലമൃത് അഭിഷേകം നടത്തി.

പെങ്ങൾ തേനൊഴുക്കി അവന്റെ ലിംഗപൂജ നടത്തി.

തളർന്ന്, പതിവുപോലെ തന്റെ മാറിൽ മൃദുവായി ചാഞ്ഞ ആങ്ങളയെ തഴുകിത്തലോടി കിടക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ മുഖത്ത് പ്രേമപൂർവ്വം തലോടി ഉമ്മവെച്ച്, പെങ്ങൾ കാതിൽ മൊഴിഞ്ഞു,

രാധ- ടാ പൊന്നാങ്ങളേ... ഇന്ന് എനിക്ക് ഓവുലേഷൻ ആണ്... ഞാൻ പ്രൊട്ടക്ഷൻ മാറ്റിയിട്ട് ഒരു മാസത്തോളമായി. ഇന്നു നീ അച്ഛനായേക്കും. അതിനാണ് നിന്നെ ഇത്ര പിരികേറ്റിയത്.

അതുകേട്ട ആങ്ങളയുടെ കുണ്ണ അവൾക്കുള്ളിൽ വീണ്ടും ഉണർന്നു. പെങ്ങൾക്കതായിരുന്നു വേണ്ടതും!

മോഹൻ- നല്ല പുന്നാരപ്പെങ്ങൾ!

രാധ- ഏതായാലും, അതേറ്റു. എന്തോരമാ നീ എന്റെ ഉള്ളിൽ നിറച്ചത്? കള്ളൻ! ബെഡ്ഷീറ്റ് മാറ്റണം.

മോഹൻ- എപ്പോഴാടീ ഞാൻ നിന്നിൽ കുറച്ച് ഒഴുക്കിയത്? നീ എന്റെ കണ്ണിൽ നോക്കുമ്പോൾ എത്രകാലമായി അവനറിയാം നിനക്ക് എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന്!

രാധ- അമ്മയും അച്ഛനോട് ഇതാണ് പറയാറ്. ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

മോഹൻ- എന്റമ്മയും അതേ. ഞാനും കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

രാധ- അതവർ മകനും അമ്മമാരും ആയതോണ്ടാണത്രെ!

മോഹൻ- ഇത് നമ്മൾ ആങ്ങള-പെങ്ങൾ ആയതോണ്ടാണ്.

ആങ്ങളയുടെ ചുണ്ടുകൾ പെങ്ങളുടെ ചുണ്ടുകളെ പ്രേമപൂർവം തഴുകി.

അടിയിൽ പെങ്ങളുടെ അരക്കെട്ട് മെല്ലെ ഇളകാൻ തുടങ്ങി.

രാധ- അച്ഛന്റേം അമ്മേടേം ആദ്യരാത്രി തന്നെ നീയുണ്ടായത്രേ! എന്റമ്മയാണ് പറഞ്ഞത്.

മോഹൻ- നീയുണ്ടാകാൻ രണ്ടുവർഷം കാത്തിരുന്നല്ലോ. ഇതിപ്പോൾ നമ്മുടെ ആദ്യരാത്രികഴിഞ്ഞ് വർഷം ആറായി.

രാധ- അതാണ് അമ്മമാരും പറഞ്ഞത്. കുറച്ചു മുമ്പ് വീഡിയോ കോളിൽ.

മോഹൻ- അതായിരുന്നു നിനക്ക് ഇന്നിത്ര ആവേശം അല്ലെ?

രാധ- ആവേശമല്ലടാ.. പൊന്നേ... മ്മ്... കഴപ്പ്.

മോഹൻ- ഹ്.. ഹ്.. അവരുടെയല്ലേടീ നമ്മുടെ ചോര. നമുക്ക് കഴപ്പ് കുറയുവോ?

രാധ- കുറയണ്ട... കുറയില്ല... നമ്മൾ നമ്മുടെയല്ലേടാ... ഇന്ന് നമ്മുടെ ആദ്യരാത്രിയാണെന്ന് കരുതിക്കോടാ... അടിച്ചൊഴിക്ക്... ഇനീം... എനിക്കും നമ്മുടെ കുഞ്ഞിന് ധൃതിയായി.

മോഹൻ- എനിക്കും പൊന്നേ... മ്മ്.. ഹ്.. ഹ്..

തന്റെ അനിയത്തിയുടെ തേനൊഴുകുന്ന ആ പ്രിയപ്പെട്ട വഴിയിലൂടെ നിറഞ്ഞുരഞ്ഞ് അവൻ കിതച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവളുടെ കാതിന് ഇമ്പമേകുന്ന കിതപ്പ്!

അങ്ങ് നാട്ടിൽ അവരുടെ അച്ഛനും, അയാളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സ്വന്തം അമ്മമാരും അതേ ചലനത്തിലായിരുന്നു.

രതിസുരഭിലമായി കടന്നുപോന്ന ഇത്രയും വർഷങ്ങൾ ആ അമ്മമാരിലും, മകനിലും, തെല്ലുപോലും ആവേശം കുറച്ചിട്ടില്ല!

അത് തങ്ങളുടെ അടുത്ത തലമുറ ഏറ്റെടുത്തത് അവരിൽ ആഹ്ളാദം കൂട്ടിയതേ ഉള്ളൂ.

മാലുക്കുട്ടി അരുണിന്റെ തളരാത്ത പുത്രദണ്ഡിലും, ലച്ചുക്കുട്ടി അയാളുടെ തലക്കിരുവശവും കാലിട്ടിരുന്ന്, തന്റെ യോനിയിൽ കയറിയിറങ്ങി ഒഴുക്കെല്ലാം തുടച്ചൂറ്റിയെടുക്കുന്ന, മകന്റെ ഉയർന്നു താഴുന്ന നാവിലും.

രണ്ടുപേരുടെയും തേൻ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മൂന്നുപേരുടെയും, നിലയ്ക്കാത്ത സ്നേഹവും!

പതഞ്ഞൊഴുകുന്ന ആ സ്നേഹത്തിൽ, പ്രായം ഏതാനും സംഖ്യകൾ മാത്രം.

ആശങ്കപ്പെടേണ്ടാത്ത വെറും സംഖ്യകൾ!

ജീവിതം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

ശുഭം.